

କୃଷ୍ଣ ଯନ୍ତ୍ରବେଦ

ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

ଯଜୁର୍ବେଦ

(यजुर्वेद / Yajurveda)

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Compiled by – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ

ସଂପାଦନା

prakash@scholarshoppe.com

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ

ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା

ଜିଲ୍ଲା ଅଧ୍ୟକ୍ଷ, ବୈଦିକ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିଷଦ,

ସମ୍ବଲପୁର, ଓଡ଼ିଶା

klpandajsg@gmail.com

ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

ପୋଡାମାରି ଗଡ଼, ସାନଖେମୁଣ୍ଡି,

ଗଞ୍ଜାମ, ଓଡ଼ିଶା

sesanirbhaya@gmail.com

ସୂଚୀପତ୍ର

କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା	କ୍ରମ	ବିଷୟ	ପୃଷ୍ଠା
1	ପୂର୍ବାଭାଷ	5			
2	ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ...	8			
3	ଯଦ୍ଭବେଦ - ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ	24			
ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା					
4	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧	43	24	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୧	256
5	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨	50	25	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୨	267
6	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩	58	26	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୩	274
7	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪	67	27	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୪	284
8	ଅଧ୍ୟାୟ - ୫	75	28	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୫	291
9	ଅଧ୍ୟାୟ - ୬	84	29	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୬	299
10	ଅଧ୍ୟାୟ - ୭	92	30	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୭	304
11	ଅଧ୍ୟାୟ - ୮	102	31	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୮	312
12	ଅଧ୍ୟାୟ - ୯	114	32	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୯	320
13	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୦	123	33	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୦	330
14	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୧	131	34	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୧	335
15	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୨	144	35	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୨	340
16	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୩	161	36	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୩	344
17	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୪	171	37	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୪	358
18	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୫	179	38	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୫	368
19	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୬	191	39	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୬	373
20	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୭	202	40	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୭	378
21	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୮	216	41	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୮	384
22	ଅଧ୍ୟାୟ - ୧୯	229	42	ଅଧ୍ୟାୟ - ୩୯	390
23	ଅଧ୍ୟାୟ - ୨୦	243	43	ଅଧ୍ୟାୟ - ୪୦	394

ପୂର୍ବାଭାଷ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ମାତୃପିତୃଭ୍ୟାଂ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଗୁରୁଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ମହାଗଣପତିଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ନମଃ ।

ସର୍ବଭ୍ୟୋ ଦେବେଭ୍ୟୋ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦାୟ ନମଃ ।

ଶ୍ରୀ ବେଦପୁରୁଷାୟ ନମଃ ।

୧୫ ଜାନୁୟାରୀ ୨୦୨୪, ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ବେଦମାନଙ୍କର ରୂପାନ୍ତର ସୃଷ୍ଟିଲାରେ ଏହା ମୋର ୫ମ ପ୍ରକଳ୍ପ । "ଉକ୍-ବେଦ", "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ", "ସାମବେଦ", "ଅଥର୍ବବେଦ" ଓ "୧୦୮ ଉପନିଷଦ" ମାନଙ୍କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପରେ, ପାଠକ ଓ ଶୁଭେଚ୍ଛୁମାନଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"କୁ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ ରୂପାନ୍ତର କରିବା ପ୍ରକଳ୍ପ ହାତକୁ ନେଲି, ଓ ଏହା ଉପରେ ଗବେଷଣା ତଥା କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ଲାଗିପଡ଼ିଲି । ସେଥିପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଦେଲି । ଅନେକଦିନ କାର୍ଯ୍ୟକରିବା ପରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ସଂସ୍କରଣର ବିଶେଷତ୍ୱ ଏହା ଯେ, ଏଥିରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମନ୍ତ୍ରର ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାରେ ବହୁ ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ କାର୍ଯ୍ୟ କରାଯାଇଅଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତଥ୍ୟ ମାନଙ୍କର ସୂଚନା ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଇଛି, ଯାହାକି ଅନ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ସଂସ୍କୃତ ସଂହିତା ମାନଙ୍କଠାରୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର କରିପାରିବ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି । ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ ଯେଉଁ ସବୁ ବିଶେଷତ୍ୱ ରହିଛି, ସେମାନଙ୍କର ସ୍ୱଳ୍ପ ବିବରଣୀ ଆଗାମୀ ପୃଷ୍ଠାରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ ୧୯୫୧ ଓ ୧୯୫୭ ମସିହାର ଦୁଇଟି ପୁରୁଣା ପୁସ୍ତକ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ସଂହିତା"ଙ୍କୁ ଆଧାର ରୂପେ ନିଆଯାଇଛି, ତଥା ଅନ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସୂତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଏହି ସଂସ୍କରଣର ସମାପନ କରାଯାଇଛି । ସମସ୍ତ ସୂତ୍ରର ସୁଚନା ତଳେ "ସୂତ୍ର ସୁଚନା" ଦିଆଯାଇଛି ।

ଏହି ରୂପାନ୍ତରଣରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ସ୍ୱର (ଉଦାତ୍ତ, ଅନୁଦାତ୍ତ, ସ୍ୱରିତ ଇତ୍ୟାଦି) ମାନଙ୍କର ଶଂକେତ ବା ଚିହ୍ନ ଦିଆଯାଇଅଛି । ପୂର୍ବରୁ ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ବୈଦିକ ସ୍ୱର ସଂଯୁକ୍ତ କରିବା ସମ୍ଭବ ନ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅନେକ ଗବେଷଣା ଓ ଅନୁେଷଣ ପରେ ଏହାର ସମାଧାନ ମିଳିଲା । ଏହାକୁ ସଫଳ କରିବାପାଇଁ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ମାନଙ୍କୁ ଅଶେଷ ଧନ୍ୟବାଦ ଓ କୃତଜ୍ଞତା ଜଣାଉଛି । ଞେବ ସାଇଟରେ ସମସ୍ତ ଶ୍ଳୋକ ବା ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସ୍ୱରାବୃତ୍ତି ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ପାଠକମାନେ ଏହାକୁ ଶୁଣି ପାରିବେ ବା ଅଭ୍ୟାସ କରିପାରିବେ ।

"କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଓଡ଼ିଆ ଲିପିରେ ରୂପାନ୍ତର ସରିବା ପରେ, ଏହା ଠିକ୍ ରେ ରୂପାନ୍ତର ହେଲା କି ନାହିଁ, ତାହାର ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (ପ୍ରୁଫ୍-ରିଡିଙ୍ଗ୍) ଆବଶ୍ୟକ ଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ମୂଳ ଦସ୍ତାବେଜ ସଙ୍ଗରେ ରୂପାନ୍ତରୀତ ଦସ୍ତାବେଜର ଯାଞ୍ଚ କରିବାପାଇଁ, ୨ଜଣ ଅଲଗା ଅଲଗା ଶୁଦ୍ଧିକରଣ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲାଗିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା", ଓ "ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ" ମୁଖ୍ୟରୂପେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ମୁଁ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ସମସ୍ତ ଯୋଗଦାନକାରୀ ସଦସ୍ୟମାନଙ୍କୁ କୃତଜ୍ଞତା ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଛି । ତାଙ୍କର ଉପଦେଷ, ମାର୍ଗଦର୍ଶନ ଓ ସୁଧାରୀକରଣ ସର୍ବଦା ଅବିସ୍ମରଣୀୟ ରହିବ ।

ଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଯୋଗଦାନ ପାଇଁ ଏହି ପବିତ୍ରଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଓଡ଼ିଆରେ" ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇପାରିଛି । ଆଶାକରୁଛି ଏହା ସମସ୍ତ ଓଡ଼ିଆ ଭାଷା ଭାଷୀ ବେଦଲିପ୍ତ ଜନମାନଙ୍କ କାମରେ ଆସିବ ଓ ଏହାକୁ ଭବିଷ୍ୟତ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚାଇ ଭାରତର ସଂସ୍କୃତି ଓ ପରମ୍ପରାକୁ ବଜାୟ ରଖିବେ ।

ତାରିଖ - ୨୭.୦୩.୨୦୨୭

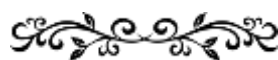
ଶ୍ରୀରାମ ନବମୀ

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,

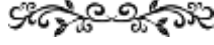
ସଂପାଦକ,

ସଂସାରଫଳ,ପଟ୍ଟାମୁଣ୍ଡାଇ, କେନ୍ଦ୍ରାପଡ଼ା, ଓଡ଼ିଶା, ଭାରତ ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ସ୍ଥିତି - ଚେନ୍ନାଇ, ତାମିଲନାଡୁ, ଭାରତ ।

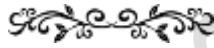
ଉତ୍ସର୍ଗ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ଓଡ଼ିଆ ଭାଷୀ ସମସ୍ତ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ
ସେବାରେ ଓ ସାର୍ବଜନୀନ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରସାର ନିମନ୍ତେ ଉତ୍ସର୍ଗ କରୁଛି ।

ବଶନ୍ତଦ
ସଂପାଦକ

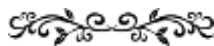
ନିବେଦନ

ଏହି ଗ୍ରନ୍ଥ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା" ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ପଠନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ତିଆରି
କରାଯାଇଛି ଓ ଏହା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଡିଜିଟାଲ ରୂପରେ ମୁକ୍ତ ଉପଲବ୍ଧ ହେବ । ଏହାର କୌଣସି
ବ୍ୟାପାରୀକରଣ ନ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ । ଯଦି କେହି ଏହାର ପ୍ରକାଶନ କରିବାକୁ ଚାହୁଁଛନ୍ତି,
ସଂପାଦକଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗାଯୋଗ କରିବାକୁ ଅନୁରୋଧ ।

ଏହି ଓଡ଼ିଆ ରୂପାନ୍ତରିତକୁ ଆମ ଜ୍ଞାନ ଅବଧିରେ, ଧ୍ୟାନ ପୂର୍ବକ, ସମସ୍ତ ସାବଧାନ ଓ
ଯତ୍ନର ସହିତ ରୂପାନ୍ତରିତ କରାଯାଇଛି । ତଥାପି, ଏଥିରେ ଭୁଲ ବା ତ୍ରୁଟି ରହିଥାଇ ପାରେ ।
ତେଣୁ କୃପାଳୁ ପାଠକ, କ୍ଷମା କରିବା ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ, ସଂପାଦକଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟି ଗୋଚରକୁ ଆଣିବାକୁ
ଅନୁରୋଧ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ,
ସଂପାଦକ,

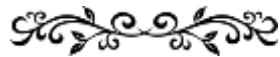
ଏହି ସଂସ୍କରଣରେ....

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ (୧୦.୩.୫.୧-୨) ରେ "ୟଞ୍ଜଃ" ଶବ୍ଦକୁ ସ୍ୱଷ୍ଟକରି ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - ଏହା "ୟତ୍+ଞ୍ଜଃ"ର ସଂଯୋଗ ଅଟେ । 'ୟତ୍' ର ଅର୍ଥ 'ଗତିଶୀଳ', ତଥା 'ଞ୍ଜଃ' ର ଅର୍ଥ 'ଆକାଶ' ଅଟେ । ସୃଷ୍ଟିର ନିର୍ମାଣ ହେବା ପୂର୍ବରୁ "ଞ୍ଜଃ" ଆକାଶ ରୂପରେ ଏକ ମାତ୍ର ଚେତନ ତତ୍ତ୍ୱ ସର୍ବତ୍ର ବ୍ୟାପି ରହିଥିଲା । ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚେତନାରେ ସଂକଳ୍ପର ସଂଚାରହେଲା, ସେତେବେଳେ ସେଥିରୁ ଆକାଶରେ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନ (ସର୍ବ ଆଟମିକ୍ ପାର୍ଟିକିଲ୍ସ) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ସେମାନେ ଗତିଶୀଳ ଥିଲେ, ସେଇଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "ୟତ୍" କୁହାଯାଇଛି । ଏହାକୁ (ଆକାଶାତ୍ ବାୟୁଃ) ଆକାଶରେ ବାୟୁର ଉତ୍ପତ୍ତି କୁହାଯାଇପାରେ । ସେହି ପ୍ରବାହିତ ସୂକ୍ଷ୍ମ କଣମାନଙ୍କର ଗତିର କାରଣରୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ (ଫିରିଲଲେକ୍ଟ୍ରିକ୍ ପୋଟେନ୍ସିୟଲ୍) ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଲା । ଏହି ବିଦ୍ୟୁତ୍ ଶକ୍ତିକୁ ହିଁ "ଅଗ୍ନି"ର ଉତ୍ପତ୍ତି (ବାୟୋଃ ଅଗ୍ନିଃ) କୁହାଯାଇପାରେ । ଏହି ତିନୋଟି (ଞ୍ଜଃ - ଆକାଶ, "ୟତ୍" - ସୂକ୍ଷ୍ମ ପ୍ରବାହିତ କଣମାନ, ତଥା ସେହି ଗତିରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବ) ର ସଂଯୋଗରୁ ହିଁ ପରମାଣୁ ମାନଙ୍କର ରଚନା ହେଲା । କେନ୍ଦ୍ରରେ ଘନ ବିଦ୍ୟୁତ୍ ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ନ୍ୟୁକ୍ଲିୟସ୍ ପ୍ରୋଟନ୍ସ), ତଥା ଏହାର ପାଖା-ପାଖି ର ଆକାଶକୁ ଘେରିକରି ରହିଥିବା ଗତିଶୀଳ ଋଣ (ବିଯୁକ୍ତ) ବିଭବଯୁକ୍ତ ସୂକ୍ଷ୍ମକଣ (ଇଲେକ୍ଟ୍ରନ୍ସ); ଏହି ଦୁଇଟି ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥ ମାନଙ୍କର ପରମାଣୁ ସମୁହର ସଂରଚନା । ଏହିମାନଙ୍କର ଅନୁପାତ ବଦଳିଗଲେ ପଦାର୍ଥ ବଦଳିଯାଏ ।

"ୟତ୍" ଓ "ଞ୍ଜଃ" ର ସଂଯୋଗରେ ପଞ୍ଚଭୂତାତ୍ମକ ଜଗତ-ସୃଷ୍ଟିର ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟାରୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୁଏ ଯେ, ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ସୃଷ୍ଟି ନିର୍ମାଣର ଯଜ୍ଞିୟ ଚକ୍ରର ହିଁ ସୂଚକ ଅଟେ ।

"ବେଦ" ଦୀର୍ଘକାଳରୁ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ଏକ ଅଙ୍ଗରୂପେ ରହିଆସିଅଛି । ଆଜି ଏହା ବୁଝିହୁଏ ଯେ, ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ମଧ୍ୟ ବେଦ-ବିଜ୍ଞାନ ଠାରୁ ଅନେକ ଆଗକୁ ଚାଲିଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ" ବେଦର ଏକ ଏପରି ଭାଗ ଯାହା ଏବେ ବି ମଧ୍ୟ ଆଜିର ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ କୌଣସି ନା କୌଣସି ରୂପରେ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । 'ବେଦ ସଂସ୍କୃତି' ଅନୁଗାମୀ ପଶ୍ଚିମ ସଭ୍ୟତାରୁ କିଏ କେତେ ବି ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି, ଜନ୍ମରୁ ବିବାହ ଏବଂ ଅନ୍ତ୍ୟେଷ୍ଟି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂସ୍କାର କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କ ସହିତ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ଅଲ୍ପାଧିକ ଯୋଡ଼ିହୋଇ ରହିଅଛି । ସଂସ୍କାର ଏବଂ ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହେଉଥିବା ଅଧିକାଂଶ ମନ୍ତ୍ର "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରୁ ହିଁ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ମନ୍ତ୍ରଶକ୍ତି ଓ ପ୍ରେରଣା ର ସଂପର୍କ ଭାରତୀୟ ଜନ-ଜୀବନ ସହିତ ନିରନ୍ତର ଜଡ଼ିତ ରହିଅଛି ।

ଯଜୁଃ - ଯଜ୍ଞାର୍ଥକ

ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରକୁ "ଯଜୁ" (ଯଜୁଷ୍) କୁହନ୍ତି । ଋକ୍-ବେଦ ଓ ସାମବେଦର ମନ୍ତ୍ର ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଅଟେ, ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ର ଏହି ବନ୍ଧନରୁ ମୁକ୍ତ ଅଟେ । "ଗଦ୍ୟାତ୍ମକୋ ଯଜୁଃ" ଅନୁସାରେ ଏହା ଗଦ୍ୟ ପ୍ରକାର ର ଅଟେ । ଅନ୍ୟ ଉକ୍ତି ଅନୁସାରେ "ଅନିୟତାକ୍ଷରାବସାନୋ ଯଜୁଃ" ଅର୍ଥାତ୍ ଯେଉଁଠିରେ ଅକ୍ଷରମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ନିର୍ଧାରିତ ନ ଥାଏ, ତାହା "ଯଜୁ" ଅଟେ । ଏହାର ନିର୍ଧାରଣ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ରଚନା ଅନୁସାରେ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମଧ୍ୟ ବଡ଼ ସଂଖ୍ୟାରେ ପଦ୍ୟାତ୍ମକ ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହ ରହିଅଛି । 'ଋକ୍-ବେଦ'ର ପାଖା-ପାଖି ୬୭୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ଯଥାବତ୍ "ଯଜୁର୍ବେଦ"ରେ ଅଛନ୍ତି, ଯାହାକି ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ ପାଠ ହୋଇଥାଏ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ "ଯଜ୍ଞ" ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି ମାନ୍ୟତା ଅଛି । 'ପାଣିନି' "ଯଜ୍ଞ"ର ବ୍ୟୁତ୍ପତ୍ତି 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ହୋଇଅଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ "ଯଜୁଷ୍"କୁ 'ଯଜ୍' ଧାତୁ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଏହି ପ୍ରକାରରେ "ଯଜୁଃ", "ଯଜ୍" ଓ "ଯଜ୍ଞ" ତିନୋଟି ପରସ୍ପର ସମାନାର୍ଥକ ହୋଇଥାଆନ୍ତି । ଯେପରିକି -

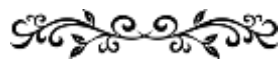
ଯଜ୍ଞିଷ୍ଠଂ ତୁ ଯଜୁର୍ବେଦେ ତେନ ଯଜ୍ଞମୟୁଷତ ।

ଯଜନାତ୍ ସ ଯଜୁର୍ବେଦ ଇତି ଶାସ୍ତ୍ରବିନିଷ୍ପୟଃ ॥ (ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡ ପୁରାଣ - ୨.୩୪.୨୨) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଯାହାକିଛି ପ୍ରତିପାଦିତ ଅଛି, ସେହିଥିରୁ ଯଜ୍ଞର ଯଜନ କରାଯାଏ । ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜନ କାରଣରୁ ହିଁ ତାହାଙ୍କୁ ଯଜୁର୍ବେଦ ନାମ ଦିଆଯାଇଅଛି, ଏହା ଶାସ୍ତ୍ର ଦ୍ଵାରା ନିଶ୍ଚୟ କରାଯାଇଛି । ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ନିରୁକ୍ତକାର "ୟଜୁର୍ଯ୍ୟଜତେଃ" (ନି. - ୭.୧୨) ଉକ୍ତିରୁ କରିଛନ୍ତି । "ୟଜୁର୍ଭୟଜନ୍ତି" (କାଠକ ସଂହିତା - ୨୭.୧), "ୟଜୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍ (ୟଜ୍ଞାତ୍) ଅଜାୟତ" (କାଠକ ସଂହିତା ୧୦୦.୨୧), "ୟଜ୍ଞୋ ହ ବୈ ନାମୈତଦ୍ୟଦ୍ୟଜୁରିତି" (ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ୪.୬.୭.୧୩) ଇତ୍ୟାଦି ଶ୍ରୁତିବଚନ ମାନଙ୍କରୁ ମଧ୍ୟ ଏହି ତଥ୍ୟର ସ୍ଵଷ୍ଟତା ମିଳିଥାଏ ।

ଏଠି ଧ୍ୟାନଯୋଗ୍ୟ ବିଷୟ ଏହା ଅଟେ କି, ଯଜ୍ଞ ଅଥବା ଯଜନ କେବଳ ଲୌକିକ ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର କର୍ମକାଣ୍ଡ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୀମିତ ରଖାଯାଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ପାଣିନି "ୟଜ୍" ଧାତୁର ଅର୍ଥ ଦେବପୂଜନ, ସଂଗୀତିକରଣ ଏବଂ ଦାନ ବୋଲି କରିଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଆଧାରକରି, ନିଜରୁ ଉତ୍କୃଷ୍ଟ ଚେତନ-ସତ୍ତ୍ଵା ପ୍ରତି ଶ୍ରଦ୍ଧାର ବିକାଶ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଅଭିବ୍ୟକ୍ତି; ସେହି ଦିବ୍ୟ ଅନୁଶାସନରେ ସଂଗଠିତ ହୋଇ କର୍ମ-ଅନୁଷ୍ଠାନ ତଥା ଏହି ପ୍ରକାର ପ୍ରାପ୍ତ ବିଭୂତିମାନଙ୍କୁ କଲ୍ୟାଣକାରୀ ପ୍ରୟୋଜନ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିବା; ଏହିସବୁ କ୍ରିୟାମାନେ ଯଜ୍ଞ ଅନ୍ତର୍ଗତ ଆସିଥାଆନ୍ତି । ବେଦୋକ୍ତ ଯଜ୍ଞକୁ ଏହିଭଳି ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ନିଆଯିବା ଦରକାର । "ଯଜ୍ଞ"କୁ ବ୍ୟାପକ ଅର୍ଥ ନେବା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ପୂରାତନ, ନୂତନ, ସନାତନୀ, ଆର୍ଯ୍ୟସମାଜୀ, ତଥା ସମସ୍ତ ବିଦ୍ଵାନଙ୍କର ଏକ ମତ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞର ବ୍ୟାପକ ଭାବ ମଧ୍ୟ

ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭାଗବତ (ସହଯଜ୍ଞାଃ ପ୍ରଜାଃ ସୃଷ୍ଟା... - ୩.୧୦) ରେ କୁହାଯାଇଛି ।

ଯଜ୍ଞର ମୁଖ୍ୟ ଧାରାମାନ

ଯଜ୍ଞର ୨ଟି ମୁଖ୍ୟ ଧାରା କୁହାଯାଇପାରେ - (୧) ଯଜ୍ଞର ଏହି ସନାତନ ରୂପ, ଯାହା ଅନାଦି କାଳରୁ ଅବାଧ୍ୟ ଗତିରେ ଚାଲୁଅଛି, ଯେଉଁଥିରୁ (କ) ବିଶ୍ୱ ସୃଷ୍ଟି ହେଲା ଓ (ଖ) ତାହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଚକ୍ର ଚାଲିଆସୁଅଛି । (୨) ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ ରୂପ, ଯାହା ସଂକଳ୍ପପୂର୍ବକ କରାଯାଏ । ଏହାର ଅନ୍ତର୍ଗତ (କ) ଅଗ୍ନିହୋତ୍ରାଦି ବିବିଧ ଯଜନ-କର୍ମକାଣ୍ଡ ଆସିଥାନ୍ତି, ତଥା (ଖ) ଲୋକବ୍ୟବହାର ରେ ଜୀବନ ଯଜ୍ଞ ରୂପରେ ଯାହା ଅନିବାରଣୀୟ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଲୌକିକ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ମୂଳ ସୂତ୍ର ହେଉଛି - ନିଜ ଅଧିକାର କ୍ଷେତ୍ରର ଶ୍ରେଷ୍ଠତମ ବସ୍ତୁକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅଥବା ଲୋକମଙ୍ଗଳ ପାଇଁ ସମର୍ପିତ କରିଦେବା । ମିମାଂସା ଆଦି ଶାସ୍ତ୍ରରେ ଯଜ୍ଞର ଲୌକିକ କର୍ମକାଣ୍ଡକୁ ହିଁ ବିଶେଷ ରୂପରେ ମହତ୍ତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଛି, କିନ୍ତୁ ବେଦ ତ ଯଜ୍ଞର ସନାତନ, ସୃଜନାତ୍ମକ ଓ ପୋଷଣ-ପରିବର୍ତ୍ତନ ଧାରା ସହିତ ଓତପ୍ରୋତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ।

ପୁରୁଷସୁକ୍ତରେ ସାରା ସୃଷ୍ଟି ତ ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ପୁରୁଷରୁ ହିଁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଅଛି ବୋଲି ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି । ଋକ୍, ଯଜୁ, ସାମ ଆଦି ମଧ୍ୟ ସେହି ଯଜ୍ଞରୁ ପ୍ରକଟ ହୋଇଛନ୍ତି -

ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜ୍ଞାସର୍ବଦୁତଃ ଋତଃ ସାମାନି ଜଜ୍ଞିରେ ।

ଛନ୍ଦାସି ଜଜ୍ଞିରେ ତସ୍ମାଦ୍ ଯଜୁଃ ତସ୍ମାଦଜାୟତ ॥ (ଋ.ବେ - ୧୦.୧୦.୧, ଯଜୁଃ - ୩୧.୭) ।

ଅର୍ଥାତ୍ ସେହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞରୁ ଋତାମାନ ଏବଂ ସାମ ଆଦି ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ସେହିଥିରୁ ଛନ୍ଦ ଆଦି ତଥା "ଯଜୁଃ" ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପତ୍ତି ହୋଇଅଛି । ଏହି ସର୍ବଦୁତ ଯଜ୍ଞ ଯେଉଁକ୍ରମେ ବିକସିତ ହୋଇଅଛି, ସେହିକ୍ରମେ ସୃଷ୍ଟିର ବିକାଶ ହୋଇଆସୁଅଛି । ପୁରୁଷସୁକ୍ତ ଅନୁସାରେ ଯାହା ହୋଇଯାଇଛି (ୟଦ୍ ଭୂତଂ) ତଥା ଯାହା ହେବାକୁ ଯାଉଛି (ୟଦ୍ ତ ଭାବ୍ୟଂ), ତାହା ସବୁ ଏହି ବିରାଟ୍ ପୁରୁଷ ହିଁ ଅଟେ (ପୁରୁଷ ଏବ ଇଦଂ ସର୍ବ) । ସୃଷ୍ଟିର ପୋଷଣ-ସଂଚାଳନ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସେହି ବିରାଟ୍ ସତ୍ତାର ଯଜନ କରାଯାଏ । ସେହି ବିରାଟ୍ ଯଜ୍ଞ ହିଁ ପ୍ରକୃତିରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି ।

ୟଦ୍-ପୁରୁଷେଣ ହବିଷା ଦେବା ଯଜ୍ଞମତନ୍ତୁତ ।

ବସନ୍ତୋ ଯସ୍ୟାସୀଦାଜ୍ୟଂ ଗ୍ରୀଷ୍ମଃ ଇଧ୍ମଃ ଶରଦ୍ ହବିଃ ॥ (ଯଜୁଃ - ୩୧-୧୪)

ଯେବେ ଦେବଗଣ ସେହି ବିରାଟ୍ ଚେତନାକୁ ଯଜନ କଲେ, ତେବେ (ସେହି ଯଜ୍ଞରେ) ବସନ୍ତଋତୁ ଆଜ୍ୟ ରୂପରେ, ଗ୍ରୀଷ୍ମଋତୁ ଇନ୍ଦନ ରୂପରେ, ତଥା ଶରତଋତୁ ହବି ରୂପରେ ପ୍ରୟୁକ୍ତ ହେଲେ । ବେଦରେ ଯଜ୍ଞର ବିରାଟ୍ ସ୍ୱରୂପର ଦର୍ଶନ ବହୁତ ସ୍ପଷ୍ଟତା ସହିତ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଆସୁଅଛି

। ଲୌକିକ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରକୃତିବାଦୀ ଯଜ୍ଞକୁ ଦିବ୍ୟ-ଅନୁଶାସନରେ କରାଯାଉଥିବା କର୍ମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠକର୍ମର ସଂଜ୍ଞା ଦେଇଛନ୍ତି (ୟଞ୍ଜୋ ବୈ ଶ୍ରେଷ୍ଠତମଂ କର୍ମ) ।

ମନୁସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ବେଦାଧ୍ୟୟନ-ଜ୍ଞାନବିସ୍ତାର ବ୍ରହ୍ମଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ତର୍ପଣ ପିତୃଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ହୋମାଦି କର୍ମ ଦେବଯଜ୍ଞ ଅଟେ; ବଳିବୈଶ୍ଵାଦି କର୍ମ ଭୂତଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ଅତିଥି ଆଦିଙ୍କୁ ତୃପ୍ତ କରିବା ମନୁଷ୍ୟଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

‘ୟଜ୍’ ଧାତୁ ଅନୁସାରେ "ଦେବପୂଜନ" (ଉଚ୍ଚତମ ଆଦର୍ଶ ପାଇଁ), "ସଂଗୀତକରଣ" (ସହଯୋଗାତ୍ମକ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସହିତ), ଏବଂ "ଦାନ" (ନିଜର ଅଧିକାର ର ପ୍ରିୟବସ୍ତୁ ସମର୍ପଣ କରିବା) ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ନିର୍ଧାରିତ, ଅଥବା ସ୍ୱୀକୃତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ତ୍ତବ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କୁହାଯାଏ । ଏହି ଭାବ ବିଭିନ୍ନ ଗ୍ରନ୍ଥମାନଙ୍କରେ ସ୍ଥାନ-ସ୍ଥାନରେ ବହୁତ ସ୍ୱଷ୍ଟତାର ସହିତ ମିଳିଥାଏ । ଯେପରି -

ଆରମ୍ଭୟଜ୍ଞାଃ କ୍ଷତ୍ରାଣ୍ଡ ହବିର୍ଯଜ୍ଞା ବିଶଃ ସ୍ୱତାଃ ।

ପରିଚାରୟଜ୍ଞାଃ ଶୁଦ୍ରାଣ୍ଡ ଜପୟଜ୍ଞା ଦ୍ୱିଜାସ୍ତଥା ॥ (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ ୩୬୭.୧୨)

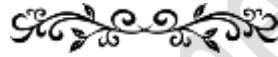
ଅର୍ଥାତ୍ କ୍ଷତ୍ରିୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ପରାକ୍ରମ-ଉଦ୍ୟୋଗ କରିବା ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ହୋମ ଆଦି (ଅନ୍ନାଦି ସାଧନାମାନଙ୍କରୁ ଯଜନ) କରିବା ବୈଶ୍ୟମାନଙ୍କର ଯଜ୍ଞ ଅଟେ । ଶୁଦ୍ରମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ, ତଥା ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜପ ଆଦି (ଆତ୍ମ ଚେତନାକୁ ପରମାତ୍ମା ଚେତନା ସହିତ ଯୁକ୍ତ କରିବା) କର୍ମ ଯଜ୍ଞ ଅଟେ ।

ଯେଉଁଠି ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ପ୍ରକାର ଯଜ୍ଞ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଆସେ, ସେଠି ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନିରେ ଦିଆଯାଉଥିବା ସାମଗ୍ରୀ ମାନଙ୍କୁ ଏକ ଛୋଟ କ୍ରିୟାଭଳି କର୍ମ ମାନିବା ବା ବିଚାରରେ ସୀମିତ ରଖିବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଏହା ସହିତ ପ୍ରକୃତିମାନଙ୍କର ଶୋଧନ, ପର୍ଯ୍ୟାବରଣର ସନ୍ତୁଳନ, ତଥା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାମାଜିକ ପରମ୍ପରାମାନଙ୍କ ବିସ୍ତାର ଭଳି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ । ଯଜ୍ଞିୟ କର୍ମକାଣ୍ଡ ସହିତ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା, ବିଚାର ଓ ପ୍ରେରଣା ମାନଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ଅନିବାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । ଏହିସବୁ ବିଷୟମାନଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ଆକର୍ଷଣକରି 'ମୀମାଂସା ଦର୍ଶନ'ର ଅଷ୍ଟମ ପାଦର ସୂତ୍ର ୯.୧୦.୧୧ ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, - କେବଳ ଧନଖର୍ଚ୍ଚ କରିବା ଦ୍ୱାରା ଯଜ୍ଞରେ ସିଦ୍ଧି ମିଳେ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ତପ ଆଦି କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ବିଦ୍ୱାନମାନେ ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ, ବିଧିବଦ୍ଧ ଦ୍ୱାରା

କରାଯାଉଥିବା ଯତନ କାର୍ଯ୍ୟରୁ ପ୍ରକୃତିର ସନ୍ତୁଳନ ଚକ୍ର (ଇକୋଲୋଜିକଲ୍ ସାଇକେଲ୍) କୁ ସହଯୋଗ ମିଳିଥାଏ । ଏହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ ବେଦରେ ଯତନ କର୍ମର ମହତ୍ତ୍ୱ ବିଷୟରେ ଏହା କୁହାଯାଇଛି ଯେ, -

"ଇୟଂ ବେଦିଃ ପରୋଅନ୍ତଃ ପୃଥିବ୍ୟାଃ ଅୟଂ ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ" (ଯଜୁଃ - ୨୩.୨୨),

ଅର୍ଥାତ୍ ଏହି ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ ଅଟେ ଓ ଏହି ଯଜ୍ଞ ଏହି ଭୁବନର ନାଭିକେନ୍ଦ୍ର ସ୍ଥଳ ଅଟେ । ଯଜ୍ଞବେଦି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ କେମିତି ? ଅନ୍ତଃମ ବିନ୍ଦୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବା ପୁରୁଷାର୍ଥ ଉନ୍ନତ୍ୱର ସୂଚକ ଅଟେ । ପୃଥିବୀରେ ସର୍ବଶ୍ରେଷ୍ଠ ପୁରୁଷାର୍ଥ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ହିଁ ଅଟେ, ସେହି ଦୃଷ୍ଟିରୁ । ବ୍ରହ୍ମାଣ୍ଡର ସଂଚାଳନ ଯଜ୍ଞିୟ ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଚାଲିଆସୁଅଛି, ସେଥିପାଇଁ ଯଜ୍ଞକୁ ତାହାର ନାଭି (ଯଜ୍ଞୋ ଭୁବନସ୍ୟ ନାଭିଃ) କୁହାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଯଜ୍ଞ ସହିତ ଯୋଡ଼ିକରି ଦେଖିବା ସମୟରେ ଏହିସବୁ ବ୍ୟାପକ ସନ୍ଦର୍ଭ ମାନଙ୍କୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଋଷି, ଦେବତା, ଛନ୍ଦର ମହତ୍ତ୍ୱ ଓ ତାହାର ନିର୍ଧାରଣ

ମନ୍ତ୍ରାର୍ଥ କରିବା ସମୟରେ ଯେଉଁଭଳି "ଯଜ୍ଞ"ର ବିଭିନ୍ନ ରୂପକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖିବା ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥାଏ, ସେହିଭଳି ମନ୍ତ୍ରସମୁହଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ମାନଙ୍କର ପ୍ରକୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, - ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବିନିଯୋଗ ନ କରି ବେଦାଧ୍ୟୟନ, ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ସିଏ ଅତିଶୟ ପାପର ଭାଗୀଦାର ହୁଏ । ଅପର ପକ୍ଷରେ ଯିଏ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ମାନଙ୍କର ବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଜ୍ଞାନ ସହିତ ସ୍ୱାଧ୍ୟାୟ-ଅଧ୍ୟାପନ ଆଦି କରେ, ତାଙ୍କର ସକଳ ମନୋରଥ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ଏହା ସହିତ ଯଦି ଅର୍ଥବୋଧକ ପୂର୍ବକ ଅଧ୍ୟାୟନାଦି କରେ, ତାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ । ଏହି କଥା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାଉଣ୍ଡନ ତାଙ୍କ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର ୧.୧ ରେ କହିଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ମଧ୍ୟ ମହର୍ଷି ଶୌନକ ବ୍ୟକ୍ତ କରିଛନ୍ତି (ବୃହଦେବତା ୮.୧୩୨) । ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ଆଦି ବେଦ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରିବାରେ ଯଥାର୍ଥ ସାହାଯ୍ୟ କହିଥାଏ ।

ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ -

ଋଷି - କୌଣସି କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ବାସ୍ତବିକ ଭାବ ତାହାର ବକ୍ତାର ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଜାଣିବା ବିନା ବାହରକରିବା କଠିନ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ । "ମୋ ସମ କୌନ କୁଟିଲ ଖଲ କାମୀ" ଏହି ଉକ୍ତିକୁ ସାମାନ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଦେଖିଲେ ଲାଗିବ ଯେ, କୌଣସି ଏକ ଅଧମ ବ୍ୟକ୍ତିର କଥନ; କିନ୍ତୁ ଏହି ବାକ୍ୟ "ସନ୍ତ ସୁରଦାସ"ଙ୍କର ଅଟେ, ଏହାର ଚତକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ହେବାପରେ ଏହି ଉକ୍ତି ଅତି ଗହନ ଆତ୍ମଚିନ୍ତନ ଯୁକ୍ତ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ନିଆଯିବ । ତେଣୁ ଋଷିଙ୍କ ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ଓ ଦୃଷ୍ଟିକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି ତାଙ୍କର କଥନ ବା ଉକ୍ତିର ଅର୍ଥ କରାଯିବା ଉଚିତ ।

ଦେବତା - ଋଷି କୌଣସି ସାମାନ୍ୟ କ୍ରିୟା ବା ସାମାନ୍ୟ ଉପକରଣ ପଛରେ ସନ୍ନିହିତ କୌଣସି ଦିବ୍ୟ ଚେତନ ଶକ୍ତିର ସକ୍ରିୟତା ଦେଖନ୍ତି । ସେହି ଦେବଶକ୍ତିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କୌଣସି ଅବଧାରଣା ନ ଥିଲେ, ସେହି ଉକ୍ତିର ଭାବ ଜାଣିବା ସହଜ ହେବ ନାହିଁ । "ସୋମେନାଦିତ୍ୟଃ ବଲିନଃ" ଏହି ଉକ୍ତିରୁ ଯଦି ସୋମଙ୍କୁ ସୋମବଲ୍ଲୀ ମାନି ନିଆଯାଏ, କେମିତି ଚଳିବ ? ଏଠି ସୋମଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ପ୍ରବାହର ସ୍ୱରୂପ ସ୍ୱଷ୍ଟହେବା ଦରକାର ଯେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଅବିରଳ ଶକ୍ତି ବଳରେ ସୋମଙ୍କର ଦିବ୍ୟତା

କୋଟି ବର୍ଷରୁ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି । ତେଣୁ ବସ୍ତୁଆଦି ଅଥବା କ୍ରିୟାମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦେବ ପ୍ରବାହର ଅବଧାରଣା ବିନା ଠିକ୍ ଅର୍ଥ ବାହାର କରିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଛନ୍ଦ - ଅଭୀଷ୍ଟ ଭାବମାନଙ୍କୁ ବ୍ୟକ୍ତ କରୁଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କୁ କୌଣସି ବିଶେଷ-ଅନୁଶାସନରେ ବାନ୍ଧି ଦେଲେ ତାହା ଛନ୍ଦ ହୁଏ । ସଂସ୍କୃତ ବଡ଼ ସମୃଦ୍ଧ ଭାଷା, ଏଥିରେ ଗୋଟିଏ ଭାବ ପାଇଁ ଅନେକ ଶବ୍ଦ ଉପଲବ୍ଧ, ତଥା ଗୋଟିଏ ଶବ୍ଦର ଅନେକ ଅର୍ଥ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଛନ୍ଦରେ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ମର୍ଯ୍ୟଦା ଅନୁରୂପ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଚୟନ କରାଯାଇଥାଏ । ତେଣୁ ଅନେକାର୍ଥ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ଅର୍ଥ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁସାରେ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଏ । ଛନ୍ଦ ରଚନାରେ ଶବ୍ଦମାନଙ୍କର ସ୍ଥାନ ଅନେକଥର ବଦଳାଇବାକୁ ପଡ଼ିଥାଏ, ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟରେ ଯଦି ସେମାନଙ୍କୁ ଏପଟ ସେପଟ କରିଦିଆଯାଏ, ତେବେ ତାହାର ଭାବ ବଦଳିଯାଏ । ତେଣୁ ଛନ୍ଦର ମର୍ଯ୍ୟଦା ବୁଝି ନ ପାରିଲେ ଏହାର ଅର୍ଥ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା କଠିନ । ପୁନଃ ଛନ୍ଦର ସମ୍ବନ୍ଧ ‘ଉଚ୍ଚାରଣ ଓ ଧ୍ବନି-ବିଜ୍ଞାନ’ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟେ । ମନ୍ତ୍ର ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦର ଭାବାନୁରୂପ ହିଁ ଉଚ୍ଚାରଣ ବା ପାଠ କରିବା ଦରକାର । ଏକ ବାକ୍ୟ "ମୁଁ ଧନ୍ୟ ହୋଇଗଲି", ଶ୍ରଦ୍ଧା ଭାବରେ, ପ୍ରସନ୍ନ ଭାବରେ, ଅଥବା ବ୍ୟଙ୍ଗ ଭାବରେ କୁହାଯାଇପାରେ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ସାର୍ଥକ ପ୍ରୟୋଗରେ ଛନ୍ଦ ମର୍ଯ୍ୟଦାର ଜ୍ଞାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ରଚନାରେ ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ନିର୍ଧାରଣ କରିବା ଏକ ଶ୍ରମସାଧ୍ୟ କାର୍ଯ୍ୟ ଅଟେ ।
ଋଷି - ଆଚର୍ଯ୍ୟ ସାୟଣ ତାଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ ଋଷିଙ୍କର ତାତ୍ପର୍ଯ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟକରି ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ - ମନ୍ତ୍ରର ପ୍ରବକ୍ତାଙ୍କୁ ଋଷି କୁହାଯାଏ - "ୟସ୍ୟ ବାକ୍ୟଂ ସ ଋଷିଃ" (ଋ-୧୦.୧୦, ସା.ଭା) । ଯଜୁର୍ବେଦ ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେବେ ଋଷିମାନଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେଠାରେ ଋଷିମାନଙ୍କର ୩ଟି ରୂପ ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ ।

୧ - ପ୍ରଥମଟି ଏହି ବେଦର ଆଦିତ୍ରଷ୍ଟା-ପ୍ରତ୍ନତ୍ରଷ୍ଟା "ଋଷି ବିବସ୍ବାନ୍" ଅଟନ୍ତି, ଏହା "ଯଜୁଃ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ର" ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି - "ଇଷେତ୍ସାଦି ଖଂ ବ୍ରହ୍ମାନ୍ତଂ ବିବସ୍ବାନ୍ ଅପଶ୍ୟତ୍" (ପୃଷ୍ଠା -୧) । ଏହି ବେଦଜ୍ଞାନ "ସୂର୍ଯ୍ୟ"ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କ୍ରମଶଃ ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଆଦିଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୃଥିବୀ ପୃଷ୍ଠରେ ପ୍ରସାରିତ ହେଲେ - ଏହା ସର୍ବବିଦିତ ତଥ୍ୟ ଅଟେ ।

୨ - ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତରରେ ଏହି ବେଦର ସେହି ଋଷିମାନେ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦର୍ଶପୌର୍ଣ୍ଣମାସ" ଆଦି ପ୍ରକରଣ ବିଶେଷର ସାମୁହିକ ଋଷି ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରାୟଃ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଅଟନ୍ତି । ଏହାର ଉଲ୍ଲେଖ ସର୍ବାନୁକ୍ରମସୂତ୍ରରେ ଅଛି - "ତତଃ ପ୍ରତିକର୍ମ-ବିଭାଗେନ

ବ୍ରାହ୍ମଣାନୁସାରେଣ ଋଷୟୋ ବେଦିତବ୍ୟାଃ" । ଏଠାରେ ଦେବସ୍ତ୍ରର ର ଋଷିମାନଙ୍କର ୨ଟି ଅପବାଦ ମଧ୍ୟ ଅଛି - (କ) ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ (ଖ) ଦଧ୍ୟାତ୍ ଆଧର୍ବଣ ।

୩. ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଋଷିମାନେ ଆସନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ବେଦମନ୍ତ୍ରକୁ ଦେବତାମାନଙ୍କ ସ୍ତୁତି-ପ୍ରାର୍ଥନା ଆଦି ରୂପରେ ପ୍ରୟୋଗ କରିଛନ୍ତି ଓ ସିଦ୍ଧି ପ୍ରାପ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସେମାନେ ବୈୟାକ୍ତିକ ସ୍ତ୍ରରର ଯଥାବସର ସମ୍ବନ୍ଧ ଋଷି ରୂପରେ ମାନ୍ୟତା ପ୍ରାପ୍ତ ଅଟନ୍ତି ।

ଏହି ପ୍ରସ୍ତୁତ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା (ମାଧ୍ୟାମିନ) ର ପ୍ରତ୍ୟକ ଅଧ୍ୟାୟର ଅନ୍ତିମ ଭାଗରେ ("ଋଷି, ଦେବାତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ") ୩ୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷି ମାନଙ୍କର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି । ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରରର ଋଷିମାନଙ୍କର ସୁଚୀ ନିମ୍ନ ପ୍ରକାରର -

ପ୍ରଥମ ସ୍ତ୍ରର - ଅଧ୍ୟାୟ ୧ ରୁ ୪୦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଅର୍ଥାତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର ଋଷି ବିବସ୍ତାନୁ ଅଟନ୍ତି ।

ଦ୍ଵିତୀୟ ସ୍ତ୍ରର -

ପ୍ରକରଣ	ଅଧ୍ୟାୟ-କଣ୍ଠିକା	ଋଷି ନାମ
ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ		ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତି ବା ଦେବଗଣ ପ୍ରଜାପତି
ପିତୃଯଜ୍ଞ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି, ଦେବଗଣ, ଅଗ୍ନି, ବା ଗନ୍ଧର୍ବ
ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର		ପ୍ରଜାପତି
ଯଜମାନାଗ୍ନି-ଉପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ଆଗତୋପସ୍ଥାନ		ଆଦିତ୍ୟ
ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ		ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ		ପ୍ରଜାପତି
ସତ୍ରୋପସ୍ଥାନ		ଦେବଗଣ
ନୈମିତ୍ତିକ		ବସିଷ୍ଠ
ବାଜପେୟ		ବୃହସ୍ପତି, ଇନ୍ଦ୍ର
ରାଜସୂୟ		ବରୁଣ
ଚରକସୌତ୍ରାମଣୀ		ଅଶ୍ଵିନୀକୁମାର
ଅଗ୍ନିଚୟନ		ପ୍ରଜାପତି. ବା ସାଧ୍ୟଗଣ

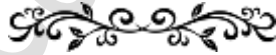
ସୌତ୍ରାମଣୀ		ପ୍ରଜାପତି, ଅଶ୍ୱିନୀକୁମାର, ସରସ୍ୱତୀ
ଅଶ୍ୱମେଧ		ପ୍ରଜାପତି ପ୍ରଜାପତି
ଅଗ୍ନିକୋଧ୍ୟାୟ		ପ୍ରଜାପତି
ପୁରୁଷମେଧ		ନାରାୟଣପୁରୁଷ
ସର୍ବମେଧ		ବ୍ରହ୍ମ, ସ୍ୱୟଂଭୁ
ଅନାରଭ୍ୟାଧୀତ		ଆଦିତ୍ୟ, ଯାଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ
ପିତ୍ରେଧ୍ୟାୟ		ଆଦିତ୍ୟ ଅଥବା ଦେବଗଣ
ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟାଗ୍ନିକାଶ୍ୱ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ମେଧୋପନିଷତ୍ ମହାବୀର- ସମ୍ବରଣ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ପ୍ରେକ୍ଷଣାଦି ମହାବୀର-ନିରୂପଣେ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ଘର୍ମଧୂର୍-ଦୋହନମ୍-ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ- ଘର୍ମଭେଦେ-ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ
ଇଶାବାସ୍ୟୋପନିଷତ୍		ଦଧ୍ୟତ୍-ଆଧର୍ବଣ

ଦେବତା - ମନ୍ତ୍ରଦ୍ରଷ୍ଟା ରକ୍ଷିଗଣ ନିଜର ସାକ୍ଷାତ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ ଯାହାଙ୍କର ସ୍ମୃତି କରନ୍ତି, ଯାହାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନ କରିଛନ୍ତି, ସେମାନେ ସେହି ମନ୍ତ୍ରର ଦେବତା ଅଟନ୍ତି । ଏକଥା ସାୟଣାଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଭାଷ୍ୟରେ (ସା.ଭା - ୧୦.୧୦) ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି - "ୟଂ ତେନୋତ୍ୟତେ ସା ଦେବତା" । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଯେବେ ଯଜୁର୍ବେଦରେ ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପରେ ବିଚାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଅତିକମରେ ୨ଟି ବିଚାରଧାରା ସାମ୍ନାକୁ ଆସିଥାଏ । ପ୍ରଥମଟି ସନାତନ ଧାରା ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଅଶ୍ୱମେଧାଦି ଯଜ୍ଞୀୟ ସମ୍ବର୍ତ୍ତରେ ମାନିଛନ୍ତି ଓ ତାହାର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଧାରାଟି ଅତି ବିଚାରଶୀଳ ଅଟେ, ଯାହା ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଆଦର୍ଶ ସାମାଜିକ-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସୂତ୍ରଧାର ମାନନ୍ତି ଓ ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରନ୍ତି । ଏହି କାରଣରୁ ସଂହିତା ମାନଙ୍କରେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଚାରଧାରା ପାଇଁ ଦୁଇପ୍ରକାର ର ଦେବତା ନିର୍ଧାରଣ ଉପଲବ୍ଧ ଦେଖାଯାଏ । ଏହି ବିଷୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଅଧ୍ୟୟନ ଓ ଗବେଷଣାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ଏହି ସଂକଳନରେ ଉପଯୁକ୍ତ ସିଦ୍ଧି ତଥ୍ୟକୁ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଇ, ସେମାନଙ୍କର ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିପାଦନ କରାଯାଇଛି । ଯଜୁର୍ବେଦର

ପ୍ରତିମନ୍ତ୍ର ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅଧ୍ୟାୟ ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଛନ୍ଦ - ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣ କରିବାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ କଠିନତା ଆସିଥିଲା । ଯଦ୍ର-ତଦ୍ର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ନିର୍ଧାରଣର ଯେଉଁ ସୂଚୀମାନ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ସେଥିରେ ମନ୍ତ୍ରସମୂହକୁ ଯେଉଁ ଛନ୍ଦରେ ନିର୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ଛନ୍ଦର ବ୍ୟାକରଣ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଅନେକ ସ୍ଥାନରେ ମେଳ ଖାଉନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ହୋଇପାରେ ଯେ, ପୂର୍ବ ଆଚାର୍ଯ୍ୟମାନେ ପ୍ରଥମେ ଯଦ୍ରୁଷ୍ ମନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଛନ୍ଦମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ସୂତ୍ର ନିର୍ଧାରିତ କରିଥିଲେ ? ଅଥବା ପରସମୟରେ ବ୍ୟାକରଣ ଦ୍ଵାରା ନିର୍ଧାରିତ ସୂତ୍ର ମାନଙ୍କରେ ସେମାନଙ୍କର ସଂଗୀତ ତାଳ ଖାଇ ପାରୁନଥିଲା ।

ଉକ୍ତ ପ୍ରଭେଦ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ଏହି ପ୍ରକରଣ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଶୋଧାତ୍ମକ ଅଧ୍ୟୟନ-ନିର୍ଧାରଣର ଅପେକ୍ଷା ରଖୁଛି । ଏହି ଭାଷାର୍ଥ ସହିତ ପରମ୍ପରା ଓ ବିବେକ ର ସଂଯୋଗ କରି ଛନ୍ଦମାନଙ୍କର ସୂଚନା ପରିଶ୍ରମପୂର୍ବକ ତିଆରି କରାଯାଇଛି, ଓ ସେମାନଙ୍କର ସୂଚନା ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ "ଋଷି, ଦେବତା ଓ ଛନ୍ଦ ବିବରଣୀ"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଯଜୁର୍ବେଦରେ ମେଧ ପ୍ରକରଣ ! କିଛି ଭ୍ରମତା

ବେଦରେ "ମେଧ" ଶବ୍ଦ "ଯଜ୍ଞ"ର ପର୍ଯ୍ୟାୟ ଅଟେ । ନିରୁକ୍ତର ନିୟମରେ ଯଜ୍ଞର ୨୫ଟି ନାମ ଦିଆଯାଇଛି । ସେଥିମଧ୍ୟରେ "ଅଧ୍ୱର" ତଥା "ମେଧ" ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଟେ । "ଅଧ୍ୱର"ର ଶାବ୍ଦିକ ଅର୍ଥ ଯଦି କରାଯାଏ, ଏହାର ଅର୍ଥ ହୁଏ "ଧୂରାତି ବଧକର୍ମ" "ନ ଧୂରଃ ଇତି ଅଧ୍ୱରଃ", ଅର୍ଥାତ୍ ହିଂସାର ନିଷେଧ କରିବାର କର୍ମ । "ମେଧ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ସ୍ୱଷ୍ଟ କରିବା ହେତୁ ଧାତୁକୋଷରେ ଲେଖାଅଛି ଯେ - "ମେଧୁ-ମେଧା, ହିସନୟୋଃ ସଂଗମେ ଚ", ଅର୍ଥାତ୍ ମେଧ ଶବ୍ଦର ଉପଯୋଗ ୩ଟି ସଂଦର୍ଭରେ କରାଯାଇପାରେ । (୧) ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ (୨) ହିଂସା (୩) ସଂଗମ, ସଂଗତିକରଣ, ଏକୀକରଣ, ସଂଗଠନ । ତେଣୁ ଯଜ୍ଞ ଯେତେବେଳେ "ଅଧ୍ୱର" ଅଟେ, ସେତେବେଳେ ସେହି ପ୍ରକରଣରେ "ମେଧ"ର ଅର୍ଥ ହିଂସା କେବେ ବି ହୋଇ ପାରେନା । "ମେଧା-ସଂବର୍ଧନ" ଏବଂ "ସଂଗତିକରଣ" ର ସଂଦର୍ଭରେ ହିଁ ନେବା ଉଚିତ୍ ହେବ ।

ଏହା ସର୍ବମାନ୍ୟ ଅଟେ ଯେ, "ବେଦବ୍ୟାସ" ବେଦକୁ ୪ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରିଥିଲେ । ସେ ଯଜ୍ଞରେ ହିଂସାର ନିଷେଧ କଥା ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଲେଖିଛନ୍ତି ଯେ -

"ସୁରାମସ୍ୟା ମଧୁମାଂସମାସବଂ କୃସରୌଦନମ୍ ।

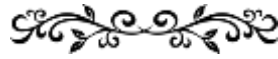
ଧୂର୍ତ୍ତେଃ ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତଂ ହ୍ୟେତନ୍ନୈତଦ୍ ବେଦେଷୁ କଳ୍ପିତମ୍ ।।" (ମହାଭାରତ ଶାନ୍ତିପର୍ବ - ୨୬୫.୧) ।

ଅର୍ଥାତ୍, ଧୂର୍ତ୍ତମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମଦ୍ୟ, ମସ୍ୟା, ପଶୁମାଂସ, ଦ୍ୱିଜାତିମାନଙ୍କର ବଳିଦାନ ଆଦି ପ୍ରବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଅଛି, ବେଦ ମାନଙ୍କରେ ଏ ପ୍ରକାର ବିଧାନ ନାହିଁ । ତେଣୁ 'ମେଧ'ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ କୌଣସି ବିବେକଶୀଳ ବ୍ୟକ୍ତି କେବେ ହିଁ କରିବେ ନାହିଁ । ଯଜ୍ଞଭଳି ପାରମାର୍ଥିକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଏହି ଲାଞ୍ଜିରୁ ଦୂରରେ ରଖିବା ଉଚିତ୍ ।

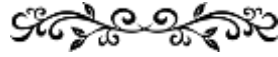
ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ଯଜ୍ଞ ପ୍ରବୃତ୍ତିର ବୋଲି କୁହାଯାଇଛି । ଦର୍ଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିଷ୍ଟୋମ, ବାଜପେୟ, ରାଜସୂୟ, ସୌତ୍ରାମଣୀ ଆଦି ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କରେ ଯଜୁର୍ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ବିନିଯୋଗ ହୋଇଥାଏ । "ମେଧ" ସମ୍ବୋଧନ ସହିତ ଯେଉଁ ଯଜ୍ଞମାନଙ୍କର ପ୍ରକରଣ କରାଯାଇଛି, ସେମାନେ ହେଲେ - ଅଶ୍ୱମେଧ, ପୁରୁଷମେଧ, ସର୍ବମେଧ, ତଥା ପିତୃମେଧ ଇତ୍ୟାଦି । ଏଥିରେ ମଧ୍ୟ "ମେଧ"ର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ସିଦ୍ଧ ହୁଏ ନାହିଁ । ଯଦି 'ମେଧ'ର ଅର୍ଥ ବଧ ହୁଏ, ତେବେ ପିତୃମେଧ କେମିତି ସମ୍ଭବ ? କାରଣ ପିତରମାନଙ୍କର ଶରୀର ତ ଆଗରୁ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯାଇଛି । ସେହିଭଳି

‘ସର୍ବମେଧ’ରେ ଆତ୍ମାକୁ ପରମାତ୍ମାରେ ସମର୍ପିତକରି ମୁକ୍ତିପ୍ରାପ୍ତ କରିବା ବିଷୟରେ କୁହାଯାଇଛି ।
‘ପୁରୁଷମେଧ’ରେ ଆଦର୍ଶ ସମାଜବ୍ୟବସ୍ଥାର ଅନ୍ତର୍ଗତରେ କିପରି କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିକୁ କେଉଁଠି
ନିୟୋଜନ କରାଯିବା କଥା ବର୍ଣ୍ଣନା କରାଯାଇଛି ।

୩୨ତମ ଅଧ୍ୟାୟରେ "ଆଲଭନ" ଶବ୍ଦର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଅଛି । "ମେଧ" ଭଳି ଆଲଭନ ଶବ୍ଦର
ମଧ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଅର୍ଥ ବଧ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ତାହାର ମାନ୍ୟ ଅର୍ଥ ପ୍ରାପ୍ତ କରିବା, ଯୋଡିବା ଆଦି ମଧ୍ୟ
ଅଟେ । ତେଣୁ "ଅଧ୍ବର" ବଧଶୂନ୍ୟ ଯଜ୍ଞ କର୍ମରେ ତାହାର ହିଂସାତ୍ମକ ଅର୍ଥ ମାନଙ୍କୁ ଆଗ୍ରହ କରିବା
ଭରିତ୍ ନୁହେଁ ।

ଯଦକ୍ଷରପଦଭ୍ରଷ୍ଟଂ ମାତ୍ରାହିନଂ ତୁ ଯଦ୍-ଭବେତ୍ ।
 ତତ୍-ସର୍ବ ସମତାଂ ଦେବ ନରାୟଣ ନମୋଽସ୍ତୁତେ ॥
 ବିସର୍ଗବିନ୍ୟୁମାତ୍ରାଣି ପଦପାଦାକ୍ଷରାଣି ଚ ।
 ନ୍ୟୁନାନି ଚାତିରିକ୍ତାନି କ୍ଷମସ୍ବ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ॥
 ଓମ୍ ତତ୍ ସତ୍ । ସର୍ବମ୍ ଶ୍ରୀ କୃଷ୍ଣାର୍ପଣାମସ୍ତୁ ।
 ଓମ୍ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ଶାନ୍ତିଃ ।

Sources ସ୍ତ୍ରୋତ	• www.archive.org • www.vedicheritage.gov.in • www.academia.edu • IISH Global (Indian Institute of Scientific Heritage) • https://asi.nic.in/pages/Central-Archaeological-Library/HQ (Archaeological Survey of India) • Vedanta Spiritual Library — www.celextel.org • www.wikipedia.org
Send Corrections to ଭୁଲ ସୁଧାର ପାଇଁ ଯୋଗାଯୋଗ	prakash@scholarshoppe.com
Site access ବେବ ସାଇଟ୍	www.scholarshoppe.com/veda-odia/

ଏହି ‘ଦସ୍ତାବେଜ ବା ପୁସ୍ତକ’ ଟି ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଓଡ଼ିଆ ଡିଜିଟାଲ୍
 ରୂପାନ୍ତର ଅଟେ ।

ଯଜୁର୍ବେଦ (ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ପରିଚୟ)

ମନ୍ତ୍ରସମୁହର ଶୈଳୀର ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ୩ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯଥା, ଋକ୍, ଯଜୁଃ ଓ ସାମ । ଛନ୍ଦରେ ନିବଦ୍ଧ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଋକ୍ ବେଦ", ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଯଜୁର୍ବେଦ", ଓ ଗାନମୟ (ଗୀତମୟ) ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ସାମବେଦ" ନାମ ଦିଆଗଲା ।

"ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଗଦ୍ୟ' ଓ "ଯଜୁସ୍"ର ଅର୍ଥ ପୂଜା କରିବା, ଅନ୍ୟ ଏକ ବାଖ୍ୟା ଅନୁସାରେ - "ଯଜୁର୍ ଯଜତେଃ", ଅର୍ଥାତ ଏହା ଯଜ୍ଞ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କର୍ମ ଅଟେ, କାରଣ ଏ ସମସ୍ତ ଶବ୍ଦର ମୂଳ 'ଯଜ୍' ଅଟେ । ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଯକ୍ଷ ନିରୁକ୍ତରେ, "ଯଜୁଃ" ଶବ୍ଦ 'ଯଜ୍' ଧାତୁରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଛି ବୋଲି କହିଛନ୍ତି, ସେହି ହିସାବରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରୁ ଯଜ୍ଞର ସ୍ୱରୂପ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ହୋଇଥାଏ । 'ଋକ୍-ବେଦ' ଅନୁସାରେ, "ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ମାତ୍ରାଂ ବି ମିମୀତ ଉ ତ୍ୱଃ" (ଋ.ବେ - ୧୦.୭୧.୧୧), ଅତଃ, ଯାଜ୍ଞିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଉପର ନାମ "ଅଧ୍ୟୟୁର୍ବେଦ" ମଧ୍ୟ ଅଟେ । 'ଋକ୍ ବେଦ' "ଜ୍ଞାନକାଣ୍ଡ" ରୂପେ ପରିଚିତ । 'ଋକ୍ ବେଦ' ଜ୍ଞାନର ବାସ୍ତବ ପ୍ରୟୋଗ ଓ ବିସ୍ତାର 'ଯଜୁର୍ବେଦ' ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥାଏ, ସେଥିପାଇଁ ଏହାକୁ "କର୍ମକାଣ୍ଡ" କୁହାଯାଏ ।

'ଯଜୁର୍ବେଦ' ପ୍ରବନ୍ଧନ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଆଧାରକୁ ମୂଳ କରି 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଯଥା, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" । 'ଆଦିତ୍ୟ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ ମନ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" କୁହାଯାଏ । ଅନେକ ବିଦେଶୀ ଏହାର ନାମକୁ ଭୁଲ ଅନୁବାଦ କରିଛନ୍ତି 'ବ୍ଲାକ୍ (black) ଓ ୱାଇଟ୍ (white) ଯଜୁର୍ବେଦ', ଯେଉଁଟାକି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୁଲ । ଏହା କେବଳ ୨ଟି ସୂତ୍ର ବା ପଦ୍ଧତି ବା ସମ୍ପ୍ରଦାୟ । ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ, ଯାହା ସୁର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ ତାହା "ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା", ଅର୍ଥାତ ଆଦିତ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ; ଓ ଯାହା ବେଦରୁ ବା ବ୍ରହ୍ମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା "ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା" । ତେଣୁ 'ଆଦିତ୍ୟ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ, "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଓ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାଚ୍ୟ, "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା ।

ଯଜୁର୍ବେଦ ସଂହିତା ଶାଖା

ମହାଭାଷ୍ୟକାର ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ସମୁଦାୟ ୧୦୧ଟି ଶାଖା ଥିଲା, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୧୫ଟି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଓ ୮୬ଟି 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା ଓ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ୪ଟି ଶାଖା ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ

ମହର୍ଷି 'ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ବାଜସେନ୍ୟ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଠାରୁ ଗ୍ରହୀତ ବେଦ ଶିକ୍ଷା "ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ" ନାମରେ ଜଣା । ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ଏହି ଗୁରୁକୁଳର ହୋଇଥିବାରୁ, ସେମାନେ 'ବଜସେନ୍ୟା' ନାମରେ ଜଣାହେଲେ । ଯେହେତୁ ସେ, ସୂର୍ଯ୍ୟଦେବଙ୍କ ଆରାଧନା କରି ଏହି ଯଜୁର୍ବେଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଓ ତାହାର ଅନୁସରଣକାରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ "ଆଦିତ୍ୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ" କୁହାଯାଉଥିଲା । ସେ, ସେହି ଯଜୁର୍ବେଦକୁ ତାଙ୍କର ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ, ପର ସମୟରେ ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ନାମ ଅନୁସାରେ ୧୫ଟି ଶାଖା ରୂପେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହେଲା । ସେହି ୧୫ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ନାମ 'ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଶାୟଣ'ଙ୍କ 'କାଣ୍ଡଭାଷ୍ୟ'ରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, କାଣ୍ଡ, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ, ଗାଲବ, ଔଧେୟ, ଶାପେୟ, ତାପାୟନିୟ, କାପାଳ, ପୌଷ୍ଟବସ୍ତ୍ର, ଆବଟିକ, ପରମାବଟିକ, ପାରାଶର, ବୈନେୟ, ବୈଧେୟ, କାତ୍ୟାୟନ ଓ ବୈଜବା । କିନ୍ତୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ମାତ୍ର ୨ଟି ଶାଖା, ଯଥା, ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ ଶାଖା ଓ କାଣ୍ଡ ଶାଖା, ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । "ବାଜସେନ୍ୟା ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଓ "ବାଜସେନ୍ୟା କାଣ୍ଡ ସଂହିତା" ଆଚାର୍ଯ୍ୟ 'କାଣ୍ଡ'ଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ରଚନା କରାଯାଇଥିଲା ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର ଅଧ୍ୟାୟ, ଅନୁବାକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂଚଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସଂହିତା ନାମ	ଅଧ୍ୟାୟ	ଅନୁବାକ	କଣ୍ଠିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂଚଳ
ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନୀ	୪୦	୩୦୩	୧୯୭୫	ବିହାର, ମଧ୍ୟପ୍ରଦେଶ, ଗୁଜୁରାଟ, ଉତ୍ତର ଭାରତ
କାଣ୍ଡ	୪୦	୩୨୮	୨୦୬୮	ମହାରାଷ୍ଟ୍ର, ଓଡ଼ିଶା, ତେଲଙ୍ଗାନା, ଆନ୍ଧ୍ରପ୍ରଦେଶ, କେରଳ, କର୍ଣ୍ଣାଟକ, ତାମିଲନାଡୁ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ' ବିଷୟବସ୍ତୁ

'ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନ ସଂହିତା' ଓ 'କାଶ୍ୟ ସଂହିତା'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କୌଣସି ପାର୍ଥକ୍ୟ ନାହିଁ । ପାର୍ଥକ୍ୟ କହିଲେ କେବଳ ମନ୍ତ୍ର ମାନଙ୍କର ସଂଖ୍ୟା ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ କ୍ରମର ପ୍ରବନ୍ଧନ । ୪୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୩୧ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମୁଖ୍ୟତଃ 'ଶ୍ରୌତକର୍ମକାଣ୍ଡ' ବିଷୟ ଅଟେ । ଅଧ୍ୟାୟ ମାନଙ୍କର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଗଲା ।

ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟବସ୍ତୁ
୧-୨	ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଓ ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ
୩	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର ଓ ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ
୪-୮	ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ ଓ ସୋମଯଜ୍ଞ
୯-୧୦	ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୁୟ ଯଜ୍ଞ
୧୧-୧୮	ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶତରୁଦ୍ରିୟ ମନ୍ତ୍ର, ବସୋଧାରା ମନ୍ତ୍ର
୧୯-୨୧	ଶୌଚ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ
୨୨-୨୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ
୨୬-୨୯	ଖିଳମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ
୩୦	ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୧	ପୁରୁଷସୂକ୍ତ
୩୨-୩୩	ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର ଓ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭ ସୂକ୍ତ
୩୪	ଶିବସଂକଳ୍ପପୋନିଷଦ
୩୫	ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ
୩୬-୩୯	ଘର୍ମ, ପ୍ରବର୍ଗ୍ୟ, ସଂଭରଣ, ପ୍ରୋଶନ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ମନ୍ତ୍ର
୪୦	ଇଶୌପନିଷଦ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ବ୍ରାହ୍ମଣ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଗୋଟିଏ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ଉଦୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନୀ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖା ପାଇଁ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି, ଯାହା "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଏଥିରେ ୧୦୦ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଥିବାରୁ, ଏହା ଶତପଥ ନାମରେ ଜଣା । ସମସ୍ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବାଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ, ବିପୁଳକାୟ ଓ ଯଜ୍ଞାନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର ସର୍ବୋତ୍ତମ ପ୍ରତିପାଦକ, ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଅଟେ । ଏହି ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମାଧ୍ୟାନ୍ଧିନ ଓ କାଶ୍ୟ ୨ଟି ଶାଖାରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଯଦିଓ ଏହି ଦୁଇଟି ଶାଖାର

ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ପ୍ରକାରର, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନାକ୍ରମ ଓ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଅନ୍ତର ରହିଅଛି । ଏହା ତଳ ଟେବୁଲରେ ଦର୍ଶାଯାଇଛି ।

ଶାଖା	କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବ୍ରାହ୍ମଣ ସୂତ୍ର	କଣ୍ଠିକା	ପ୍ରପାଠକ
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ	୧୪	୧୦୦	୪୩୮	୭୭୨୪	୬୮
ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ - କାଣ୍ଡ	୧୬	୧୦୪	୪୩୫	୬୮୦୭	୦

ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ବିଷୟବସ୍ତୁ

୧ମ ରୁ ୯ମ କାଣ୍ଡରେ ପିତୃପିଣ୍ଡ-ଯଜ୍ଞର ବିଷୟକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ଏହାର ବିଷୟକ୍ରମ, ସଂହିତାର ବିଷୟକ୍ରମ ଅନୁସାରେ ରହିଅଛି । ସଂହିତାରେ, ଏହା ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ସହିତ ରହିଅଛି, କିନ୍ତୁ ବ୍ରାହ୍ମଣରେ ଏହାର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଲଗା ରହିଅଛି । ଏହାକୁ ଛାଡିଦେଲେ, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ସଂହିତା ର ବିଷୟକ୍ରମ ସମାନ । ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ କାଣ୍ଡ ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ ମଧ୍ୟରେ, 'ଦଶପୂର୍ଣ୍ଣମାସ ଯଜ୍ଞ'ର ବର୍ଣ୍ଣନା ଅଳ୍ପ ଭିନ୍ନ, ଏହା ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାରେ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଥିବାବେଳେ, କାଣ୍ଡ ଶାଖାରେ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ସେହିପରି ୨ୟ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୧ମ କାଣ୍ଡରେ ଓ ୧ମ କାଣ୍ଡର ବିଷୟ ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ ରହିଅଛି । ଏହା କେବଳ ଏହି ଦୁଇଟି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଶାଖା ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ତର ।

'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ବିଶେଷତା, ଏଥିରେ ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ରୂପ, ତଥା ବିଭିନ୍ନ ଅନୁଷ୍ଠାନ ମାନଙ୍କର, ଯେଉଁ ପ୍ରକାରର ଅସାଧାରଣ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣତା ସହିତ ନିରୂପଣ କରାଯାଇଛି, ତାହା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥରେ ମିଳେ ନାହିଁ । ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ, ଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସ୍ୱରୂପ ନିରୂପଣ କରିବାର ଶ୍ରେୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'କୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । ଏହାର କାରଣ, 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ରେ ଯଜ୍ଞ ମିମାଂସାର ପ୍ରାରମ୍ଭ, 'ହର୍ବିଯଜ୍ଞ'ରୁ ହୋଇଥାଏ, ଯାହାର ମୂଳ ଆଧାର 'ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର' ଅଟେ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଆରଣ୍ୟକ

ଅଧିକାଂଶ 'ଆରଣ୍ୟକ', 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ଅନ୍ତିମ ଭାଗ ଅଟେ, ତେଣୁ ପ୍ରାୟତଃ 'ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ହିଁ 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ଅଟନ୍ତି । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ

"ବୃହଦାରଣ୍ୟକ"ର ପ୍ରବଚନକର୍ତ୍ତା ମହର୍ଷି ଯଜ୍ଞବଲ୍କ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ଯାହା "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ନାମରେ ପରିଚିତ । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ମାଧ୍ୟାନ୍ତନୀ ଶାଖାର ୧୪ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ତଥା କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ୧୭ତମ ଅଧ୍ୟାୟ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଟେ । 'ଆରଣ୍ୟକ'ର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଯଜ୍ଞ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଯଜ୍ଞ ଭିତରେ ଥିବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ତତ୍ତ୍ୱର ମିମାଂସା ଅଟେ । ତେଣୁ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ" ମଧ୍ୟ ଏହାର ପ୍ରତିପାଦନ କରିଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଉପନିଷଦ

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୧୮ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଇଶ ଉପନିଷଦ" ଓ "ବୃହଦାରଣ୍ୟକ ଉପନିଷଦ" ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି । "ଇଶ ଉପନିଷଦ" କେବଳ ଗୋଟିଏ ମାତ୍ର ଉପନିଷଦ, ଯାହା 'ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ରଚିତ ରହିଅଛି । ଉପନିଷଦ ଗୁଡ଼ିକରେ "ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା" ଓ "ଆତ୍ମବିଦ୍ୟା" ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପ ସୂତ୍ର, ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ, ଓ ଏହା ଏକ ମାତ୍ର ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଅଟେ । ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକର ମୁଖ୍ୟ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ, ଶୌତ୍ରଯଜ୍ଞ ମାନଙ୍କର ସଂକ୍ଷିପ୍ତ, ସୁବ୍ୟବସ୍ଥିତ କ୍ରମବଦ୍ଧତାର ପ୍ରତିପାଦନ ଅଟେ । ଏହି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ମୂଳ ସାମଗ୍ରୀକୁ କେଉଁଠି ବିସ୍ତାର କରି ଓ କେଉଁଠି ସଂକ୍ଷିପ୍ତ କରି ରଚନା କରାଯାଇଛି । କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଉଭୟ ମାଧ୍ୟାନ୍ତନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧୀତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ, ମାଧ୍ୟାନ୍ତନ ଓ କାଶ୍ୟ ଶାଖାର ବିଷୟବସ୍ତୁର କ୍ରମ ଭଳି ରହିଥାଏ । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର"ରେ ୨୬ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏଥିରେ 'ଶ୍ରାଦ୍ଧ' ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ମଧ୍ୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୨ଟି ଗ୍ରନ୍ଥ ରହିଅଛି, ଯଥା, "କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଓ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" । ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ । 'ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର' ୩ଟି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ୧ମ କାଣ୍ଡରେ,

ଅବସ୍ୟାୟନ, ବିବାହ, ଓ ଗର୍ଭାଧାନ ଆଦି ବିଷୟ, ୨ୟ କାଣ୍ଡରେ, ରୁଡାକରଣ, ଉପନୟନ, ସମାବର୍ତ୍ତନ, ପଞ୍ଚମହାଯଜ୍ଞ, ଶ୍ରବଣାକର୍ମ, ସୀତାଯଜ୍ଞ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ, ଓ ୩ୟ କାଣ୍ଡରେ, ଅବକୀର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟ ରହିଅଛି ।

ସେହିପରି କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ରଚିତ ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ "ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର" ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି "କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର"ରେ ୨ଟି କାଣ୍ଡ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଯଜ୍ଞଶାଳା'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞମଣ୍ଡପ'ର ମାପ, 'ଯଜ୍ଞବେଦୀ'ର ମାପ, ଓ 'ଯଜ୍ଞକୁଣ୍ଡ'ର ମାପ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବର୍ଣ୍ଣନା ଓ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ରହିଥାଏ ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବେଦ-ପଠନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥ ସମୁହ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦର "ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଏହାର ରଚନା ଆଚାର୍ଯ୍ୟ କାତ୍ୟାୟନଙ୍କ ଦ୍ଵାରା କରାଯାଇଛି । ଏହା ୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ, ଓ ୭୩୪ଟି ସୂତ୍ର ରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟବସ୍ତୁ, ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ଵର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ ଓ କ୍ରମପାଠ ଇତ୍ୟାଦି ଅଟେ । ଏହାର ସୂତ୍ରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ୨ଟି ପରିଶିଷ୍ଟ ସୂତ୍ର ଅଛି । 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସ୍ଵରାଦି ନିୟମର ବିବରଣ "ପ୍ରତିଜ୍ଞାସୂତ୍ର"ରେ ଦିଆଯାଇଛି ଓ "ଭାଷିକସୂତ୍ର"ରେ 'ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ'ର ସ୍ଵର ସଂଚାରଣର ବିଧାନ ଦିଆଯାଇଛି ।

ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ପ୍ରାୟ ୩୩ ରୁ ଉର୍ଦ୍ଧ୍ବ 'ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ' ରହିଅଛି । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ "ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା" ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଓ ପ୍ରଚଳିତ ।

'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟା ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ମାଧ୍ୟାମିନୀ, କାଶ୍ୟାପ	ଶତପଥ (ମାଧ୍ୟାମିନୀ, କାଶ୍ୟାପ)	ବୃହଦାରଣ୍ୟକ	ଇଶ, ବୃହଦାରଣ୍ୟକ, ସୁବାଲ, ମନ୍ତ୍ରିକ, ନିରାଲମ୍ବ, ପୈଙ୍ଗଲ, ଅଧ୍ୟାତ୍ମ, ମୁକ୍ତିକା, ଜାବାଲ, ଭିଷ୍ମକ, ତୁରୀୟାତୀତ ଅବଧୂତ, ଯୁଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ, ଶାତ୍-ୟାୟନୀୟ, ତାରସାର, ଅଦ୍- ବୟ ତାରକ, ହଂସ, ତ୍ରିଶିଖ-ବ୍ରାହ୍ମଣ, ମଣ୍ଡଳ-ବ୍ରାହ୍ମଣ

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ କଳ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	କାତ୍ୟାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	କାତ୍ୟାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ପାରସ୍କାର ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାତ୍ୟାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବିଷ୍ଣୁ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବାଜସନେୟୀ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଯଜ୍ଞବଲ୍ଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, କାତ୍ୟାୟନୀ ଶିକ୍ଷା, ପାରାଶରୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଣ୍ଡୁକ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ଅମୋଘାନନ୍ଦିନୀ ଶିକ୍ଷା, ମାଧ୍ୟାମିନୀ ଶିକ୍ଷା, ଲଘୁ ମାଧ୍ୟାମିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣରତ୍ନପ୍ରଦୀପିକା ଶିକ୍ଷା, କେଶବୀ ଶିକ୍ଷା, ହସ୍ତସ୍ୱରପ୍ରକ୍ରିୟା ଶିକ୍ଷା, ଅୟାବସାନନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତିଲକ୍ଷଣପରିଶିଷ୍ଟ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମନଃସ୍ୱାର ଶିକ୍ଷା, ୟତ୍ତୁର୍ବିଧାନ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରାଷ୍ଟକ ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କୌଷିକ ଶିକ୍ଷା, ତ୍ରେୟାରୀୟ ଶିକ୍ଷା, ପରିଭାଷାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ନବାଙ୍କସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, କାରିକାବଳୀ ଶିକ୍ଷା, ବର୍ଣ୍ଣ ଭଜାରଣ ପ୍ରକାର ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱରଭକ୍ତି ଶିକ୍ଷା, ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ପ୍ରବୋଧିନୀ ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାସୂତ୍ର ଶିକ୍ଷା, ବେଦପରିଭାଷାକାରିକା ଶିକ୍ଷା, କ୍ରମସନ୍ଧାନ ଶିକ୍ଷା, ମଲ୍ଲଗ୍ରମକୃତ ଶିକ୍ଷା, ଗଲ୍ଲଦୃଶ ଶିକ୍ଷା, ପଦ୍ମକାରିକାରତ୍ନମାଳା ଶିକ୍ଷା

॥ ଇତି ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ

ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଅନୁସାରେ 'ଯଜୁର୍ବେଦ'କୁ ୨ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଯାହା 'ବ୍ରହ୍ମ-ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି , ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଅଟେ । ଯେଉଁ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' "ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ" "ବେଦବ୍ୟାସ"ଙ୍କ ଠାରୁ ଶିକ୍ଷା କରିଥିଲେ, ତାହା "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ଓ ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଗୁଡିକ ମହାତ୍ମା ଋଷି ମାନଙ୍କ ଧ୍ୟାନ ଓ ତପ ସମୟରେ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ଏହାକୁ 'ବ୍ରହ୍ମ ପରମ୍ପରା'ରେ ପ୍ରାପ୍ତ 'ଯଜୁର୍ବେଦ' କୁହାଯାଏ । 'ଶୁକ୍ଳ' ଓ 'କୃଷ୍ଣ' ଯଜୁର୍ବେଦ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ ଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲାବେଳେ, 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ, ତା'ର ସଂହିତା ଭିତରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଥାଏ।

ପତଞ୍ଜଳି ମହାଭାଷ୍ୟ ଓ ବାୟୁ ପୁରାଣ ଅନୁସାରେ "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ୮୭ଟି ଶାଖା ଥିଲା । ଏହା କୁହାଯାଏ ଯେ, ଋଷି ବୈଷମ୍ପାୟନ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ" ତାଙ୍କର ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥିଲେ ଓ ପର ସମୟରେ ଏହା ଶାଖା ରୂପରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ବୈଷମ୍ପାୟନ ଅନେକ ସ୍ଥାନ ଭ୍ରମଣ କରିଥିଲେ, ସେଥିପାଇଁ ତାଙ୍କୁ "ଚରକ" କୁହାଯାଉଥିଲା ଓ ସେ "ଚରକଧର୍ମ" ଉପାଧି ପାଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୮୭ଜଣ ଶିଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪୩ ଜଣଙ୍କ ନାମ ବିଭିନ୍ନ ସୂତ୍ରରୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ଏହି "କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଶାଖା ମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଥିଲେ । ସେ ଶାଖା ଗୁଡିକ ହେଲେ, - ଚରକ ଶାଖା, ଆହ୍ୱରକ ଶାଖା, କଠ ଶାଖା, ପ୍ରାତ୍ୟ କଠ ଶାଖା, କପିଷ୍ଠଳ କଠ ଶାଖା, ଚାରାଣୀୟ ଶାଖା, ବାରାୟଣୀୟ ଶାଖା, ବାର୍ତ୍ତବୀକ ଶାଖା, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର ଶାଖା, ଉପମାନ୍ୟବ ଶାଖା, ପାତଶ୍ରୁନୀୟ ଶାଖା, ମୈତ୍ରେୟଣୀ ଶାଖା, ମାନବ ଶାଖା, ବରହା ଶାଖା, ଦୁଷ୍ମୁଭ ଶାଖା, ଛାଗଲେୟ ଶାଖା, ହାରିଦ୍ରବୀୟ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମାୟନ ଶାଖା, ଶ୍ୟାମ ଶାଖା, ତୈଞ୍ଜିରୀୟ ଶାଖା, ଔଷେୟ ଶାଖା, ଖାଣ୍ଡିକେୟ ଶାଖା, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶାଖା, ଭରଦ୍ୱାଜ ଶାଖା, ହିରଣ୍ୟକେଶିନ ଶାଖା, ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶାଖା, ସତ୍ୟାଶାଢ଼ ଶାଖା, ଆତ୍ରେୟ ଶାଖା, ଆଳମ୍ବି ଶାଖା, ପଲଙ୍କା ଶାଖା, କମଳା ଶାଖା, ଋଚାଭ ଶାଖା, ଆରୁଣୀ ଶାଖା, ତଣ୍ଡି ଶାଖା, କଲ୍ୟାପ ଶାଖା, ତୁମ୍ବରୁ ଶାଖା, ଭଲପା ଶାଖା, ବୈଶାନସ ଶାଖା, ବାଧୂଳା ଶାଖା, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଶାଖା, କୌଣ୍ଡିନୟ ଶାଖା, ହାରୀତ ଶାଖା, ଓ ଐକେୟ ଶାଖା ।

ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବଳ ଠଟି ଶାଖା ସଂହିତାର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବା ଆଂଶିକ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ସେମାନେ ହେଲେ, ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା, କଠ ବା କାଠକ ଶାଖା, କଠ-କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା, ଓ ମୈତ୍ରେୟଶୀ ଶାଖା ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଶାଖା ସଂହିତା, ତାହାର କାଣ୍ଡ, ପ୍ରପାଠକ, ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ଓ କେଉଁ ଅଂତଳ ମାନଙ୍କରେ ଏହାର ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଆସୁଅଛି, ତାହାର ତାଲିକା ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଶାଖା ସଂହିତା	କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	କାଣ୍ଡିକା/ମନ୍ତ୍ର	ଅଂତଳ
ତୈତ୍ତିରୀୟ	୭	୪୪	୬୫୧	୧୨୦୦୦+	ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ, ମହାରାଷ୍ଟ୍ର
କାଠକ	୫	୪୦	୮୪୩	୩୦୯୩	କାଶ୍ମିର, ଉତ୍ତର ଓ ପୂର୍ବ ଭାରତ
କପିଷ୍ଠଲ	୬	୪୮	-	-	ହରିୟାଣା, ରାଜସ୍ଥାନ
ମୈତ୍ରେୟଶୀ	୪	୫୪	୬୫୪	୩୧୪୪	ପଶ୍ଚିମ ଭାରତ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ବିଷୟବସ୍ତୁ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ, 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ପରି ମଧ୍ୟ ସମାନ । ଏଥିରେ ଦଶ ପୂର୍ଣ୍ଣମାସ, ପିଣ୍ଡପିତୃ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଚାତୁର୍ମାସ୍ୟ, ସୋମ ସଂସ୍କାର ବର୍ଣ୍ଣନ, ସୋମଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ, ଅଗ୍ନି ଚୟନ ବର୍ଣ୍ଣନ, ଶୌତ୍ରାମଣି ଯଜ୍ଞ, ଅଶ୍ୱମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଖିଲମନ୍ତ୍ର ସଂଗ୍ରହ, ପୁରୁଷମେଧ ଯଜ୍ଞ, ପୁରୁଷସୂକ୍ତ, ସର୍ବମେଧ ମନ୍ତ୍ର, ପିତୃମେଧ ଯଜ୍ଞ, ଗ୍ରହଗ୍ରହଣ ଓ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ବିବରଣୀ ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

ଏବେ ଆମେ ଏହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶାଖା ସଂହିତା ବିଷୟରେ ଅଳ୍ପ ବହୁତ ଜାଣିବା ।

ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା ସଂହିତା

'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି "ତିତ୍ତିରି" ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରକାତକ ଥିଲେ । କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା' କେବଳ ଗୋଟିଏ ସଂହିତା, ଯାହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, ଶୌତ୍ରସୂତ୍ର, ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ଆଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡିକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ରହିଅଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଦକ୍ଷିଣ ଭାରତ ଓ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରର କିଛି

ସ୍ଥାନରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ସାରସ୍ୱତ ଓ ଆର୍ଷେୟ ରୂପରେ ଦୁଇଟି ପାଠ-ଭେଦ ଅଛି । ସାରସ୍ୱତ ପରମ୍ପରା ଅନୁସାରେ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମିଳେ, ତଥା, ଆର୍ଷେୟ ପରମ୍ପରାରେ ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରହିବା ଦରକାର, ଯାହା 'ତୈତ୍ତିରୀୟ ଶାଖା'ରେ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ଅନ୍ୟ କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କର, ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ତାଙ୍କର ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ର ନାମ "ତୈତ୍ତିରୀୟ" ।

ଏହି 'ଶାଖା ସଂହିତା'ରେ ୭ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୪ଟି ପ୍ରପାଠକ ଓ ୬୫୧ଟି ଅନୁବାକ ରହିଅଛି । ଏହାର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ ର ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୨୦୦୦ରୁ ଊର୍ଦ୍ଧ୍ୱ ରହିଅଛି । କାଣ୍ଡାନୁକ୍ରମାଣୀ ଅନୁସାରେ ଏହାକୁ ୫ଟି ଭାଗରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି । ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ଗୁଡିକ ତଳେ ଟେବୁଲରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୨	ସୌମ୍ୟ କାଣ୍ଡ
୩	ଆର୍ଷେୟ କାଣ୍ଡ
୪	ବିଶ୍ୱଦେବ କାଣ୍ଡ
୫	ସ୍ୱାୟଂଭୁବ କାଣ୍ଡ

କଠ ଶାଖା ସଂହିତା

'କଠ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା ଋଷି 'କଠ' ଅଟନ୍ତି ଓ ସେ, ଏହି ଶାଖା ସଂହିତାର ପ୍ରକାଚକ ଅଟନ୍ତି । ପତଞ୍ଜଳିଙ୍କ ଅନୁସାରେ ଏହି ଶାଖା ଅତି ଲୋକପ୍ରିୟ ଥିଲା, ଏପରିକି ସେହି ସମୟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଗ୍ରାମରେ ଏହାର ପାଠ କରାଯାଉଥିଲା । 'କଠ ଶାଖା' ବହୁତ ବଡ଼ ଓ ବିସ୍ତାରରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ, ଏହାର ୪୪ଟି ଉପଗ୍ରନ୍ଥ ଥିଲା ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେଥିପାଇଁ 'କଠ ଶାଖା'ର ବେଦରେ ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ସ୍ଥାନ ରହିଅଛି । 'କଠ ଶାଖା' ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ । ଏହାର ସଂହିତା ଉଦ୍ଧାର

ହୋଇପାରିଛି, କିନ୍ତୁ ଏହାର ବ୍ରାହ୍ମଣ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇ ପାରିନାହିଁ ଓ ଏହା ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ ହୋଇ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛି । ଏହାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କଠ ସଂହିତା'ରେ ୫ଟି କାଣ୍ଡ, ୪୦ଟି ସ୍ଥାନକ ବା ପ୍ରପାଠକ, ୮୪୩ଟି ଅନୁବାକ, ଓ ୩୦୯୩ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି । ଏହାର ମନ୍ତ୍ର ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣକୁ ମିଶାଇଲେ, ଏହାର ସମୁଦାୟ ମନ୍ତ୍ର ସଂଖ୍ୟା ୧୯୦୦୦ରୁ ଅଧିକ ହେବ । ଏହାର ସଂହିତା ଓ ଉପନିଷଦର ନାମ "କଠ" ଓ ବ୍ରାହ୍ମଣର ନାମ "କାଠକ" ଅଟେ । ଏହାର "କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର" ଅଛି ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ପାଇଁ "ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ" ବ୍ୟବହାର କରାଯାଏ ।

ଏହାର କାଣ୍ଡ ଅନୁସାରେ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳେ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ବିଷୟ
୧	ଇତିମିକା
୨	ମାଧ୍ୟମିକା
୩	ଓରିମିକା
୪	ଯାଜ୍ଞାନୁବାକ୍ୟା
୫	ଅଶ୍ୱମେଧ ଗ୍ରନ୍ଥ

କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା ସଂହିତା

'କପିଷ୍ଠଲ ଶାଖା'ର ପ୍ରତିଷ୍ଠାତା 'ଋଷି କପିସ୍ଥଲ' ଥିଲେ, ଓ ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ନିରୁକ୍ତ ପ୍ରବଚନକାରୀ 'ଦୁର୍ଗାଚାର୍ଯ୍ୟ' ଏହି ଶାଖାର ଅନ୍ତର୍ଗତ ଥିଲେ । ଏହି ଶାଖା ଆଂଶିକ ଭାବେ ଉଦ୍ଧାର ହୋଇପାରିଛି । ଏହାର ରଚନା ପ୍ରାୟ "କାଠକ ସଂହିତା" ଭଳି ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ସ୍ୱରାଜନ 'ଋକ୍ ବେଦ' ଭଳି, ତେଣୁ ଏହାର ବିଭାଜନ ମଧ୍ୟ 'ଋକ୍ ବେଦ' ପରି ଅଷ୍ଟକ ଓ ଅଧ୍ୟାୟ ପଦ୍ଧତିରେ ହୋଇଅଛି ।

ଏଥିରେ ୨ଟି ଅଷ୍ଟକ ଓ ୪୮ଟି ଅଧ୍ୟାୟ ରହିଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଅଷ୍ଟକ	ଅଧ୍ୟାୟ	ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟା
୧	୧-୮	ଉପଲବ୍ଧ
୨	୯-୧୭	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୩	୧୭-୨୪	ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୪	୨୫-୩୨	୩୨, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ
୫	୩୩-୪୦	ଉପଲବ୍ଧ
୬	୪୧-୪୮	୪୩, ଉପଲବ୍ଧ ନାହିଁ

ଏହାର ଉପଲବ୍ଧ ଅଧ୍ୟାୟ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବରେ ନାହିଁ । ଏହାର ଏକ "ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର"ର ପାଣ୍ଡୁଲିପି ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଭବନ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଏହି ଶାଖାର ବ୍ୟବହାର ହରିୟାଣା ଓ ରାଜସ୍ଥାନ ର କିଛି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ହୋଇଆସୁଅଛି ।

ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା ସଂହିତା

'ମୈତ୍ରୟଣୀ ଶାଖା', 'ରଷି ମିତ୍ରୟୁକ୍ତ' ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଥିଲା, ଓ ସେ, ଏହି ସଂହିତାର ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ । ଏହାର ଅନୁସରଣକାରୀ, ସୌରାଷ୍ଟ୍ର, ଗୁଜୁରାଟ, ନାସିକ, ନାଗପୁର ଆଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ବ୍ୟବହୃତ ହୋଇଆସୁଅଛି । ଏହାର ରଚନା ଗଦ୍ୟାତ୍ମକ ଶୈଳୀରେ କରାଯାଇଛି । ଏଥିରେ ୪ଟି କାଣ୍ଡ, ୫୪ଟି ପ୍ରପାଠକ, ୬୫୪ଟି ଅନୁବାକ ଓ ୩୧୪୪ଟି ମନ୍ତ୍ର ରହିଅଛି ।

ଏହାର ରଚନାରେ, "ମୈତ୍ରୟଣୀ" ନାମକ ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଓ "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଆରଣ୍ୟକ ରହିଅଛି, । ଏହାର, "ମୈତ୍ରୟଣୀୟ" ନାମକ ଉପନିଷଦ ଅଛି । ଏହାର ଅନେକ 'କଳ୍ପସୂତ୍ର' ରହିଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ 'ମାନବ', 'ବୌଦ୍ଧାୟନ', ଓ 'ବରାହ' ସୂତ୍ର ଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରସିଦ୍ଧ । ଏହାର ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଓ ଅନେକ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି ।

ଏହି ଶାଖାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ପ୍ରପାଠକ	ଅନୁବାକ	ମନ୍ତ୍ର
୧	୧୧ (ଆଦିମ)	୧୭୫	୬୯୫
୨	୧୩ (ମଧ୍ୟମ)	୧୫୧	୭୮୩
୩	୧୬ (ଉପରି)	୧୮୦	୪୮୫
୪	୧୪ (ଖିଲ)	୧୫୮	୧୧୮୧

ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କ ପରି, ଏଥିରେ ଯାଜ୍ଞିକ ବର୍ଣ୍ଣନା, ବ୍ୟବସ୍ଥିତକ୍ରମରେ ରହିନାହିଁ । ଏଥିରେ ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, 'ଗୋନାମିକ' ପ୍ରକରଣରେ (ମୈ. ସଂ ୪/୨) ଗାୟକ ବିଭିନ୍ନ ମନ୍ତ୍ରର ଉଲ୍ଲେଖକରି, ତାଙ୍କର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନା କରିଛନ୍ତି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ

କୃଷ୍ଣ ଯଦୁବେଦୀୟ ଶାଖାରେ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପରେ ଉପଲବ୍ଧ ଓ ଅଧିକ ମହତ୍ତ୍ୱଶାଳୀ ଏକମାତ୍ର ବ୍ରାହ୍ମଣ, "ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ଅଟେ । ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ଭାବରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଶାଖା ମାନଙ୍କରେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଓ ଆରଣ୍ୟକ, ସଂହିତା ସହିତ ସଂଲଗ୍ନ ରହିଅଛି । "ଶତପଥ ବ୍ରାହ୍ମଣ" ପରି ଏହା ସସ୍ୱର ଅଟେ ।

'ତୈତ୍ତିରିୟ ବ୍ରାହ୍ମଣ' ଗାତି କାଣ୍ଡରେ ବିଭକ୍ତ କରାଯାଇଛି, ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟକ ମଧ୍ୟ କୁହନ୍ତି । ଏଥିରେ ସମୁଦାୟ ୩୫୩ଟି ଅନୁବାକ ଅଛି । ଏହାର ବିଭାଜନ ଓ ବିଷୟବସ୍ତୁ ତଳ ଟେବୁଲ୍‌ରେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କାଣ୍ଡ	ଅଧ୍ୟାୟ	ବିଷୟ
୧	୮	ଅଗ୍ନିଧ୍ୟାଧାନ ଯଜ୍ଞ, ଗବାମୟନ ଯଜ୍ଞ, ବାଜପେୟ ଯଜ୍ଞ, ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଯଜ୍ଞ, ଓ ରାଜସୂୟ ଯଜ୍ଞ ଆଦିର ବର୍ଣ୍ଣନା
୨	୮	ଅଗ୍ନିହୋତ୍ର, ଉପହୋମ, ଶୌତ୍ରାମଣି, ଓ ବୃହସ୍ପତିସବ ପ୍ରଭୃତି ବିଭିନ୍ନ ସବର ନିରୂପଣ
୩	୧୨	ନକ୍ଷତ୍ରେଷ୍ଟି ଓ ପୁରୁଷମେଧ ସଂବନ୍ଧୀତ ବିବରଣ

ଏହାର ମୁଖ୍ୟ ବିଷୟ ଅତିରିକ୍ତ, ଏଥିରେ ଭରଦ୍ବାଜ, ନଚିକେତା, ପ୍ରହଲ୍ଲାଦ ଓ ଅଗସ୍ତ୍ୟ-ବିଷୟ ଇତ୍ୟାଦି ଆଖ୍ୟାନ ଗୁଡ଼ିକ ରହିଅଛି । ସତ୍ୟଭାଷଣ, ବାଣୀର ମଧୁରତା, ତପୋମୟ ଜୀବନ, ଅତିଥି ସନ୍ଧାର, ସଂପତ୍ତିର ପରୋପକାର ହେତୁ ବିନିଯୋଗ, ବ୍ରହ୍ମଚର୍ଯ୍ୟ ପାଳନ, ଆଚାର ଦର୍ଶନ ଓ ସୃଷ୍ଟି ଇତ୍ୟାଦି ବିଷୟର ଉଲ୍ଲେଖ ରହିଅଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ ଆରଣ୍ୟକ ଓ ଉପନିଷଦ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଦୁଇଟି ଆରଣ୍ୟକ ଅଛି, ସେଥିରୁ "ତୈତ୍ତିରିୟ ଆରଣ୍ୟକ" 'ତୈତ୍ତିରିୟ ଶାଖା'ର, ଓ ଏହା ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ସହିତ, ଏହା ଏକ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଗ୍ରନ୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । "ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ ଆରଣ୍ୟକ", 'ମୈତ୍ରାୟଣୀ ଶାଖା'ର, କିନ୍ତୁ ଏହା ତାହାର ସଂହିତା ମଧ୍ୟରେ ରଚିତ ଅଛି । ଅନ୍ୟ ଦୁଇଟି ଶାଖାର ଆରଣ୍ୟକ ନାହିଁ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ୩୨ଟି ଉପନିଷଦ ଅଛି, ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୪ଟି ଉପନିଷଦ ମୁଖ୍ୟ ଉପନିଷଦରେ ଗଣା ଯାଆନ୍ତି । ସେମାନେ ହେଲେ 'କଠ', 'ତୈତ୍ତିରିୟ', 'ମୈତ୍ରାୟଣୀୟ' ଓ 'ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର' ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦୀୟ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଓ ଅନ୍ୟ ଗ୍ରନ୍ଥ

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ରେ ଅନେକ କଳ୍ପସୂତ୍ର ଅଛି, ଯଥା, ୧୧ଟି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ୯ଟି ଶୌଚସୂତ୍ର, ୩ଟି ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର ଓ ୨ଟି ବ୍ରହ୍ମସୂତ୍ର । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ, ଭରଦ୍ବାଜ, ଆପସ୍ତମ୍ବ, ବରାହ, ଶୌଚସୂତ୍ର ଓ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି 'ଶୁକ୍ଳ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବୌଦ୍ଧାୟନ, ମାନବ ଓ ଆପସ୍ତମ୍ବ 'ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର' ପ୍ରମୁଖ ଓ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ଏକ ମାତ୍ର 'ତୈତ୍ତିରିୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ, ତଥା ଏହାର ୨୧ଟି ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରନ୍ଥ ଅଛି ଓ ସେଥି ମଧ୍ୟରୁ 'ପାଣିନି ଶିକ୍ଷା' ଓ 'ଭରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା' ଏହାର ୪ଟି ଶାଖାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥାଏ । ଏ ସମସ୍ତ ଗ୍ରନ୍ଥ 'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ବର୍ଣ୍ଣ, ସ୍ୱର, ସନ୍ଧି, ପଦପାଠ, ଓ କ୍ରମପାଠ ର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଅଛି ।

'କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ'ର ସଂହିତା, ବ୍ରାହ୍ମଣ, ଆରଣ୍ୟକ, ଉପନିଷଦ, କଳ୍ପସୂତ୍ର, ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ଓ ଶିକ୍ଷା ଇତ୍ୟାଦି ଗ୍ରନ୍ଥ ମାନଙ୍କର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ତାଲିକା ତଳେ ଦିଆଯାଇଛି ।

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ସଂହିତା	ବ୍ରାହ୍ମଣ	ଆରଣ୍ୟକ	ଉପନିଷଦ
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, କାଠକ, କଠ-କପିଷ୍ଠଳ, ମୈତ୍ରୟଣୀ	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀ, କାଠକ, କଠ-କପିସ୍ଥଳା	ତୈତ୍ତିରୀୟ, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ	କଠ, ତୈତ୍ତିରୀୟ, ଶ୍ୱେତାଶ୍ୱତର, ମୈତ୍ରୟଣୀୟ, ସର୍ବସାର, ଶୁକରହସ୍ୟ, ସ୍ୱୟମ୍ଭୁ, ଗର୍ଭ, ଶାରୀରକ, ଏକାକ୍ଷର, ଅକ୍ଷି, ବ୍ରହ୍ମ, ଅବଧୂତ, କଠଶୁତି, ସରସ୍ୱତୀ ରହସ୍ୟ, ନାରାୟଣ, କଳି ସନ୍ତରଣ, କୈବଲ୍ୟ, କାଳାଗ୍ନି ରୁଦ୍ର, ଦକ୍ଷିଣାମୂର୍ତ୍ତି, ରୁଦ୍ରହୃଦୟ, ପଞ୍ଚବ୍ରହ୍ମ, ଅମୃତବିନ୍ଦୁ, ତେଜୋବିନ୍ଦୁ, ଅମୃତନାଦ, କ୍ଷୁଦ୍ଧିକା, ଧ୍ୟାନବିନ୍ଦୁ, ବ୍ରହ୍ମବିଦ୍ୟା, ଯୋଗତତ୍ତ୍ୱ, ଯୋଗଶିଖା, ଯୋଗକୁଣ୍ଡଳିନୀ, ବରାହ

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ କଲ୍ପସୂତ୍ର ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର	ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର	ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର	ଧର୍ମସୂତ୍ର
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ମାନବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବରାହ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଶ୍ରୌତସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ମାନବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଶୁକ୍ଳସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବାଧୂଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ମାନବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଭରଦ୍ବାଜ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ହିରଣ୍ୟକେଶି ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବରାହ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ବୈଶାମନସ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, ଆଗ୍ନିବେଶ୍ୟ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କାଠକ ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର, କଠ-କପିସ୍ଥଳା ଗୃହ୍ୟସୂତ୍ର,	ବୌଦ୍ଧାୟନ ଧର୍ମସୂତ୍ର, ଆପସ୍ତମ୍ବ ଧର୍ମସୂତ୍ର,

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ଶିକ୍ଷା ଓ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ ସଙ୍ଗଠନ

ବେଦ	ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଶିକ୍ଷା
କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ	ତୈତ୍ତିରୀୟ ପ୍ରାତିଶାଖ୍ୟ	ଚାରାୟଣ ଶିକ୍ଷା, ଭାରଦ୍ବାଜ ଶିକ୍ଷା, ବ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା, ଶମ୍ଭୁ ଶିକ୍ଷା, ପାଣିନୀୟ ଶିକ୍ଷା (ୟଜୁସ୍), କୌତୁଲ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ବୋଧାୟନ ଶିକ୍ଷା, ବାସିଷ୍ଠ ଶିକ୍ଷା, ବାଲ୍ଲୀକୀ ଶିକ୍ଷା, ହାରିତ ଶିକ୍ଷା, ଆତ୍ତରେୟ ଶିକ୍ଷା, କୌଣ୍ଡିନୀୟ ଶିକ୍ଷା, ସର୍ବସମ୍ବତ ଶିକ୍ଷା, ଆରଣ୍ୟ ଶିକ୍ଷା, ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ଆପିଶଲି ଶିକ୍ଷା, କାଳନିର୍ଣ୍ଣୟ ଶିକ୍ଷା, ପାରି ଶିକ୍ଷା, ଲକ୍ଷ୍ମୀକାନ୍ତ ଶିକ୍ଷା, ନବ ଶିକ୍ଷା, ଶିକ୍ଷାସମୁଦୟ

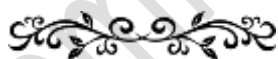
॥ ଇତି କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

ଯଜୁର୍ବେଦ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଓ ଅନୁବାଦ

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି ଏବେବି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଏହାର ଅନେକ ପାଣ୍ଡୁଲିପି, 'ପୁନେ'ର ଭଣ୍ଡାରକର ଇନଷ୍ଟିଚ୍ୟୁଟ୍, ରାଜସ୍ଥାନର ଅଲବର ରାଜକୀୟ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ , ଓଡ଼ିଶା ରାଜ୍ୟ ମ୍ୟୁଜିୟମ୍ ରେ ଓ ବାରଣାସୀର ସରସ୍ୱତୀ ଗ୍ରନ୍ଥାଳୟ ଇତ୍ୟାଦି ସ୍ଥାନ ମାନଙ୍କରେ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି ।

"ଯଜୁର୍ବେଦ"ର ଅନୁବାଦ ଅନେକ ଭାଷାରେ ମଧ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ବିଦେଶୀ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ଇଂରାଜୀ, ଜର୍ମାନୀ, ଓ ରୁଷି ଭାଷାରେ, ତଥା ଭାରତୀୟ ଭାଷା ମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗୁଜୁରାଟି, ତାମିଲ, ତେଲୁଗୁ, କନ୍ନଡ଼, ମାଲୟଲମ ଓ ହିନ୍ଦି ଭାଷାରେ ଅନେକ ପଣ୍ଡିତ ମାନଙ୍କର ଭାଷ୍ୟ ଉପଲବ୍ଧ ଅଛି । ଭାରତୀୟ ଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ପୁସ୍ତକ ଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରେ, ଦେବୀଚନ୍ଦ୍ର, ଦୟାନନ୍ଦ ସରସ୍ୱତୀ, ଆର୍ଯ୍ୟ ସମାଜ, ଓ ଜୟଦେବ ଶର୍ମା ଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ପ୍ରମୁଖ ଅଟନ୍ତି ।

॥ ଇତି ଯଜୁର୍ବେଦ ॥

Not For Commercial Use

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତୀୟ ବୈଦିକ ସାହିତ୍ୟ
Vedic Literature of Ancient India

କୃଷ୍ଣ ଯଜୁର୍ବେଦ ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା

(କୃଷ୍ଣା ଯଜୁର୍ବେଦ - ତୈତ୍ତିରୀୟ ସଂହିତା)
(Krushna Yajurveda - Taittiriya Samhitaa)

ସଂପାଦନ - ଶ୍ରୀ ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଧାନ
Editor – Prakash Pradhan

ଭାଷା - ସଂସ୍କୃତ-ଓଡ଼ିଆ
Language – Sanskrit - Odia

ଶୁଦ୍ଧିକରଣ (Proofreading by)
ଶ୍ରୀ କମଳ ଲୋଚନ ପଣ୍ଡା
ଶ୍ରୀ ଶେଷଦେବ ଦାଶ

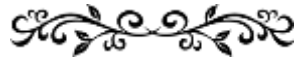
ପଞ୍ଚମ କାଣ୍ଡ

ସ୍ବାୟଂଭୂବଂ କାଶ୍ମିନ

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମଃ କାଣ୍ଡଃ ॥

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଉଷ୍ୟାଗ୍ନିକଥନମ୍ |

(ଅଭ୍ୟାସାନବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ସାବିତ୍ରୀଣି ଜୁହୋତି ପ୍ରସୂତ୍ୟେ ଚତୁର୍ଗୃହୀତେନ ଜୁହୋତି ଚତୁଃସାଦଃ ପ୍ରଶବଃ ପ୍ରଶୁନେବାବ
ରୁନ୍ଧେ ଚତସ୍ରୋ ଦିଶୋ ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଛନ୍ଦାଂସି ଦେବେଭ୍ୟାଂପାକ୍ରାମନ୍
ବୋଂଭାଗାନି ହବ୍ୟଂ ବନ୍ଧ୍ୟାମ୍ ଇତି ତେଭ୍ୟଂ ଏତଚ୍ଚତୁର୍ଗୃହୀତମଧାରୟନ୍
ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାନ୍ନେ ଯାଜ୍ୟାନ୍ନେ ଦେବତାନ୍ନେ ବସନ୍-କାରାୟ ଯଚ୍ଚତୁର୍ଗୃହୀତଂ ଜୁହୋତି
ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟେବ ତତ୍-ପ୍ରାଣାତି ତାନ୍ୟସ୍ୟ ପ୍ରାଣାନି ଦେବେଭ୍ୟାଂ ହବ୍ୟଂ ବହନ୍ତି ଯଂ
କାମୟେତ୍ (୧) ପାପୀୟାନ୍-ସ୍ୟାଦିତ୍ୟକୈକଂ ତସ୍ୟ ଜୁହୁୟାଦାହୁତୀଭିରେବୈନମପ ଗୃହ୍ଣାତି
ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ଯଂ କାମୟେତ୍ ବସୀୟାନ୍-ସ୍ୟାଦିତି ସର୍ବାଣି ତସ୍ୟାନୁଦୃତ୍ୟ
ଜୁହୁୟାଦାହୁତ୍ୟେବୈନମଭି କ୍ରମୟତି ବସୀୟାନ୍ ଭବତ୍ୟଥୋ ଯଜ୍ଞସ୍ୟେବୈଷାଂଭିକ୍ରାନ୍ତିରେତି
ବା ଏଷ ଯଜ୍ଞମୁଖାଦୃକ୍ୟା ଯୋଂଘ୍ନେଦେବତାୟା ଏତ୍ୟଷ୍ଟାବେତାନି ସାବିତ୍ରୀଣି ଭବତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା
ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୋ (୨) ଂଘ୍ନିସ୍ତେନୈବ ଯଜ୍ଞମୁଖାଦୃକ୍ୟା ଅଘ୍ନେଦେବତାନ୍ନେ ନୈତ୍ୟଷ୍ଠୋ
ସାବିତ୍ରୀଣି ଭବତ୍ୟାହୁତିର୍ନବମୀ ତ୍ରିବୃତମେବ ଯଜ୍ଞମୁଖେ ବି ଯାତୟତି ଯଦି କାମୟେତ୍
ଛନ୍ଦାଂସି ଯଜ୍ଞୟଶ୍ଚସେନାପିୟେନିତ୍ୟଚମନ୍ତମାଂ କୁର୍ମାଛନ୍ଦାଂସ୍ୟେବ
ଯଜ୍ଞୟଶ୍ଚସେନାପିୟତି ଯଦି କାମୟେତ୍ ଯଜମାନଂ ଯଜ୍ଞୟଶ୍ଚସେନାପିୟେନିତି ଯଜ୍ଞୁରକ୍ରମଂ
କୁର୍ମାଦ୍ୟଜମାନମେବ ଯଜ୍ଞୟଶ୍ଚସେନାପିୟତ୍ୟତା ସୋମଂ ସମର୍ପୟେତ୍ୟା (୩) ଂହ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ

ଚତୁର୍ଭୁଜାଦିମା ଦତ୍ତେ ଚତୁର୍ଭୁଜା ଛନ୍ଦାଂସି ଛନ୍ଦୋଭିରେବ ଦେବସ୍ୟ ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବ
 ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରସୂତ୍ୟା ଅଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟା ନିଲାୟତ ସ ବେଶୁଂ ପ୍ରାବିଶସ୍ୟ ଏତାମୁତିମନ୍ତୁ
 ସମଚରନ୍ଦ୍ୟହେଶୋଃ ସୁଷିରଂ ସୁଷିରାଂଭୂର୍ଭବତି ସନ୍ଧୋନିଭାୟ ସ ଯତ୍ରୟତ୍ରାବସତ୍
 କୁଷ୍ଠମାଭବତ୍-କଲ୍ମାଷୀ ଭବତି ରୂପସମୃଦ୍ଧ୍ୟା ଉଭୟତଃ କ୍ଷୁଭବତୀତଶ୍ଚାମୁତଶ୍ଚାକ୍ଷ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟେ
 ବ୍ୟାମମାତ୍ରୀ ଭବତ୍ୟେତାବହ୍ନି ପୁରୁଷେ ବୀର୍ୟଂ ବୀର୍ୟସନ୍ନିତାଂପରିମିତା
 ଭବତ୍ୟପରିମିତସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟେ ଯୋ ବନସ୍ପତୀନାଂ ଫଲଗ୍ରହିଃ ସ ଏଷାଂ
 ବୀର୍ୟାବାନ୍-ଫଲଗ୍ରହିର୍ବେଶୁର୍ବେଶବୀ ଭବତି ବୀର୍ୟସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟେ (୪)॥

(କାମୟେତ ଗାୟତ୍ରୋଽଧ୍ୟୟେତ ଚ ସପ୍ତବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୧। ୧॥

(ମୃଦାକ୍ରାନ୍ତିବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ବୃହତ୍ ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଦୟଜ୍ଞସ୍ତେଷା କ୍ରିୟତ ଇମାମଗୃହ୍ମନ୍
 ରଶ୍ମୀନାମୁତସ୍ୟେତ୍ୟଶ୍ଚାଭିଧାନୀମା ଦତ୍ତେ ଯଜ୍ଞଶ୍ଚୈତ୍ୟ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ପ୍ରତୁର୍ତଂ ବାଜିନା
 ଦ୍ରବେତ୍ୟଶ୍ଚମତି ଦଧାତି ରୂପମେବାସ୍ୟେତଦ୍ବହିମାନଂ ବ୍ୟାଚଷ୍ଟେ ଯୁଜାଥାଂ ରାସଭଂ
 ଯୁବମିତି ଗର୍ଭଭମସତ୍ୟେବ ଗର୍ଭଭଂ ପ୍ରତି ସ୍ତାପୟତି ତସ୍ମାଦଶ୍ଚାଦ୍-ଗର୍ଭଭୋଽସତ୍ତରୋ
 ଯୋଗେଯୋଗେ ତବସ୍ତରମିତ୍ୟାହ (୧) ଯୋଗେଯୋଗ ଏବୈନଂ ଯୁକ୍ତେ ବାଜେବାଜେ
 ହବାମହ ଇତ୍ୟାହାନ୍ ବୈ ବାଜୋଽନମେବାବ ରୁଦ୍ଧେ ସଖାୟ ଇନ୍ଦ୍ରମୁତୟ
 ଇତ୍ୟାହେନ୍ଦ୍ରିୟମେବାବ ରୁଦ୍ଧେଽଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟା ନିଲାୟତ ତଂ ପ୍ରଜାପତିରନ୍ଦ୍ରବିନ୍ଦତ୍
 ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋଽଶ୍ଵୋଽଶ୍ଵେନ୍ ସମ୍ବରତ୍ୟନ୍ତୁବିଭୈ ପାପବସ୍ୟ ସଂ ବା ଏତତ୍ କ୍ରିୟତେ
 ଯଜ୍ଞେୟା ଚ ପାପୀୟା ଚ ସମାନଂ କର୍ମ କୁର୍ବନ୍ତି ପାପୀୟାନ୍ (୨) ହ୍ୟଶ୍ଚାଦ୍-ଗର୍ଭଭୋଽଶ୍ଚ
 ପୂର୍ବଂ ନୟନ୍ତି ପାପବସ୍ୟସ୍ୟ ବ୍ୟାବୃଦ୍ଧ୍ୟେ ତସ୍ମାଦ୍ଭେଦାଂଂସଂ ପାପୀୟାନ୍ ପଶ୍ଚାଦନ୍ଦେତି

ବହୁର୍ବେ ଭବତୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା ଭବତୀବ ଖଲୁ ବା ଏଷ ଯୋଃସ୍ମିଂ ତିନୁତେ ବଜ୍ର୍ୟଶ୍ଚ
 ପୁତୁର୍ବନ୍ଦେହ୍ୟବକ୍ରାମନ୍ନଶସ୍ତ୍ରୀରିତ୍ୟାହ ବଜ୍ଜେଣୈବ ପାପ୍ମାନଂ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମବ କ୍ରାମତି ରୁଦ୍ରସ୍ୟ
 ଗାଶପତ୍ୟାଦିତ୍ୟାହ ରୌଦ୍ରା ବୈ ପ୍ରଶବୋ ରୁଦ୍ରାଦେବ (୩) ପଶୁନ୍ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ୟାଃଃମନେ କମ
 କୁରୁତେ ପୁଷ୍ଟା ସ୍ବୟଜ୍ଜା ସହେତ୍ୟାହ ପୁଷ୍ଟା ବା ଅଧିନାଃ ସନ୍ଦେତା ସମଂଷ୍ଟେ
 ପୁରୀଷାୟତନୋ ବା ଏଷ ଯଦୁଗ୍ନିରଜିରସୋ ବା ଏତମଗ୍ନେ ଦେବତାନାଃ ସମଭରନ୍
 ପୃଥୁବ୍ୟାଃ ସଧିସ୍ଥାଦୁଗ୍ନିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ବଦକ୍ଷେହୀତ୍ୟାହ ସାୟତନମେବୈନଂ ଦେବତାଭିଃ
 ସମ୍ବରତ୍ୟଗ୍ନିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ବଦକ୍ଷେମ ଇତ୍ୟାହ ଯେନ (୪) ସଜ୍ଜଞ୍ଜେତେ ବାଜମେବାସ୍ୟ
 ବୃକ୍ଷେ ପ୍ରଜାପତୟେ ପ୍ରତିପ୍ରୋତ୍ୟାଗ୍ନିଃ ସମ୍ବୃତ୍ୟ ଇତ୍ୟାହୁରିୟଂ ବୈ ପ୍ରଜାପତିସ୍ବସ୍ୟା
 ଏତକ୍ଷୋତ୍ରଂ ଯଦୁଲ୍ଲୀକୋଃସ୍ମିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ବଦ-ଭରିଷ୍ୟାମ ଇତି ବଲ୍ଲୀକବପାମୁପ ଡିଷ୍ଠତେ
 ସାକ୍ଷାଦେବ ପ୍ରଜାପତୟେ ପ୍ରତିପ୍ରୋତ୍ୟାଗ୍ନିଃ ସଂ ଭରତ୍ୟଗ୍ନିଂ ପୁରୀଷ୍ୟମଜିରସ୍ବଦ-ଭରାମ
 ଇତ୍ୟାହ ଯେନ ସଜ୍ଜଞ୍ଜେତେ ବାଜମେବାସ୍ୟ ବୃକ୍ଷେଽଦୁଗ୍ନିରୁଷସ୍ୟାମଗ୍ରା (୫)
 ମଖ୍ୟାଦିତ୍ୟାହାନ୍ନୁଷ୍ୟାତ୍ୟା ଆଗତ୍ୟ ବାଜ୍ୟଧିନ ଆକ୍ରମ୍ୟ ବାଜିନ୍
 ପୃଥୁବୀମିତ୍ୟାହେକ୍ଷତ୍ୟେବୈନଂ ପୂର୍ବୟା ବିନ୍ଦତ୍ୟଭରୟା ସ୍ବାଭ୍ୟାମା କ୍ରମୟତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଅନ୍ନୁରୂପାଭ୍ୟାଂ ତସ୍ମାଦନ୍ନୁରୂପାଃ ପ୍ରଶବଃ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ ଦ୍ୟୌଷ୍ଠେ ପୁଷ୍ଟଂ ପୃଥୁବୀ
 ସଧିସ୍ଥମିତ୍ୟାହୈଭ୍ୟୋ ବା ଏତଂ ଲୋକେଭ୍ୟଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ସମୈରୟଦ୍
 ରୂପମେବାସ୍ୟୈତନ୍ନୁହିମାନଂ ବ୍ୟାଚଂଷେ ବଜ୍ରୀ ବା ଏଷ ଯଦଶ୍ବୋ ଦଦ-ଭିରନ୍ୟତୋଦଦ-ଭ୍ୟା
 ଭୂୟାଲ୍ଲୋମଭିରୁଭୟାଦଦ-ଭ୍ୟା ଯଂ ଦ୍ବିଷ୍ୟାଭମଧସ୍ବଦଂ ଧାୟେସ୍ବଜ୍ଜେଣୈବୈନଂ ଶ୍ବଶୁତେ
 (୬)॥ (ଆହ ପାପୀୟାନ୍ ରୁଦ୍ରାଦେବ ଯେନାଃଗ୍ରଂ ବଜ୍ରୀ ବୈ ସପ୍ତଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୧। ୨॥

(ଅଶ୍ଵାକ୍ରମଣାଦି ଭୂସଂସ୍କାରଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଉତ୍-କ୍ରାମୋଦକ୍ରମାଦିତି ହାଭ୍ୟାମୁତ୍-କ୍ରମାନ୍ ଯତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅନୁରୂପାଭ୍ୟାଂ ତସ୍ମାଦନୁରୂପାଃ
 ପ୍ରଶବଃ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେଽପ ଉପ ସୃଜତି ଯତୁ ବା ଆପ ଉପଗଞ୍ଜତି ତଦୋଷଧୟଃ
 ପ୍ରତିତିଷ୍ଠନ୍ତ୍ୟୋଷଧୀଃ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠନ୍ତୀଃ ପ୍ରଶବୋଽନୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ପଶୁନ୍ ଯୁଜ୍ଞା ଯୁଜ୍ଞଂ
 ଯଜ୍ଞମାନୋ ଯଜ୍ଞମାନଂ ପ୍ରଜାସ୍ତସ୍ମାଦପ ଉପ ସୃଜତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯଦଧିର୍ଯ୍ୟୁରନଗ୍ନାବାହୁତିଂ
 ଜୁହୁୟାଦନ୍ତୋଽଧିର୍ଯ୍ୟୁଃ (୧) ସ୍ୟାଦ୍ରକ୍ଷାଂସି ଯୁଜ୍ଞଂ ହନ୍ତ୍ୟୁର୍ହରଣ୍ୟମୁପାସ୍ୟ ଜୁହୋତ୍ୟଗ୍ନିବତ୍ୟବ
 ଜୁହୋତି ନାନ୍ତୋଽଧିର୍ଯ୍ୟୁର୍ଭବତି ନ ଯୁଜ୍ଞଂ ରକ୍ଷାଂସି ଘୃତି ଜିହ୍ଵର୍ଯ୍ୟଗ୍ନିଂ ମନସା ଘୃତେନେତ୍ୟାହ
 ମନସା ହି ପୁରୁଷୋ ଯୁଜ୍ଞମଭି ଗଞ୍ଜତି ପ୍ରତିଷ୍ୟନ୍ତଂ ଭୁବନାନ୍ ବିଶ୍ଵେତ୍ୟାହ ସର୍ବଂ ହେୟଷ
 ପ୍ରତ୍ୟତ୍-କ୍ଷେତି ପୁଥୁଂ ତିରଂଶା ବୟସା ବୃହନ୍ତମିତ୍ୟାହାଲ୍ଲୋ ହେୟଷ ଜାତୋ ମହାନ (୨)
 ଭବତି ବ୍ୟତିଷ୍ଠମନ୍ତଂ ରଭସଂ ବିଦାନମିତ୍ୟାହାନ୍ତମେବାଶ୍ଵେ ସ୍ଵଦୟତି ସର୍ବମଶ୍ଵେ ସ୍ଵଦତେ ଯ
 ଏବଂ ବେଦାଃଽଭା ଜିହ୍ଵର୍ଯ୍ୟ ବଚସା ଘୃତେନେତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦ୍ୟତ୍ ପୁରୁଷୋ ମନସାଽଭିଗଞ୍ଜତି
 ତଦ୍ଵାଚା ବଦତ୍ୟରକ୍ଷସେତ୍ୟାହ ରକ୍ଷସାମପହତ୍ୟେ ମୟଶ୍ରୀଃ ସ୍ଵହୟନ୍ତଶୋ ଅଗ୍ନିରିତ୍ୟାହାପ
 ଚିତିମେବାଶ୍ଵିନ୍ ଦଧାତ୍ୟପ ଚିତିମାନ ଭବତି ଯ ଏବଂ (୩) ବେଦ ମନସା ଭୈ
 ତାମାପୁମହତି ଯାମଧିର୍ଯ୍ୟୁରନଗ୍ନା ବାହୁତିଂ ଜୁହୋତି ମନସ୍ଵତୀଭ୍ୟାଂ ଜୁହୋତ୍ୟାହୁତ୍ୟାଽରାପ୍ତ୍ୟେ
 ହାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯଜ୍ଞମୁଖେ ଯଜ୍ଞମୁଖେ ବୈ କ୍ରିୟମାଣେ ଯୁଜ୍ଞଂ ରକ୍ଷାଂସି
 ଜିହ୍ଵାଂସନ୍ତ୍ୟେତହି ଖଲୁ ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖଂ ଯହ୍ୟନ୍ତଦାହୁତିରଶ୍ଵତେ ପରି ଲିଖତି
 ରକ୍ଷସାମପହତ୍ୟେ ତ୍ରିସୃଭିଃ ପରି ଲିଖତି ତ୍ରିବୃହା ଅଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟାବାନେବାଗ୍ନିସ୍ତସ୍ମାଦ୍ରକ୍ଷାଂସ୍ୟପ ହତି
 (୪) ଗାୟତ୍ରିୟା ପରି ଲିଖତି ତେଜୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ତେଜସ୍ଵୈବୈନଂ ପରି ଗୃହ୍ଵାତି ତ୍ରିଷ୍ଠଭା
 ପରି ଲିଖତୀନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୈ ତ୍ରିଷ୍ଠଗୈନ୍ଦ୍ରିୟେଶ୍ଵୈବୈନଂ ପରି ଗୃହ୍ଵାତ୍ୟନ୍ତୁଷ୍ଠଭା ପରି ଲିଖତ୍ୟନ୍ତୁଷ୍ଠପ

ସର୍ବାଣି ଛନ୍ଦାଂସି ପରିତୁଃ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତେ ମଧ୍ୟତୋଽନୁଷ୍ଠୁଭା ବାସ୍ତା ଅନୁଷ୍ଠୁପ୍-ତସ୍ମାନ୍ନଧ୍ୟତୋ
 ବାତା ବଦାମୋ ଗାୟତ୍ରିୟା ପ୍ରଥମୟା ପରି ଲିଖିତ୍ୟଥାନୁଷ୍ଠୁଭାଂଥ ତ୍ରିଷ୍ଠୁଭା ତେଜୋ ବୈ
 ଗାୟତ୍ରୀ ଯୁଜୋଽନୁଷ୍ଠୁଗିହିୟଂ ତ୍ରିଷ୍ଠୁପ୍-ତେଜସା ଚୈବେହିୟେଶ ଚୋଭୟତୋ ଯୁଜଂ ପରି
 ଗୃହ୍ଣାତି (୫)॥

(ଅକ୍ଷୋଽଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁର୍ଯ୍ୟହାନ୍ ଭବତି ଯ ଏବଂ ହତି ତ୍ରିଷ୍ଠୁଭା ତେଜୋ ବୈ ଗାୟତ୍ରୀ ବ୍ରହ୍ମୋଦଶ ଚ)॥୫।୧।୩॥

(ମୃଦଃଖନନଃ; ଚର୍ମପତ୍ରୟୋଃ ସମ୍ବରଣଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଦେବସ୍ୟ ଡା ସବିତୁଃ ପ୍ରସବ ଇତି ଖନତି ପ୍ରସୂତ୍ୟା ଅଥୋ ଧୂମମେବୈତେନ ଜନୟତି
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଂ ଭାଂସ୍ତେ ସୁପ୍ରତୀକ୍ରମିତ୍ୟାହ ଜ୍ୟୋତିରେବୈତେନ ଜନୟତି ସୋଽଗ୍ନିର୍ଜାତଃ
 ପ୍ରଜାଃ ଶୁଚାଂଽପୟତଂ ଦେବା ଅଧିର୍ଚେନାଶମୟସ୍ଥିବଂ ପ୍ରଜାଭ୍ୟୋଽହିଂସକ୍ରମିତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାଭ୍ୟ
 ଏବୈନଂ ଶମୟତି ହାଭ୍ୟାଂ ଖନତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅପାଂ ପୁଷ୍ପମସୀତି ପୁଷ୍କରପର୍ଣମା (୧)
 ହିରତ୍ୟପାଂ ବା ଏତତ୍-ପୁଷ୍ପଂ ଯତ୍-ପୁଷ୍କରପର୍ଣଂ ରୂପେଣୈବୈନଦା ହିରତି ପୁଷ୍କରପର୍ଣେନ୍
 ସମ୍ବରତି ଯୋନିର୍ବା ଅଗ୍ନୋଃ ପୁଷ୍କରପର୍ଣଂ ସୟୋନିମେବାଗ୍ନିଂ ସମ୍ବରତି କୃଷ୍ଣାଜିନେନ୍
 ସମ୍ବରତି ଯୁଜୋ ବୈ କୃଷ୍ଣାଜିନଂ ଯୁଜେନୈବ ଯୁଜଂ ସମ୍ବରତି ଯଦ୍-ଗ୍ରାମ୍ୟାଣାଂ ପଶୁନାଂ
 ଚର୍ମଣା ସମ୍ବରେତ୍ ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍ ପଶୁଞ୍ଚୁଚାଽପୟେତ୍ କୃଷ୍ଣାଜିନେନ୍ ସମ୍ବରତ୍ୟାରୁଣ୍ୟାନ୍ନେବ ପଶୁନ୍
 (୨) ଶୁଚାଽପୟତି ତସ୍ମାତ୍-ସମାବତ୍-ପଶୁନାଂ ପ୍ରଜାୟମାନାନାମାରୁଣ୍ୟାଃ ପଶବଃ
 କନାୟାଂସଃ ଶୁଚା ହ୍ୟତା ଲୋମତଃ ସମ୍ବରତ୍ୟତୋ ହ୍ୟସ୍ୟ ମେଧଂ କୃଷ୍ଣାଜିନଂ ଚ
 ପୁଷ୍କରପର୍ଣଂ ଚ ସଂ ସ୍ତୃଣାତୀୟଂ ବୈ କୃଷ୍ଣାଜିନମସୌ ପୁଷ୍କରପର୍ଣମାଭ୍ୟାମେବୈନମୁଭୟତଃ
 ପରି ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟା ନିଲାୟତ୍ ତମଥର୍ବାଂହୁପଶ୍ୟଦଥର୍ବା ଡା ପ୍ରଥମୋ ନିରମକ୍ଷଦଗ୍ନ
 ଇତ୍ୟା (୩) ଽହ ଯ ଏବୈନମହୁପଶ୍ୟତେନୈବୈନ୍ ସମ୍ବରତି ଭାମସ୍ତେ ପୁଷ୍କରାଦଧୀତ୍ୟାହ

ପୁଷ୍କରପର୍ଣ୍ଣେ ହ୍ୟେନମୁପଶ୍ଚିତମବିନ୍ଦୁଭମ୍ବୁ ଭା ଦଧତ୍-ରସ୍ମିରିତ୍ୟାହ ଦଧତ୍ ବା
 ଆଧର୍ବଣସ୍ତେଜସ୍ୟାସୀତ୍ ତେଜ ଏବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ତମ୍ଭୁ ଭା ପାଥେୟା ବୃଷେତ୍ୟାହ
 ପୂର୍ବମେବୋଦିତମୁତ୍ରେଣାଭି ଗୃଣାତି (୪) ଚତୁଷ୍ପତିଃ ସମ୍ଭରତି ଚତ୍ବାରି ଛନ୍ଦାଃସି
 ଛନ୍ଦୋଭିରେବ ଗାୟତ୍ରୀର୍ଜିବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ଗାୟତ୍ରୋ ହି ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁର୍-ଭୀ ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ତ୍ରେଷୁଭୋ
 ହି ରାଜନ୍ୟା ଯଂ କାମୟେତ୍ ବସୀୟାନ୍-ସ୍ୟାଦିତ୍ୟୁଭୟାଭିଷ୍ଟସ୍ୟ ସମ୍ଭରେଭେଜ୍ଜଣୈବାସ୍ମା
 ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଚ ସମୀଚୀ ଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାଭିଃ ସମ୍ଭରତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ
 ଗାୟତ୍ରୋଽଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟାବାନେବାଗ୍ନିଷ୍ଟଂ ସମ୍ଭରତି ସୀଦ୍ ହୋତୁରିତ୍ୟାହ ଦେବତା ଏବାସ୍ମୈ ସଂ
 ସୀଦନ୍ତି ନି ହୋତେତି ମନୁଷ୍ୟାନ୍-ସଂ ସୀଦସ୍ବେତି ବନ୍ଦାଃସି ଜନିଷ୍ଠା ହି ଜେନେୟା ଅଗ୍ରେ
 ଅହ୍ନାମିତ୍ୟାହ ଦେବମନୁଷ୍ୟାନ୍ନେବାସ୍ମୈ ସଂ ସିନ୍ଧାନ୍ ପ୍ର ଜନନ୍ତି (୫)॥

(ଏବ ପଶୁନିତି ଗୃଣାତି ହୋତୁରିତି ସପ୍ତବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୫। ୧। ୪॥

(ସମ୍ଭୃତମୃଦୋ ଯଜ୍ଞଭୂମୌ ସମାହରଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

କୁରମିବ ବା ଅସ୍ୟା ଏତତ୍-କରୋତି ଯତ୍-ଘନତ୍ୟପ ଉପ ସୃଜତ୍ୟାପୋ ବୈ ଶ୍ରାନ୍ତାଃ
 ଶ୍ରାନ୍ତାଭିରେବାସ୍ୟୈ ଶୁଚଂ ଶମନ୍ତି ସଂ ଡେ ବାୟୁମୀତୁରିଶ୍ଵା ଦଧାଦିତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣୋ ବୈ
 ବାୟୁଃ ପ୍ରାଣେନୈବାସ୍ୟୈ ପ୍ରାଣଂ ସଂ ଦଧାତି ସଂ ଡେ ବାୟୁରିତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦ୍ବାୟୁପ୍ରତ୍ୟୁତା
 ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିରୀର୍ତ୍ତେ ତସ୍ମୈ ଚ ଦେବି ବଷତସ୍ତୁ (୧) ତୁଭ୍ୟମିତ୍ୟାହ ଷଡ୍ଵା ରତବଂ ରତୁଷ୍ଟେବ
 ବୃଷ୍ଟିଂ ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍-ସର୍ବାନୁତୁନ୍ ବର୍ଷତି ଯଦ୍ବଷତ୍ କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟାତୟାମାଂସ୍ୟ ବଷତ୍-କାରଃ
 ସ୍ୟାଦ୍ୟନ୍ ବଷତ୍ କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍-ରକ୍ଷାଂସି ଯଜ୍ଞଂ ହନ୍ୟୁର୍ବତିତ୍ୟାହ ପରୋଽକ୍ଷମେବ
 ବଷତ୍-କରୋତି ନାସ୍ୟ ଯାତୟାମା ବଷତ୍-କାରୋ ଭବତି ନ ଯଜ୍ଞଂ ରକ୍ଷାଂସି ଶ୍ଵନ୍ତି
 ସୁଜାତୋ ଜ୍ୟୋତିଷା ସହେତ୍ୟନୁଷ୍ଠଭୋପ ନହ୍ୟତ୍ୟନୁଷ୍ଠପ୍ (୨) ସର୍ବାଣି ଛନ୍ଦାଂସି ଛନ୍ଦାଂସି

ଖଲୁ ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନ୍ମୁଃ ପ୍ରିୟଲୈବୈନଂ ତନ୍ନୁବା ପରି ଦଧାତି ବେଦୁକୋ ବାସୋ
 ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦଂ ବାରୁଣୋ ବା ଅଗ୍ନିରୁପନଞ୍ଜ ଉଦୁ ତିଷ୍ଠ ସ୍ବଧରୋଧ୍ୟ ଙ୍ ଷୁ ଶା
 ଉତୟ ଇତି ସାବିତ୍ରୀଭ୍ୟାମୁର୍ଜିଷ୍ଠତି ସବିତୃପ୍ରସୂତ ଏବାସୋଧ୍ୟାଂ ବରୁଣମେନିମୁତ୍-ସୃଜତି
 ହାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈଃ ସ ଜାତୋ ଗର୍ଭୋ ଅସି (୩) ରୋଦସ୍ୟୋରିତ୍ୟାହେମେ ବୈ ରୋଦସୀ
 ତଲୋରେଷ ଗର୍ଭୋ ଯଦଗ୍ନିସ୍ତସ୍ମାଦେବମାହାଗ୍ନେ ତାରୁର୍ବିଭୂତ ଓଷଧୀସ୍ଥିତ୍ୟାହ ଯଦା ହେୟତଂ
 ବିଭରନ୍ତ୍ୟଥ ତାରୁତରୋ ଭବତି ପ୍ର ମାତୃଭ୍ୟୋ ଅଧୁ କନିକ୍ରଦଦ-ଗା ଇତ୍ୟାହୌଷଧିଧାୟୋ ବା
 ଅସ୍ୟ ମାତରସ୍ତାଭ୍ୟ ଏବୈନଂ ପ୍ର ତ୍ୟାବୟତି ସ୍ଥିରୋ ଭବ ବୀର୍ହଜା ଇତି ଗର୍ଭଭ ଆ
 ସାଦୟତି (୪) ସଂ ନହ୍ୟତ୍ୟେବୈନମେତୟା ସ୍ଥେମେ ଗର୍ଭଭେନ ସଂ ଭରତି ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ଭଭଃ
 ପଶୁନାଂ ଭାରଭାରିତମୋ ଗର୍ଭଭେନ ସଂ ଭରତି ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ଭଭୋଽପ୍ୟନାଲେଶେଽତ୍ୟନ୍ୟାନ୍
 ପଶୁନ୍ ମେଦ୍ୟତ୍ୟନ୍ତଃ ହେୟନେନାର୍ଜଃ ସଂ ଭରନ୍ତି ଗର୍ଭଭେନ ସଂ ଭରତି ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ଭଭୋ
 ହିରେତାଃ ସନ୍-କନିଷ୍ଠଂ ପଶୁନାଂ ପ୍ର ଜାୟତେଽଗ୍ନିହ୍ୟସ୍ୟ ଯୋନିଂ ନିର୍ଦହତି ପ୍ରଜାସୁ ବା ଏଷ
 ଏତହ୍ୟାରୁଭଃ (୫) ସ ଈଶ୍ବରଃ ପ୍ରଜାଃ ଶୁଚା ପ୍ରଦହଃ ଶିବୋ ଭବ ପ୍ରଜାଭ୍ୟ ଇତ୍ୟାହ
 ପ୍ରଜାଭ୍ୟ ଏବୈନଂ ଶମୟତି ମାନୁଷୀଭ୍ୟସ୍ତମଜିର ଇତ୍ୟାହ ମାନବ୍ୟୋ ହି ପ୍ରଜା ମା
 ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ଅଭି ଶୁଶୁଚୋ ମାଂତରୀକ୍ଷଂ ମା ବନସ୍ପତୀନିତ୍ୟାହୈଭ୍ୟ ଏବୈନଂ
 ଲୋକେଭ୍ୟଃ ଶମୟତି ପ୍ରେତୁଂ ବାଜୀ କନିକ୍ରଦଦିତ୍ୟାହ ବାଜୀ ହେୟଷ ନାନଦଦ୍ରାସଭଃ
 ପଦ୍ମେତ୍ୟା (୬) ଯହ ରାସଭ ଇତି ହେୟତମୃଷ୍ଣୟୋଽବଦନ୍ ଭରନ୍ତି ପୁରୀଷ୍ୟମିତ୍ୟାହାଗ୍ନିଃ
 ହେୟଷ ଭରତି ମା ପାଦ୍ୟାୟୁଷଃ ପୁରେତ୍ୟାହାଽୟୁରେବାସ୍ମିନ୍ଧଧାତି ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ଭଭଃ
 ସର୍ବମାୟୁରେତି ତସ୍ମାଦ୍-ଗର୍ଭଭେ ପୁରାଽୟୁଷଃ ପ୍ରମୀତେ ବିଭ୍ୟତି ବୃଷାଽଗ୍ନିଂ ବୃଷଣଂ
 ଭରନ୍ତିତ୍ୟାହ ବୃଷା ହେୟଷ ବୃଷାଽଗ୍ନିରପାଂ ଗର୍ଭଃ (୭) ସମୁଦ୍ରିୟମିତ୍ୟାହାପାଃ ହେୟଷ

ଗର୍ଭୋ ଯଦ୍‌ଘ୍ନିରଗ୍ନ ଆ ଯାହି ବୀତୟ ଇତି ବା ଇମୌ ଲୋକୌ ବୈପତମଗ୍ନ ଆ ଯାହି
 ବୀତୟ ଇତି ଯଦାହାନୟୋଲୋକୟୋର୍ବୀତ୍ୟେ ପ୍ରତ୍ୟୁତୋ ବା ଏଷ ଆୟତନାଦଗତଃ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ସ ଏତର୍ହ୍ୟଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟୁଂ ଚ ଯଜମାନଂ ଚ ଧାୟତ୍ୟୁତଂ ସ୍ୱତ୍ୟମିତ୍ୟାହେୟଂ ବା
 ରୁତମସୌ (୮) ସ୍ୱତ୍ୟମନୟୋରେବୈନଂ ପ୍ରତି ଷ୍ଠାପୟତି ନାଃଃର୍ତ୍ତିମାହ୍ୱତ୍ୟଧ୍ୱର୍ଯ୍ୟୁର୍ନ ଯଜମାନୋ
 ବରୁଣୋ ବା ଏଷ ଯଜମାନମତ୍ୟେତି ଯଦ୍‌ଘ୍ନିରୁପନଞ୍ଚ ଓଷଧୟଃ ପ୍ରତି
 ଗୃହ୍ମୀତାଗ୍ନିମେତମିତ୍ୟାହ ଶାନ୍ତ୍ୟେ ବ୍ୟସ୍ୟନ୍ ବିଶ୍ୱା ଅମତୀରରୀତୀରିତ୍ୟାହ ରକ୍ଷସାମପ
 ହତ୍ୟେ ନିଷାଦନ୍ତୋ ଅପ ଦୁର୍ମତିଂ ହନ୍ଦିତ୍ୟାହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଓଷଧୟଃ ପ୍ରତି ମୋଦଧ୍ୟ (୯)
 ମେନମିତ୍ୟାହୌଷଧୟୋ ବା ଅଗ୍ନେର୍ଭାଗଧେୟଂ ତାଭିରେବୈନଂ ସମଧୟତି ପୁଷ୍ଟାବତୀଃ
 ସୁପିସ୍ତଳା ଇତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦୋଷଧୟଃ ଫଳଂ ଗୃହ୍ମନ୍ତ୍ୟୟଂ ବୋ ଗର୍ଭ ରୁଦ୍ଧିୟଃ ପ୍ରଭଂ
 ସଧସ୍ତମାଃସଦ୍‌ଦିତ୍ୟାହ ଯାଭ୍ୟ ଏବୈନଂ ପ୍ରତ୍ୟାବୟତି ତାସ୍ତେବୈନଂ ପ୍ରତି ଷ୍ଠାପୟତି
 ହାଭ୍ୟାମୁପାବ ହରତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ (୧୦)॥

(ଅସ୍ତ୍ରୁନ୍ତୁର୍ବସି ସାଦୟତ୍ୟାରୁତଃ ପଦେତି ଗର୍ଭମସୌ ମୋଦଧ୍ୟଂ ହିତଂଭାରିଂଶକ) ॥ ୫। ୧। ୫॥

(ଭଣାନିର୍ମାଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବାରୁଣୋ ବା ଅଗ୍ନିରୁପନଞ୍ଚୋ ବି ପାଜସେତି ବି ସ୍ରଂସୟତି ସବିତୃପ୍ରସୂତ ଏବାସ୍ୟ
 ବିଷ୍ମୂତୀଂ ବରୁଣମେନିଂ ବି ସୃଜତ୍ୟପ ଉପ ସୃଜତ୍ୟାପୋ ବୈ ଶାନ୍ତାଃ ଶାନ୍ତାଭିରେବାସ୍ୟ
 ଶୁଚଂ ଶମୟତି ତିସୃଭିରୁପ ସୃଜତି ତ୍ରିବୃହା ଅଗ୍ନିର୍ଯାବାନେବାଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟ ଶୁଚଂ ଶମୟତି ମିତ୍ରଃ
 ସଂସୃଜ୍ୟ ପୃଥୁବୀମିତ୍ୟାହ ମିତ୍ରୋ ବୈ ଶିବୋ ଦେବାନାଂ ତେନୈବୈ (୧) ନଂ ସଂ
 ସୃଜତି ଶାନ୍ତ୍ୟେ ଯଦ୍‌-ଗ୍ରାମ୍ୟାଣାଂ ପାତ୍ରାଣାଂ କପାଲୈଃ ସଂସୃଜେଦ୍‌-ଗ୍ରାମ୍ୟାଣି ପାତ୍ରାଣି
 ଶୁଚାଃପଂୟେଦମକପାଲୈଃ ସଂ ସୃଜତ୍ୟେତାନି ବା ଅନ୍ନପଜୀବନୀୟାନି ତାନ୍ୟେବ

ଶ୍ରୀଚାନ୍ଦ୍ରଈ ଶର୍କରାଭିଃ ସଂ ସୃଜତି ଧୃତ୍ୟା ଅଥୋ ଶ୍ରଦ୍ଧାନ୍ନାଜଲୋମୈଃ ସଂ ସୃଜତ୍ୟେଷା
 ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନ୍ନୁର୍ଯଦଜା ପ୍ରିୟନ୍ନୈବୈନଂ ତନ୍ନୁବଂ ସଂ ସୃଜତ୍ୟଥୋ ତେଜସା
 କୃଷ୍ଣାଜିନସ୍ୟ ଲୋମାଭିଃ ସଂ (୨) ସୃଜତି ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ କୃଷ୍ଣାଜିନଂ ଯୁଜ୍ଞନୈବ ଯୁଜ୍ଞଂ ସଂ
 ସୃଜତି ରୁଦ୍ରାଃ ସମ୍ବୃତ୍ୟ ପୃଥୁବୀମିତ୍ୟାହୈତା ବା ଏତଂ ଦେବତା ଅଗ୍ନେ
 ସମାଭରନ୍ତାଭିରେବୈନଂ ସଂ ଭରତି ମୁଖସ୍ୟ ଶିରୋଽସୀତ୍ୟାହ ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ
 ମୁଖସ୍ତସ୍ୟୈତଞ୍ଜିରୋ ଯଦୁଷା ତସ୍ମାଦେବମାହ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରଦେ ସ୍ତ ଇତ୍ୟାହ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ହେମତେ
 (୩) ପ୍ରଦେ ଅଥୋ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ପ୍ରାନ୍ୟାଭିର୍ଯଜ୍ଞତ୍ୟନ୍ତ୍ୟନୈମନ୍ତ୍ରୟତେ ମିଥୁନଦ୍ଵାରା ତୁ୍ୟଞ୍
 କରୋତି ତ୍ରୟ ଇମେ ଲୋକା ଏଷାଂ ଲୋକାନାମାପ୍ତ୍ୟେ ଛନ୍ଦୋଭିଃ କରୋତି ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ବୈ
 ଛନ୍ଦାଂସି ବୀର୍ଯ୍ୟେଣୈବୈନାଂ କରୋତି ଯଜୁଷା ବିଲଂ କରୋତି ବ୍ୟାବୃତ୍ୟା ଇୟତୀଂ
 କରୋତି ପ୍ରଜାପତିନା ଯଜ୍ଞମୁଖେନ ସଂମିତାଂ ହିସ୍ତନାଂ କରୋତି ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟୋର୍ଦୋହୀୟ
 ତତ୍ତୁଷ୍ଟନାଂ କରୋତି ପଶୁନାଂ ଦୋହାୟାଷ୍ଟାସ୍ତନାଂ କରୋତି ଛନ୍ଦସାଂ ଦୋହାୟ ନବାଶ୍ରିମଭି
 ତରତଃ କୁର୍ଯାତ୍-ତ୍ରିବୃତମୈବ ବର୍ଜଂ ସମ୍ବୃତ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ର ହରତି ସ୍ବତ୍ୟେ କୃଦାୟ ସା
 ମହୀମୁଖାମିତି ନି ଦଧାତି ଦେବତାସ୍ତେବୈନାଂ ପ୍ରତି ଷ୍ଟାପୟତି (୪)॥
 (ତେନୈବ ଲୋମାଭିଃ ସମେତେ ଅଭିଚରନ୍ତ ଏକବିଂଶତିଷ୍ଟ) ॥ ୫। ୧। ୬॥

(ଧୂପନାଦିରୁଖାସଂସ୍କାରଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସପ୍ତର୍ଥଧୂପୟତି ସପ୍ତ ବୈ ଶୀର୍ଷଣ୍ୟାଃ ପ୍ରାଣାଃ ଶିରଂ ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ଯଦୁଷା ଶୀର୍ଷନ୍ଦେବ
 ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରାଣାନ୍-ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍-ସପ୍ତ ଶୀର୍ଷନ୍-ପ୍ରାଣା ଅଶ୍ଵ ଶକେନ ଧୂପୟତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ
 ବା ଅଶ୍ଵଃ ସନ୍ଧୋନିଦ୍ଵାରାଦିତିସ୍ତେତ୍ୟାହେୟଂ ବା ଅଦିତିରଦିତ୍ୟେବାଦିତ୍ୟାଂ ଖନତ୍ୟସ୍ୟା
 ଅକୁରଙ୍କାରାୟ ନ ହି ସ୍ଵଃ ସ୍ଵଂ ହିନସ୍ତି ଦେବାନାଂ ଭୃ ପଢ଼ୀରିତ୍ୟାହ ଦେବାନାଂ (୧) ବା

ଏତାଂ ପଦ୍ମଲୋଽଗ୍ରେଽକ୍ବରାଭିରେବୈନାଂ ଦଧାତି ଧୂଷଣାସ୍ତେତ୍ୟାହ ବିଦ୍ୟା ବୈ ଧୂଷଣା
 ବିଦ୍ୟାଭିରେବୈନାମୂର୍ତ୍ତୀନ୍ଦ୍ରାଣେ ବ୍ରାହ୍ମେତ୍ୟାହ ଛନ୍ଦାଃସି ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଣୋଭିରେବୈନାଃ ଶ୍ରୀପୟାତି
 ବରୁତ୍ରୟାସ୍ତେତ୍ୟାହ ହୋତ୍ରା ବୈ ବରୁତ୍ରୟୋ ହୋତ୍ରାଭିରେବୈନାଂ ପଚତି ଜନୟାସ୍ତେତ୍ୟାହ
 ଦେବାନାଂ ବୈ ପଦ୍ମା (୨) ଜନୟାସ୍ତାଭିରେବୈନାଂ ପଚତି ଷ୍ଟବ୍-ଭିଃ ପଚତି ଷଡ୍ଭା ରୁଚବ
 ରୁଚୁଭିରେବୈନାଂ ପଚତି ଦ୍ବିଃ ପଚତିତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦ୍-ଦ୍ବିଃ ସଂବହରସ୍ୟ ସ୍ବସ୍ୟଂ ପତ୍ୟତେ
 ବାରୁଣ୍ୟାଶାଽଭୀକ୍ବା ମୈତ୍ରିଲୋପୈତି ଶାନ୍ତ୍ୟା ଦେବସ୍ତା ସବିତୋସ୍ତପ୍ତିତ୍ୟାହ ସବିତୃପ୍ରସୂତ
 ଏବୈନାଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଦେବତାଭିରୁସ୍ତପ୍ତ୍ୟପଦ୍ୟମାନା ପୃଥୁବ୍ୟାଶା ଦିଶା ଆ ପୁଣେ (୩) ତ୍ୟାହ
 ତସ୍ମାଦ୍-ଦ୍ବିଃ ସର୍ବା ଦିଶୋଽନ୍ତୁ ବି ଭାତ୍ୟାଭିଷ ବୃହତୀ ଭବୋର୍ଧ୍ବା ତିଷ୍ଠ ଧୂବା ଦମିତ୍ୟାହ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅସୁୟଂ ପାତ୍ରମନାଞ୍ଜୁଷ୍ଟମା ଛୁଣତି ଦେବତ୍ରାଽକରଜ ଯାରେଶାଽଛୁଣତି ପରମଂ
 ବା ଏତଦ୍-ପୟୋ ଯଦଂଜୟାଂ ପରମେଶୈବୈନାଂ ପୟସାଽଛୁଣତି ଯଜୁଷା ବ୍ୟାବୃତ୍ତୈ
 ଛନ୍ଦୋଭିରା ଛୁଣତି ଛନ୍ଦୋଭିର୍ବା ଏଷା କ୍ରିୟତେ ଛନ୍ଦୋଭିରେବ ଛନ୍ଦାଃସ୍ୟା ଛୁଣତି (୪)॥
 (ଆହ ଦେବାନାଂ ବୈ ପଦ୍ମାଃ ପୃଣୈଷା ଷବ୍ ଚ) ॥ ୫। ୧। ୭॥

(ବହ୍ନିପଣବଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଏକବିଂଶତ୍ୟା ମାଷୈଃ ପୁରୁଷଶୀର୍ଷମଚ୍ଛୈତ୍ୟମେଧା ବୈ ମାଷା ଅମେଧଂ
 ପୁରୁଷଶୀର୍ଷମମେଧୋପ୍ୟରେବାସ୍ୟାମେଧଂ ନିରବଦାୟ ମେଧଂ
 କୃତ୍ବାଽହରତ୍ୟେକବିଂଶତିର୍ଭବତ୍ୟେକବିଂଶୋ ବୈ ପୁରୁଷଃ ପୁରୁଷସ୍ୟାଽହସ୍ତୈ ଧୃୟଞ୍ ବା
 ଏତଦ୍-ପ୍ରାଣୈରମେଧଂ ଯଦ୍-ପୁରୁଷଶୀର୍ଷଂ ସଂସ୍ତ୍ରା ବିତୃଷ୍ଟା ବଲ୍ଲୀକବପାଂ ପ୍ରତି ନି ଦଧାତି
 ସସ୍ତ୍ର ବୈ ଶୀର୍ଷାଣାଃ ପ୍ରାଣାଃ ପ୍ରାଣୈରେବୈନୁତ୍-ସମର୍ଥୟତି ମେଧୁଭାୟ ଯାବନ୍ତେ (୧) ବୈ
 ମୁଦୁସବନ୍ଧବସ୍ତେଷାଂ ଯୁମ ଆଧିପତ୍ୟଂ ପରୀୟାୟ ଯମଗାଥାଭିଃ ପରି ଗାୟତି

ଯମାଦେବୈନଂବୁଞ୍ଜେ ତ୍ରିସୃତ୍ରିଃ ପରି ଗାୟତି ତ୍ରୟ ଇମେ ଲୋକା ଏତ୍ୟ
 ଏବୈନଂଲୋକେଭ୍ୟାଂ ବୁଞ୍ଜେ ତସ୍ମାଦ୍ ଗାୟତ୍ରେ ନ ଦେୟଂ ଗାଥା ହି ତଦ୍ବୁଞ୍ଜେଽଗ୍ନିଭ୍ୟଃ
 ପଶୁନା ଲଭତେ କାମା ବା ଅଗ୍ନୟଃ କାମାନେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ଯତ୍
 ପଶୁନ୍ନାଃଽଲଭେତାନବରୁଦ୍ଧା ଅସ୍ୟ (୨) ପଶବଃ ସ୍ବୀୟତ୍
 ପୟଂବିକୃତାନୁତ୍-ସୁଜେଦ୍ୟଞ୍ଜବେଶ୍ବସଂ କୁର୍ଯ୍ୟଦ୍ୟସଂ ଶ୍ଳାପୟେଦ୍ୟାତୟାମାନି ଶୀର୍ଷାଣି
 ସ୍ବୀୟତ୍-ପଶୁନାଲଭତେ ତେନୈବ ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ ଯତ୍-ପୟଂବିକୃତାନୁତ୍-ସୁଜତି
 ଶୀର୍ଷାମୟାତୟାମଦାୟ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟେନ ସଂ ଶ୍ଳାପୟତି ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯୁଜ୍ଞ ଏବ
 ଯୁଜ୍ଞଂ ପ୍ରତି ଷ୍ଟାପୟତି ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ୍ ସ ରିରିଚାନୋଽମନ୍ୟତ୍ ସ ଏତା
 ଆପ୍ରାରପଶ୍ୟତାଭିର୍ବୈ ସ ମୁଷତ (୩) ଆମାନମାଽପ୍ରୀଣୀତ ଯଦେତା ଆପ୍ରିୟୋ ଭବନ୍ତି
 ଯୁଜ୍ଞୋ ବୈ ପ୍ରଜାପତିର୍ଯୁଜ୍ଞମେବୈତାଭିର୍ମୁଷତ ଆ ପ୍ରୀଣାତ୍ୟପରିମିତଛନ୍ଦସୋ
 ଭବନ୍ତ୍ୟପରିମିତଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ୟାଂ ଉନାତିରିକ୍ତା ମିଥୁନାଃ ପ୍ରଜାତୈ୍ୟ ଲୋମଶଂ
 ବୈ ନାମୈତଛନ୍ଦଃ ପ୍ରଜାପତେଃ ପଶବୋ ଲୋମଶାଃ ପଶୁନେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ସର୍ବାଣି ବା
 ଏତା ରୂପାଣି ସର୍ବାଣି ରୂପାଣ୍ୟଗ୍ନୌ ଚିତ୍ୟେ କ୍ରିୟନ୍ତେ ତସ୍ମାଦେତା ଅଗ୍ନେଶ୍ବିତ୍ୟସ୍ୟ (୪)
 ଭବନ୍ତ୍ୟକବିଂଶତିଂ ସାମିଧ୍ୟେନୀରନ୍ଦ୍ରାହ ରୁଦ୍ରା ଏକବିଂଶୋ ରୁଚମେବ ଗଞ୍ଜତ୍ୟଥୋ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାମେବ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ହ୍ୟେକବିଂଶଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିମନ୍ଦ୍ରାହ ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଧମାସାଃ ସଂବସୁରଃ
 ସଂବସୁରୋଽଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ବାନରଃ ସାକ୍ଷାଦେବ ବୈଶ୍ବାନରମବଂ ରୁନ୍ଧେ ପରାଚୀରନ୍ଦ୍ରାହ ପରାଡିବ୍ ହି
 ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକଃ ସମାସ୍ତାଽଗ୍ନ ରୁଚବୋ ବଧନ୍ତିତ୍ୟାହ ସମାଭିରେବାଗ୍ନିଂ ବଧନ୍ତିତ୍ୟ- (୫)
 ତୁଭିଃ ସଂବସୁରଂ ବିଶ୍ବା ଆ ଭାହି ପ୍ରଦିଶଃ ପୃଥୁବ୍ୟା ଇତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦଗ୍ନିଃ ସର୍ବା ଦିଶୋଽନୁ
 ବି ଭାତି ପ୍ରତ୍ୟୌହତାମଶ୍ବିନା ମୃତ୍ୟୁମାସ୍ମାଦିତ୍ୟାହ ମୃତ୍ୟୁମେବାସ୍ମାଦ ପନ୍ନୁଦତ୍ୟୁଦ୍ରୟଂ

ତମସ୍ତସ୍ମରୀତ୍ୟାହ ପାପ୍ନା ବୈ ତମଃ ପାପ୍ନାନମେବାସ୍ମାଦପଂ ହୃଦ୍ୟଗନ୍ତୁ
 ଜ୍ୟୋତିରୁତ୍ତମମିତ୍ୟାହାସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟୋ ଜ୍ୟୋତିରୁତ୍ତମମାଦିତ୍ୟସ୍ୟୈବ ସାୟୁଜ୍ୟଂ ଗଚ୍ଛତି
 ନ ସଂବହରସ୍ତ୍ରୈଷ୍ଠତି ନାସ୍ୟ ଶ୍ରୀସ୍ତ୍ରୈଷ୍ଠତି ଯସ୍ୟୈତାଃ କ୍ରିୟନ୍ତେ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତୀମୁତ୍ତମାମନ୍ତାହ
 ଜ୍ୟୋତିରେବାସ୍ମା ଉପରିଷ୍ଠାଦଧାତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ୟାତୈଃ (୬)॥

(ଯାବନ୍ତୋଽସ୍ୟ ମୁଖତଶ୍ଚିତ୍ୟସ୍ୟ ବର୍ଧୟତ୍ୟାଦିତ୍ୟୋଽଷ୍ଟାଦିଂ ଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୧। ୮॥

(ଉଷ୍ୟସ୍ୟ ଜନନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଷଡ୍-ଭିର୍ଦୀକ୍ଷୟତି ଷଡ୍ଘା ରୁତବଂ ରୁତୁଭିରେବୈନଂ ଦୀକ୍ଷୟତି ସ୍ଵପ୍ତୁଭିର୍ଦୀକ୍ଷୟତି ସ୍ଵପ୍ତ ଛନ୍ଦାଂସି
 ଛନ୍ଦୋଭିରେବୈନଂ ଦୀକ୍ଷୟତି ବିଶ୍ଵେ ଦେବସ୍ୟ ନେତୁରିତ୍ୟନ୍ତୁଷ୍ଠଭୋତ୍ତମୟା ଜୁହୋତି ବାସ୍ତା
 ଅନ୍ତୁଷ୍ଠପ୍-ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରାଣାନାଂ ବାଗ୍ନୁତମୈକ୍ସ୍ମାଦକ୍ଷରାଦନାସ୍ତଂ ପ୍ରଥମଂ ପ୍ରଦଂ
 ତସ୍ମାଦ୍ୟହ୍ନାତୋଽନାସ୍ତଂ ତନ୍ନୁଷ୍ୟା ଉପ ଜୀବନ୍ତି ପୁର୍ଣ୍ଣୟା ଜୁହୋତି ପୁର୍ଣ୍ଣ ଇବ ହି ପ୍ରଜାପତିଃ
 (୧) ପ୍ରଜାପତିରେବାସ୍ୟୈ ନ୍ୟୁନୟା ଜୁହୋତି ନ୍ୟୁନାକ୍ଷି ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ପ୍ରଜାନାଂ
 ସୃଷ୍ଟ୍ୟୈ ଯଦର୍ଚ୍ଚସି ପ୍ରବୃଜ୍ୟାଦ୍-ଭୂତମବଂ ରୁକ୍ଷୀତ୍ ଯଦକ୍ଷାରେଷୁ ଭବିଷ୍ୟଦକ୍ଷାରେଷୁ ପ୍ର ବୃଣକ୍ତି
 ଭବିଷ୍ୟଦେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ଭବିଷ୍ୟନ୍ତି ଭୂୟୋ ଭୂତାଦ୍-ହାଭ୍ୟାଂ ପ୍ର ବୃଣକ୍ତି ହିପାଦ୍ୟଜମାନଃ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈଃ ବ୍ରହ୍ମଣା ବା ଏଷା ଯଜୁଷା ସମ୍ବୃତା ଯଦୁଷା ସା ଯଦ୍-ଭିଦ୍ୟେତାଃଽର୍ଚ୍ଚିମାଚ୍ଛୈ (୨)
 ଦ୍ୟଜମାନୋ ହନ୍ୟେତାସ୍ୟ ଯଜ୍ଞୋ ମିତ୍ରେତାମୁଖାଂ ତପେତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ମିତ୍ରୋ
 ବ୍ରହ୍ମନ୍ନେବୈନାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି ନାଽଽର୍ଚ୍ଚିମାଚ୍ଛତି ଯଜମାନୋ ନାସ୍ୟ ଯଜ୍ଞୋ ହନ୍ୟତେ ଯଦି
 ଭିଦ୍ୟେତ୍ ତୈରେବ କ୍ରପାଲୈଃ ସଂସୃଜେସ୍ତୈବ ତତଃ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିୟୋ ଗତଶ୍ରୀଃ ସ୍ୟାନ୍ତୁଧୂତା
 ତସ୍ୟାବଂ ଦଧାଦ୍-ଭୂତୋ ବା ଏଷ ସ ସ୍ଵାଂ (୩) ଦେବତାମୁପୈତି ଯୋ ଭୂତିକାମଃ ସ୍ୟାଦ୍ୟ
 ଉଖାୟେ ସମ୍ବବେସ୍ତ ଏବ ତସ୍ୟ ସ୍ୟାଦତୋ ହ୍ୟେଷ ସମ୍ବବତ୍ୟେଷ ବୈ ସ୍ଵୟମୁର୍ଜାମ୍

ଭବତ୍ୟେବ ଯଂ କାମୟେତ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମସ୍ମୈ ଜନୟେନ୍ନିତ୍ୟନ୍ୟତସ୍ତସ୍ୟାଂଽହୃତ୍ୟାବ
 ଦଧାତ୍-ସାକ୍ଷାଦେବାସ୍ମୈ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଜନୟତ୍ୟମୁରୀଷାଦନ୍ନକାମସ୍ୟାବ ଦଧାଦମୁରୀଷେ ବା
 ଅନ୍ନଂ ଭ୍ରୂୟତେ ସନ୍ଧୋନେ୍ୟବାନ୍ନ (୪) ମବ ରୁକ୍ଷେ ମୁଞ୍ଜାନବ ଦଧାତୁ୍ୟର୍ଗ-ବୈ ମୁଞ୍ଜା
 ଉଜ୍ଜମେବାସ୍ମା ଅପି ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟା ନିଲାୟତ ସ କୁମୁକଂ ପ୍ରାବିଶତ୍-କୁମୁକମବ
 ଦଧାତି ଯଦେବାସ୍ୟ ତତ୍ର ନ୍ୟକ୍ତଂ ତଦେବାବ ରୁକ୍ଷ ଆଜ୍ୟେନ୍ ସଂ ଯୋତ୍ୟେତସ୍ତା ଅଗ୍ନେଃ
 ପ୍ରିୟଂ ଧାମ ଯଦାଜ୍ୟଂ ପ୍ରିୟେଶୈବୈନଂ ଧାମ୍ନା ସମର୍ଧୟତ୍ୟଥୋ ତେଜସ୍ବା (୫)
 ବୈକଙ୍କତୀମା ଦଧାତି ଭା ଏବାବ ରୁକ୍ଷେ ଶମୀମୟୀମା ଦଧାତି ଶାନ୍ତ୍ୟେ ସୀଦ୍ ଭଂ
 ମାତୁରସ୍ୟା ଉପସ୍ଥ ଇତି ତ୍ରିସୃଜିର୍ଜାତମୁପ ତିଷ୍ଠତେ ବ୍ରହ୍ମ ଇମେ ଲୋକା ଏଷ୍ଠେବ
 ଲୋକେଷ୍ଟାବିଦଂ ଗଚ୍ଛତ୍ୟଥୋ ପ୍ରାଶାନେବାଂଽମନ୍ତରେ (୬)॥

(ପ୍ରଜାପତିରୁଚ୍ଛେଦ ସ୍ବାମେବାନ୍ନଂ ତେଜସ୍ବା ଚତୁଷ୍ଟିଂଶଜ) ॥ ୫। ୧। ୯॥

(ଉଷ୍ୟଧାରଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ନ ହି ସ୍ତୁ ବୈ ପୁରାଂଗ୍ନିରପରଶୁବୃକ୍-ଶଂ ଦହତି ତଦସ୍ମୈ ପ୍ରୟୋଗ ଏବଶିରସ୍ବଦୟଦବ୍ରେ
 ଯାନି କାନି ଚେତି ସ୍ବମିଧିମା ଦଧାତ୍ୟପରଶୁବୃକ୍-ଶମେବାସ୍ମୈ ସ୍ବଦୟତି ସର୍ବମସ୍ମୈ ସ୍ବଦତେ
 ଯ ଏବଂ ବେଦୌଦୁମୁରୀମା ଦଧାତୁ୍ୟର୍ଗା ଉଦୁମ୍ବର ଉଜ୍ଜମେବାସ୍ମା ଅପି ଦଧାତି
 ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମସୃଜତ ତଂ ସୁଷ୍ଟଂ ରକ୍ଷାଂସ୍ୟ (୧) ଜିଘାଂସନ୍-ସ
 ଏତଦ୍ରାକ୍ଷୋଽମପଶ୍ୟତେନ ବୈ ସ ରକ୍ଷାଂସ୍ୟପାହତ ଯଦ୍ରାକ୍ଷୋଽନ୍ନଂ ଭବତ୍ୟଗ୍ନେରେବ ତେନ
 ଜାତାଦ୍ରକ୍ଷାଂସ୍ୟପି ହୃଦ୍ୟାଶ୍ଚିହ୍ନୀମା ଦଧାତ୍ୟଶ୍ଚିହ୍ନୋ ବୈ ବନସ୍ବତୀନାଂ ସପଦ୍ମସାହୋ
 ବିଜିତ୍ୟେ ବୈକଙ୍କତୀମା ଦଧାତି ଭା ଏବାବ ରୁକ୍ଷେ ଶମୀମୟୀମା ଦଧାତି ଶାନ୍ତ୍ୟେ
 ସଂଶିତଂ ମେ ବ୍ରହ୍ମୋଦେଷାଂ ବାହୁ ଅତିରମିତୁ୍ୟଭିମେ ଔଦୁମ୍ବରୀ (୨) ବାଚୟତି ବ୍ରହ୍ମଣୈବ

କ୍ଷତ୍ରଂ ସଂ ଶ୍ୟତି କ୍ଷତ୍ରେଣ ବ୍ରହ୍ମ ତସ୍ମାଦ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ରାଜନ୍ୟାବାନତ୍ୟନ୍ୟଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଂ
 ତସ୍ମାଦ୍-ରାଜନ୍ୟୋ ବ୍ରାହ୍ମଣବାନତ୍ୟନ୍ୟଂ ରାଜନ୍ୟଂ ମୁଦ୍ୟର୍ବା ଏଷ ଯଦ୍‌ଘ୍ନିରମୃତଂ ହିରଣ୍ୟଂ
 ରୁକ୍ମମାନ୍ତରଂ ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚତେଽମୃତମେବ ମୃତ୍ୟୋରୁଦ୍ଧଧିଞ୍ଚ ଏକବିଂଶତିନିର୍ବାଧୋ
 ଭବତ୍ୟେକବିଂଶତିବୈ ଦେବଲୋକା ହାଦଶ ମାସାଃ ପଞ୍ଚର୍ଥବସ୍ତୟ ଲମେ ଲୋକା
 ଅସାବାଦିତ୍ୟ (୩) ଏକବିଂଶ ଏତାବନ୍ତୋ ବୈ ଦେବଲୋକାସ୍ତେଭ୍ୟ ଏବ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମୁକ୍ତରେତି ନିର୍ବାଧୈବୈ ଦେବା ଅସୁରାନ୍ନିର୍ବାଧେଽକୃର୍ବତ ତନ୍ନିର୍ବାଧାନାଂ ନିର୍ବାଧୁଂ
 ନିର୍ବାଧୀ ଭବତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନେବ ନିର୍ବାଧେ କୁରୁତେ ସାବିତ୍ରିୟା ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚତେ ପ୍ରସୂତ୍ୟ
 ନକ୍ତୋଷାସେତ୍ୟୁର୍ଭରୟାଽହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାମେବୈନମୁଦ୍ୟଞ୍ଚତେ ଦେବା ଅଗ୍ନିଂ
 ଧାରୟନ୍-ଦ୍ରବିଶୋଦା ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣା ବୈ ଦେବା ଦ୍ରବିଶୋଦା
 ଅହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାମେବୈନମୁଦ୍ୟତ୍ୟ (୪) ପ୍ରାଣୈର୍ଦ୍ଧୀଧାରାଽଽସୀନଃ ପ୍ରତି ମୁଞ୍ଚତେ
 ତସ୍ମାଦାସୀନାଃ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ କୃଷ୍ଣାଜିନମୁର୍ଭରଂ ତେଜୋ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମ
 କୃଷ୍ଣାଜିନଂ ତେଜସା ଚୈବୈନଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଚୋଭୟତଃ ପରି ଗୃହ୍ଣାତି ଷଡ୍‌ଦ୍ୟାମଂ ଶିକ୍ୟଂ
 ଭବତି ଷଡ୍‌ଘା ରୁତବଂ ରୁଦ୍ରଭିରେବୈନମୁଦ୍ୟଞ୍ଚତେ ଯଦ୍‌-ହାଦଶୋଦ୍ୟାମଂ ସଂବସ୍ତରେଣୈବ
 ମୌଞ୍ଜାଂ ଭବତ୍ୟୁର୍ବୈ ମୁଞ୍ଜା ଉର୍ଜେବୈନଂ ସମର୍ଥୟତି ସୁପ୍ରଣୌଽସି ଗୁରୁମୁନିତ୍ୟବେକ୍ଷତେ
 ରୂପମେବାସ୍ୟୈତନ୍ନହିମାନଂ ବ୍ୟାଚକ୍ଷେ ଦିବଂ ଗଚ୍ଛ ସୁବଃ ପତେତ୍ୟାହ ସୁବର୍ଗମେବୈନଂ
 ଲୋକଂ ଗମୟତି (୫)॥

(ରକ୍ଷାଂସୋଦୁମ୍ବରୀ ଆଦିତ୍ୟ ଉଦ୍ୟତ୍ୟ ସଂ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୧। ୧୦॥

(ଅଶ୍ୱସ୍ୟାପ୍ରିୟଃ ପ୍ରୟାଜୟାଜ୍ୟାଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସମିଜୋ ଅଞ୍ଜନ୍-କୃଦରଂ ମତୀନାଂ ଘୃତମଗ୍ନେ ମଧୁମତ୍-ପିନ୍ଦୁମାନଃ ।
 ବାଜୀ ବହନ୍-ବାଜିନଂ ଜାତବେଦୋ ଦେବାନାଂ ବନ୍ଧି ପ୍ରିୟମା ସୁଧସ୍ତମ୍ ॥
 ଘୃତେନାଞ୍ଜନ୍-ସଂ ପଥୋ ଦେବିନ୍ଦାନାନ୍ ପ୍ରଜାନନ୍-ବାଜ୍ୟପେତୁ ଦେବାନ୍ ।
 ଅନୁ ଓ଼ା ସପ୍ତେ ପ୍ରଦିଶଃ ସତତାଃ ସ୍ୱଧାମସ୍ତେ ଯଜମାନାୟ ଧେହି ॥
 ଈତ୍ୟଶ୍ୱାସି ବନ୍ଧ୍ୟଶ୍ଚ ବାଜିନାଶ୍ଚଶ୍ୱାସି ମେଧଶ୍ଚ ସପ୍ତେ ।
 ଅଗ୍ନିଷ୍ଟ୍ୱା (୧) ଦେବୈର୍ବସୁଭିଃ ସଞ୍ଜୋଷାଃ ପ୍ରୀତଂ ବହିଂ ବହତୁ ଜାତବେଦାଃ ॥
 ସ୍ତ୍ରୀଣଂ ବହିଃ ସୁଷ୍ପରୀମା ବୁଷାଶୋରୁ ପୃଥୁ ପ୍ରଥମାନଂ ପୃଥୁବ୍ୟାମ୍ ।
 ଦେବେଭିର୍ଯୁକ୍ତମଦିତିଃ ସଞ୍ଜୋଷାଃ ସ୍ୟାନ୍ କୃଶ୍ୱାନା ସୁବିତେ ଦଧାତୁ ॥
 ଏତା ଓ଼ ବଃ ସୁଭଗା ବିଶ୍ୱରୂପା ବି ପକ୍ଷୋଭିଃ ଶ୍ରୟମାଣା ଉଦାତୈଃ ।
 ରକ୍ଷାଃ ସତୀଃ କବଷଃ ଶ୍ରୟମାନା ଦ୍ୱାରୋ ଦେବୀଃ ସୁପ୍ରାୟଣା ଭବନ୍ତୁ ॥
 ଅନ୍ତରା ମିତ୍ରାବରୁଣା ଚରନ୍ତୀ ମୁଖଂ ଯଜ୍ଞାନାମଭି ସଂବିଦାନେ ।
 ଭୃଷାସା ବାଃ (୨) ସୁହିରଣ୍ୟ ସୁଶିଲ୍ପେ ରତସ୍ୟ ଯୋନାବିହ ସାଦୟାମି ॥
 ପ୍ରଥମା ବାଃ ସରଥ୍ୟନା ସୁବର୍ଣା ଦେବୌ ପଶ୍ୟନ୍ତେ ଭୁବନାନ୍ ବିଶ୍ୱା ।
 ଅପିପ୍ରୟଂ ଚୋଦନା ବାଂ ମିମାନା ହୋତାରା ଜ୍ୟୋତିଃ ପ୍ରଦିଶା ଦିଶନ୍ତା ॥
 ଆଦିତ୍ୟେନେ଼ ଭାରତୀ ବଷ୍ଟୁ ଯଜ୍ଞଃ ସରସ୍ୱତୀ ସହ ରୁଦ୍ରେନ ଆବୀତ୍ ।
 ଇତୋପହୃତା ବସୁଭିଃ ସଞ୍ଜୋଷା ଯଜ୍ଞଂ ନୋ ଦେବୀରମୃତେଷୁ ଧତ୍ ॥
 ଉଷା ବୀରଂ ଦେବକାମଂ ଜଜାନ ଉଷୁରବା ଜାୟତ ଆଶୁରଶ୍ୱଃ । (୩)
 ଉଷ୍ଠେଦଂ ବିଶ୍ୱଂ ଭୁବନଂ ଜଜାନ ବହୋଃ କର୍ତାରମିହ ଯନ୍ଧି ହୋତଃ ॥

ଅଶ୍ୱୋଂ ଘୃତେନ ମନ୍ୟା ସମକ୍ତ ଉପ ଦେବାଃ ଋତୁଶଃ ପାଥ ଏତୁ ।
ବନସ୍ତର୍ତ୍ତେଦେବଲୋକଂ ପ୍ରଜାନନ୍ତଗ୍ନିନା ହବ୍ୟା ସ୍ୱଦିତାନି ବକ୍ଷତ୍ ॥
ପ୍ରଜାପତେଷ୍ଟପସା ବାବୃଧାନଃ ସଦ୍ୟୋ ଜାତୋ ଦଧୁଷେ ଯୁଜ୍ଞମଗ୍ନେ ।
ସ୍ୱାହାକୃତେନ ହବିଷା ପୁରୋଗା ଯାହି ସାଧା ହବିରଦନ୍ତୁ ଦେବାଃ (୪)॥
(ଅଗ୍ନିଷ୍ଟ୍ୱା ବାମଶ୍ୱୋ ହି ଚତ୍ୱାରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୧। ୧୧॥

=|| ୦ ||=

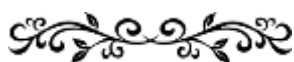
(ସାବିତ୍ରାଣି ବ୍ୟଞ୍ଜମୁତ-କ୍ରାମ ଦେବସ୍ୟ ଖନତି କୁରଂ ବାରୁଣଃ ସପ୍ତଭିରେକବିଂଶତ୍ୟା ଷ୍ଟଭ-ଭିନି ହ ସ୍ତ ସମିଜ୍ଞୋ
ଅଞ୍ଜନେକାଦଶ ॥ ୧୧॥)

(ସାବିତ୍ରାଣ୍ୟୁତ-କ୍ରାମ କୁରଂ ବାରୁଣଃ ପଶବଃ ସ୍ୱର୍ନ ହ ସ୍ତ ନବ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୯॥)

(ସାବିତ୍ରାଣି ହବିରଦନ୍ତୁ ଦେବାଃ ॥)

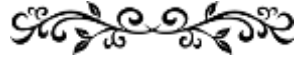
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ପ୍ରଥମଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୧ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥

| ଚିତ୍ରପକ୍ରମାଭିଧାନମ୍ |

(ଆସନ୍ୟାଂ ବହିଃସ୍ଥାପନଂ; ବାସ୍ତବେଣୋପସ୍ଥାନଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ବିଷ୍ଣୁମୁଖା ବୈ ଦେବାଶ୍ଚନ୍ଦୋଭିରିମ୍ନାଲ୍ଲୋକାନନପଞ୍ଚମ୍ୟମଭ୍ୟଜନ୍ତୁନ୍ ଯଦ୍ବିଷ୍ଣୁକ୍ରମାନ୍-କ୍ରମତେ
ବିଷ୍ଣୁରେବ ଭୂତା ଯଜମାନଶ୍ଚନ୍ଦୋଭିରିମ୍ନାଲ୍ଲୋକାନନପଞ୍ଚମ୍ୟମଭି ଜନ୍ୟତି ବିଷ୍ଣୋଃ
କ୍ରମୋଽସ୍ୟଭିମାତିହେତ୍ୟାହ ଗାୟତ୍ରୀ ବୈ ପୃଥୁବା ତ୍ରେଷ୍ଣୁଭମନ୍ତରୀକ୍ଷଂ ଜାଗତୀ
ଦେଘୀରାନ୍ତୁଷ୍ଣଭାଦିଶ୍ଚନ୍ଦୋଭିରେବେମ୍ନାଲ୍ଲୋକାନ୍ ଯଥାପୁର୍ବମଭି ଜନ୍ୟତି ପ୍ରଜାପତିରୁଷିମସୃଜତ
ସୋଽସ୍ମାତ୍-ସୁଷ୍ଠଃ (୧) ପରାତ୍ରେଭମେତୟାଽନ୍ଦ୍ରେଦକ୍ରନ୍ଦଦିତି ତୟା ବୈ ସୋଽଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟଂ
ଧାମାବାରୁନ୍ଧ ଯଦେତାମନ୍ଦାହାଗ୍ନେରେବୈତୟା ପ୍ରିୟଂ ଧାମାବଂ ରୁନ୍ଧ ଇଶ୍ଵରୋ ବା ଏଷ
ପରାତ୍ ପ୍ରଦଦ୍ଘୋ ଯୋ ବିଷ୍ଣୁକ୍ରମାନ୍ କ୍ରମତେ ଚତୁସ୍ତୁଭିରା ବର୍ତତେ ଚତ୍ଵାରି ଛନ୍ଦାଂସି
ଛନ୍ଦାଂସି ଖଲୁ ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନ୍ମୁଃ ପ୍ରିୟାମେବାସ୍ୟ ତନ୍ନୁବମଭି (୨) ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତତେ
ଦକ୍ଷିଣା ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତତେ ସ୍ଵମେବ ବୀର୍ଯ୍ୟମନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତତେ ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋଽଧଂ ଆମ୍ବନୋ
ବୀର୍ଯ୍ୟାବଭୁରୋଽଥୋ ଆଦିତ୍ୟସ୍ୟୈବାଽଽବୃତମନ୍ତୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତତେ ଶୁନଃଶେପମାଜାଗର୍ତ୍ତଂ
ବରୁଣୋଽଗୃହ୍ମାସ୍ତ ଏତାଂ ବାରୁଣୀମପଶ୍ୟତୟା ବୈ ସ ଆମ୍ବନଂ ବରୁଣପାଶାଦମୁଞ୍ଚିତ୍ଵରୁଣୋ
ବା ଏତଂ ଗୃହ୍ମାତି ଯ ଭୃଗାଂ ପ୍ରତିମୁଞ୍ଚତ ଉଦୁଭମଂ
ବରୁଣପାଶମସ୍ମଦିତ୍ୟାହାଽଽମ୍ବନମେବୈତୟା (୩) ବରୁଣପାଶାନ୍ମୁଞ୍ଚିତ୍ୟା
ଦ୍ଵାଽହାର୍ଷମିତ୍ୟାହାଽଽହେମନ୍ତଃ ହରତି ଧ୍ରୁବସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟାବିତାତଲ୍ଲିରିତ୍ୟାହ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ବିଶିଷ୍ଟା ସର୍ବା
ବାଞ୍ଛନ୍ତିତ୍ୟାହ ବିଶୈବୈନ୍ତଃ ସମର୍ଥୟତ୍ୟସ୍ମିନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରମଧି ଶୁଭେତ୍ୟାହ ରାଷ୍ଟ୍ରମେବାସ୍ମିନ୍

ଧୁବମକର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵଂ କାମକ୍ଷେତ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ସ୍ୟାଦିତି ତଂ ମନସା ଧ୍ୟାୟେଦ୍ରାଷ୍ଟମେବ ଭବତ୍ୟ (୪) ଗ୍ରା
 ବୁହନ୍ନୁଷସାମୁର୍ଥୋ ଅସ୍ଥାଦିତ୍ୟାହାଗ୍ରମେବୈନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତି ନିର୍ଜଗ୍ନିବାନ୍ତମସ୍ତ୍ର
 ଇତ୍ୟାହ ତମ ଏବାସ୍ଥାଦପ ହତି ଜ୍ୟୋତିଷାଃଗାଦିତ୍ୟାହ ଜ୍ୟୋତିରେବାସ୍ଥିୟାତି ଚତୁର୍ଭୁଜଃ
 ସାଦୟତି ଚତ୍ଵାରି ଛନ୍ଦାଂସି ଛନ୍ଦୋଭିରେବାତିଛନ୍ଦସୋଭୁମୟା ବର୍ଷ୍ଣ ବା ଏଷା ଛନ୍ଦସାଂ
 ଯଦତିଛନ୍ଦା ବର୍ଷ୍ଣେବୈନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତି ସହତୀ (୫) ଭବତି ସୁଭ୍ରମେବୈନଂ
 ଗମୟତି ବାସୁପ୍ରେଶୋପ ତିଷ୍ଠତ ଏତେନ ବୈ ବସୁପ୍ରୀର୍ତ୍ତୀଲୟନୋଽଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟଂ
 ଧାମାବାରୁକ୍ଷାଗ୍ନେରେବୈତେନ ପ୍ରିୟଂ ଧାମାବ ରୁକ୍ଷ ଏକାଦଶଂ ଭବତ୍ୟେକପୈବ ଯଜମାନେ
 ବୀର୍ତ୍ତଂ ଦଧାତି ସ୍ତୋମେନ ବୈ ଦେବା ଅସ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଆଧୁବନ୍
 ଛନ୍ଦୋଭିରୁମୁଷ୍ମିନ୍-ସ୍ତୋମସ୍ୟେବ ଖଲୁ ବା ଏତଦ୍ରୂପଂ ଯଦ୍ଵାସୁପ୍ରଂ ଯଦ୍ଵାସୁପ୍ରେଶୋପ ତିଷ୍ଠତ
 (୬) ଇମମେବ ତେନ ଲୋକମଭି ଜୟତି ଯଦ୍ଵିଷ୍ଣୁକ୍ରମାନ୍ କ୍ରମତେଽମୁମେବ ତୈଲ୍ଲୋକମଭି
 ଜୟତି ପୂର୍ବେଦ୍ୟଃ ପ୍ର କ୍ରାମଦ୍ୟୁଭରେଦ୍ୟୁରୁପ ତିଷ୍ଠତେ ତସ୍ମାଦ୍ୟୋଗେଽନ୍ୟାସାଂ ପ୍ରଜାନାଂ
 ମନଃ କ୍ଷେମେଽନ୍ୟାସାଂ ତସ୍ମାଦ୍ୟାୟାବରଃ କ୍ଷେମ୍ୟସ୍ୟେଶେ ତସ୍ମାଦ୍ୟାୟାବରଃ
 କ୍ଷେମ୍ୟମଧବସ୍ୟତି ମୁଷ୍ଟୀ କରୋତି ବାଚଂ ଯଜ୍ଞତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଧୃତୈଃ (୭)॥
 (ସୁଷୋ(୧)ଭେତୟା ଭବତି ସହଦ୍ରୁପତିଷ୍ଠତେ ଦ୍ଵିଚତ୍ଵାରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୨। ୧॥

(ଭାଷ୍ୟାଗ୍ନିନୟନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅନୁପତେଽନୁସ୍ୟ ନୋ ଦେହୀତ୍ୟାହାଗ୍ନିର୍ବା ଅନୁପତିଃ ସ ଏବାସ୍ଥା ଅନୁ ପ୍ରୟଚ୍ଛତ୍ୟନମୀବସ୍ୟା
 ଶୁଷ୍ପିଣ ଇତ୍ୟାହାୟୁଷ୍ମସ୍ୟେତି ବାବୈତଦାହ ପ୍ର ପ୍ରଦାତାରଂ ତାରିଷ୍ଠ ଉର୍ଜଂ ନୋ ଧେହି
 ଦ୍ଵିପଦେ ଚତୁଷ୍ପଦ ଇତ୍ୟାହାଽଂଶିଷମେବୈତାମା ଶାସ୍ତ୍ର ଉଦୁ ଭା ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଇତ୍ୟାହ
 ପ୍ରାଣା ବୈ ବିଶ୍ଵେ ଦେବାଃ (୧) ପ୍ରାଣିରେବୈନମୁଦ୍ୟଚ୍ଛତେଽଗ୍ନେ ଭରନ୍ତୁ ଚିତ୍ତଭିରିତ୍ୟାହ

ଯସ୍ମା ଏବୈନଂ ତିଭାୟୋଦ୍ୟାଞ୍ଚତେ ତେନୈବୈନଂ ସମର୍ଥୟତି ଚତୁର୍ଯୁଦ୍ଧିରା ସାଦୟତି
 ତଦ୍ଭାରି ଛନ୍ଦାଂସି ଛନ୍ଦୋଭିରେବାତିଞ୍ଜୟୋଭୁମୟା ବର୍ଷ୍ଣ ବା ଏଷା ଛନ୍ଦସାଂ ଯଦତିଞ୍ଜୟା
 ବର୍ଷ୍ଣେବୈନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତି ସହୃତୀ ଭବତି ସ୍ଵଭୁମେବୈନଂ ଗମୟତି ପ୍ରେଦଂଗ୍ରେ
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମାନ୍ (୨) ଯାହୀତ୍ୟାହ ଜ୍ୟୋତିରେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ତନ୍ନୁବା ବା ଏଷ ହିନସ୍ତି ଯଃ
 ହିନସ୍ତି ମା ହିଂସୀସ୍ତନ୍ନୁବା ପ୍ରଜା ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରଜାଭ୍ୟ ଏବୈନଂ ଶମୟତି ରକ୍ଷାଂସି ବା
 ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞଂ ସତତେ ଯଦନଂ ଭ୍ରାତୃତ୍ୟକ୍ରନ୍ଦିତ୍ୟଦ୍ଵାହ ରକ୍ଷସ୍ଵାମପହତ୍ୟା ଅନସା
 ବହୁତ୍ୟପତିତିମେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦନସ୍ଵୀ ଚ ରଥୀ ଚାତିଥୀନାମପତିତତମୌ (୩)
 ଅପତିତିମାନ୍ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦଂ ସମିଧାଂଗ୍ନିଂ ଦୁବସ୍ୟତେତି ଘୃତାନୁଷ୍ଠିତ୍ତାମବସିତେ
 ସମିଧୁମା ଦଧାତି ଯଥାଂତିଥୟ ଆଗତାୟ ସର୍ପିଷ୍ଠଦାତିଥ୍ୟଂ କ୍ରିୟତେ ତାଦୃଗେବ
 ତଦ୍-ଗାୟତ୍ରିୟା ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ଗାୟତ୍ରୋ ହି ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୂଭା ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ତ୍ରେଷ୍ଟୂଭୋ ହି
 ରାଜନ୍ୟୋଂସ୍ତୁ ଭସ୍ମ ପ୍ର ବେଶୟତ୍ୟପ୍-ସୁୟୋନିର୍ବା ଅଗ୍ନିଃ ସ୍ଵାମେବୈନଂ ଯୋନିଂ ଗମୟତି
 ତ୍ରିସୂଦ୍ଧିଃ ପ୍ର ବେଶୟତି ତ୍ରିବୃଦ୍ଧା (୪) ଅଗ୍ନିର୍ଯାବାନେବାଗ୍ନିଷ୍ଠଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମୟତି ପରା ବା
 ଏଷୋଂଗ୍ନିଂ ବପତି ଯୋଂସ୍ତୁ ଭସ୍ମ ପ୍ରବେଶୟତି ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀଭ୍ୟାମବଂ ଦଧାତି
 ଜ୍ୟୋତିରେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି ଦ୍ଵାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈ ପରା ବା ଏଷ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ ବପତି
 ଯୋଂସ୍ତୁ ଭସ୍ମ ପ୍ରବେଶୟତି ପୁନରୁଜା ସହ ରୟୋତି ପୁନରୁଦୈତି ପ୍ରଜାମେବ
 ପଶୁନାମନ୍ତରେ ପୁନସ୍ତାଂଂଦିତ୍ୟା (୫) ରୁଦ୍ରା ବସବଃ ସମିକ୍ଷତାମିତ୍ୟାହୈତା ବା ଏତଂ
 ଦେବତା ଅଗ୍ରେ ସମିକ୍ଷତ ତାଭିରେବୈନଂ ସମିକ୍ଷେ ବୋଧା ସ ବୋଧୀତ୍ୟପଂ ତିଷ୍ଠତେ
 ବୋଧୟତ୍ୟେବୈନଂ ତସ୍ମାତ୍-ସୁପ୍ତା ପ୍ରଜାଃ ପ୍ର ବୁଧତେ ଯଥାସ୍ଥାନମୁପଂ ତିଷ୍ଠତେ
 ତସ୍ମାଦ୍ୟଥାସ୍ଥାନଂ ପଶବଃ ପୁନରେତ୍ୟାପଂ ତିଷ୍ଠତେ (୬)॥

(ବୈ ବିଶ୍ଵେ ଦେବା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠାନପତିତତମୌ ତ୍ରିବୃଦ୍ଧା ଆଦିତ୍ୟା ହିରଣ୍ୟାରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୨। ୨ ॥

(ଗାର୍ହପତ୍ୟଚୟନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଯାବତଂ ବୈ ପୃଥୁବୀ ତସ୍ୟୈ ଯୁମ ଆଧିପତ୍ୟଂ ପରୀୟାୟ ଯୋ ବୈ ଯୁମଂ
 ଦେବୟଜ୍ଞନମସ୍ୟା ଅନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତେ ଯୁମାୟୈନଂ ସ
 ଚିନ୍ତତେଽପେତେତ୍ୟଧବସାୟୟତି ଯୁମମେବ ଦେବୟଜ୍ଞନମସ୍ୟୈ ନିର୍ଯ୍ୟାତ୍ୟାଽଽମ୍ନେଽଗ୍ନିଂ
 ଚିନ୍ତତ ଇଷ୍ଠଗ୍ରେଶ୍ଵ ବା ଅସ୍ୟା ଅନାମୃତମିଚ୍ଛନ୍ତେ ନାବିନ୍ଦନ୍ତେ ଦେବା
 ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞୁରପଶ୍ୟନ୍ନପେତେତି ଯଦେତେନାଧବସାୟୟତ୍ୟ (୧) ନାମୃତ ଏବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତ ଉଦ୍ଧତି
 ଯଦେବାସ୍ୟା ଅମେଧଂ ତଦପି ହତ୍ୟପୋଽବୋକ୍ଷତି ଶାନ୍ତ୍ୟୈ ସିକିତା ନି ବପତ୍ୟେତସ୍ତା
 ଅଗ୍ନେବୈଶ୍ଵାନରସ୍ୟା ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ବୈଶ୍ଵାନରମବ ରୁନ୍ ଉଷାନ୍ନି ବପତି ପୁଷ୍ଟିର୍ବା ଏଷା
 ପ୍ରଜନନଂ ଯଦୁଷାଃ ପୁଷ୍ଟ୍ୟାମେବ ପ୍ରଜନନ୍ତେଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତେଽଥୌ ସଂଜ୍ଞାନ ଏବ ସଂଜ୍ଞାନଂ
 ହ୍ୟେତତ୍ (୨) ପଶୁନାଂ ଯଦୁଷା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବୀ ସହାଽଽସ୍ତ୍ରାଂ ତେ ବିୟତୀ ଅବୁତାମସ୍ତେବ
 ନୌ ସହ ଯଜ୍ଞିୟମିତି ଯଦପୁଷ୍ୟା ଯଜ୍ଞିୟମାସୀଉଦସ୍ୟାମଦଧାଉ ଉଷା ଅଭବନ୍ ଯଦସ୍ୟା
 ଯଜ୍ଞିୟମାସୀଉଦପୁଷ୍ୟାମଦଧାଉଦବଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମସି କୁଷ୍ଠମୁଷାନ୍ନିବପନ୍ନବୋ
 ଧାୟେଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟୋରେବ ଯଜ୍ଞିୟେଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତେଽୟଂ ସୋ ଅଗ୍ନିରିତି ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରସ୍ୟ (୩)
 ସୁକ୍ତଂ ଭବତ୍ୟେତେନ ବୈ ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରୋଽଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟଂ ଧାମାବାରୁନ୍ଧାଗ୍ନେରେବୈତେନ ପ୍ରିୟଂ
 ଧାମାବ ରୁନ୍ଧେ ଛନ୍ଦୋଭିର୍ବୈ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଗଂଲୋକମାୟୁଞ୍ଚତସ୍ରଃ ପ୍ରାଚୀରୂପ ଦଧାତି ଚିଦ୍ଭାରି
 ଛନ୍ଦାଂସି ଛନ୍ଦୋଭିରେବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ସୁବର୍ଗଂଲୋକମେତି ତେଷାଂ ସୁବର୍ଗଂଲୋକଂ ଯୁତାଂ
 ଦିଶଃ ସମବୁଦ୍ଧାନ୍ତେ ତେ ହେ ପୁରସ୍ତାତ୍-ସମୀଚୀ ଉପାଦଧତ୍ ହେ (୪) ପଶ୍ମାତ୍-ସମୀଚୀ
 ତାଭିର୍ବୈ ତେ ଦିଶୋଽଦୃଂହନ୍ ଯଦ୍ଘେ ପୁରସ୍ତାତ୍-ସମୀଚୀ ଉପାଦଧାତି ହେ ପଶ୍ମାତ୍-ସମୀଚୀ

ଦ୍ଵିଶାଂ ବିଧୂତ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରଶବୋ ବୈ ଛନ୍ଦାଂସି ପଶୁନେବାଞ୍ଚେ ସ୍ଵମୀଚୋ ଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାବୁପଂ
 ଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୋଽଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟବାନେବାଗ୍ନିସ୍ତଂ ଚିନ୍ତେତେଽଷ୍ଟାବୁପଂ ଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା
 ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ସୁବର୍ଗଂଲୋକମଞ୍ଜିସା ବେଦ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ (୫) ପ୍ରଜ୍ଞାତୈସ୍ଵ
 ତ୍ରୟୋଦଶ ଲୋକଂ ପୁଣା ଉପଂ ଦଧାତ୍ୟେକବିଂଶତିଃ ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବା
 ଏକବିଂଶଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଗାହପତ୍ୟ ଏକବିଂଶସୈସ୍ଵ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗାହପତ୍ୟମନୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି
 ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ନିଂ ଚିକ୍ୟାନସ୍ତିଷ୍ଠତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ପଞ୍ଚ ଚିତୀକଂ ଚିନ୍ତୀତ ପ୍ରଥମଂ ଚିନ୍ତାନଃ ପାଞ୍ଜୋ
 ଯଜ୍ଞଃ ପାଞ୍ଜୋଃ ପ୍ରଶବୋ ଯଜ୍ଞମେବ ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ ତ୍ରି ଚିତୀକଂ ଚିନ୍ତୀତ ଦ୍ଵିତୀୟଂ
 ଚିନ୍ତାନସ୍ତୟ ଇମେ ଲୋକା ଏଷ୍ଠେବ ଲୋକେଷୁ (୬) ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟେକଂ ଚିତୀକଂ ଚିନ୍ତୀତ
 ତୃତୀୟଂ ଚିନ୍ତାନ ଏକଧା ବୈ ସୁବର୍ଗୋ ଲୋକ ଏକବୃତ୍ତେବ ସୁବର୍ଗଂଲୋକମେତି
 ପୁରୀଷେଶାଭ୍ୟୁହତି ତସ୍ମାନ୍ନାଂସେନାସ୍ତି ଛନ୍ଦଂ ନ ଦୁଶ୍ମନା ଉବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ପଞ୍ଚ
 ଚିତ୍ତୟୋ ଉବତି ପଞ୍ଚଭିଃ ପୁରୀଷେରଭ୍ୟୁହତି ଦଶ ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ଼ନ୍
 ବିରାଡ଼ ବିରାଜ୍ୟବାଳାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି (୭)॥

(ଅଧିବସାୟନ୍ତି ହ୍ୟେତଦ୍ଵିଶାମିତ୍ରସ୍ୟାଽଦଧତ ସ୍ତେ ଲୋକସ୍ୟ ଲୋକେଷୁ ସ୍ଵପୁଚ୍ଚାରିଂଶଚ) ॥୫।୨।୩॥

(ଉଖ୍ୟାଗ୍ନିସଂବପନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବି ବା ଏତୌ ଦ୍ଵିଷାତେ ଯଶ୍ଵ ପୁରାଽଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟଶ୍ଵୋଖାୟାଂ ସମିତମିତି ଚତୁସ୍ତ୍ଵିଃ ସଂ ନି ବପତି
 ଚତ୍ଵାରି ଛନ୍ଦାଂସି ଛନ୍ଦାଂସି ଖଲୁ ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନୁଃ ପ୍ରିୟୟୈବୈନୌ ତନୁବା ସଂ
 ଶାସ୍ତି ସମିତମିତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦ୍-ବ୍ରହ୍ମଣା କ୍ଷତ୍ରଂ ସମେତି ଯସ୍ମଂ ନ୍ୟପ୍ୟ ବିହରତି ତସ୍ମାଦ୍
 ବ୍ରହ୍ମଣା କ୍ଷତ୍ରଂ ବ୍ୟେତ୍ୟୁତୁଭି (୧) ବା ଏତଂ ଦୀକ୍ଷୟତି ସ ରତୁର୍ଭରେବ ବିମୁଚ୍ୟା ମାତେବ
 ପୁତ୍ରଂ ପୃଥୁବା ପୁରୀଷ୍ୟମିତ୍ୟାହତୁର୍ଭରେବୈନଂ ଦୀକ୍ଷୟତୁର୍ଭୁର୍ବି ମୁଞ୍ଚତି ବୈଶ୍ଵାନର୍ଯ୍ୟା ଶିକ୍ୟମା

ଦତ୍ତେ ସ୍ଵଦୟତ୍ୟେବୈନନ୍ଦିରୂତାଃ କୃଷାସ୍ତ୍ରସ୍ତସ୍ତସ୍ୟପଞ୍ଚା ଭବନ୍ତି ନିରୂତ୍ୟେ ବା
 ଏତଦ୍-ଭାଗଧେୟଂ ଯଦୁଷା ନିରୂତ୍ୟେ ରୂପଂ କୃଷ୍ୟ ରୂପେଣୈବ ନିରୂତିଂ ନିରବଦୟତ
 ଇମାଂ ଦିଶଂ ଯଦ୍ୟେଷା (୨) ବୈ ନିରୂତ୍ୟେ ଦିକ୍-ସ୍ଵାୟାମେବ ଦିଶି ନିରୂତିଂ ନିରବଦୟତେ
 ସ୍ଵକୃତ ଇରିଶ ଉପ ଦଧାତି ପ୍ରଦରେ ବୈତସ୍ତେ ନିରୂତ୍ୟା ଆୟତନଂ ସ୍ଵ ଏବାଃଃୟତନେ
 ନିରୂତିଂ ନିରବଦୟତେ ଶିକ୍ୟମୁଦ୍ଧ୍ୟପ ଦଧାତି ନୈରୂତୋ ବୈ ପାଶଃ ସ୍ଵାୟାଦେବୈନଂ
 ନିରୂତିପାଶାନ୍ନୁଞ୍ଚତି ତ୍ରିସ୍ର ଉପ ଦଧାତି ତ୍ରେଧାବିହିତୋ ବୈ ପୁରୁଷୋ ଯାବାନେବ
 ପୁରୁଷସ୍ତସ୍ମାନିରୂତିମବ ଯଜତେ ପରାତୀରୁପ (୩) ଦଧାତି ପରାତୀମେବାସ୍ମାନିରୂତିଂ ପ୍ର
 ଶୁଦତେଃପ୍ରତୀକ୍ଷମା ଯନ୍ତି ନିରୂତ୍ୟା ଅନ୍ତର୍ହତ୍ୟେ ମାର୍ଜୟିତ୍ଵୋପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ମେଧୁଦାୟ
 ଗାହପତ୍ୟମୁପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ନିରୂତିଲୋକ ଏବ ଚରିତ୍ଵା ପୁତା ଦେବଲୋକମୁପାବର୍ତ୍ତନ୍ତି
 ଏକଲୋପ ତିଷ୍ଠନ୍ତ ଏକଧୈବ ଯଜମାନେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଦଧାତି ନିବେଶନଃ ସ୍ଵଜାମନୋ
 ବସୁନାମିତ୍ୟାହ ପୂଜା ବୈ ପ୍ରଶବୋ ବସୁ ପୂଜୟେବୈନଂ ପଶୁଭିଃ ସମଧୟନ୍ତି (୪)॥
 (ରୁଦ୍ରଭିରେଷା ପରାତୀରୁପାଃଷ୍ଟା ଚତ୍ଵାରିଂଶକ) ॥ ୫। ୨। ୪॥

(କ୍ଷେତ୍ରକର୍ଷଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପୁରୁଷମାତ୍ରେଣ ବି ମୈମୀତେ ଯଜ୍ଞେନ ବୈ ପୁରୁଷଃ ସଂମିତୋ ଯଜ୍ଞପୁରୁଷୈବୈନଂ ବି
 ମୈମୀତେ ଯାବାନ୍ ପୁରୁଷ ଉର୍ଧ୍ଵବାହୁସ୍ତାବାନ୍ ଭବତ୍ୟେତାବସ୍ତେ ପୁରୁଷେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ
 ବୀର୍ଯ୍ୟେଣୈବୈନଂ ବି ମୈମୀତେ ପ୍ରକ୍ଷୀ ଭବନ୍ତି ନ ହ୍ୟପ୍ରକ୍ଷୀ ପତିତୁମହତ୍ୟରୁଦ୍ଧିନା ପ୍ରକ୍ଷୋ
 ଦ୍ରାଘୀୟାଂସୌ ଭବତୁସ୍ତସ୍ମାଦ୍-ପ୍ରକ୍ଷପ୍ରବୟାଂସି ବୟାଂସି ବ୍ୟାମମାତ୍ରୋ ପ୍ରକ୍ଷୋ ତ ପୁଞ୍ଚଂ ତ
 ଭବତ୍ୟେତାବସ୍ତେ ପୁରୁଷେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ (୧) ବୀର୍ଯ୍ୟସଂମିତୋ ବେଶୁନା ବି ମୈମୀତ ଆଗ୍ନେୟୋ
 ବୈ ବେଶୁଃ ସୟୋନିଦାୟ ଯଜୁଷା ଯୁନକ୍ତି ଯଜୁଷା କୃଷତି ବ୍ୟାବୃତ୍ତ୍ୟେ ଷଡ୍-ଗବେନ

କୃଷତି ଷଡ଼ା ରୁତବଂ ରୁତୁର୍ଭିରେବୈନଂ କୃଷତି ଯଦ୍-ଦ୍ଵାଦଶଗ୍ରାବେନଂ ସଂବହରେଣୌବେୟଂ
 ବା ଅଗ୍ନେରତି ଦାହାଦବିଭେଦ-ସୈତଦ୍ ଦ୍ଵିଗୁଣମପଶ୍ୟତ୍ କୃଷ୍ଣଂ ଚାକୃଷ୍ଣଂ ତୁ ତତୋ ବା
 ଲମାଂ ନାତ୍ୟଦହ୍ୟତ୍-କୃଷ୍ଣଂ ଚାକୃଷ୍ଣଂ ତୁ (୨) ଭବତ୍ୟସ୍ୟା ଅନତିଦାହାୟ ଦ୍ଵିଗୁଣଂ ଘା
 ଅଗ୍ନିମୁଦ୍ୟଦ୍ଵମହତୀତ୍ୟାହୁର୍ଯତ୍-କୃଷ୍ଣଂ ଚାକୃଷ୍ଣଂ ତୁ ଭବତ୍ୟଗ୍ନେରୁଦ୍ୟତ୍ୟା ଏତାବନ୍ତୋ ବୈ
 ପ୍ରଶବୋ ଦ୍ଵିପାଦଶ୍ଚ ଚତୁଷ୍ପାଦଶ୍ଚ ତାନ୍ ଯତ୍-ପ୍ରାଚ ଉସ୍ତଜେଦୁଦ୍ରାୟାପି ଦଧାଦ୍ୟଦ୍ଵିଶା
 ପିତୃଭ୍ୟା ନି ଧୁବେଦ୍ୟତ୍-ପ୍ରତୀଚୋ ରକ୍ଷାଂସି ହନ୍ୟୁରୁଦୀତ ଉଷ୍ମଜତ୍ୟେଷା ବୈ
 ଦେବମନୁଷ୍ୟାଶାଂ ଶାନ୍ତା ଦିକ୍ (୩) ତାମେବୈନାନନୁଷ୍ମଜତ୍ୟଥୋ ଖଲ୍ଲିମାଂ
 ଦିଶ୍ମନୁଷ୍ମଜତ୍ୟସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟଃ ପ୍ରାଣଃ ପ୍ରାଣମେବୈନାନନୁଷ୍ମଜତି ଦକ୍ଷିଣା ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ
 ସମେବ ବୀର୍ଯ୍ୟମନୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ତସ୍ମାଦ୍ଦକ୍ଷିଣୋଽଧି ଆମନୋ ବୀର୍ଯ୍ୟାବରୁରୋଽଥୋ
 ଆଦିତ୍ୟସୌବାଽଽବୃତମନୁ ପର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ତସ୍ମାତ୍-ପରାଞ୍ଚଃ ପ୍ରଶବୋ ବି ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ଚ
 ଆ ବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ତିସ୍ରସ୍ତ୍ରସ୍ରଃ ସୀତାଃ (୪) କୃଷତି ତ୍ରିବୃତମେବ ଯଜ୍ଞମୁଖେ ବି
 ଯାତୟନ୍ତ୍ୟୋଷଧୀବପତି ବ୍ରହ୍ମଣାଽନୁମବଂ ରୁହେଽକେଽକ୍ଷୀୟତେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଭିବପତି ସ୍ଵପ୍ତ
 ଗ୍ରାମ୍ୟା ଓଷଧୟଃ ସ୍ଵପ୍ତାଽଽରଣ୍ୟା ଉଭୟାସ୍ତାମବରୁଦ୍ୟା ଅନୁସ୍ୟାନ୍ୟ
 ବପତ୍ୟନୁସ୍ୟାନ୍ୟାବରୁଦ୍ୟେ କୃଷ୍ଣେ ବପତି କୃଷ୍ଣେ ହ୍ୟୋଷଧୟଃ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତ୍ୟନୁସୀତଂ
 ବପତି ପ୍ରଜାତ୍ୟେ ଦ୍ଵାଦଶସ୍ତୁ ସୀତାସ୍ତୁ ବପତି ଦ୍ଵାଦଶ ମାସାଃ ସଂବହରଃ
 ସଂବହରେଣୌବାସ୍ତା ଅନଂ ପଚତି ଯଦଗ୍ନିତି (୫) ଦନବରୁଦ୍ଵ୍ୟାଶ୍ଵୀୟାଦବରୁଦ୍ୟେନ ବୃଧ୍ୟେତ
 ଯେ ବନସ୍ତତୀନାଂ ଫଲଗ୍ରହଂସ୍ତାନିଧ୍ଵେଽପି ପ୍ରୋକ୍ଷେଦନବରୁଦ୍ଵ୍ୟାବରୁଦ୍ୟେ ଦିଗ୍-ଭ୍ୟା
 ଲୋଷ୍ଟାନ-ସମସ୍ୟତି ଦିଶାମେବ ବୀର୍ଯ୍ୟମବରୁଧି ଦିଶାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟେଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେ ଯଂ ଦ୍ଵିଷ୍ୟାଦ୍ୟତ୍
 ସ ସ୍ୟାଉସ୍ୟେ ଦିଶୋ ଲୋଷ୍ଟମା ହରେଦିଷ୍ମମୁର୍ଜମହମିତ ଆ ଦଦ ଇତୀଷମେବୋର୍ଜଂ

ତସ୍ୟୈ ଦିଶୋଽବଂ ରୁନ୍ଧେ ଶୋଧୁକୋ ଭବତି ଯସ୍ତସ୍ୟାଂ ଦିଶି ଭବତୁ୍ୟଭରବେଦିମୁପଂ
 ବପତୁ୍ୟଭରବେଦ୍ୟାଂ ହ୍ୟଗ୍ନିଶ୍ଚୂଂ ଯତେଽଥୋ ପ୍ରଶବୋ ବା ଉଭରବେଦିଃ ପ୍ରଶୁନ୍ନେବାବଂ
 ରୁନ୍ଧେଽଥୋ ଯଜ୍ଞପ୍ରରୁଷୋଽନନ୍ତରିତୈଽ (୬) ॥ (ଚ ଭବତ୍ୟେତାବୁଦ୍ଧୈ ପୁରୁଷେ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଯତ୍-କୃଷ୍ଣଂ
 ଚାଂକୃଷ୍ଣଂ ଚ ଦିକ୍-ସୀତାଂ ଅଗ୍ନି ଚିଦବ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୨। ୫॥

(କୃଷ୍ଣେ କ୍ଷେତ୍ରେ ସିକତାଦିବାପଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନେ ତବ ଶ୍ରବୋ ବୟ ଇତି ସିକତା ନି ବପତ୍ୟେତସ୍ତା ଅଗ୍ନେବୈଶ୍ଵାନରସ୍ୟ ସୁକ୍ତଂ
 ସୁକ୍ତେନୈବ ବୈଶ୍ଵାନରମବଂ ରୁନ୍ଧେ ସ୍ଵତ୍-ଭିର୍ନି ବପତି ଷଡ୍ଵା ରୁତବଃ ସଂବହରଃ
 ସଂବହରୋଽଗ୍ନିବୈଶ୍ଵାନରଃ ସାକ୍ଷାଦେବ ବୈଶ୍ଵାନରମବଂ ରୁନ୍ଧେ ସମୁଦ୍ରଂ ବୈ ନାମୈତଜ୍ଞୟଃ
 ସମୁଦ୍ରମନ୍ତୁ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ ଯଦେତେନ ସିକତା ନି ବପତି ପ୍ରଜାନାଂ ପ୍ରଜନନାୟେନ୍ଦ୍ରୋ
 (୧) ବୃତ୍ରାୟ ବଜ୍ରଂ ପ୍ରାହରସ୍ତ ତ୍ରେଧା ବ୍ୟଭବତ୍ ସ୍ୟସ୍ତୃତୀୟଂ ରଥସ୍ତୃତୀୟଂ ଯୁପସ୍ତୃତୀୟଂ
 ଯେଽନ୍ତଃ ଶ୍ରା ଥାଶୀର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଃ ଶକରା ଅଭବନ୍ତଜ୍ଞକରାଣାଂ ଶକରୂଢ଼ଂ ବଜ୍ରୋ ବୈ
 ଶକରାଃ ପ୍ରଶୁରଗ୍ନିର୍ଯଜ୍ଞକରାଭିରୁଗ୍ନିଂ ପରିମିନୋତି ବଜ୍ରୈଶୈବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଶୁନ୍-ପରି ଗୃହ୍ଣାତି
 ତସ୍ମାଦ୍ବଜ୍ରୈଶ ପ୍ରଶବଃ ପରି ଗୃହୀତାସ୍ତସ୍ମାତ୍ ଶ୍ରେୟାନଶ୍ରେୟସୋ ନୋପ ହରତେ ତ୍ରି ସପ୍ତାଭିଃ
 ପ୍ରଶୁକାମସ୍ୟ (୨) ପରି ମିନୁୟାତ୍-ସପ୍ତ ବୈ ଶୀର୍ଷଣ୍ୟାଃ ପ୍ରାଣାଃ ପ୍ରାଣାଃ ପ୍ରଶବଃ
 ପ୍ରାଣୈରୈବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଶୁନ୍ବଂ ରୁନ୍ଧେ ତ୍ରିଶ୍ରବାଭିର୍ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବତସ୍ତ୍ରୈବୃତମେବ ବଜ୍ରଂ ସଂଭୃତ୍ୟ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ର ହରତି ସ୍ତୃତ୍ୟା ଅପରିମିତାଭିଃ ପରି ମିନୁୟାଦପରିମିତସ୍ୟାବରୁଜ୍ଞୈଽ ଯଂ
 କାମୟେତାପ୍ରଶୁଃ ସ୍ୟାଦିତ୍ୟପରିମିତ୍ୟ ତସ୍ୟ ଶକରାଃ ସିକତା ବ୍ୟୁହେଦପରିଗୃହୀତ ଏବାସ୍ୟ
 ବିଷ୍ଠତୀନଂ ରେତଃ ପରା ସିଞ୍ଚତ୍ୟପ୍ରଶୁରେବ ଭବତି (୩) ଯଂ କାମୟେତ ପଶୁମାନ-ସ୍ୟାଦିତି
 ପରିମିତ୍ୟ ତସ୍ୟ ଶକରାଃ ସିକତା ବ୍ୟୁହେଦ୍-ପରିଗୃହୀତ ଏବାଶ୍ନୈ ସମୀତୀନଂ ରେତଃ

ସିଞ୍ଚିତି ପଶୁମାନେବ ଭବତି ସୌମ୍ୟା ବ୍ୟୁହତି ସୋମୋ ବୈ ରେତୋଧା ରେତ ଏବ
 ତଦଧାତି ଗାୟତ୍ରିୟା ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ୟ ଗାୟତ୍ରେ ହି ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟଭା ରାଜନ୍ୟସ୍ୟ ତ୍ରେଷ୍ଟଭୋ ହି
 ରାଜନ୍ୟଃ ଶଂୟୁଂ ବାହ୍ନିସ୍ତ୍ୟଂ ମେଧୋ ନୋପାନମସୋଽଗ୍ନିଂ ପ୍ରାବିଶତ୍ (୪) ସୋଽଗ୍ନେଃ
 କୃଷ୍ଣୋ ରୂପଂ କୃତ୍ଵୋଦାୟତ୍ ସୋଽଗ୍ନଂ ପ୍ରାବିଶତ୍

ସୋଽଗ୍ନିସ୍ୟାବାନ୍ତରଶ୍ରୀଫୋଽଭବଦ୍ୟଦଗ୍ନମାକୁମୟତି ଯ ଏବ ମେଧୋଽଗ୍ନଂ ପ୍ରାବିଶତ୍ତମେବାବ
 ରୁକ୍ଷେ ପ୍ରଜାପତିନାଽଗ୍ନିଶ୍ଳେତବ୍ୟଂ ଇତ୍ୟାହୁଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋଽଗ୍ନୋ ଯଦଗ୍ନମାକୁମୟତି
 ପ୍ରଜାପତିନୈବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେତ ପୁଷ୍କରପୂର୍ଣ୍ଣମୁପ ଦଧାତି ଯୋନିର୍ବା ଅଗ୍ନେଃ ପୁଷ୍କରପୂର୍ଣ୍ଣଂ
 ସଯୋନିମେବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେତଽପାଂ ପୁଷ୍କମସୀତ୍ୟୁପ ଦଧାତ୍ୟପାଂ ବା ଏତତ୍-ପୁଷ୍ପଂ
 ଯତ୍-ପୁଷ୍କରପୂର୍ଣ୍ଣଂ ରୂପେଶୈବୈନୁଦୁପ ଦଧାତି (୫)॥

(ଇନ୍ଦ୍ରଃ ପଶୁକାମସ୍ୟ ଭବତ୍ୟଗ୍ନିଶ୍ଚସଯୋନିଂ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୨। ୬॥

(ରୁକ୍ମାଦ୍ୟପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବ୍ରହ୍ମ ଜଞ୍ଜାନମିତି ରୁକ୍ମମୁପ ଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମମୁଖା ବୈ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ବ୍ରହ୍ମମୁଖା ଏବ
 ତତ୍-ପ୍ରଜା ଯଜମାନଃ ସୃଜତେ ବ୍ରହ୍ମ ଜଞ୍ଜାନମିତ୍ୟାହ ତସ୍ମାଦ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣୋ ମୁଖ୍ୟା ମୁଖ୍ୟା
 ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦଂ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ନ ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ନାନ୍ତରିକ୍ଷେ ନ ଦିବ୍ୟଗ୍ନିଶ୍ଳେତବ୍ୟଂ
 ଇତି ଯତ୍-ପୃଥୁବ୍ୟାଂ ଚିନ୍ତାତ ପୃଥୁବୀଂ ଶୁଚାଽପଂକ୍ତେନୌଷଧୟୋ ନ ବନସ୍ତତଃ (୧) ପ୍ର
 ଜାୟେରନ୍ ଯଦନ୍ତରିକ୍ଷେ ଚିନ୍ତାତାନ୍ତରିକ୍ଷଂ ଶୁଚାଽପଂକ୍ତେନ ବୟାଂସି ପ୍ର ଜାୟେରନ୍ ଯଦ୍ଵିବି
 ଚିନ୍ତାତ ଦିବଂ ଶୁଚାଽପଂକ୍ତେନ ପୂର୍ଜନ୍ୟା ବର୍ଷେଦୁକ୍ଳମୁପ ଦଧାତ୍ୟମୃତଂ ବୈ ହିରଣ୍ୟମମୃତଂ
 ଏବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେତ ପ୍ରଜାତ୍ୟେ ହିରଣ୍ମୟଂ ପୁରୁଷମୁପ ଦଧାତି ଯଜମାନଲୋକସ୍ୟ ବିଧୂତ୍ୟେ
 ଯଦିଷ୍ଟକାୟା ଆତୃଷ୍ଣମନୁପଦଧାତ୍-ପଶୁନାଂ ତ ଯଜମାନସ୍ୟ ତ ପ୍ରାଣମପି ଦଧାଦ୍-ଦକ୍ଷିଣତଃ

(୨) ପ୍ରାଞ୍ଚିମୁପ ଦଧାତି ଦଧାର ଯଜମାନଲୋକଂ ନ ପଶୁନଂ ଚ ଯଜମାନସ୍ୟ ଚ ପ୍ରାଣମପି
 ଦଧାତ୍ୟଥୋ ଖଲ୍ଲିଷ୍ଟକାୟା ଆତୁଷ୍ଟମନୁପ ଦଧାତି ପ୍ରାଣାନାମୁଷ୍ଟୈସ୍ୟ ଦୁଷ୍ଟଶ୍ଚକ୍ଷେତ୍ୟଜି
 ମୃଶତି ହୋତ୍ରାସ୍ତେବୈନଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି ସୁଚାବୁପ ଦଧାତ୍ୟାଜ୍ୟସ୍ୟ ପୁର୍ଣାଂ କାର୍ଣ୍ଣର୍ଯ୍ଯମୟଂ
 ଦଧୁଃ ପୁର୍ଣାମୌଦୁମ୍ବରାମିୟଂ ବୈ କାର୍ଣ୍ଣର୍ଯ୍ଯମୟସାବୌଦୁମ୍ବରୀମେ ଏବୋପ ଧତ୍ତେ (୩)
 ତୁଷ୍ଟୀମୁପ ଦଧାତି ନ ହୀମେ ଯଜୁଷାଃସ୍ତୁମହତି ଦକ୍ଷିଣାଂ କାର୍ଣ୍ଣର୍ଯ୍ଯମୟମୁତ୍ତରାମୌଦୁମ୍ବରୀଂ
 ତସ୍ମାଦସ୍ୟା ଅସାରୁତ୍ତରାଃସ୍ତ୍ୟସ୍ୟ ପୁର୍ଣାଂ କାର୍ଣ୍ଣର୍ଯ୍ଯମୟଂ ବଜ୍ରୋ ବା ଆଜ୍ୟଂ ବଜ୍ରଃ କାର୍ଣ୍ଣର୍ଯ୍ଯୋ
 ବଜ୍ରୈଶ୍ଚୈବ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଦକ୍ଷିଣତୋ ରକ୍ଷାଂସ୍ୟପ ହତି ଦଧୁଃ ପୁର୍ଣାମୌଦୁମ୍ବରୀଂ ପ୍ରଶବୋ ବୈ
 ଦଧ୍ୟୁର୍ଯ୍ଯଦୁମ୍ବରଃ ପ୍ରଶୁଷ୍ଟେବୋର୍ଜଂ ଦଧାତି ପୁର୍ଣୋ ଉପ ଦଧାତି ପୁର୍ଣୋ ଏବୈନଂ (୪)
 ମମୁଷ୍ଟିଲୋକ ଉପ ତିଷ୍ଠେତେ ବିରାଜ୍ୟଗ୍ନିଶ୍ଳେତବ୍ୟ ଇତ୍ୟାହୁଃ ସୁଗ୍ଧେ ବିରାଜ୍ୟତ୍-ସୁଚାବୁପ
 ଦଧାତି ବିରାଜ୍ୟବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେତେ ଯଜ୍ଞମୁଖେ ଯଜ୍ଞମୁଖେ ବୈ କ୍ରିୟମାଣେ ଯଜ୍ଞଂ ରକ୍ଷାଂସି
 ଜିହ୍ଵାଂସତି ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ରୁକ୍ତୋ ଯଦୁକ୍ତଂ ବ୍ୟାଘ୍ରାୟତି ଯଜ୍ଞମୁଖାଦେବ ରକ୍ଷାଂସ୍ୟପ ହତି
 ପଞ୍ଚଭିର୍ବ୍ୟାଘ୍ରାୟତି ପାଞ୍ଜୋ ଯଜ୍ଞୋ ଯାବାନ୍ନେବ ଯଜ୍ଞସ୍ତସ୍ମାଦ୍ରକ୍ଷାଂସ୍ୟପ ହତ୍ୟଶ୍ଵୟା
 ବ୍ୟାଘ୍ରାୟତି ତସ୍ମାଦଶ୍ଵୟା ପ୍ରଶବୋଽଙ୍ଗାନି ପ୍ର ହରତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈସ୍ୟ (୫)॥

(ବନସ୍ପତ୍ୟୋ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ତ ଏନଂ ତସ୍ମାଦଶ୍ଵୟା ପଞ୍ଚ ଚ) ॥ ୫। ୨। ୭॥

(ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାଦୁପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାମୁପ ଦଧାତୀୟଂ ବୈ ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟେମାମେବୋପ ଧତ୍ତେଶ୍ଚମୁପ ଘ୍ରାପୟତି
 ପ୍ରାଣମେବାସ୍ୟାଂ ଦଧାତ୍ୟଥୋ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବା ଅଶ୍ଵଃ ପ୍ରଜାପତିନୈବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେତେ
 ପ୍ରଥମେଷ୍ଟକୋପଧୀୟମାନା ପଶୁନଂ ଚ ଯଜମାନସ୍ୟ ଚ ପ୍ରାଣମପି ଦଧାତି ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟା
 ଭବତି ପ୍ରାଣାନାମୁଷ୍ଟୈସ୍ୟା ଅଥୋ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ୟାତ୍ୟା ଅଗ୍ନାବଗ୍ନିଶ୍ଳେତବ୍ୟ

ଇତ୍ୟାହୁରେଷ ବା (୧) ଅଗ୍ନିବୈଶ୍ଵାନୁରୋ ଯଦ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତେ ପ୍ରଥମାମିଷ୍ଠକାଂ ଯଜ୍ଞସ୍ତୃତାଂ ପ୍ର
 ଯଜ୍ଞେତାଂ ବ୍ରାହ୍ମଣଶ୍ଳୋପଂ ଦଧାତାମଗ୍ରାବେବ ତଦଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତ ଇଶ୍ଵରୋ ବା ଏଷ
 ଆର୍ତ୍ତିମାର୍ତ୍ତୋର୍ଯ୍ୟୋବୈଦ୍ଵାନିଷ୍ଠକାମୁପ ଦଧାତି ତ୍ରୀନ୍ ବରାନ୍-ଦଦ୍ୟାଦ୍ରୟେ ବୈ ପ୍ରାଣାଃ
 ପ୍ରାଣାନାଂ ସ୍ଵତ୍ୟୈ ଦ୍ଵାବେବ ଦେୟୋ ହୌ ହି ପ୍ରାଣାବେକଂ ଏବ ଦେୟ ଏକୋ ହି ପ୍ରାଣଃ
 ପଶୁ (୨) ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିର୍ନ ଖଲୁ ବୈ ପଶବ୍ ଆୟବସେ ରମନ୍ତେ ଦୁର୍ବେଷ୍ଠକାମୁପ ଦଧାତି
 ପଶୁନାଂ ଧୃତ୍ୟୈ ଦ୍ଵାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟୈ କାଶ୍ଠାତ୍-କାଶ୍ଠାତ୍-ପୁରୋହତୀତ୍ୟାହ୍ କାଶ୍ଠେନ
 କାଶ୍ଠେନ ହ୍ୟେଷା ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତ୍ୟେବା ନୋ ଦୁର୍ବେ ପ୍ର ତନ୍ନୁ ସହସ୍ରେଣ ଶତେନ ତେତ୍ୟାହ୍
 ସାହସ୍ରଃ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ତ୍ୟେ ଦେବଲକ୍ଷ୍ମଂ ବୈ ତ୍ର୍ୟାଲିଖୁତା ତାମୁର୍ଭରଲକ୍ଷ୍ମାଣଂ
 ଦେବା ଉପାଦଧୁତାଧରଲକ୍ଷ୍ମାଣମସୁରା ଯଂ (୩) କାମୟେତ ବସୀୟାନ୍-ସ୍ଵାଦିତ୍ୟୁର୍ଭରଲକ୍ଷ୍ମାଣଂ
 ତସ୍ୟୋପ ଦଧାଦ୍ଵସୀୟାନେବ ଭବତି ଯଂ କାମୟେତ ପାପୀୟାନ୍-ସ୍ଵାଦିତ୍ୟଧରଲକ୍ଷ୍ମାଣଂ
 ତସ୍ୟୋପ ଦଧାଦସୁରୟୋନିମେବୈନମନ୍ନୁ ପରା ଭାବୟତି ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ତ୍ର୍ୟାଲିଖୁତା
 ଭବତୀମେ ବୈ ଲୋକାସ୍ତ୍ର୍ୟାଲିଖୁତୈଭ୍ୟ ଏବ ଲୋକେଭ୍ୟା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମନ୍ତରେତ୍ୟର୍ଜିରସଃ
 ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯତଃ ପୁରୋତାଶଃ କୁର୍ମୋ ଭୂତ୍ଵାଃନୁ ପ୍ରାସର୍ପି (୪) ତ୍ୟତ୍-କୁର୍ମମୁପଦଧାତି
 ଯଥା କ୍ଷେତ୍ରବିଦଞ୍ଜିସ୍ଵା ନୟତ୍ୟବମେବୈନଂ କୁର୍ମଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମଞ୍ଜିସ୍ଵା ନୟତି ମେଧୋ
 ବା ଏଷ ପଶୁନାଂ ଯଦ୍-କୁର୍ମୋ ଯଦ୍-କୁର୍ମମୁପଦଧାତି ସ୍ଵମେବ ମେଧଂ ପଶ୍ୟନ୍ତଃ ପଶବ୍
 ଉପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ଶ୍ଳାଶାନଂ ବା ଏତଦ୍-କ୍ରିୟତେ ଯଜ୍ଞତାନାଂ ପଶୁନାଂ ଶୀର୍ଷାଶ୍ଵପଧୀୟନ୍ତେ
 ଯଜ୍ଞୀବନ୍ତଂ କୁର୍ମମୁପଦଧାତି ତେନାଶ୍ଳାଶାନତିହାସ୍ତବ୍ୟା ବା ଏଷ ଯଦ୍ (୫) କୁର୍ମୋ ମଧୁ
 ବାତା ରତାୟତ ଇତି ଦଧ୍ଵା ମଧୁମିଶ୍ରେଣାଭ୍ୟନକ୍ତି ସ୍ଵଦୟତ୍ୟବୈନଂ ଗ୍ରାମ୍ୟଂ ବା ଏତଦନ୍ତଂ
 ଯଦଧାରାଣ୍ୟଂ ମଧୁ ଯଦଧ୍ଵା ମଧୁମିଶ୍ରେଣାଭ୍ୟନକ୍-ତ୍ୟଭୟସ୍ୟାବରୁଜ୍ୟେ ମହୀ ଦେଫୀଃ

ପୃଥୁବା ଚ ନ ଇତ୍ୟାହାଃଃଭ୍ୟାମେବୈନମୁଭୟତଃ ପରି ଗୃହ୍ଣାତି ପ୍ରାଞ୍ଚିମୁପ ଦଧାତି
ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମଷ୍ଟେୟ ପୁରସ୍ତାତ୍-ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ଚିମୁପ ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍ (୧) ପୁରସ୍ତାତ୍
ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ଚଃ ପ୍ରଶବୋ ମେଧୁମୁପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ଯୋ ବା ଅପନାଭିମଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ଯଜମାନସ୍ୟ
ନାଭିମନ୍ତୁ ପ୍ର ବିଶତି ସ ଏନମୀଶ୍ଵରୋ ହିଃସିତୋରୁଲୁଖିଲମୁପ ଦଧାତ୍ୟେଷା ବା
ଅଗ୍ନେନାଭିଃ ସନାଭିମେବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ହିଃସାୟା ଔଦୁମ୍ବରଂ ଭବତ୍ୟର୍ଗା ଉଦୁମ୍ବର
ଉଜ୍ଜମେବାବ ରୁନ୍ଧେ ମଧୁତ ଉପ ଦଧାତି ମଧୁତ ଏବାସ୍ମା ଉର୍ଜଂ ଦଧାତି ତସ୍ମାନ୍ନଧୁତ ଉର୍ଜା
ଭୂଞ୍ଜାତ ଇନ୍ଦ୍ର-ଭବତି ପ୍ରଜାପତିନା ଯଜ୍ଞମୁଖେନ ସଂମିତମବ
ହୃଦ୍ୟନ୍ମେବାକର୍ବେଷ୍ଠବ୍ୟର୍ଚୋପ ଦଧାତି ବିଷ୍ଣୁର୍ବେ ଯଜ୍ଞୋ ବୈଷ୍ଣବା ବନସ୍ଵତୟୋ ଯଜ୍ଞ ଏବ
ଯଜ୍ଞଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି (୨)॥

(ଏଷ ବୈ ପଶୁର୍ଯମସର୍ପଦେଷ ଯଜ୍ଞସ୍ତାଉସ୍ତାତ୍ ସପ୍ତବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୫। ୨। ୮॥

(ଭଗାଦ୍ଵ୍ୟପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଏଷାଂ ବା ଏତଲ୍ଲୋକାନାଂ ଜ୍ୟୋତିଃ ସମ୍ବୃତଂ ଯଦୁଖା ଯଦୁଖାମୁପଦଧାତ୍ୟେଭ୍ୟ ଏବ
ଲୋକେଭ୍ୟା ଜ୍ୟୋତିରବ ରୁନ୍ଧେ ମଧୁତ ଉପ ଦଧାତି ମଧୁତ ଏବାସ୍ମୈ ଜ୍ୟୋତିର୍ଦଧାତି
ତସ୍ମାନ୍ନଧୁତୋ ଜ୍ୟୋତିରୁପାଃଃସ୍ମହେ ସିକତାଭିଃ ପୁରୟତ୍ୟେତଦ୍ଵା ଅଗ୍ନେର୍ବୈଶ୍ଵାନରସ୍ୟ ରୂପଃ
ରୂପେଶୈବ ବୈଶ୍ଵାନରମବ ରୁନ୍ଧେ ଯଂ କ୍ରାମୟେତ ଯୋଧୁକଃ ସ୍ୟାଦିତ୍ୟୁନାଂ ତସ୍ୟୋପ (୧)
ଦଧାତ୍-ଯୋଧୁକ ଏବ ଭବତି ଯଂ କ୍ରାମୟେତାନୁପଦସ୍ୟଦନ୍ତମଦ୍ୟାଦିତି ପୁର୍ଣାଂ ତସ୍ୟୋପ
ଦଧାଦନ୍ତୁପଦସ୍ୟଦେବାନ୍ମମଭି ସହସ୍ରଂ ବୈ ପ୍ରତି ପୁରୁଷଃ ପଶୁନାଂ ଯଜ୍ଞତି ସହସ୍ରମନ୍ୟେ
ପ୍ରଶବୋ ମଧ୍ୟେ ପୁରୁଷଶୀର୍ଷମୁପ ଦଧାତି ସବୀର୍ଯ୍ୟାୟୋଶାୟାମପି ଦଧାତି
ପ୍ରତିଷ୍ଠାମେବୈନଦ୍-ଗମୟତି ବ୍ୟଞ୍ଚଂ ବା ଏତତ୍-ପ୍ରାଣୈରମେଧଂ ଯତ୍-ପୁରୁଷଶୀର୍ଷମମୃତଂ

ଖଲୁ ବୈ ପ୍ରାଣା (୨) ଅମୃତଃ ହିରଣ୍ୟଂ ପ୍ରାଣେଷୁ ହିରଣ୍ୟଶୃଙ୍ଗାନଂ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ୟତି
 ପ୍ରତିଷ୍ଠାମେବୈନଂ ଗମନ୍ତିତ୍ଵା ପ୍ରାଣୈଃ ସମର୍ପୟନ୍ତି ଦଧ୍ନା ମଧୁମିଶ୍ରେଣ ପୁରନ୍ତି
 ମଧୁବ୍ୟାଂସ୍ଵାନୀତି ଶୃତାତୁଜ୍ୟୋନ ମେଧୁତ୍ଵାନ୍ ଗ୍ରାମ୍ୟଂ ବା ଏତଦନ୍ତଃ ଯଦଧାରଣ୍ୟଂ ମଧୁ
 ଯଦଧ୍ନା ମଧୁମିଶ୍ରେଣ ପୁରନ୍ତିତ୍ୟଭୟସ୍ୟାବରୁଜ୍ୟେ ପଶୁଶୀର୍ଷାଶ୍ଵ୍ୟପଂ ଦଧାତି ପ୍ରଶବୋ ବୈ
 ପଶୁଶୀର୍ଷାଣି ପଶୁନେବାବଂ ରୁଷ୍ଠେ ଯଂ କାମୟେତାପଶୁଃ ସ୍ୟାଦିତି (୩) ବିଷ୍ଠୁତୀନୀନି
 ତସ୍ୟୋପଂ ଦଧାନ୍ତିଷ୍ଠୁତ ଏବାସ୍ମାତ୍-ପଶୁନ୍-ଦଧାତ୍ୟପଶୁରେବ ଭବତି ଯଂ କାମୟେତ
 ପଶୁମାନ୍-ସ୍ୟାଦିତି ସମୀତୀନୀନି ତସ୍ୟୋପଂ ଦଧାତ୍-ସମୀତ ଏବାସ୍ମୈ ପଶୁନ୍-ଦଧାତି
 ପଶୁମାନେବ ଭବତି ପୁରସ୍ମାତ୍-ପ୍ରତୀତୀନମଶ୍ଵସ୍ୟୋପଂ ଦଧାତି
 ପଶ୍ମାତ୍-ପ୍ରାତୀନମୃଷ୍ଠଭସ୍ୟାପଶବୋ ବା ଅନ୍ୟେ ଗୋଅଶ୍ଵେଭ୍ୟଃ ପ୍ରଶବୋ
 ଗୋଅଶ୍ଵାନେବାସ୍ମୈ ସମୀତୋ ଦଧାତ୍ୟେତାବନ୍ତୋ ବୈ ପ୍ରଶବୋ (୪) ହିପାଦଂଶୁ ଚତୁଷ୍ପାଦଶୁ
 ତାନ୍ ବା ଏତଦ୍ଵଗ୍ନୋ ପ୍ର ଦଧାତି ଯତ୍-ପଶୁଶୀର୍ଷାଶ୍ଵ୍ୟପଦଧାତ୍ୟମୁମାରୁଣ୍ୟମନ୍ତୁ ତେ
 ଦିଶାମୀତ୍ୟାହ ଗ୍ରାମ୍ୟେଭ୍ୟ ଏବ ପଶୁଭ୍ୟ ଆରୁଣ୍ୟାନ୍-ପଶୁଞ୍ଚୁତମନ୍ତୁଞ୍ଜତି
 ତସ୍ମାତ୍-ସମାବତ୍-ପଶୁନାଂ ପ୍ରଜାୟମାନାନାରୁଣ୍ୟାଃ ପ୍ରଶବଃ କନୀୟାଂସଃ ଶୁଚା ହୃଦ୍ୟତାଃ
 ସର୍ପଶୀର୍ଷମୁପଂ ଦଧାତି ଯେବ ସ୍ଵର୍ପେ ଉଷ୍ଠିଷ୍ଠାମେବାବଂ ରୁଷ୍ଠେ (୫) ଯତ୍-ସମୀତୀନଂ
 ପଶୁଶୀର୍ଷେରୁପଂ ଦଧାତ୍-ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍-ପଶୁନ୍ ଦଂଶୁକାଃ ସ୍ଵୟର୍ଯ୍ୟଶ୍ଵତୀନମାରୁଣ୍ୟାନ୍ ଯଜ୍ଞୁରେବ
 ବଦେଦବ ତାନ୍ଦିଷ୍ଠିଂ ରୁଷ୍ଠେ ଯା ସ୍ଵର୍ପେ ନ ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍-ପଶୁନ୍ ହିନସ୍ତି ନାଂଽରୁଣ୍ୟାନଥୋ
 ଖଲୁପଧେୟମେବ ଯଦୁପଦଧାତି ତେନ୍ ତାଂ ଉଷ୍ଠିମବଂ ରୁଷ୍ଠେ ଯା ସ୍ଵର୍ପେ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞୁର୍ବଦତି
 ତେନ ଶାନ୍ତମ୍ (୬)॥

(ଭୁନାଦସ୍ୟୋପଂ ପ୍ରାଣାଃ ସ୍ୟାଦିତି ବୈ ପ୍ରଶବୋ ରୁଷ୍ଠେ ଚତୁଷ୍ପାଦାରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୨। ୯॥

(ଅପସ୍ୟାନାଂ ପ୍ରାଣଭୂତାମପାନଭୂତାଂ ଚ ପ୍ରଥମଚିତାରୁପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପଶୁର୍ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିର୍ଯୋନିଃ ଖଲୁ ବା ଏଷା ପଶୋର୍ବ କ୍ରିୟତେ ଯତ୍-ପ୍ରାଚୀନମୈଷ୍ଠକାଦ୍ୟଜ୍ଞଃ
 କ୍ରିୟତେ ରେତୋଽପସ୍ୟା ଅପସ୍ୟା ଉପ ଦଧାତି ଯୋନୀବେବ ରେତୋ ଦଧାତି ପଞ୍ଚୋପ
 ଦଧାତି ପାଞ୍ଜାଃ ପଶବଃ ପଶୁନେବାଶ୍ନୈ ପ୍ର ଜନୟତି ପଞ୍ଚ ଦକ୍ଷିଣତୋ ବଜ୍ରୋ ବା ଅପସ୍ୟା
 ବଜ୍ରୈଶ୍ଚୈବ ଯୁଜ୍ଞସ୍ୟା ଦକ୍ଷିଣତୋ ରକ୍ଷାଂ ସ୍ୟପ ହବି ପଞ୍ଚ ପଶ୍ମାତ୍ (୧) ପ୍ରାଚୀରୁପ ଦଧାତି
 ପଶ୍ମାଶ୍ଚୈ ପ୍ରାଚୀନଂ ରେତୋ ଧୀୟତେ ପଶ୍ମାଦେବାଶ୍ନୈ ପ୍ରାଚୀନଂ ରେତୋ ଦଧାତି ପଞ୍ଚ
 ପୁରସ୍ତାତ୍-ପ୍ରାଚୀରୁପ ଦଧାତି ପଞ୍ଚ ପଶ୍ମାତ୍-ପ୍ରାଚୀସ୍ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରାଚୀନଂ ରେତୋ ଧୀୟତେ
 ପ୍ରାଚୀନଂ ପ୍ରଜା ଜାୟତେ ପଞ୍ଚୋତ୍ତରତକ୍ଷ୍ମଦସ୍ୟାଃ ପଶବୋ ବୈ ଛନ୍ଦସ୍ୟାଃ ପଶୁନେବ
 ପ୍ରଜାତାନ-ସ୍ଵମାୟତନମତି ପୟ୍ମୁହତ ଇନ୍ଦଂ ବା ଅଗ୍ନେରତିଦାହାଦବିଭେଦେତା (୨) ଅପସ୍ୟା
 ଅପଶ୍ୟତ୍ତା ଉପାଧତ୍ ତତୋ ବା ଇମାଂ ନାତ୍ୟଦହଦ୍ୟଦପସ୍ୟା ଉପଦଧାତ୍ୟସ୍ୟା
 ଅନତିଦାହାୟୋବାଚ ହେୟମଦଦିସ ବ୍ରହ୍ମଣାଽନ୍ଦଂ ଯସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟାନ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନା
 ଏବଂ ବେଦଦିତି ପ୍ରାଣଭୂତ ଉପ ଦଧାତି ରେତସ୍ୟେବ ପ୍ରାଣାନ୍-ଦଧାତି ତସ୍ମାଦ୍ଦଦନ୍ ପ୍ରାଣନ୍
 ପଶ୍ୟଞ୍ଚୁଶ୍ଵନ୍ ପଶୁର୍ଜାୟତେଽନ୍ଦଂ ପୁରୋ (୩) ଭୁବ ଇତି ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି
 ପ୍ରାଣମେବୈତାଭିର୍ଦାଧାରାନ୍ଦଂ ଦକ୍ଷିଣା ବିଶ୍ଵକର୍ମେତି ଦକ୍ଷିଣତୋ ମନ ଏବୈତାଭିର୍ଦାଧାରାନ୍ଦଂ
 ପଶ୍ମାଦ୍ବିଶ୍ଵବ୍ୟାତା ଇତି ପଶ୍ମାକକ୍ଷ୍ମରେବୈତାଭିର୍ଦାଧାରେଦମ୍ଭୁରାତ୍ ସୁବରିତ୍ୟୁତରତଃ
 ଶ୍ରୋତ୍ରମେବୈତାଭିର୍ଦାଧାରେୟମପରି ମତିରିତ୍ୟୁପରିଷ୍ଠାଦ୍ଵାରମେବୈତାଭିର୍ଦାଧାର ଦଶ
 ଦଶୋପ ଦଧାତି ସବୀର୍ଯ୍ୟାୟାଶ୍ଵୟୋ (୪) ଽପ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦକ୍ଷ୍ମୟା ପଶବୋଽଙ୍ଗାନି ପ୍ର
 ହରନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯାଃ ପ୍ରାଚୀସ୍ତାଭିର୍ବିଶ୍ଵ ଆର୍ଯ୍ୟୋଦ୍ୟା ଦକ୍ଷିଣା ତାଭିର୍ଭରଦ୍ଵାଜୋ ଯାଃ
 ପ୍ରାଚୀସ୍ତାଭିର୍ବିଶ୍ଵାମିତ୍ରୋ ଯା ଉଦୀଚୀସ୍ତାଭିର୍ଜମଦଗ୍ନିର୍ଯା ଉଧ୍ୟାସ୍ତାଭିର୍ବିଶ୍ଵକର୍ମା ଯ

ଏବମେତାସାମୃଦ୍ଧିଂ ବେଦର୍ଯ୍ୟୋତ୍ୟେବ ଯ ଆସାମେବଂ ବନ୍ଧୁତାଂ ବେଦ ବନ୍ଧୁମାନ ଭବତି ଯ
ଆସାମେବଂ କ୍ଳୁପ୍ତଂ ବେଦ କଳ୍ପତେ (୫) ଏଞ୍ଚେ ଯ ଆସାମେବମାୟତନଂ
ବେଦାଃଃୟତନବାନ୍ ଭବତି ଯ ଆସାମେବଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ପ୍ରାଣଭୃତ
ଉପଧାୟ ସଂୟତ ଉପ ଦଧାତି ପ୍ରାଣାନେବାସ୍ଥିଷ୍ଠିତ୍ଵା ସଂୟଦ୍-ଭିଃ ସଂ ଯଚ୍ଛତି ତସ୍ୟାୟତାଃ
ସଂୟଦ୍ବମଥୋ ପ୍ରାଣ ଏବାପାନଂ ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍ ପ୍ରାଣାପାନୌ ସଂ ଚରତୋ ବିଷ୍ଣୁରୁପ
ଦଧାତି ତସ୍ମାଦ୍ବିଷ୍ଣୁଞ୍ଚୌ ପ୍ରାଣାପାନୌ ଯଦ୍ଵା ଅଗ୍ନେରସଂୟତ (୬) ମସ୍ତୁବର୍ଗ୍ୟମସ୍ୟ
ତତ୍-ସ୍ତୁବର୍ଗ୍ୟାଃଃଗ୍ନିର୍ଯଦ୍-ସଂୟତ ଉପ ଦଧାତି ସମେବୈନଂ ଯଚ୍ଛତି
ସ୍ତୁବର୍ଗ୍ୟମେବାକ୍ରସ୍ୟବିର୍ବୟଃ କୃତମୟାନାମିତ୍ୟାହ ବୟୋଭିରେବାୟାନବ ରୁନ୍ଧେଃଃୟେର୍ବୟାଃଃସି
ସର୍ବତୋ ବାୟୁମତୀର୍ଭବନ୍ତି ତସ୍ମାଦ୍-ୟଃ ସର୍ବତଃ ପବତେ (୭) ॥

(ପ୍ରଶ୍ନାଦେତାଃ ପୁରୋଃଃଶ୍ଚୟା କଳ୍ପତେଃସଂୟତଂ ପଞ୍ଚ ତ୍ରିଂଶଚ) ॥ ୫। ୨। ୧୦ ॥

(ଅଶ୍ଵମେଧେ ଅଶ୍ଵଶରୀରେ ସୁଚୀଭୀ ରେଖାକରଣମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଗାୟତ୍ରୀ ତ୍ରିଷ୍ଟୁକ୍ତଗତ୍ୟନୁଷ୍ଠପ୍-ପଞ୍ଜ୍ୟା ସହ । ବୃହତ୍ପଞ୍ଚିହା କକୁତ୍ ସୁଚୀଭିଃ ଶିମ୍ୟନ୍ତୁ ତ୍ଵା ॥
ତ୍ରିପଦା ଯା ଚତୁଷ୍ପଦା ତ୍ରିପଦା ଯା ଚ ଷଡ୍ ପଦା ।
ସକ୍ଷୟା ଯା ଚ ବିକ୍ଷୟାଃ ସୁଚୀଭିଃ ଶିମ୍ୟନ୍ତୁ ତ୍ଵା ॥
ମହାନାମ୍ନୀ ରେବତୟୋ ବିଶ୍ଵା ଆଶାଃ ପ୍ରସୁବରୀଃ ।
ମେଘ୍ୟା ବିଦ୍ୟତୋ ବାଚଃ ସୁଚୀଭିଃ ଶିମ୍ୟନ୍ତୁ ତ୍ଵା ॥
ରଜତା ହରିଣୀଃ ସୀସା ଯୁଜୋ ଯୁଜ୍ୟନ୍ତେ କର୍ମଭିଃ ।
ଅଶ୍ଵସ୍ୟ ବାଜିନସ୍ତୁଚି ସୁଚୀଭିଃ ଶିମ୍ୟନ୍ତୁ ତ୍ଵା ॥
ନାରୀ (୧) ସ୍ତେ ପଦ୍ମୟୋ ଲୋମ୍ ବି ଚିନ୍ଦନ୍ତୁ ମନୀଷୟା ।

ଦେବାନାଂ ପଦ୍ମାର୍ଦ୍ଧଶଃ ସୁତୀର୍ତ୍ତଃ ଶିମ୍ୟନ୍ତୁ ତ୍ଵା ॥

କ୍ରବିଦଂ ଯବମନ୍ତେ ଯବଂ ଚିଦ୍ୟଥା ଦାନ୍ତ୍ୟନ୍ତୁପୁର୍ବଂ ବିନ୍ୟୁୟ ।

ଭୁହେହୈଷାଂ କୃଣୁତ ଭୋଜନାନି ଯେ ବର୍ହିଷୋ ନମୋବୃକ୍ତିଂ ନ ଜଗ୍ନୁଃ (୨)॥

(ନାରୀସ୍ତ୍ରଂ ଶଳ) ॥ ୫। ୨। ୧୧॥

(ଅଶ୍ଵସ୍ୟ ହୃଦ୍-ଛେଦନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

କସ୍ତ୍ରା ଛ୍ୟତି କସ୍ତ୍ରା ବି ଶାସ୍ତି କସ୍ତେ ଗାତ୍ରାଣି ଶିମ୍ୟତି । କ ଉ ତେ ଶମିତା କବିଃ ॥

ରୁତବସ୍ତ ରତୁଧା ପରୁଃ ଶମିତାରୋ ବି ଶାସତୁ ।

ସଂବହରସ୍ୟ ଧାୟସା ଶିମାର୍ତ୍ତଃ ଶିମ୍ୟନ୍ତୁ ତ୍ଵା ॥

ଦୈବ୍ୟା ଅଧିର୍ଯ୍ୟବସ୍ତ୍ରା ଛ୍ୟନ୍ତୁ ବି ଚ ଶାସତୁ ।

ଗାତ୍ରାଣି ପର୍ବଶସ୍ତେ ଶିମାଃ କୃଣୁନ୍ତୁ ଶିମ୍ୟନ୍ତଃ ॥

ଅର୍ଧମାସାଃ ପରୁଂଷି ତେ ମାସାଂକ୍ଷ୍ୟନ୍ତୁ ଶିମ୍ୟନ୍ତଃ ।

ଅହୋରାତ୍ରାଣି ମରୁତୋ ବିଲିଷ୍ଠଃ (୧) ସୁଦୟନ୍ତୁ ତେ ॥

ପୁଥୁବୀ ତେଃତ୍ତରିକ୍ଷେଣ ବାୟୁକ୍ଷିପ୍ରଂ ଭିଷଜ୍ୟତୁ ।

ଦ୍ୟୌସ୍ତେ ନକ୍ଷତ୍ରୈଃ ସହ ରୂପଂ କୃଣୋତୁ ସାଧୁୟା ॥

ଶଂ ତେ ପରେଭ୍ୟା ଗାତ୍ରେଭ୍ୟଃ ଶମସ୍ତବରେଭ୍ୟଃ ।

ଶମସ୍ତଭ୍ୟା ମଜ୍ଜଭ୍ୟଃ ଶମୁ ତେ ତନ୍ନବେ ଭୁବତ୍ (୨)॥

(ବିଲିଷ୍ଠଂ ତ୍ରିଂଶଳ) ॥ ୫। ୨। ୧୨॥

=|| ୦ ||=

(ବିଷ୍ଣୁମୁଖା ଅନୁପତେ ଯାବତା ବୈ ବି ବୈ ପୁରୁଷମାତ୍ରେଣାଗ୍ନେ ତବ ଶ୍ରବେ ବୟୋ ବ୍ରହ୍ମ ଜଞ୍ଜାନଃ
ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାମେଷାଂ ବୈ ପଶୁଗାୟତ୍ରୀ କଷ୍ଟା ହାଦଶ ॥ ୧୨ ॥)

(ବିଷ୍ଣୁମୁଖା ଅପଚିତିମାହି ବା ଏତାବଗ୍ନେ ତବ ଶ୍ରବଃ ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାଂ
ବିଷ୍ଠୁଚୀନାନି ଗାୟତ୍ରୀ ଚତୁଃଷଷ୍ଠିଃ ॥ ୨୪ ॥)

(ବିଷ୍ଣୁମୁଖାସ୍ତନ୍ନୁବେ ଭୁବତ୍ ॥)

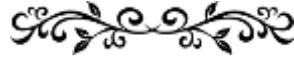
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣଭୂର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ଦ୍ଵିତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୨ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟ ପ୍ରାଠକ ॥

| ଚିତାନାଂ ନିରୁପଣମ୍ |

(ଆଶ୍ୱିନୀ-ରତବ୍ୟା-ପ୍ରାଣଭୃତ୍-ଅପସ୍ୟା-ବୟସ୍ୟା-ଶ୍ୟେଷ୍ଠକୋପଧାନବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଉତ୍ସନ୍ନଃ କିଂ ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିଃ କିଂ ବାଃ ହୈତସ୍ୟା କ୍ରିୟତେ କିଂ ବା ନ ଯଦ୍ୱୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟା
କ୍ରିୟମାଶସ୍ୟାହୁର୍ଯନ୍ତି ପୂର୍ଯନ୍ତି ବା ଅସ୍ୟ ତଦାଶ୍ୱିନୀରୂପଂ ଦଧାତ୍ୟଶ୍ୱିନୌ ବୈ ଦେବାନାଂ
ଭିଷଜୌ ତାଭ୍ୟାମେବାଶ୍ନୈ ଭେଷଜଂ କରୋତି ପଞ୍ଚୋପଂ ଦଧାତି ପାଞ୍ଚୋ ଯଜ୍ଞୋ
ୟାବାନ୍ନେବ ଯଜ୍ଞସ୍ତଶ୍ନୈ ଭେଷଜଂ କରୋତ୍ୟତ୍ରବ୍ୟା ଉପଂ ଦଧାତ୍ୟତୁନାଂ କ୍ଳୈପ୍ତ୍ୟ (୧) ପଞ୍ଚୋପଂ
ଦଧାତି ପଞ୍ଚ ବା ରତବୋ ଯାବନ୍ତ ଏବର୍ତ୍ତବସ୍ତାନ କଲ୍ଲୟତି ସମାନପ୍ରଭୃତୟୋ ଭବନ୍ତି
ସମାନୋଦକାସ୍ତସ୍ମାତ୍-ସମାନା ରତବ ଏକେନ ପଦେନ ବ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ତସ୍ମାଦୁତବୋ
ବ୍ୟାବର୍ତ୍ତନ୍ତେ ପ୍ରାଣଭୃତ ଉପଂ ଦଧାତ୍ୟତୁଷ୍ଟେବ ପ୍ରାଣାନ୍ ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍-ସମାନାଃ ସନ୍ତ
ରତବୋ ନ ଜୀର୍ଣ୍ଣନ୍ତ୍ୟଥୋ ପ୍ର ଜନୟତ୍ୟବୈନାନୈଷ ବୈ ବାୟୁର୍ଯନ୍ତ ପ୍ରାଣୋ ଯଦୃତବ୍ୟା
ଉପଧାୟ ପ୍ରାଣଭୃତ (୨) ଉପଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍-ସର୍ବାନୁତୁନନ୍ତୁ ବାୟୁରା ବରାବର୍ତ୍ତି ବୃଷ୍ଟିସନୀରୂପଂ
ଦଧାତି ବୃଷ୍ଟିମେବାବ ରୁହେ ଯଦେକଧୋପଦଧାଦେକମୁତୁଂ ବର୍ଷେଦନୁପରିହାରଂ
ସାଦୟତି ତସ୍ମାତ୍-ସର୍ବାନୁତୁନ୍ ବର୍ଷତି ଯତ୍-ପ୍ରାଣଭୃତ ଉପଧାୟ ବୃଷ୍ଟିସନୀରୂପଦଧାତି
ତସ୍ମାଦ୍ବାୟୁପ୍ରତ୍ୟୁତା ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିରୀର୍ତ୍ତେ ପ୍ରଶବୋ ବୈ ବୟସ୍ୟା ନାନାମନସଃ ଖଲୁ ବୈ
ପ୍ରଶବୋ ନାନା ବ୍ରତାସ୍ତେଽପ ଏବାଭି ସମାନସୋ (୩) ଯଂ କ୍ରମୟେତାପଶୁଃ ସ୍ୟାଦିତି
ବୟସ୍ୟାସ୍ତସ୍ୟୋପଧାୟାପସ୍ୟା ଉପଂ ଦଧାଦସଂଜ୍ଞାନମେବାଶ୍ନୈ ପଶୁଭିଃ କରୋତ୍ୟପଶୁରେବ
ଭବତି ଯଂ କ୍ରମୟେତ ପଶୁମାନ୍-ସ୍ୟାଦିତ୍ୟପସ୍ୟାସ୍ତସ୍ୟୋପଧାୟ ବୟସ୍ୟା ଉପଂ ଦଧାତ୍

ସଂଜ୍ଞାନମେବାସ୍ତେ ପଶୁଭିଃ କରୋତି ପଶୁମାନେବ ଭବତି ଚତସ୍ରଃ ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି
 ତସ୍ମାଦ୍ଭାରି ତସ୍ମିନ୍ନେ ରୂପାଣି ହେ ଶୁକ୍ଳେ ହେ କୃଷ୍ଣେ (୪) ମୂର୍ଧନ୍ନତୀର୍ଥବନ୍ତି ତସ୍ମାତ୍
 ପୁରସ୍ତାନ୍-ମୂର୍ଧା ପଞ୍ଚ ଦକ୍ଷିଣାୟାଂ ଶ୍ରୋଣ୍ୟାମୁପ ଦଧାତି ପଞ୍ଚୋତ୍ତରସ୍ୟାଂ ତସ୍ମାତ୍
 ପଶ୍ଚାଦ୍ଦକ୍ଷିଣାୟାନ୍-ପୁରସ୍ତାତ୍-ପ୍ରବଣଃ ପଶୁର୍ବିଷ୍ଣୋ ବନ୍ଧୁ ଇତି ଦକ୍ଷିଣେଽଂସ୍ତ ଉପ ଦଧାତି
 ବୃଷ୍ଟିର୍ବନ୍ଧୁ ଇତ୍ୟୁତ୍ତରେଽଂସାବେବ ପ୍ରତି ଦଧାତି ବ୍ୟାଘ୍ରୋ ବନ୍ଧୁ ଇତି ଦକ୍ଷିଣେ ପୁଷ୍ପ ଉପ
 ଦଧାତି ସିଂହୋ ବନ୍ଧୁ ଇତ୍ୟୁତ୍ତରେ ପୁଷ୍ପଲୋରେବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଦଧାତି ପୁରୁଷୋ ବନ୍ଧୁ ଇତି
 ମଧ୍ୟେ ତସ୍ମାତ୍-ପୁରୁଷଃ ପଶୁନାମଧିପତିଃ (୫)॥

(କୃଷ୍ଣା ଉପଧାୟ ପ୍ରାଣଭୃତଃ ସମନସଃ କୃଷ୍ଣେ ପୁରୁଷୋ ବନ୍ଧୁ ଇତି ପଞ୍ଚ ଚ) ॥ ୫। ୩। ୧॥

(ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟା-ଦିଶ୍ୟା-ପ୍ରାଣଭୃତ-ବୃହତୀ-ବାଲଗିଲ୍ୟାଂଷ୍ୟଷ୍ଟକୋପଧାନବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଅବ୍ୟଥମାନମିତି ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାମୁପ ଦଧାତୀନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାଂ ବା ଇମୌ ଲୋକୌ
 ବିଧୂତାବନଲୋକଲୋକଭିଧୂତ୍ୟା ଅଧୂତେବ ବା ଏଷା ଯଜ୍ଞଧିମା ଚିତ୍ତିରକ୍ତରିକ୍ଷମିବ ବା
 ଏଷେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଇତ୍ୟାହେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ବୈ ଦେବାନାମୋଜୋଭୃତାବୋଜସ୍ତେବୈନାମକ୍ତରିକ୍ଷେ ଚିନ୍ନତେ
 ଧୃତ୍ୟେ ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାମୁପ ଦଧାତ୍ୟକ୍ତରିକ୍ଷଂ ବୈ ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟାଽକ୍ତରିକ୍ଷମେବୋପ ଧୃତେଽଶ୍ଵମୁପ
 (୧) ଘ୍ରାପୟତି ପ୍ରାଣମେବାସ୍ୟାଂ ଦଧାତ୍ୟଥୋ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବା ଅଶ୍ଵଃ ପ୍ରଜାପତିନୈବାଗ୍ନିଂ
 ଚିନ୍ନତେ ସ୍ଵୟମାତୁଷ୍ଟା ଭବତି ପ୍ରାଣାନାମୁଷ୍ଟ୍ୟା ଅଥୋ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନ୍ତୁଷ୍ୟାତ୍ୟେ
 ଦେବାନାଂ ବୈ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯତାଂ ଦିଶଃ ସମଗ୍ନାୟତ୍ ତ ଏତା ଦିଶ୍ୟା ଅପଶ୍ୟନ୍ତା
 ଉପାଦଧତ୍ ତାଭିର୍ବୈ ତେ ଦିଶୋଽଦୃଃହନ୍ ଯଜ୍ଞିଣ୍ୟା ଉପଦଧାତି ଦିଶାଂ ବିଧୂତ୍ୟେ ଦଶ
 ପ୍ରାଣଭୃତଃ ପୁରସ୍ତାଦୁପ (୨) ଦଧାତି ନବ ବୈ ପୁରୁଷେ ପ୍ରାଣା ନାଭିର୍ଦଶମୀ ପ୍ରାଣାନେବ
 ପୁରସ୍ତାଦ୍ଭେ ତସ୍ମାତ୍-ପୁରସ୍ତାତ୍-ପ୍ରାଣା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତୀମୁତ୍ତମାମୁପ ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରାଣାନାଂ

ବାର-ଜ୍ୟୋତିରୁତ୍ତମା ଦଶୋପ ଦଧାତି ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ୍-ବିରାଟ-ଛନ୍ଦସା
 ଜ୍ୟୋତିର୍ଜ୍ୟୋତିରେବ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଭେ ତସ୍ମାତ୍-ପୁରସ୍ତାଜ୍ୟୋତିରୁପାଃସ୍ମହେ ଛନ୍ଦାଃସି
 ପ୍ରଶୁଷ୍ଟାଜିମନ୍ତୁଷ୍ଟାନ୍ ବୃହତ୍ୟଦଜନ୍ତୁତ୍ ତସ୍ମାଦ୍-ବାହ୍ନତାଃ (୩) ପ୍ରଶବ ଉତ୍ୟକ୍ତେ ମା ଛନ୍ଦ ଇତି
 ଦକ୍ଷିଣତ ଉପ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦ୍ଦକ୍ଷିଣାବୃତ୍ତେ ମାସାଃ ପୃଥୁବା ଛନ୍ଦ ଇତି ପ୍ରଶାତ୍-ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଅଗ୍ନିର୍ଦେବତେତ୍ୟୁତ୍ତରତ ଓଜୋ ବା ଅଗ୍ନିରୋଜଂ ଏବୋଉତ୍ତତୋ ଧତ୍ରେ
 ତସ୍ମାଦୁତ୍ତରତୋଽଭିପ୍ରୟାୟା ଜନ୍ତୁତି ଷତ୍-ତ୍ରିଂଶସଂ ପଦ୍ୟକ୍ତେ ଷତ୍-ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ବୃହତୀ
 ବାହ୍ନତାଃ ପ୍ରଶବୋ ବୃହତ୍ୟେବାଶ୍ନୈ ପ୍ରଶୁନବ ରୁନ୍ଧେ ବୃହତୀ ଛନ୍ଦସାଃ ସ୍ୱାରାଜ୍ୟଂ ପରୀୟାୟା
 ଯସ୍ୟୈତା (୪) ଉପଧୀୟକ୍ତେ ଗଚ୍ଛତି ସ୍ୱାରାଜ୍ୟଃ ସ୍ୱସ୍ତ ବାଲ୍ଲଭ୍ୟାଃ ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି
 ସ୍ୱସ୍ତ ପ୍ରଶାତ୍-ସ୍ୱସ୍ତ ବୈ ଶୀର୍ଷଣ୍ୟାଃ ପ୍ରାଣା ହାବବାଞ୍ଚୋ ପ୍ରାଣାନାଃ ସବାୟଦ୍ବାୟାୟାୟାଃସି
 ରାତିତି ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ଯନ୍ତ୍ରୀ ରାତିତି ପ୍ରଶାତ୍-ପ୍ରାଣାନେବାଶ୍ନୈ ସମୀତୋ ଦଧାତି (୫)॥
 (ଅଶ୍ୱମୁପ ପୁରସ୍ତାଦୁପ ବାହ୍ନତା ଏତାଶ୍ଚତୁଷ୍ଟିଂଶକ) ॥ ୫। ୩। ୨ ॥

(ଅଷ୍ଟାୟାସ୍ତୋମୀୟୋପଧାନବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଦେବା ବୈ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞେଽକୁର୍ବତ୍ ତଦସୁରା ଅକୁର୍ବତ୍ ତେ ଦେବା ଏତା ଅଷ୍ଟାୟାସ୍ତୋମୀୟା
 ଅପଶ୍ୟନ୍ତା ଅନ୍ୟଥାଽନୃତ୍ୟାନ୍ୟଥୋପାଦଧତ୍ ତଦସୁରା ନାନ୍ଦବାୟତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍
 ପରାଽସୁରା ଯଦଷ୍ଟାୟାସ୍ତୋମୀୟା ଅନ୍ୟଥାଽନୃତ୍ୟାନ୍ୟଥୋପଦଧାତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାଭିଭୂତ୍ୟୈ
 ଭବତ୍ୟାୟନା ପରାଽସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତ୍ୟାଶୁସ୍ତ୍ରୈବୃଦିତି ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ବୈ
 ତ୍ରିବୃ (୧) ଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଭି ଯାତନ୍ତୁ ବ୍ୟୋମ ସସ୍ତଦଶ ଇତି ଦକ୍ଷିଣତୋଽନ୍ତଂ ବୈ
 ବ୍ୟୋମାନ୍ତଃ ସସ୍ତଦଶୋଽନ୍ତମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ରେ ତସ୍ମାଦ୍ଦକ୍ଷିଣୋନାନ୍ତମଦ୍ୟତେ ଧରୁଣା
 ଏକବିଂଶ ଇତି ପ୍ରଶାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବା ଏକବିଂଶଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟୈ ଭାନ୍ତଃ ପଞ୍ଚଦଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ତରତ

ଓଜୋ ବୈ ଭାତ ଓଜଃ ପଞ୍ଚଦଶ ଓଜଂ ଏବୋଉରତୋ ଧତ୍ରେ ତସ୍ମାଦୁତ୍ତରତୋଽଭିପ୍ରୟାୟା
 ଜୟତି ପ୍ରତୁର୍ତ୍ତରଷାଦଶ ଇତି ପୁରସ୍ତା (୨) ଦୁପଂ ଦଧାତି ହ୍ୟୌ ତ୍ରିବୃତାବଭିପୁର୍ବଂ ଯଜ୍ଞମୁଖେ
 ବି ଯାତୟତ୍ୟଭିବୃତଃ ସବିଂଶ ଇତି ଦକ୍ଷିଣତୋଽନ୍ତଂ ବା ଅଭିବୃତୋଽନ୍ତଂ
 ସବିଂଶୋଽନ୍ତମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ରେ ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋନାନ୍ତମଦ୍ୟତେ ବର୍ତ୍ତୋ ହାବିଂଶ ଇତି
 ପଶ୍ଚାଦ୍ୟହ୍ନିଂଶତିର୍ହେ ତେନ ବିରାଜୋ ଯଦ୍-ହେ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତେନ
 ବିରାଜୋରେବାଭିପୁର୍ବମାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ତପୋ ନବଦଶ ଇତ୍ୟୁତ୍ତସ୍ମାତ୍-ସବ୍ୟେ
 (୩) ହସ୍ତୟୋସ୍ତପସ୍ତିତରୋ ଯୋନିଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶ ଇତି ପୁରସ୍ତାଦୁପଂ ଦଧାତି ଚତୁର୍ବିଂଶତ୍ୟକ୍ଷରା
 ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୀ ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ଯଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୁରସ୍ତାହ୍ନି ଯାତୟତି ଗର୍ଭାଃ ପଞ୍ଚବିଂଶ ଇତି
 ଦକ୍ଷିଣତୋଽନ୍ତଂ ବୈ ଗର୍ଭା ଅନ୍ତଂ ପଞ୍ଚବିଂଶୋନମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ରେ
 ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋନାନ୍ତମଦ୍ୟତ ଓଜସ୍ବିଶବ ଇତି ପଶ୍ଚାଦିମେ ବୈ ଲୋକାସ୍ବିଶବ ଏଷ୍ଟେବ
 ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ସଂଭରଣସ୍ତୟୋବିଂଶ ଇତ୍ୟୁ (୪) ଉତ୍ତସ୍ମାତ୍-ସବ୍ୟେ ହସ୍ତୟୋଃ
 ସଂଭାୟତରଃ କ୍ରତୁରେକତ୍ରିଂଶ ଇତି ପୁରସ୍ତାଦୁପଂ ଦଧାତି ବାଗ୍ବୈ କ୍ରତୁର୍ଯଜ୍ଞମୁଖଂ
 ବାଗ୍ୟଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୁରସ୍ତାହ୍ନି ଯାତୟତି ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁପଂ ଚତୁସ୍ବିଂଶ ଇତି ଦକ୍ଷିଣତୋଽସୌ
 ବା ଆଦିତ୍ୟା ବ୍ରହ୍ମସ୍ୟ ବିଷ୍ଣୁପଂ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ରେ ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋଽଧୌ
 ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସିତରଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଧୃୟସ୍ବିଂଶ ଇତି ପଶ୍ଚାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ନାକଃ ଷର୍-ତ୍ରିଂଶ
 ଇତ୍ୟୁତ୍ତସ୍ମାତ୍ ସୁବର୍ଗୋ ବୈ ଲୋକୋ ନାକଃ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମଂଷ୍ଟେ (୫)॥
 (ବୈ ତ୍ରିବୃଦିତି ପୁରସ୍ତାସ୍ତୟୋବିଂଶ ଇତି ସୁବର୍ଗୋ ବୈ ପଞ୍ଚ ଚ) ॥ ୫। ୩। ୩॥

(ଅକ୍ଷୟସ୍ତୋମୀୟ-ସୃଷ୍ଟି-ବ୍ୟୁତ୍ପାଦନାପଦ୍ୟାବଳୀ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିତଃ)

ଅଗ୍ନେର୍ଭାଗୋଽସୀତି ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ବା ଅଗ୍ନିର୍ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ଦୀକ୍ଷା ଯଜ୍ଞମୁଖଂ
 ବ୍ରହ୍ମ ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ତ୍ରିବୃଦ୍ୟଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଧି ଯାତୟତି ନୃଚକ୍ଷିସାଂ ଭାଗୋଽସୀତି
 ଦକ୍ଷିଣତଃ ଶୁଶ୍ରୁବାଂସୋ ବୈ ନୃଚକ୍ଷସୋଽନ୍ତଃ ଧାତା ଜାତାୟେବାସ୍ମା ଅନୁମପି ଦଧାତି
 ତସ୍ମାଜ୍ଜାତୋଽନ୍ତମଞ୍ଜି ଜନିତ୍ରଂ ସ୍ବତଂ ସପ୍ତଦଶଃ ସ୍ତୋମ ଇତ୍ୟାହାନ୍ ବୈ ଜନିତ୍ର (୧)
 ମନ୍ତଂ ସପ୍ତଦଶୋଽନ୍ତମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ରେ ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋନାନ୍ତମଦ୍ୟତେ ମିତ୍ରସ୍ୟ
 ଭାଗୋଽସୀତି ପଶ୍ଚାତ୍ ପ୍ରାଣୋ ବୈ ମିତ୍ରୋଽପାନୋ ବରୁଣଃ ପ୍ରାଣାପାନାବେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତି
 ଦିବୋ ବୃଷ୍ଟିର୍ବାତାଃ ସ୍ବତା ଏକବିଂଶଃ ସ୍ତୋମ ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବା ଏକବିଂଶଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଭାଗୋଽସୀତ୍ୟୁତ୍ତରତ ଓଜୋ ବା ଇନ୍ଦ୍ର ଓଜୋ ବିଷ୍ଣୁରୋଜଃ କ୍ଷତ୍ରମୋଜଃ ପଞ୍ଚଦଶ
 (୨) ଓଜଂ ଏବୋତ୍ତରତୋ ଧତ୍ରେ ତସ୍ମାଦୁତ୍ତରତୋଽଭିପ୍ରୟାୟା ଜୟତି ବସୁନାଂ ଭାଗୋଽସୀତି
 ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ବୈ ବସବୋ ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ରୁଦ୍ରା ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ଚତୁର୍ବିଂଶୋ
 ଯଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଧି ଯାତୟତିତ୍ୟାନାଂ ଭାଗୋଽସୀତି ଦକ୍ଷିଣତୋଽନ୍ତଂ ବା ଆଦିତ୍ୟା
 ଅନ୍ତଂ ମରୁତୋଽନ୍ତଂ ଗର୍ଭା ଅନ୍ତଂ ପଞ୍ଚବିଂଶୋଽନ୍ତମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧତ୍ରେ
 ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋନାନ୍ତମଦ୍ୟତେଽଦିତ୍ୟେ ଭାଗୋ (୩) ଽସୀତି ପଶ୍ଚାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବା ଅଦିତିଃ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପୁଷା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତ୍ରିଶବଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଦେବସ୍ୟ ସବିତୁର୍ଭାଗୋଽସୀତ୍ୟୁତ୍ତରତୋ ବ୍ରହ୍ମ
 ବୈ ଦେବଃ ସବିତା ବ୍ରହ୍ମ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମ ଚତୁଷ୍ଟୋମୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମେବୋତ୍ତରତୋ ଧତ୍ରେ
 ତସ୍ମାଦୁତ୍ତରୋଽଧ୍ୟୌ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସିତରଃ ସାବିତ୍ରବତୀ ଭବତି ପ୍ରସୂତ୍ୟେ ତସ୍ମାଦ୍
 ବ୍ରାହ୍ମଣାନାମୁଦୀତୀ ସ୍ବନିଃ ପ୍ରସୂତା ଧର୍ତ୍ତୃଷ୍ଟୁଷ୍ଟୋମ ଇତି ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ବୈ
 ଧର୍ତ୍ତୋ (୪) ଯଜ୍ଞମୁଖଂ ଚତୁଷ୍ଟୋମୋ ଯଜ୍ଞମୁଖମେବ ପୁରସ୍ତାଦ୍ଧି ଯାତୟତି ଯାବାନାଂ

ଭାଗୋଽସୀତି ଦକ୍ଷିଣତୋ ମାସା ବୈ ଯାବା ଅଧମାସା ଅୟାବାସ୍ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣାବୃତ୍ତୋ ମାସା
 ଅନ୍ତଂ ବୈ ଯାବା ଅନ୍ତଂ ପୂଜା ଅନ୍ତମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧାତ୍ରେ ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋନାନ୍ତମଦ୍ୟତ
 ରତୁଣାଂ ଭାଗୋଽସୀତି ପୂଷାତ୍ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ବିବର୍ତ୍ତୋଽଷ୍ଟାତଦ୍ଭାରିଂଶ
 ଇତ୍ୟୁତ୍ତରତୋଽନୟୋଲ୍ଲୋକୟୋଃ ସବାୟୁଦ୍ଭାୟ ତସ୍ମାଦ୍ଦିମୌ ଲୋକୌ ସୁମାବହ୍ନୀୟୌ (୫)
 ଯସ୍ୟ ମୁଖ୍ୟବତୀଃ ପୁରସ୍ତାଦୁପଧୀୟନ୍ତେ ମୁଖ୍ୟ ଏବ ଉତ୍ତ୍ୟାସ୍ୟ ମୁଖ୍ୟା ଜାୟତେ
 ଯସ୍ୟାନ୍ତବତୀଦକ୍ଷିଣତୋଽଭ୍ୟନ୍ତମାସ୍ୟାନ୍ତାଦୋ ଜାୟତେ ଯସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାବତୀଃ ପୂଷାତ୍
 ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ଯସ୍ୟୌଜ୍ଞସ୍ତୀରୁତରୁତ ଓଜ୍ଞସ୍ୟେବ ଉତ୍ତ୍ୟାସ୍ୟୌଜ୍ଞସୀ ଜାୟତେଽକୌ
 ବା ଏଷ ଯଦ୍ବିଷ୍ଠସ୍ୟୈତଦେବ ସ୍ତୋତ୍ରମେତଚ୍ଛସ୍ରଂ ଯଦେଷା ବିଧା (୬) ବିଧୀୟତେଽକ୍ ଏବ
 ତଦକ୍ଷ୍ୟମନ୍ତୁ ବି ଧୀୟତେଽତ୍ୟନ୍ତମାସ୍ୟାନ୍ତାଦୋ ଜାୟତେ ଯସ୍ୟୈଷା ବିଧା ବିଧୀୟତେ ଯ
 ଉ ତୈନାମେବଂ ବେଦ ସୃଷ୍ଟୀରୁପ ଦଧାତି ଯଥାସୁଷ୍ଟମେବାବ ରୁନ୍ଧେ ନ ବା ଲଦଂ ଦିବା ନ
 ନକ୍ତମାସୀଦବ୍ୟାବୃତ୍ତଂ ତେ ଦେବା ଏତା ବ୍ୟୁଷ୍ଟୀରପଶ୍ୟନ୍ତା ଉପାଦଧତୁ ତତୋ ବା ଲଦଂ
 ବ୍ୟୌଛଦ୍ୟସ୍ୟୈତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ବ୍ୟବାସ୍ତା ଉଚ୍ଛତ୍ୟଥୋ ତମ ଏବାପ ହତେ (୭)॥ (ବୈ
 ଜ୍ଞନିତ୍ରଂ ପଞ୍ଚଦଶୋଽଦୈତ୍ୟ ଭାଗୋ ବୈ ଧର୍ତ୍ତଃ ସୁମାବହ୍ନୀୟୌ ବିଧା ତତୋ ବା ଲଦଂ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ତ)॥୫।୩।୪॥

(ଅସପତ୍ନା-ବିରାଟ୍-ସ୍ତୋମଭାଗାଶ୍ୟୋପଧାନବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନେ ଜାତାନ୍ ପ୍ର ଶୁଦା ନଃ ସପତ୍ନାନିତି ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ଜାତାନ୍ତେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ ପ୍ର
 ଶୁଦତେ ସହସା ଜାତାନିତି ପୂଷାଜ୍ଜନିଷ୍ୟମାଣାନ୍ତେବ ପ୍ରତି ନୁଦତେ ଚତୁଷ୍ଟଦ୍ଭାରିଂଶଃ ସ୍ତୋମ
 ଇତି ଦକ୍ଷିଣତୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସଂ ବୈ ଚତୁଷ୍ଟଦ୍ଭାରିଂଶୋ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମେବ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଧାତ୍ରେ
 ତସ୍ମାଦକ୍ଷିଣୋଽଧ୍ୟୌ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସିତରଃ ସୋତ୍ରଶ ସ୍ତୋମ ଇତ୍ୟୁତ୍ତରତ ଓଜୋ ବୈ ସୋତ୍ରଶ
 ଓଜ ଏବୋତ୍ତରତୋ ଧାତ୍ରେ ତସ୍ମା (୧) ଦୁତ୍ତରତୋଽଭିପ୍ରୟାୟା ଜୟତି ବଜ୍ରୋ ବୈ

ଚତୁର୍ଥଦ୍ଵାରିଂଶୋ ବଜ୍ରଃ ସୋତଶୋ ଯଦ୍ଦେତେ ଇଷ୍ଟକେ ଉପଦଧାତି ଜାତାଂଶ୍ଚୈବ
 ଜନିଷ୍ୟମାଶାଂଶ୍ଚ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ ପୁଣ୍ଡ୍ର୍ୟ ବଜ୍ରମନ୍ତୁ ପ୍ର ହରତି ସ୍ଫୁଟ୍ୟେ ପୁରୀଷବତୀଂ ମଧୁ
 ଉପ ଦଧାତି ପୁରୀଷଂ ବୈ ମଧ୍ୟମାମ୍ବନଃ ସାମ୍ବାନମେବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ସାମ୍ବାଂମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ
 ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦୈତା ବା ଅସପତ୍ନା ନାମେଷ୍ଟକା ଯସ୍ୟୈତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ (୨) ନାସ୍ୟ
 ସପତ୍ନୋ ଭବତି ପୁଣ୍ଡ୍ରା ଏଷ ଯଦୁଗ୍ଧିର୍ବିରାଜ ଉଭ୍ୟାୟାଂ ଚିତ୍ୟାମୁପ ଦଧାତି
 ବିରାଜମେବୋଭ୍ୟାଂ ପୁଣ୍ଡ୍ରୁ ଦଧାତି ତସ୍ମାତ୍ ପଶୁମାନୁଭ୍ୟାଂ ବାଚଂ ବଦତି ଦଶଦଶୋପ
 ଦଧାତି ସବାୟଦ୍ଵାୟାଶ୍ଚୟୋପ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦଶ୍ଚୟା ପଶବୋଽଙ୍ଗାନି ପ୍ର ହରତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ
 ଯାନି ବୈ ଛନ୍ଦାଂସି ସୁବର୍ଗ୍ୟାଶ୍ୟାସୁକ୍ତେର୍ଦେବାଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍ତେନର୍ଷୟୋ (୩)
 ଶ୍ରୀମ୍ୟନ୍ତେ ତପୋଽତପ୍ୟନ୍ତ ତାନି ତପସାଽପଶ୍ୟନ୍ତେଭ୍ୟ ଏତା ଇଷ୍ଟକା ନିରମିମତେବୁଞ୍ଛନ୍ତେ
 ବରିବୁଞ୍ଛନ୍ତି ଇତି ତା ଉପାଦଧତ ତାଭିର୍ବୈ ତେ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍ ଯଦ୍ଦେତା ଇଷ୍ଟକା
 ଉପଦଧାତି ଯାନେବ ଛନ୍ଦାଂସି ସୁବର୍ଗ୍ୟାଶି ତୈରେବ ଯଜମାନଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି
 ଯୁଞ୍ଜନ୍ତ ବୈ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ତାଃ ସ୍ତୋମଭାଗୈରେବାସୃଜତ ଯତ୍ (୪)
 ସ୍ତୋମଭାଗା ଉପଦଧାତି ପ୍ରଜା ଏବ ତଦ୍ୟଜମାନଃ ସୃଜତେ ବୃହସ୍ପତିର୍ବା ଏତଦ୍ୟଜ୍ଞସ୍ୟ
 ତେଜଃ ସମଭରଦ୍ୟତ୍ ସ୍ତୋମଭାଗା ଯତ୍-ସ୍ତୋମଭାଗା ଉପଦଧାତି ସତେଜସମେବାଗ୍ନିଂ
 ଚିନ୍ତୁତେ ବୃହସ୍ପତିର୍ବା ଏତାଂ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠାମପଶ୍ୟଦ୍ୟତ୍ ସ୍ତୋମଭାଗା ଯତ୍-ସ୍ତୋମଭାଗା
 ଉପଦଧାତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ସ୍ଵସ୍ତସ୍ତୋପ ଦଧାତି ସବାୟଦ୍ଵାୟା ତିସ୍ରୋ ମଧ୍ୟ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ (୫)॥

(ଉତ୍ତରତୋ ଧତ୍ତେ ତସ୍ମାଦୁପଧୀୟନ୍ତ ରଷୟୋଽସୃଜତ ଯଜ୍ଞିଚଦ୍ଵାରିଂଶକ) ॥ ୫। ୩। ୫॥

(ସ୍ତୋମଭାଗାଖ୍ୟୋପଧାନବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ରଶ୍ମିରିତ୍ୟେବାଃଃଦିତ୍ୟମସୃଜତ ପ୍ରେତିରିତି ଧର୍ମମହିତିରିତି ଦିବଃ ସ୍ମିରିତ୍ୟୁତ୍ତରିକ୍ଷଂ
 ପ୍ରତିଧ୍ୱରିତି ପୃଥୁବୀଂ ବୈଷ୍ଣୁଃ ଇତି ବୃଷ୍ଟିଂ ପ୍ରବେତ୍ୟହରନ୍ନୁବେତି ରାତ୍ରିମୁଶିରିତି ବସୁନ୍-ପ୍ରକ୍ରେତ
 ଇତି ରୁଦ୍ରାନ୍-ସୁଦୀତିରିତ୍ୟାଦିତ୍ୟାନୋଜ୍ଞ ଇତି ପିତୃଃ ଶୁକ୍ଳରିତି ପ୍ରଜାଃ ପୃତନାଷାତିତି
 ପଶୁନ୍-ରେବଦିତ୍ୟୋଷଧୀରଭିଜିଦସି ଯୁକ୍ତଗ୍ରାବେ (୧) ଯାୟା ଦେହଂ ଜିହ୍ୱେତ୍ୟେବ ଦକ୍ଷିଣାତୋ
 ବଜ୍ରଂ ପର୍ଯ୍ୟାହୁତିଜିତ୍ୟେ ତାଃ ପ୍ରଜା ଅପପ୍ରାଣା ଅସୃଜତ ତାସ୍ୱଧୂପତିରୁସୀତ୍ୟେବ
 ପ୍ରାଣମଦଧ୍ୟାଦ୍ୟନ୍ତେତ୍ୟପାନଃ ସଃ ସପ୍ତ ଇତି ଚକ୍ଷୁର୍ବନ୍ଧୋଧା ଇତି ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ତାଃ ପ୍ରଜାଃ
 ପ୍ରାଣତୀରପାନତୀଃ ପଶ୍ୟନ୍ତୀଃ ଶୃଣୁତୀର୍ନ ମିଥୁନୀ ଅଭବନ୍ତାସ୍ତୁ ତ୍ରିବୃଦସୀତ୍ୟେବ
 ମିଥୁନମଦଧ୍ୟାତ୍ମାଃ ପ୍ରଜା ମିଥୁନୀ (୨) ଭବନ୍ତୀର୍ନ ପ୍ରାଜାୟନ୍ତୁ ତାଃ ସଃ ରୋହୋଃସି
 ନୀରୋହୋଃସୀତ୍ୟେବ ପ୍ରାଜନୟନ୍ତାଃ ପ୍ରଜାଃ ପ୍ରଜାତା ନ ପ୍ରତ୍ୟତିଷ୍ଠନ୍ତା ବସୁକୋଃସି
 ବେଷଶ୍ଚିରସି ବସ୍ୟଶ୍ଚିରସୀତ୍ୟେବୈଷ୍ଣୁ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତ୍ୟସ୍ଥାପୟନ୍ତ୍ୟଦାହ ବସୁକୋଃସି
 ବେଷଶ୍ଚିରସି ବସ୍ୟଶ୍ଚିରସୀତି ପ୍ରଜା ଏବ ପ୍ରଜାତା ଏଷୁ ଲୋକେଷୁ ପ୍ରତି ସ୍ଥାପୟତି
 ସାମ୍ବାଃଃଋକ୍ଷଃ ରୋହତି ସପ୍ରାଣୋଃମୁଷ୍ଟିଲୋକେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟବ୍ୟଧ୍ୱିକଃ ପ୍ରାଣାପାନାଭ୍ୟାଂ
 ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ (୩) ॥ (ଯୁକ୍ତଗ୍ରାବା ପ୍ରଜା ମିଥୁନ୍ୟକ୍ତରିକ୍ଷଂ ଦ୍ୱାଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୩। ୬॥

(ନାକସଦ୍-ତୋତା-ସ୍ୱୟମାତୃଷ୍ଣା-ବିକର୍ଣ୍ଣୋନାମୁପଧାନବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ନାକସଦ୍-ଭିବୈ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଣଂ ଲୋକମାୟୁକ୍ତନାକସଦାଂ ନାକସଦ୍ ଯନ୍ନାକସଦ୍
 ଉପଦଧାତି ନାକସଦ୍-ଭିରେବ ତଦ୍ୟଜମାନଃ ସୁବର୍ଣଂ ଲୋକମେତି ସୁବର୍ଣୋ ବୈ ଲୋକୋ
 ନାକୋ ଯସ୍ୟୈତା ଉପଧାୟନ୍ତେ ନାସ୍ତା ଅକଂ ଭବତି ଯଜମାନାୟତନଂ ବୈ ନାକସଦୋ
 ଯନ୍ନାକସଦ୍ ଉପଦଧାତ୍ୟାୟତନମେବ ତଦ୍ୟଜମାନଃ କୁରୁତେ ପୁଷ୍ଟାନାଂ ବା ଏତଭେଜଃ

ସମ୍ବୃତଂ ଯନ୍ତ୍ରାକ୍ରମଦୋ ଯନ୍ତ୍ରାକ୍ରମଦଂ (୧) ଉପଦଧାତି ପୁଷ୍ପାନାମେବ ତେଜୋଽବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ପଞ୍ଚରୋତା ଉପଂ ଦଧାତ୍ୟସ୍ତରସଂ ଏବୈନମେତା ଭୂତା ଅମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଉପଂ ଶ୍ରେରେଽଥୋ
 ତନ୍ମୁପାନୀରେବୈତା ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ଯଂ ହିଷ୍ୟାଭମ୍ବୁପଦଧଂଜ୍ୟାୟେଦେତାଭ୍ୟଂ ଏବୈନଂ
 ଦେବତାଭ୍ୟ ଆ ବୃଷ୍ଣତି ତାଜଗାର୍ତ୍ତିମାର୍ଜ୍ଜିତ୍ୟଭିରା ନାକ୍ରସଦ୍-ଭ୍ୟ ଉପଂ ଦଧାତି ଯଥା
 ଜାୟାମାନୀୟ ଗୁହେଷୁ ନିଷାଦୟତି ତାଦୃଗ୍ରେବ ତତ୍ (୨) ପୁଷ୍କାତ-ପ୍ରାଚୀମୁତ୍ତମାମୁପଂ ଦଧାତି
 ତସ୍କାତ-ପୁଷ୍କାତ-ପ୍ରାଚୀ ପଦ୍ୟନ୍ତାସ୍ତେ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠାଂ ଚ ବିକ୍ରଣୀଂ ଚୋଭୁମେ ଉପଂ ଦଧାତି
 ପ୍ରାଣୋ ବୈ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠାଽଽୟୁର୍ବିକ୍ରଣୀ ପ୍ରାଣଂ ତୈବାଽଽୟୁଷ୍ଠ ପ୍ରାଣାନାମୁତ୍ତମୌ ଧତ୍ରେ
 ତସ୍କାତ ପ୍ରାଣଶ୍ଚାଽଽୟୁଷ୍ଠ ପ୍ରାଣାନାମୁତ୍ତମୌ ନାନ୍ୟାମୁତ୍ତରାମିଷ୍ଠକାମୁପଂ
 ଦଧାଦ୍ୟଦନ୍ୟାମୁତ୍ତରାମିଷ୍ଠକାମୁପଦଧାତ୍ ପଶୁନାଂ (୩) ଚ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ଚ ପ୍ରାଣଂ
 ଚାଽଽୟୁଷ୍ଠାପି ଦଧାଭସ୍ମାନାନ୍ୟୋରୁରେଷ୍ଠକୋପଧେୟା ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠାମୁପଂ ଦଧାତ୍ୟସୌ ବୈ
 ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠାଽମୁମେବୋପଂ ଧତ୍ରେଽଶ୍ବମୁପଂ ଘ୍ରାପୟତି ପ୍ରାଣମେବାସ୍ୟାଂ ଦଧାତ୍ୟଥୋ
 ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବା ଅଶ୍ବଃ ପ୍ରଜାପତିନୈବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠା ଭବତି ପ୍ରାଣାନାମୁତ୍ତମ୍ୟା
 ଅଥୋ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନ୍ତୁଷ୍ୟାତ୍ୟା ଏଷା ବୈ ଦେବାନାଂ ବିକ୍ରାନ୍ତିର୍ଯ୍ୟକ୍ରଣୀ
 ଯକ୍ରଣୀମୁପଦଧାତି ଦେବାନାମେବ ବିକ୍ରାନ୍ତିମନ୍ତୁ ବି କ୍ରମତ ଉତ୍ତରତ ଉପଂ ଦଧାତି
 ତସ୍କାଦୁତ୍ତରତ ଉପଚାରୋଽଗ୍ନିର୍ବାୟୁମତୀ ଭବତି ସମିଞ୍ଚ୍ୟ (୪)॥
 (ସମ୍ବୃତଂ ଯନ୍ତ୍ରାକ୍ରମଦୋ ଯନ୍ତ୍ରାକ୍ରମଦସ୍ତପ୍ତଶୁନାମେଷା ବୈ ହା ବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୫। ୩। ୭॥

(ଛନ୍ଦ ଆଖ୍ୟୋପଧାନବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ବ୍ୟପଂ ଦଧାତି ପ୍ରଶବୋ ବୈ ଛନ୍ଦାଂ ସି ପ୍ରଶୁନେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ଛନ୍ଦାଂ ସି ବୈ
 ଦେବାନାଂ ବାମଂ ପ୍ରଶବୋ ବାମମେବ ପ୍ରଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧ ଏତାଂ ହ ବୈ

ଯଜ୍ଞସେନଶ୍ୱେତ୍ରିୟାୟଶ୍ଚିତଂ ବିଦାଂ ଚକାର ତୟା ବୈ ସ ପଶୁନବାଋନ୍
 ଯଦେତାମୁପଦଧାତି ପଶୁନେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ଗାୟତ୍ରୀଃ ପୁରଷ୍ଟାଦୁପଂ ଦଧାତି ତେଜୋ ବୈ
 ଗାୟତ୍ରୀ ତେଜଂ ଏବ (୧) ମୁଖତୋ ଧନ୍ତେ ମୁଧାନ୍ଦତୀର୍ଭବନ୍ତି ମୁଧାନମେବୈନଂ ସମାନାନାଂ
 କରୋତି ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଃ ଉପଂ ଦଧାତୀହିୟଂ ବୈ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗିହିୟମେବ ମଧ୍ୟତୋ ଧନ୍ତେ ଜଗତୀରୁପଂ
 ଦଧାତି ଜାଗତା ବୈ ପଶବଃ ପଶୁନେବାବଂ ରୁନ୍ଧେନୁଷ୍ଟୁଭଃ ଉପଂ ଦଧାତି ପ୍ରାଣା ବା
 ଅନୁଷ୍ଟୁପ୍-ପ୍ରାଣାନାମୁଷ୍ଟୈଃ ବୃହତୀରୁଷିହାଃ ପଞ୍ଚୀରକ୍ଷରପଞ୍ଚୀରିତି ବିଷ୍ଣୁରୁପାଶି ଛନ୍ଦାଂ ସ୍ତୁପଂ
 ଦଧାତି ବିଷ୍ଣୁରୁପା ବୈ ପଶବଃ ପଶବଃ (୨) ଛନ୍ଦାଂସି ବିଷ୍ଣୁରୁପାନେବ ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ବିଷ୍ଣୁରୁପମସ୍ୟ ଗୁହେ ଦୃଶ୍ୟତେ ଯସ୍ୟୈତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନା ଏବଂ
 ବେଦାତ୍ତ୍ୱନ୍ୟମୁପଂ ଦଧାତ୍ୟତ୍ତ୍ୱନ୍ୟା ବୈ ସର୍ବାଶି ଛନ୍ଦାଂସି ସର୍ବେଭିରେବୈନଂ
 ଛନ୍ଦୋଭିଶ୍ଚିନ୍ତେ ବର୍ଷ୍ଣ ବା ଏଷା ଛନ୍ଦସାଂ ଯଦତ୍ତ୍ୱନ୍ୟା ଯଦତ୍ତ୍ୱନ୍ୟମୁପଦଧାତି
 ବର୍ଷ୍ଣେବୈନଂ ସମାନାନାଂ କରୋତି ହିପଦା ଉପଂ ଦଧାତି ହିପାଦ୍ୟଜମାନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈଃ (୩)
 ॥ (ତେଜଂ ଏବ ପଶବଃ ପଶବୋ ଯଜମାନ ଏକଂ ଚ) ॥ ୫। ୩। ୮ ॥

(ସମ୍ଭୁକ୍-ମଣ୍ଡୁକ୍-ବିଶ୍ୱଜ୍ୟୋତିଃ ସଂଜ୍ଞକେଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସର୍ବାଭ୍ୟା ବୈ ଦେବତାଭ୍ୟାଂଋଷିଣାଃତେ ଯତ୍-ସୟୁଜୋ ନୋପଦଧାଦେବତା ଅସ୍ୟାଗ୍ନିଂ
 ବୃଞ୍ଚୀରନ୍ ଯତ୍-ସୟୁଜଂ ଉପଦଧାତ୍ୟାମନୈବୈନଂ ସୟୁଜଂ ଚିନ୍ତେ ନାଗ୍ନିନା ବୃଧ୍ୟତେଽଥୋ
 ଯଥା ପୁରୁଷଃ ସ୍ନାବଭିଃ ସନ୍ତତ ଏବମେବୈତାଭିରଗ୍ନିଃ ସନ୍ତତୋଽଗ୍ନିନା ବୈ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଗଂ
 ଲୋକମାୟତା ଅମୁଃ କୃତ୍ରିକା ଅଭବନ୍ ଯସ୍ୟୈତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ସୁବର୍ଗମେବ (୧)
 ଲୋକମେତି ଗଚ୍ଛତି ପ୍ରକାଶଂ ଚିତ୍ରମେବ ଭବତି ମଣ୍ଡଲେଷ୍ଟକା ଉପଂ ଦଧାତୀମେ ବୈ
 ଲୋକା ମଣ୍ଡଲେଷ୍ଟକା ଇମେ ଖଲୁ ବୈ ଲୋକା ଦେବପୁରା ଦେବପୁରା ଏବ ପ୍ର ବିଶତି

ନାଃଃର୍ତ୍ତିମାଞ୍ଚିତ୍ୟଗ୍ନିଂ ଚିକ୍ୟାମନୋ ବିଶ୍ୱଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠ ଉପଂ ଦଧାତୂମାନେବୈତାଭିଲ୍ଲୋକାନୁ
 ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠତଃ କୁରୁତେଽଥୋ ପ୍ରାଣାନେବୈତା ଯଜମାନସ୍ୟ ଦାଧ୍ରତ୍ୟେତା ବୈ ଦେବତାଃ
 ସୁବର୍ଗ୍ୟାସ୍ତା ଏବାହୁରଭ୍ୟଂ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି (୨)॥

(ସୁବର୍ଗମେବ ତା ଏବ ଚୁଭାରି ତ) ॥ ୫। ୩। ୯॥

(ବୃଷ୍ଟିସନ୍ନି-ସଂଯାନୀ-ଆଦିତ୍ୟା-ଘୃତା-ୟଶୋଦାଶ୍ୟୋପଧାନବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ବୃଷ୍ଟିସନ୍ନୀରୁପଂ ଦଧାତି ବୃଷ୍ଟିମେବାବଂ ରୁକ୍ଷେ ଯଦେକଧୋପଦଧାଦେକମୁତୁଂ
 ବର୍ଷେଦନୁପରିହାରଂ ସାଦୟତି ତସ୍ମାତ୍-ସର୍ବାନ୍ନୁତୁନ୍ ବର୍ଷତି ପୁରୋବାତ୍
 ସନ୍ନିରୁସୀତ୍ୟାହୈତସ୍ତୈ ବୃଷ୍ଟ୍ୟେ ରୂପଂ ରୂପେଶୈବ ବୃଷ୍ଟିମବଂ ରୁକ୍ଷେ ସଂଯାନୀଭିବୈ ଦେବା
 ଲମ୍ବାଲ୍ଲୋକାନୁ-ସମନ୍ୱସ୍ତତ୍ ସଂଯାନୀନାଂ ସଂଯାନିତ୍ଵଂ ଯତ୍-ସଂଯାନୀରୁପଂ ଦଧାତି ଯଥାଽସ୍ତୁ
 ନାବା ସଂଯାତ୍ୟେବ (୧) ମେବୈତାଭିର୍ଯଜମାନ ଲମ୍ବାଲ୍ଲୋକାନୁ-ସଂ ଯାତି ପୁରୋ ବା
 ଏଷୋଽଗ୍ନେୟତ୍-ସଂଯାନୀୟତ୍-ସଂଯାନୀରୁପଂ ଦଧାତି ପୁରମେବୈତମଗ୍ନୟ ଉପଂ ଦଧାତୁ୍ୟତ
 ଯସ୍ୟୈତାସୁପହିତାସ୍ତାପୋଽଗ୍ନିଂ ହରନ୍ତ୍ୟହୃତ ଏବାସ୍ୟାଗ୍ନିରାଦିତ୍ୟେଷ୍ଟକା ଉପଂ ଦଧାତ୍ୟାଦିତ୍ୟା
 ବା ଏତଂ ଭୂତୈଃ ପ୍ରତି ନୁଦନ୍ତେ ଯୋଽଲଂ ଭୂତୈଃ ସନ୍ ଭୂତିଂ ନ ପ୍ରାପ୍ନୋତ୍ୟାଦିତ୍ୟା (୨)
 ଏବୈନଂ ଭୂତିଂ ଗମୟନ୍ତ୍ୟସୌ ବା ଏତସ୍ୟାଽଽଦିତ୍ୟୋ ରୁଚମା ଦତ୍ତେ ଯୋଽଗ୍ନିଂ ଚିତ୍ତା ନ
 ରୋଚତେ ଯଦାଦିତ୍ୟେଷ୍ଟକା ଉପଦଧାତ୍ୟସାବେବାସ୍ମିନ୍ନାଦିତ୍ୟୋ ରୁଚଂ ଦଧାତି ଯଥାଽସୌ
 ଦେବାନାଂ ରୋଚତ ଏବମେବୈଷ ମନୁଷ୍ୟାଣାଂ ରୋଚତେ ଘୃତେଷ୍ଟକା ଉପଂ
 ଦଧାତ୍ୟେତନ୍ନା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟଂ ଧାମ୍ ଯତ୍-ଘୃତଂ ପ୍ରିୟେଶୈବୈନଂ ଧାମ୍ନା ସମର୍ଧୟତି (୩)
 ଥୋ ତେଜସାଽନୁପରିହାରଂ ସାଦୟତିପରିବର୍ଗମେବାସ୍ମିନ୍ତେଜୋ ଦଧାତି
 ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମତିନୁତ୍ ସ ଯଶସ୍ତା ବ୍ୟାଧ୍ୟାତ୍ ସ ଏତା ଯଶୋଦା ଅପଶ୍ୟତ୍ତା ଉପାଧତ୍

ତାଭିର୍ବେ ସ ଯଶ ଆତ୍ମନିଧି ଯଦ୍ୟଶୋଦା ଉପ ଦଧାତି ଯଶ ଏବ ତାଭିର୍ଯଜମାନ
 ଆତ୍ମନ-ଧିରେ ପଞ୍ଚୋପ ଦଧାତି ପାଞ୍ଚୁ ପୁରୁଷୋ ଯାବାନେବ ପୁରୁଷସ୍ତସ୍ମିନ୍ ଯଶୋ ଦଧାତି
 (୪) ॥ (ଏବଂ ପ୍ରାୟୋଜ୍ୟାଦିତ୍ୟା ଅର୍ଥଯତ୍ୟକାନ୍ ପଞ୍ଚାଶକ) ॥ ୫। ୩। ୧୦ ॥

(ଭୂୟସ୍ତୁ-ଅଗ୍ନିରୂପା-ଦ୍ରବିଣୋଦା-ଆୟୁଷ୍ୟା-ଅଗ୍ନିହୃଦୟା-ଉତବ୍ୟାଶ୍ୟେଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)
 ଦେବାସୁରାଃ ସଂଯତ୍ତା ଆସନ୍ କନୀୟାଂସୋ ଦେବା ଆସନ୍ ଭୂୟାଂସୋଽସୁରାସ୍ତେ ଦେବା
 ଏତା ଇଷ୍ଟକା ଅପଶ୍ୟନ୍ତା ଉପାଦଧତ ଭୂୟସ୍ତଦସୀତ୍ୟେବ ଭୂୟାଂସୋଽଭବନ୍ ବନସ୍ତତ୍ତ୍ରି
 ରୋଷଧୀଭିର୍ବରିବ୍ ସ୍ତଦସୀତୀମାମଜୟନ୍ ପ୍ରାଚ୍ୟସୀତି ପ୍ରାଚୀଂ ଦିଶମଜୟନ୍ଧୂର୍ଧାଽସୀତ୍ୟ
 ମୁମଜୟନ୍ନକ୍ତରିଷ୍ଠ ସଦସ୍ୟତ୍ତରିଷ୍ଠେ ସୀଦେତ୍ୟତ୍ତରିଷମଜୟନ୍ନକ୍ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ (୧)
 ପରାଽସୁରା ଯସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଭୂୟାନେବ ଭବତ୍ୟଭୀମାଲ୍ଲୋକାନ୍ ଜୟତି
 ଭବତ୍ୟାତ୍ମନା ପରାଽସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଭବତ୍ୟସ୍ତ୍ରସଦସି ଶ୍ୟେନସଦସୀତ୍ୟାହୈତଦ୍ଵା ଅଗ୍ନେ
 ରୂପଂ ରୂପେଣୈବାଗ୍ନିମବଂ ରୁନ୍ଧେ ପୃଥୁବ୍ୟାସ୍ତୁ ଦ୍ରବିଣେ
 ସାଦୟାମୀତ୍ୟାହେମାନେବୈତାଭିଲ୍ଲୋକାନ୍ ଦ୍ରବିଣାବତଃ କୁରୁତ ଆୟୁଷ୍ୟା ଉପ
 ଦଧାତ୍ୟାୟୁରେବା (୨) ଽସ୍ମିନ୍ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନେ ଯତ୍ତେ ପରଂ ହୃନ୍ନାମେତ୍ୟାହୈତଦ୍ଵା ଅଗ୍ନେଃ
 ପ୍ରିୟଂ ଧାମ ପ୍ରିୟମେବାସ୍ୟ ଧାମୋପାଽଽପ୍ନୋତି ତାବେହି ସଂ ରତାବହା ଇତ୍ୟାହ
 ବ୍ୟବୈନେନ ପରି ଧତ୍ତେ ପାଞ୍ଚଜନେଷ୍ଠପେଧଗ୍ନ ଇତ୍ୟାହୈଷ ବା ଅଗ୍ନିଃ ପାଞ୍ଚଜନେୟା
 ଯଃ ପଞ୍ଚତିତୀକ୍ରସ୍ତସ୍ମାଦେବମାହର୍ତବ୍ୟା ଉପ ଦଧାତ୍ୟେତଦ୍ଵା ରତୁନାଂ ପ୍ରିୟଂ ଧାମ ଯଦୃତବ୍ୟା
 ରତୁନାମେବ ପ୍ରିୟଂ ଧାମାବଂ ରୁନ୍ଧେ ସୁମେକ୍ ଇତ୍ୟାହ ସଂବସୁରୋ ବୈ ସୁମେକଃ
 ସଂବସୁରସ୍ୟେବ ପ୍ରିୟଂ ଧାମୋପାଽଽପ୍ନୋତି (୩) ॥

(ଅଭବନ୍ନାୟୁରେବର୍ତବ୍ୟା ଉପ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଷ୍ଟ) ॥ ୫। ୩। ୧୧ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପ୍ରଜାପତେରକ୍ଷ୍ୟଶ୍ଚୟତ୍ ତତ୍ ପରାଂପତତ୍ ତଦଶ୍ୱୋଽଭବଦ୍ୟଦଶ୍ଚୟତ୍ ତଦଶ୍ୱସ୍ୟାଶ୍ଚିତ୍
 ତଦ୍ଦେବା ଅଶ୍ୱମେଧେନୈବ ପ୍ରତ୍ୟଦଧୁରେଷ ବୈ ପ୍ରଜାପତିଃ ସର୍ବଂ କରୋତି
 ଯୋଽଶ୍ୱମେଧେନ ଯଜତେ ସର୍ବଂ ଏବ ଭବତି ସର୍ବସ୍ୟ ବା ଏଷା ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତିଃ ସର୍ବସ୍ୟ
 ଭେଷଜଃ ସର୍ବଂ ବା ଏତେନ ପାପ୍ମାନଂ ଦେବା ଅତରୁନ୍ଧପି ବା ଏତେନ
 ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାମତରୁନ୍-ସର୍ବଂ ପାପ୍ମାନଂ (୧) ତରତି ତରତି ବ୍ରହ୍ମହତ୍ୟାଂ ଯୋଽଶ୍ୱମେଧେନ
 ଯଜତେ ଯ ଉ ଚୈନମେବଂ ବେଦୋଽଭିରଂ ବୈ ତତ୍ ପ୍ରଜାପତେରକ୍ଷ୍ୟଶ୍ଚୟତ୍
 ତସ୍ମାଦଶ୍ୱସ୍ୟୋଽଭିରତୋଽବଂ ଦ୍ୟନ୍ତି ଦକ୍ଷିଣତୋଽନ୍ୟେଷାଂ ପଶୁନାଂ ବୈତସଃ କଟୋ
 ଭବତ୍ୟସ୍ତୁଯୋନିର୍ବା ଅଶ୍ୱୋଽସ୍ତୁଜୋ ବୈତସଃ ସ୍ୱ ଏବୈନଂ ଯୋନୌ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପୟତି
 ଚତୁଷ୍ଟୋମଃ ସ୍ତୋମୋ ଭବତି ସ୍ୱରତ୍-ତ୍ୱ ବା ଅଶ୍ୱସ୍ୟ
 ସକ୍-ଥ୍ୟାଽବୃହତ୍ତଦ୍ଦେବାଶ୍ଚତୁଷ୍ଟୋମେନୈବ ପ୍ରତ୍ୟଦଧୁର୍ଯଜତୁଷ୍ଟୋମଃ ସ୍ତୋମୋ ଭବତ୍ୟଶ୍ୱସ୍ୟ
 ସର୍ବଭାୟ (୨) ॥ (ସର୍ବଂ ପାପ୍ମାନମବୃହତ୍ ହାଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୩। ୧୨ ॥

=|| ୦ ||=

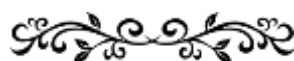
(ଉତ୍ସନ୍ନ ଯଜ୍ଞ ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଦେବା ବା ଅଶ୍ୱୟା ସ୍ତୋମୀୟା ଅଗ୍ନେର୍ଭାଗୋଽସ୍ୟାଗ୍ନେ ଜାତାନ୍ ରକ୍ଷିରିତି
 ନାକସଦ୍-ଭିକ୍ଷୟାଂସି ସର୍ବାଭ୍ୟା ବୃଷ୍ଟିସନାଦେବାସୁରାଃ କନୀୟାଂସଃ ପ୍ରଜାପତେରକ୍ଷି ହାଦଶ ॥ ୧୨ ॥)

(ଉତ୍ସନ୍ନ ଯଜ୍ଞୋ ଦେବା ବୈ ଯସ୍ୟ ମୁଖ୍ୟବତୀର୍ନାକ୍ ସଦ୍-ଭିରେବୈତାଭିରକ୍ଷା ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍ ॥ ୪୮ ॥)

(ଉତ୍ସନ୍ନ ଯଜ୍ଞଃ ସର୍ବଭାୟ ॥)

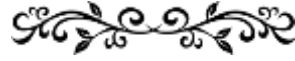
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ତୃତୀୟଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୩ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଇଷ୍ଟକାତୟାଭିଧାନମ୍ |

(ଇନ୍ଦ୍ରତନୁ-ୟଜ୍ଞତନୁ-ନକ୍ଷତ୍ରାଣ୍ୟେଷୁକୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ଦେବାସୁରାଃ ସଂଯତ୍ତା ଆସୁନ୍ଦେନ ବ୍ୟଜନ୍ତୁ ସ ଏତା ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତନୁରୂପଶ୍ୟତା ଉପାଧତ୍ତ
ତାଭିର୍ବେ ସ ତନୁବମିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବାୟଂମାୟଂଧତ୍ତ ତତୋ ଦେବା ଅଭବନ୍ ପରାଂସୁରା
ୟଦିନ୍ଦ୍ରତନୁରୂପଦଧାତି ତନୁବମେବ ତାଭିରିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବାୟଂ ଯଜମାନ ଆୟନ୍-ଧତ୍ତେଽଥୋ
ସେନ୍ଦ୍ରମେବାଗ୍ନିଃ ସତନୁଂ ଚିନ୍ତତେ ଭବତ୍ୟାୟନା ପରାଂସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ (୧) ଭବତି ଯଜ୍ଞୋ
ଦେବେଭ୍ୟୋଽପାକ୍ରାମଭମବରୁଧଂ ନାଶକୁବତ୍ତ ଏତା ଯଜ୍ଞତନୁରୂପଶ୍ୟତା ଉପାଦଧତ୍ତ
ତାଭିର୍ବେ ତେ ଯଜ୍ଞମବାରୁନ୍ଧତ ଯଦ୍ୟଜ୍ଞତନୁରୂପଦଧାତି ଯଜ୍ଞମେବ ତାଭିର୍ଯଜମାନୋଽବ
ରୁନ୍ଧେ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂ ଶତମୁପ ଦଧାତି ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶସ୍ତୈ ଦେବତା ଦେବତା ଏବାବ ରୁନ୍ଧେଽଥୋ
ସାମାନମେବାଗ୍ନିଃ ସତନୁଂ ଚିନ୍ତତେ ସାମାଂମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେ (୨) ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ
ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତୀରୁପ ଦଧାତି ଜ୍ୟୋତିରେବାସ୍ମିନ୍ ଦଧାତ୍ୟେତାଭିର୍ବା ଅଗ୍ନିଶ୍ଚିତୋ ଶ୍ଚଲତି
ତାଭିରେବେନଃ ସମିନ୍ଧ ଉଭୟୋରସ୍ତୈ ଲୋକୟୋର୍ଜ୍ୟୋତିର୍ଭବତି ନକ୍ଷତ୍ରେଷୁକା ଉପ
ଦଧାତ୍ୟେତାନି ବୈ ଦିବୋ ଜ୍ୟୋତୀଂଷି ତାନ୍ୟେବାବ ରୁନ୍ଧେ ସୁକୃତାଂ ବା ଏତାନି
ଜ୍ୟୋତୀଂଷି ଯଜ୍ଞକ୍ଷତ୍ରାଣି ତାନ୍ୟେବାଽଽପ୍ନୋତ୍ୟଥୋ ଅନୁକାଶମେବୈତାନି (୩) ଜ୍ୟୋତୀଂଷି
କୁରୁତେ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାନୁଷ୍ୟାତ୍ୟେ ଯତ୍-ସଂସ୍ପୃଷ୍ଟା ଉପଦଧାତୁଷ୍ଟେୟ ଲୋକମପି
ଦଧାଦବର୍ଷୁକଃ ପୂର୍ଜନ୍ୟଃ ସ୍ୟାଦସଂ ସ୍ପୃଷ୍ଟା ଉପ ଦଧାତି ବୃଷ୍ଟ୍ୟା ଏବ ଲୋକଂ କରୋତି
ବର୍ଷୁକଃ ପୂର୍ଜନ୍ୟୋ ଭବତି ପୁରସ୍ତାଦନ୍ୟାଃ ପ୍ରତୀଚୀରୁପ ଦଧାତି ପ୍ରଶ୍ନାଦନ୍ୟାଃ

ପ୍ରାଚୀଞ୍ଚସ୍ଥାତ୍ ପ୍ରାଚୀନାନି ଚ ପ୍ରତୀଚୀନାନି ଚ ନକ୍ଷତ୍ରାଣ୍ୟା ବର୍ତ୍ତନ୍ତେ (୪)॥

(ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଲୋକ ଏବୈତାନ୍ୟକ୍ ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୫। ୪। ୧॥

(ରତବ୍ୟ-ବୈଶ୍ୱଦେବାଣ୍ୟଷ୍ଟକୋପଧାନମ୍; ପ୍ରୋକ୍ଷଣବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ରତବ୍ୟା ଉପ ଦଧାତ୍ୟତୁନାଂ କୃତ୍ୱେଽପି ବ୍ରହ୍ମମୁପ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦ୍-ବ୍ରହ୍ମମୁତବୋଧଧୃତେବ ବା
ଏଷା ଯଜ୍ଞଧିମା ଚିତ୍ତରକ୍ତରକ୍ଷମିବ ବା ଏଷା ବ୍ରହ୍ମମନ୍ୟାସୁ ଚିତୀଷୁପ ଦଧାତି ଚତସ୍ତ୍ରୋ
ମଧ୍ୟେ ଧୃତ୍ୟା ଅନ୍ତଃ ଶ୍ଲୋଷଣଂ ବା ଏତାଶ୍ଚିତୀନାଂ ଯଦୃତବ୍ୟା ଯଦୃତବ୍ୟା ଉପ ଦଧାତି
ଚିତୀନାଂ ବିଧୃତ୍ୟା ଅବକାମନୁପ ଦଧାତ୍ୟେଷା ବା ଅଗ୍ନେର୍ଯୋନିଃ ସର୍ଯୋନି (୧) ମେବାଗ୍ନିଂ
ଚିନ୍ତୁତ ଉବାଚ ହ ବିଶ୍ୱାମିତ୍ରୋଽଦଦିହ ବ୍ରହ୍ମଣାଽହଂ ଯସ୍ୱେତା ଉପଧୀୟାତ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନା
ଏବଂ ବେଦଦିତି ସଂବହରୋ ବା ଏତଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାୟେ ନୁଦତେ ଯୋଽଗ୍ନିଂ ଚିତ୍ତା ନ ପ୍ରତିତିଷ୍ଠତି
ପଞ୍ଚ ପୂର୍ବାଶ୍ଚିତୟୋ ଭବନ୍ତ୍ୟଥସ୍ତଷ୍ଠୀଂ ଚିତିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ଷଡ୍ ବା ରତବଃ ସଂବହର ରତୁଷ୍ଟେବ
ସଂବହରେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟେତା ବା (୨) ଅଧିପତ୍ନୀନାମେଷ୍ଟକା ଯସ୍ୱେତା

ଉପଧୀୟାତ୍ତେଧିପତିରେବ ସମାନାନାଂ ଭବତି ଯଂ ଦ୍ୱିଷ୍ୟାଉମୁପଦଧିକ୍ୟାୟେଦେତାଭ୍ୟ
ଏବୈନଂ ଦେବତାଭ୍ୟ ଆ ବୃଷ୍ଣତି ତାଜଗାତିମାର୍ଜ୍ଜତ୍ୟଜିରସଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତେ ଯା
ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ନିଷ୍ପତିରାସୀଭାମୃଷିଭ୍ୟଃ ପ୍ରତ୍ୟୌହନ୍ତଞ୍ଜିରଣ୍ୟମଭବଦ୍ୟଜିରଣ୍ୟଶକ୍ତେଃ ପ୍ରୋକ୍ଷତି
ୟଜ୍ଞସ୍ୟ ନିଷ୍ପତ୍ୟା ଅଥୋ ଭେଷଜମେବାଶ୍ନୈ କରୋତ୍ୟ (୩) ଥୋ ରୂପେଣୈବୈନଂ
ସମର୍ଥୟତ୍ୟଥୋ ହିରଣ୍ୟଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠେବ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି ସାହସ୍ରବତା ପ୍ରୋକ୍ଷତି ସାହସ୍ରଃ
ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ତ୍ୟା ଇମା ମେ ଅଗ୍ନି ଇଷ୍ଟକା ଧ୍ୟେନବଃ ସନ୍ଧିତ୍ୟାହ
ଧ୍ୟେନୁରେବୈନାଃ କୁରୁତେ ତା ଏନଂ କାମଦୁଦା ଅମୁତ୍ରାମୁଷ୍ଟିଲୋକ ଉପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ (୪)॥

(ସର୍ଯୋନିମେତା ବୈ କରୋତ୍ୟକାନ୍ ଚତ୍ୱାରିଂଶତ୍) ॥ ୫। ୪। ୨॥

(ଶତରୁଦ୍ରୀୟହୋମବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ରୁଦ୍ରୋ ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିଃ ସ ଏତହିଁ ଜାତୋ ଯହିଁ ସବଂଶ୍ଚିତଃ ସ ଯଥା ବସୋ ଜାତଃ ସ୍ତନଂ
 ପ୍ରେସ୍ତତ୍ୟେବଂ ବା ଏଷ ଏତହିଁ ଭାଗଧେୟଂ ପ୍ରେସ୍ତତି ତସ୍ମୈ ଯଦାହୁତିଂ ନ ଜୁହୁୟାଦଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁଂ
 ଚ ଯଜମାନଂ ଚ ଧାୟେଚ୍ଛତରୁଦ୍ରୀୟଂ ଜୁହୋତି ଭାଗଧେୟେନୈବୈନଂ ଶମୟତି
 ନାଃଽର୍ଚ୍ଚିମାଞ୍ଚିତ୍ୟଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁନଂ ଯଜମାନୋ ଯଦ୍-ଗ୍ରାମ୍ୟାଣାଂ ପଶୁନାଂ (୧) ପୟସା ଜୁହୁୟାଦ୍
 ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍ ପଶୁଞ୍ଚୁଚାଽପଂୟେଦ୍ୟଦାଂରୁଣ୍ୟାନାମାରୁଣ୍ୟାନ୍ ଜର୍ତ୍ତଳୟବାଗ୍ବା ବା ଜୁହୁୟାଦ୍
 ଗବୀଧୁକୟବାଗ୍ବା ବା ନ ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍ ପଶୁନ୍ ହିନସ୍ତି ନାଃଽରୁଣ୍ୟାନଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁରନାହୁତିବୈ
 ଜର୍ତ୍ତଳାଶ୍ଚ ଗବୀଧୁକାଶ୍ଚେତ୍ୟଜନ୍ୟାରେଣ ଜୁହୋତ୍ୟାସ୍ତେୟଂ ବା ଏଷା ଯଦଜାଽହୁତୈସ୍ବ
 ଜୁହୋତି ନ ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍ ପଶୁନ୍ ହିନସ୍ତି ନାଃଽରୁଣ୍ୟାନଜିରସଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ ଯନ୍ତେ (୨)
 ଽଜାୟାଂ ଘର୍ମଂ ପ୍ରାସିଞ୍ଚନ୍-ସା ଶୋଚନ୍ତୀ ପର୍ଣଂ ପରାଽଜିହୀତ
 ସୋଂଗାଽକୌଽଭବଦ୍ବଦ୍ବର୍କସ୍ୟାଂକ୍ବଦ୍ବର୍କପର୍ଣନଂ ଜୁହୋତି ସୟୋନିଭାୟୋଦଦ୍ବ ତିଷ୍ଠନ୍
 ଜୁହୋତ୍ୟେଷା ବୈ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ଦିକ୍ ସ୍ବାୟାମେବ ଦିଶି ରୁଦ୍ରଂ ନିରବଦୟତେ
 ଚରମାୟାମିଷ୍ଠକାୟାଂ ଜୁହୋତ୍ୟନ୍ତୁତ ଏବ ରୁଦ୍ରଂ ନିରବଦୟତେ ତ୍ରେଧାବିଭକ୍ତଂ ଜୁହୋତି ତ୍ରୟଂ
 ଇମେ ଲୋକା ଇମାନେବ ଲୋକାନ୍-ସୁମାବଦ୍ବୀର୍ଯ୍ୟାନ୍ କରୋତୀୟତ୍ୟଗ୍ରେ ଜୁହୋତ୍ୟ (୩)
 ଥେୟତ୍ୟଥେୟତି ତ୍ରୟଂ ଇମେ ଲୋକା ଏଭ୍ୟ ଏବୈନଂ ଲୋକେଭ୍ୟଃ ଶମୟତି ତ୍ରିସ୍ର
 ଉତ୍ତରା ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତି ଷଡ୍-ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଷଡ୍ ବା ରୁତବଂ ରୁଦ୍ରଭିରେବୈନଂ ଶମୟତି
 ଯଦନ୍ନୁପରିକ୍ରାମଂ ଜୁହୁୟାଦନ୍ତରବଚାରିଣଃ ରୁଦ୍ରଂ କୁର୍ଯାଦଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁଃ କସ୍ୟାଂ ବାଽହଂ ଦିଶି
 ରୁଦ୍ରଃ କସ୍ୟାଂ ବେତ୍ୟନ୍ନୁପରିକ୍ରାମମେବ ହୋତବ୍ୟମପରିବର୍ଗମେବୈନଂ ଶମୟତ୍ୟତା (୪)
 ବୈ ଦେବତାଃ ସୁବର୍ଗ୍ୟା ଯା ଉତ୍ତମାସ୍ତା ଯଜମାନଂ ବାଚୟତି ତାଭିରେବୈନଂ ସୁବର୍ଗଂ

ଲୋକଂ ଗମୟତି ଯଂ ହିଷ୍ୟାଭସ୍ୟଂ ସଞ୍ଜରେ ପଶୁନାଂ ନ୍ୟସ୍ୟେଦ୍ୟଃ ପ୍ରଥମଃ ପଶୁରଭିତିଷ୍ଠତି
ସ ଆର୍ତ୍ତମାଞ୍ଛତି (୫)॥

(ପଶୁନାଂ ଯତୋଃଶ୍ରେ କୁହ୍ୟେତ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତମେବେନଂ ଶମୟତି ତ୍ରିଂଶତଂ) ॥ ୫। ୪। ୩॥

(ପରିଷେଚନ-ବିକର୍ଷଣବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଶ୍ୱନ୍ତୁର୍ଜମିତି ପରି ଷିଞ୍ଜତି ମାର୍ଜୟତ୍ୟେବେନମଥୋ ତପୟତ୍ୟେବ ସ ଏନଂ
ତୁପ୍ୟୋଃସ୍ତୁଧନ୍ନଶୋଚନ୍ନମୁଷ୍ଟିଲୋକ ଉପ ତିଷ୍ଠତେ ତୃପ୍ୟତି ପ୍ରଜୟା ପଶୁଭିର୍ଯ ଏବଂ ବେଦ
ତାଂ ନ ଇଷ୍ମମୂର୍ତ୍ତଂ ଧତ୍ୱ ମରୁତଃ ସଂରରାଣା ଇତ୍ୟାହାନ୍ ବା ଉର୍ଗନ୍
ମରୁତୋଽନ୍ତମେବାବଂ ରୁନ୍ଧେଽଗ୍ନଂସ୍ତେ ଯୁଦମ୍ ତେ ଶୁ (୧) ଗୃହ୍ଣତୁ ଯଂ ହିଷ୍ମ ଇତ୍ୟାହ
ୟମେବ ହେଷ୍ଠି ତମସ୍ୟ ଯୁଧା ଚ ଶୁଚା ଚାପୟତି ତ୍ରିଃ ପରିଷିଞ୍ଜନ୍ ପୟେତି ତ୍ରିବୃଦ୍ଧା
ଅଗ୍ନିର୍ଯାବାନ୍ନେବାଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟ ଶୁଚଂ ଶମୟତି ତ୍ରିଃ ପୁନଃ ପୟେତି ଷଡ୍ ସଂ ପଦ୍ୟତେ ଷଡ୍ ବା
ରୁଚବଂ ରୁଦୁଭିରେବାସ୍ୟ ଶୁଚଂ ଶମୟତ୍ୟପାଂ ବା ଏତତ୍-ପୁଷ୍ପଂ ଯଦ୍ୱେତସୋଽପାଂ (୨)
ଶରୋଽବକା ବେତସଶାଖୟା ଚାବକାଭିଷ୍ଟୁ ବି କର୍ଷତ୍ୟାପୋ ବୈ ଶାନ୍ତାଃ ଶାନ୍ତାଭିରେବାସ୍ୟ
ଶୁଚଂ ଶମୟତି ଯୋ ବା ଅଗ୍ନିଂ ଚିତଂ ପ୍ରଥମଃ ପଶୁରଧିକ୍ରାମତୀଶ୍ୱରୋ ବୈ ତଂ ଶୁଚା
ପ୍ରଦହୋ ମଶୁକେନ୍ ବି କର୍ଷତ୍ୟେଷ ବୈ ପଶୁନାମନୁପଜୀବନାୟୋ ନ ବା ଏଷ ଗ୍ରାମ୍ୟେଷୁ
ପଶୁଷୁ ହିତୋ ନାଽଽରଣ୍ୟେଷୁ ତମେବ ଶୁଚାଽପୟତ୍ୟଷ୍ଟାଭିର୍ବି କର୍ଷତ୍ୟ (୩) ଷ୍ଟାକ୍ଷରା
ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରୋଽଗ୍ନିର୍ଯାବାନ୍ନେବାଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟ ଶୁଚତ୍ୟଂ ଶମୟତି ପାବକବତୀଭିରନ୍ ବୈ
ପାବକୋଽନ୍ତେନୈବାସ୍ୟ ଶୁଚତ୍ୟଂ ଶମୟତି ମୁଦ୍ୟର୍ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିର୍ବ୍ରହ୍ମଣ ଏତଦୁପଂ ଯତ୍
କୃଷ୍ଣାଜିନଂ କାଶ୍ଠୀ ଉପାନହାବୁପ ମୁଞ୍ଚତେ ବ୍ରହ୍ମଣୈବ
ମୃତ୍ୟୋରୁଦ୍ୟତ୍ତେଽନ୍ତର୍ଯ୍ୟାମିତ୍ତେଽନ୍ତରନ୍ନାଦ୍ୟାଦିତ୍ୟାହୁରନ୍ୟାମୁପମୁଞ୍ଚତେଽନ୍ୟାଂ ନାନ୍ତ (୪)

ରେବ ମୁତ୍ୟୋର୍ଧ୍ୱଭେଦବାନ୍ନାଦ୍ୟତ୍ୟଂ ରୁକ୍ଷେ ନମସ୍ତେ ହରସେ ଶୋଚିଷ୍ଠ ଇତ୍ୟାହ ନମସ୍କୃତ୍ୟ
 ହି ବସାନ୍ନାଂ ସମୁପତରନ୍ତ୍ୟନ୍ୟଂ ତେ ଅସ୍ମତ୍ପଦଫୁ ହେତୟ ଇତ୍ୟାହ ଯମେବ ଦ୍ୱେଷ୍ଟି ତମସ୍ୟ
 ଶୁଚାଂପିୟତି ପାବକୋ ଅସ୍ମତ୍ୟତ୍ୟଂ ଶିବୋ ଭବେତ୍ୟାହାନ୍ ବୈ ପାବକୋଽନମେବାବ
 ରୁକ୍ଷେ ହାତ୍ୟାମଧୁ କ୍ରାମତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା ଅପସ୍ୟବତୀଭ୍ୟାଂ ଶାନ୍ତିୟ (୫)॥

(ଶୁକ୍ଳେତସୋଽପାମଂଷୁଭିର୍ବି କର୍ଷତି ନାନ୍ତରେକାନ୍ ପଞ୍ଚାଶକ) ॥ ୫। ୪। ୪॥

(ବ୍ୟାଧାରଣ-ବୈଶ୍ୱକର୍ମଶାସ୍ତ୍ରତିବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ନୃଷଦେ ବତିତି ବ୍ୟାଘାରୟତି ପଞ୍ଜ୍ୟାଂଽହୁତ୍ୟା ଯଜ୍ଞମୁଖମା ରତେତେଽକ୍ଷୟା ବ୍ୟାଘାରୟତି
 ତସ୍ମାଦକ୍ଷୟା ପ୍ରଶବୋଽଙ୍ଗାନି ପ୍ର ହରନ୍ତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ଯସ୍ତସର୍ବ-କୁର୍ମାଦ୍ୟାତୟାମାଽସ୍ୟ
 ବସର୍ବ-କାରଃ ସ୍ୟାଦ୍ୟନ୍ତ ବସର୍ବ-କୁର୍ମାଦ୍ରକ୍ଷାଂଽସି ଯଜ୍ଞଂ ହନ୍ତ୍ୟୁର୍ବତିତ୍ୟାହ ପ୍ରରୋଽକ୍ଷମେବ
 ବସର୍ବ କରୋତି ନାସ୍ୟ ଯାତୟାମା ବସର୍ବ-କାରୋ ଭବତି ନ ଯଜ୍ଞଂ ରକ୍ଷାଂଽସି ଐତି
 ହୁତାଦୋ ବା ଅନ୍ୟ ଦେବା (୧) ଅହୁତାଦୋଽନ୍ୟ ତାନଂସ୍ମିତିଦେବୋଭୟାନ୍ ପ୍ରୀଣାତି ଯେ
 ଦେବା ଦେବାନାମିତି ଦଧ୍ୱା ମଧୁମିଶ୍ରେଣାବୋକ୍ଷତି ହୁତାଦଶ୍ଚୈବ ଦେବାନହୁତାଦଶ୍ଚ
 ଯଜମାନଃ ପ୍ରୀଣାତି ତେ ଯଜମାନଂ ପ୍ରୀଣନ୍ତି ଦଧ୍ୱେବ ହୁତାଦଃ ପ୍ରୀଣାତି ମଧୁଷାଽହୁତାଦୋ
 ଗ୍ରାମ୍ୟଂ ବା ଏତଦନ୍ତଂ ଯଦଧାରଣ୍ୟଂ ମଧୁ ଯଦଧ୍ୱା ମଧୁମିଶ୍ରେଣାବୋକ୍ଷତୁୟଭୟାଦ୍ୱାବରୁକ୍ଷ୍ୟେ
 ଗୁମୁଷ୍ଟିନାଽବୋକ୍ଷତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ (୨) ବୈ ଗୁମୁଷ୍ଟିଃ ସଂଯୋନିଭାୟ ହାତ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଅନୁପରିଚାରମବୋକ୍ଷତ୍ୟପରିବର୍ଗମେବୈନାନ୍ ପ୍ରୀଣାତି ବି ବା ଏଷ ପ୍ରୀଣୈଃ ପ୍ରଜୟା
 ପଶୁଭିରୂଧତେ ଯୋଽଗ୍ନିଂ ତିଦ୍ୱନ୍ଧୁ କ୍ରାମତି ପ୍ରାଣଦା ଅପାନଦା ଇତ୍ୟାହ
 ପ୍ରୀଣାନେବାଽଽମନ୍-ଧିଭେ ବର୍ଚ୍ଚୋଦା ବରିବୋଦା ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା ବୈ ବର୍ଚ୍ଚଃ ପ୍ରଶବୋ
 ବରିବଃ ପ୍ରଜାମେବ ପଶୁନାମନ୍-ଧିଭୁ ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବୁଦ୍ରମହନ୍ତଂ ବୁଦ୍ରୋ (୩) ହତଃ

ଷୋଡ଼ଶର୍ଥୋଗୈରସିନାସ୍ ଏତାମଗ୍ନୟେନୀକବତ୍
 ଆହୁତିମପଶ୍ୟତ୍ତାମକୁହୋତ୍ତସ୍ୟାଗ୍ନିରନୀକବାନ୍-ସ୍ୱେନ ଭାଗଧେୟେନ ପ୍ରୀତଃ ଷୋଡ଼ଶଧା
 ବୃତ୍ରସ୍ୟ ଭୋଗାନପ୍ୟଦହଞ୍ଚେଶ୍ୱକର୍ମଣେନ ପାପୁନେ ନିର୍ମୃତ୍ୟତ୍ ଯଦଗ୍ନୟେନୀକବତ୍
 ଆହୁତିଂ କୁହୋତ୍ୟଗ୍ନିରେବାସ୍ୟାନୀକବାନ୍-ସ୍ୱେନ ଭାଗଧେୟେନ ପ୍ରୀତଃ ପାପ୍ମାନମପି ଦହତି
 ବୈଶ୍ୱକର୍ମଣେନ ପାପୁନେ ନିର୍ମୃତ୍ୟତ୍ ଯଂ କାମୟେତ ତିରଂ ପାପୁନେ (୪)
 ନିର୍ମୃତ୍ୟତେତେ୍ୟକୈକଂ ତସ୍ୟ କୁହୁୟାଜିରମେବ ପାପୁନେ ନିର୍ମୃତ୍ୟତ୍ ଯଂ କାମୟେତ
 ତାଜକ୍ ପାପୁନେ ନିର୍ମୃତ୍ୟତେତି ସର୍ବାଣି ତସ୍ୟାନୁବ୍ରୃତ୍ୟ କୁହୁୟାଜାଗ୍ରୋବ ପାପୁନେ
 ନିର୍ମୃତ୍ୟତେଽଥୋ ଖଲୁ ନାନୈବ ସୁକ୍ରାଭ୍ୟାଂ କୁହୋତି ନାନୈବ ସୁକ୍ରୟୋର୍ବାୟଂ ଦଧାତ୍ୟଥୋ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତୈ (୫) ॥ (ଦେବାଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋ ବୃତ୍ରଶ୍ଚିରଂ ପାପୁନଶ୍ଚଦାରିଂଶଚ) ॥ ୫। ୪। ୫॥

(ସମିଦାଧାନ-ଅଗ୍ନିପ୍ରଣୟନ-ହୋତୁରପ୍ରତିରଥଜପବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଉଦେନମୁତ୍ତରାଂ ନୟେତି ସମିଧୁ ଆ ଦଧାତି ଯଥା ଜନଂ ଯତେଽବ ସଂ କରୋତି
 ତାଦୃଗ୍ରୋବ ତତ୍ତ୍ୱିସ୍ର ଆ ଦଧାତି ତ୍ୱିବୃଦ୍ଧା ଅଗ୍ନିର୍ଯାବାନେବାଗ୍ନିସ୍ତସ୍ତୈ ଭାଗଧେୟଂ
 କରୋତ୍ୟୋଦୁମ୍ବରୀର୍ଭବନ୍ଧୁର୍ବା ଉଦୁମ୍ବର ଉଜ୍ଜମେବାସ୍ମା ଅପି ଦଧାତ୍ୟଦୁ ଭା ବିଶ୍ୱେ ଦେବା
 ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣା ବୈ ବିଶ୍ୱେ ଦେବାଃ ପ୍ରାଣୌ (୧) ରେବୈନମୁଦ୍ୟଂଛତେଽଗ୍ନେ ଭରନ୍ତୁ
 ଚିତ୍ତଭିରିତ୍ୟାହ ଯସ୍ମା ଏବୈନଂ ତିଭାୟୋଦ୍ୟଂଛତେ ତେନୈବୈନଂ ସମର୍ଥୟତି ପଞ୍ଚ ଦିଶୋ
 ଦୈବାୟଂଜୀବନ୍ତୁ ଦେବୀରିତ୍ୟାହ ଦିଶୋ ହ୍ୟସୋଽନୁ ପ୍ରତ୍ୟବତେଽପାନତିଂ ଦୁର୍ମତିଂ
 ବାଧମାନା ଇତ୍ୟାହ ରକ୍ଷସାମପହତୈ ରାୟସୋଷେ ଯଜ୍ଞପତିମାଭଜନ୍ତୁରିତ୍ୟାହ ପ୍ରଶବୋ
 ବୈ ରାୟସୋଷଃ (୨) ପଶୁନେବାବ ରୁକ୍ଷେ ଷଡ୍-ଭିର୍ହରତି ଷଡ୍ ବା ରୁତବ
 ରୁଦ୍ରଭିରେବୈନଂ ହରତି ହେ ପରିଗୃହ୍ୟବତୀ ଭବତୋ ରକ୍ଷସାମପହତୈ

ସୁନ୍ଦରଶ୍ଚିହ୍ନିକେଶଃ ପୁରସ୍ତାଦିତ୍ୟାଂ ପ୍ରସୂତ୍ୟେ ତତଃ ପାବକା ଆଶିଷୋ ନେ
 କୁଷ୍ଠାମିତ୍ୟାହାନ୍ ବୈ ପାବକୋଽନମେବାବ ରୁକ୍ଷେ ଦେବାସୁରାଃ ସଂଯତ୍ତା ଆସନ୍ତେ
 ଦେବା ଏତଦ୍‌ପ୍ରତିରଥମପଶ୍ୟନ୍ତେନ ବୈ ତେ ପ୍ରତ୍ୟ (୩)

ସୁରାନଜୟନ୍ତଦ୍‌ପ୍ରତିରଥସ୍ୟାପ୍ରତିରଥଂ ଯଦ୍‌ପ୍ରତିରଥଂ ହିତୀୟେ ହୋତାଽନ୍ୟାହାପ୍ରତ୍ୟେବ
 ତେନ ଯଜ୍ଞମାନେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ ଜୟତ୍ୟଥେ ଅନଭିଜିତମେବାଭି ଜୟତି ଦଶର୍ଚଂ ଭବତି
 ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ୍-ବିରାଜେମୌ ଲୋକୌ ବିଧୂତାବନୟୋଲ୍ଲୋକୟୋର୍ବିଧୂତ୍ୟା ଅଥେ
 ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ୍-ଅନ୍ ବିରାଡ୍‌ବିରାଜେବାନାଦେଃ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତ୍ୟସଦିବ ବା

ଅନ୍ତରିକ୍ଷମନ୍ତରିକ୍ଷମିବାଽଽଗ୍ନୀଧ୍ରୁମାଗ୍ନୀଧ୍ରେ (୪) ଽଗ୍ନୀନ୍ ନି ଦଧାତି ସ୍ବଭାୟ ହାଭ୍ୟାଂ
 ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ବିମାନଂ ଏଷ ଦିବୋ ମଧ୍ୟ ଆସ୍ତ ଇତ୍ୟାହ ବ୍ୟେବୈତୟା ମିମୀତେ ମଧ୍ୟେ
 ଦିବୋ ନିହତଃ ପୃଷ୍ଠିରଶ୍ଳେତ୍ୟାହାନ୍ ବୈ ପୃଷ୍ଠ୍ୟନମେବାବ ରୁକ୍ଷେ ଚତ୍‌ସ୍ତୃରିରା ପୁଞ୍ଚାଦେତି
 ଚତ୍‌ସ୍ତୃରି ଛନ୍ଦାଽସି ଛନ୍ଦୋଭିରେବେନ୍ ବିଶ୍ବା ଅବୀବୃଧିତ୍ୟାହ ବୃଦ୍ଧିମେବୋପାବତ୍‌ତେ
 ବାଜାନାଽ ସପ୍ତତି ପତି (୫) ମିତ୍ୟାହାନ୍ ବୈ ବାଜୋଽନମେବାବ ରୁକ୍ଷେ ସୁମୁହୂର୍ଯ୍ଯଜ୍ଞୋ
 ଦେବାଽ ଆ ଚ ବକ୍ଷଦିତ୍ୟାହ ପ୍ରଜା ବୈ ପଶବଃ ସୁମ୍ନଂ ପ୍ରଜାମେବ ପଶୁନାମନ୍ ଧତ୍ରେ
 ଯକ୍ଷଦଗ୍ନିର୍ଦେବୋ ଦେବାଽ ଆ ଚ ବକ୍ଷଦିତ୍ୟାହ ସ୍ବଗାକୃତ୍ୟେ ବାଜସ୍ୟ ମା ପ୍ରସବେନୋଦ୍
 ଗ୍ରାଭେଶୋଦଗ୍ରଭାଦିତ୍ୟାହାସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟ ଉଦ୍ୟନ୍ତୁଦ୍-ଗ୍ରାଭ ଏଷ ନିମ୍ରୋଚନିଗ୍ରାଭୋ
 ବ୍ରହ୍ମଣୈବାଽଽମାନମୁଦ୍-ଗୁହ୍ମାତି ବ୍ରହ୍ମଣା ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାଂ ନି ଗୃହ୍ମାତି (୬)॥

(ପ୍ରାଣୈଃ ପୋଷୋଽପ୍ରତ୍ୟାଗ୍ନାନ୍ତେ ପତିମେଷ ଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୪। ୬॥

(ଚିତ୍ୟାରୋହଣଂ ତତ୍ରାଗ୍ନିନିଷେପାଦି ଚ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ପ୍ରାଚୀନନ୍ତୁ ପ୍ରଦିଶଂ ପ୍ରେହି ବିଦ୍ବାନିତ୍ୟାଂହ ଦେବଲୋକମେବୈତଲ୍ଲୋପାବର୍ତ୍ତତେ କ୍ରମଧ୍ବମଗ୍ନିନା
ନାକ୍ରମିତ୍ୟାହେମାନେବୈତଲ୍ଲା ଲୋକାନ କ୍ରମତେ ପୃଥୁବ୍ୟା
ଅହମୁଦନ୍ତରିକ୍ଷମାଃରୁହମିତ୍ୟାହେମାନେବୈତଲ୍ଲା ଲୋକାନ-ସୁମାରୋହତି ସୁବର୍ଣ୍ଣକ୍ଷୋ
ନାପେକ୍ଷତ୍ବ ଇତ୍ୟାଂହ ସୁବର୍ଣ୍ଣମେବୈତଲ୍ଲା ଲୋକମେତ୍ୟଗ୍ନେ ପ୍ରେହି (୧) ପ୍ରଥମୋ
ଦେବୟତାମିତ୍ୟାହୋଭୟେଷ୍ଟେବୈତଲ୍ଲା ଦେବମନୁଷ୍ୟେଷ୍ଟୁ ଚକ୍ଷୁର୍ଦଧାତି ପଞ୍ଚଭିରଧି କ୍ରାମତି
ପାଞ୍ଜୋ ଯୁଞ୍ଜୋ ଯାବାନେବ ଯୁଞ୍ଜସ୍ତେନ ସହ ସୁବର୍ଣ୍ଣଂ ଲୋକମେତି ନକ୍ଷୋଷାସେତି
ପୁରୋଽନୁବାକ୍ୟାମନ୍ତାଂହ ପ୍ରଭ୍ୟା ଅଗ୍ନେ ସହସ୍ରାକ୍ଷେତ୍ୟାଂହ ସାହସ୍ରଃ ପ୍ରଜାପତିଃ
ପ୍ରଜାପତେରାପ୍ତ୍ୟେ ତସ୍ମୈ ତେ ବିଧେମ ବାଜାୟ ସ୍ବାହେତ୍ୟାହାନ୍ଂ ବୈ ବାଜୋଽନୁମେବାବ
(୨) ରୁକ୍ଷେ ଦଧ୍ୟଃ ପୁର୍ଣାମୌଦୁମରୀଃ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠାୟାଂ ଜୁହୋତ୍ୟାଗ୍ନୈ ଦଧ୍ୟୁର୍ଗୁଦୁମରୋଽସୌ
ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠାଽମୁଷ୍ୟାମେବୋଜଂ ଦଧାତି ତସ୍ମାଦ୍ବମୁତୋଽର୍ବାଚୀମୂର୍ଜମୁପ ଜୀବାମସ୍ତିସ୍ବଭିଃ
ସାଦୟତି ତ୍ରିବୃଦ୍ବା ଅଗ୍ନିର୍ଯାବାନେବାଗ୍ନିଷ୍ଠଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ଗମୟତି ପ୍ରେକ୍ଷୋ ଅଗ୍ନେ ଦୀଦିହି ପୁରୋ
ନ ଇତ୍ୟୌଦୁମରୀମା ଦଧାତ୍ୟେଷା ବୈ ସୁର୍ମୀ କର୍ଣକାବତ୍ୟେତଲ୍ଲା ହ ସ୍ତ (୩) ବୈ ଦେବା
ଅସୁରାଣାଃ ଶତତ୍ରହାଂସ୍ତୁଃହନ୍ତି ଯଦେତଲ୍ଲା ସ୍ବମିଧମାଦଧାତି ବଜ୍ରମେବୈତକ୍ଷ୍ମତନ୍ମାଂ
ୟଜମାନୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାୟ ପ୍ର ହରତି ସ୍ବତ୍ୟା ଅଛମ୍ବର-କାରଂ ବିଧେମ ତେ ପରମେ ଜହ୍ନନ୍ତଗ୍ନ
ଇତି ବୈକଙ୍କତୀମା ଦଧାତି ଭା ଏବାବ ରୁକ୍ଷେ ତାଃ ସବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟସ୍ୟ ତିତ୍ରାମିତି
ଶମୀମୟଃ ଶାନ୍ତ୍ୟା ଅଗ୍ନିର୍ବା ହ ବା ଅଗ୍ନିଚିତଂ ଦୁହେଽଗ୍ନିଚିଦ୍ରାଽଗ୍ନିଂ ଦୁହେ ତାଃ (୪)
ସବିତୁର୍ବରେଣ୍ୟସ୍ୟ ତିତ୍ରାମିତ୍ୟାହୈଷ ବା ଅଗ୍ନେଦୌହସ୍ତମସ୍ୟ କର୍ଣ ଏବ
ଶ୍ରୀୟସୋଽବେଭେନ ହ ସ୍ନୈନଃ ସ ଦୁହେ ଯଦେତଲ୍ଲା ସ୍ବମିଧମା ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନିଚିଦେବ

ତଦଗ୍ନିଂ ଦୁହେ ସପ୍ତ ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧଃ ସପ୍ତ ଜିହ୍ବା ଜତ୍ୟାଃ ସପ୍ତେବାସ୍ୟ ସାପ୍ତାନି
 ପ୍ରାଣାତି ପୁର୍ଣ୍ଣାଂ ଜୁହୋତି ପୁର୍ଣ୍ଣ ଇବ ହି ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାପତେ (୫) ରାତ୍ରେୟ ନ୍ୟୁନୟା
 ଜୁହୋତି ନ୍ୟୁନାଞ୍ଜି ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜା ଅସୃଜତ ପ୍ରଜାନାଂ ସୃଷ୍ଟ୍ୟା ଅଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟୋ ନିଲାୟତ
 ସ ଦିଶୋଽନୁ ପ୍ରାବିଶୁଜୁହୁକ୍ଳନସା ଦିଶୋ ଧାୟେଦ୍ ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଏବେନମବ ରୁନ୍ଧେ ଦଧା
 ପୁରସ୍ତାଞ୍ଜୁହୋତ୍ୟାଜ୍ୟେନୋପରିଷ୍ଠାଭେଜଞ୍ଜେବାସ୍ତା ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଚ ସମୀଚୀ ଦଧାତି
 ହାଦଶକପାଲୋ ବୈଶ୍ବାନରୋ ଭବତି ହାଦଶ ମାସାଃ ସଂବସୁରଃ
 ସଂବସୁରୋଽଗ୍ନିବୈଶ୍ବାନରଃ ସାକ୍ଷା (୬) ଦେବ ବୈଶ୍ବାନରମବ ରୁନ୍ଧେ ଯତ୍-ପ୍ରୟାଜାନୁୟାଜାନ
 କୁର୍ଯ୍ୟାଦିକଂସ୍ତଃ ସା ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ଦର୍ବହୋମଂ କରୋତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବୈ
 ବୈଶ୍ବାନରୋ ବିଶ୍ୱରୁତୋ ବୈଶ୍ବାନରଂ ହୁତ୍ବା ମାରୁତାନ୍ ଜୁହୋତି ରାଷ୍ଟ୍ର ଏବ ବିଶ୍ୱମନୁ
 ବଧାତ୍ୟୁଜେବୈଶ୍ବାନରସ୍ୟାଽଂଶ୍ରାବୟତ୍ୟପାଂଶୁ ମାରୁତାନ୍ ଜୁହୋତି ତସ୍ମାଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ବିଶ୍ୱମତି
 ବଦତି ମାରୁତା ଭବନ୍ତି ମରୁତୋ ବୈ ଦେବାନାଂ ବିଶୋ ଦେବବିଶେନୈବାସ୍ତେ
 ମନୁଷ୍ୟବିଶମବ ରୁନ୍ଧେ ସପ୍ତ ଭବନ୍ତି ସପ୍ତଗଣା ବୈ ମରୁତୋ ଗଣଶ ଏବ ବିଶ୍ୱମବ ରୁନ୍ଧେ
 ଗଣେନ ଗଣମନୁଦ୍ରୁତ୍ୟ ଜୁହୋତି ବିଶମେବାସ୍ତା ଅନୁବର୍ମାନଂ କରୋତି (୭)॥
 (ଅଗ୍ନେ ପ୍ରେହ୍ୟବଂ ସ୍ଥ ଦୁହେ ତାଂ ପ୍ରଜାପତେଃ ସାକ୍ଷାନ୍ନୁଷ୍ୟବିଶମେକ ବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୫। ୪। ୭॥

(ବସୋର୍ଧାରାବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବସୋର୍ଧାରାଂ ଜୁହୋତି ବସୋର୍ମେ ଧାରାଽସଦିତି ବା ଏଷା ହୁୟତେ ଘୃତସ୍ୟ ବା
 ଏନମେଷା ଧାରାଽମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ପିନ୍ଦମାନୋପ ତିଷ୍ଠତ ଆଜ୍ୟେନ ଜୁହୋତି ତେଜୋ ବା
 ଆଜ୍ୟଂ ତେଜୋ ବସୋର୍ଧାରା ତେଜସ୍ୱୈବାସ୍ତେ ତେଜୋଽବ ରୁନ୍ଧେଽଥୋ କାମା ବୈ
 ବସୋର୍ଧାରା କାମାନେବାବ ରୁନ୍ଧେ ଯଂ କାମୟେତ ପ୍ରାଣାନସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟଂ ବି (୧) ଛିନ୍ଦ୍ୟାନିତି

ବିଗ୍ରାହଂ ତସ୍ୟ ଜୁଷ୍ଟିୟାତ୍ ପ୍ରାଣାନେବାସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟଂ ବି ଛିନ୍ନତ୍ରି ଯଂ କାମୟେତ
 ପ୍ରାଣାନସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟଂ ସଂ ତନ୍ନୁୟାମିତି ସନ୍ତତଂ ତସ୍ୟ ଜୁଷ୍ଟିୟାତ୍ ପ୍ରାଣାନେବାସ୍ୟାନ୍ନାଦ୍ୟଂ ସଂ
 ତନୋତି ହ୍ରାଦଂଶ ହ୍ରାଦଶାନି ଜୁହୋତି ହ୍ରାଦଂଶ ମାସାଃ ସଂବସୁରଃ ସଂବସୁରେଣୈବାସ୍ମା
 ଅନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେଃକଂ ଚ ମେଃକ୍ଷୁକ ମଂ ଇତ୍ୟାହୈତଦ୍ୱା (୨) ଅନ୍ନସ୍ୟ ରୂପଂ
 ରୂପେଣୈବାନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେଃକ୍ଷିଣ୍ଠ ମଂ ଆପଂଶ୍ଚ ମଂ ଇତ୍ୟାହୈଷା ବା ଅନ୍ନସ୍ୟ ଯୋନିଃ
 ସଯୋନେସ୍ୟବାନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେଃପ୍ରେହାଣି ଜୁହୋତି ଦେବତା ଏବାବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ଯତ୍-ସବେଷାମଧ୍ୟମିନ୍ଦ୍ରଃ ପ୍ରତି ତସ୍ମାଦିନ୍ଦ୍ରୋ ଦେବତାନାଂ ଭୂୟିଷ୍ଟଭାକ୍ତମ୍
 ଇନ୍ଦ୍ରମୁତ୍ତରମାହେନ୍ଦ୍ରିୟମେବାସ୍ମିନ୍ନୁପରିଷ୍ଟାଦ୍ ଦଧାତି ଯଜ୍ଞାୟାନ୍ତି ଜୁହୋତି ଯଜ୍ଞୋ (୩) ବୈ
 ଯଜ୍ଞାୟାନ୍ତି ଯଜ୍ଞମେବାବଂ ରୁନ୍ଧେଃଥୋ ଏତସ୍ତୈ ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ଯଜ୍ଞମବଂ
 ରୁନ୍ଧେଃବଭୂଥଶ୍ଚ ମେ ସ୍ୱଗାକାରଶ୍ଚ ମଂ ଇତ୍ୟାହ ସ୍ୱଗାକୃତ୍ୟା ଅଗ୍ନିଶ୍ଚ ମେ ଘର୍ମଶ୍ଚ ମଂ
 ଇତ୍ୟାହୈତସ୍ତୈ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସସ୍ୟ ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମବଂ ରୁନ୍ଧ ରକ୍ ଚ ମେ ସାମଂ
 ଚ ମଂ ଇତ୍ୟାହୈ (୪) ତସ୍ତୈ ଛନ୍ଦସାଂ ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟବଂ ରୁନ୍ଧେ ଗର୍ଭାଶ୍ଚ
 ମେ ବସ୍ତାଶ୍ଚ ମଂ ଇତ୍ୟାହୈତସ୍ତୈ ପଶୁନାଂ ରୂପଂ ରୂପେଣୈବ ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ କଳ୍ମାନ୍
 ଜୁହୋତ୍ୟକ୍ଳୃପ୍ତସ୍ୟ କ୍ଳୃପ୍ତେୟଂ ଯୁଗ୍ମଦୟୁଜେ ଜୁହୋତି ମିଥୁନଦ୍ୱାୟୋଭୁରାବତୀ ଭବତୋଽଭିକ୍ରାନ୍ତ୍ୟା
 ଏକା ଚ ମେ ତ୍ରିସ୍ରଶ୍ଚ ମଂ ଇତ୍ୟାହ ଦେବଛନ୍ଦସଂ ବା ଏକା ଚ ତ୍ରିସ୍ରଶ୍ଚ (୫) ମନୁଷ୍ୟଛନ୍ଦସଂ
 ଚତସ୍ରଶ୍ଚାଷ୍ଟୌ ଚ ଦେବଛନ୍ଦସଂ ଚୈବ ମନୁଷ୍ୟଛନ୍ଦସଂ ଚାବଂ ରୁନ୍ଧ ଆ ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ରିଂଶତୋ
 ଜୁହୋତି ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ୍ରିଂଶସ୍ତୈ ଦେବତା ଦେବତା ଏବାବଂ ରୁନ୍ଧ ଆଂଷ୍ଟାଚ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶତୋ
 ଜୁହୋତ୍ୟଷ୍ଟାଚ୍ଚତ୍ୱାରିଂଶଦକ୍ଷରା ଜଗତୀ ଜାଗତାଃ ପଶବୋ ଜଗତ୍ୟୈବାଶ୍ଚୈ ପଶୁନବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ବାଜଶ୍ଚ ପ୍ରସବଶ୍ଚୈତି ହ୍ରାଦଶଂ ଜୁହୋତି ହ୍ରାଦଶ ମାସାଃ ସଂବସୁରଃ ସଂବସୁର ଏବ

ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି (୬)॥ (ବି ବୈ ଯଜ୍ଞଃ ସାମଂ ଚ ମଂ ଇତ୍ୟାହ ଚ ତିସ୍ରଶ୍ଳୋକାନଂ ପଞ୍ଚାଶକଂ) ॥୫।୪।୮॥

(ବାଜପ୍ରସବୀୟହୋମବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟାଂପାକ୍ରାମଦ୍-ଭାଗଧେୟମିଚ୍ଛମାନୁଷ୍ଠଂ ଦେବା ଅବୁବନ୍ଧୁପଂ ନ ଆ ବର୍ତ୍ତସ୍ବ
 ହବ୍ୟଂ ନୋ ବହେତି ସୋଽବ୍ରବୀସ୍ବରଂ ବୃଣୋ ମହ୍ୟମେବ ବାଜପ୍ରସବୀୟଂ ଜୁହବନ୍ନିତି
 ତସ୍ମାଦବଗ୍ନୟେ ବାଜପ୍ରସବୀୟଂ ଜୁହତି ଯସ୍ମାଜପ୍ରସବୀୟଂ ଜୁହୋତ୍ୟଗ୍ନିମେବ
 ତଦ୍-ଭାଗଧେୟେନ ସମର୍ଥୟତ୍ୟଥୋ ଅଭିଷେକ ଏବାସ୍ୟ ସ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶଭିର୍ଜୁହୋତି ସପ୍ତ
 ଗ୍ରାମ୍ୟା ଓଷଧୟଃ ସପ୍ତା (୧) ଧରଣ୍ୟା ଉଭୟାସ୍ତାମବରୁଦ୍ଧ୍ୟା ଅନ୍ନସ୍ୟାନ୍ନସ୍ୟ
 ଜୁହୋତ୍ୟନ୍ନସ୍ୟାନ୍ନସ୍ୟାବରୁଦ୍ଧ୍ୟା ଔଦୁମ୍ବରେଣ ସୁବେଶଂ ଜୁହୋତ୍ୟର୍ଗ୍ଗା ଉଦୁମ୍ବର
 ଉର୍ଗନ୍ନମୁର୍ଜେବାସ୍ମା ଉର୍ଜମନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେଽଗ୍ନିର୍ବୈ ଦେବାନାମଭିଷିକ୍ତୋଽଗ୍ନିଚିହ୍ନନ୍ନୁଷ୍ୟାଶାଂ
 ତସ୍ମାଦଗ୍ନିଚିହ୍ନସ୍ତତି ନ ଧାବେଦବରୁଦ୍ଧଃ ସ୍ୟସ୍ୟାନ୍ନମନ୍ନମିବ ଖଲୁ ବୈ ବର୍ଷଂ
 ଯଜ୍ଞାବେଦନ୍ନାଦ୍ୟାଂଜାବେଦୁପାବର୍ତ୍ତେତାନ୍ନାଦ୍ୟମେବାଭ୍ୟୁ (୨) ପାବର୍ତ୍ତତେ ନକ୍ତୋଷାସେତି
 କୁଷ୍ଠାୟେ ଶ୍ଵେତବଂସାୟେ ପୟସା ଜୁହୋତ୍ୟହ୍ନୈବାସ୍ନୈ ରାତ୍ରିଂ ପ୍ର ଦାପୟତି
 ରାତ୍ରିୟାଽହରହୋରାତ୍ରେ ଏବାସ୍ନୈ ପ୍ରଭେ କାମମନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଦୁହାତେ ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୋ ଜୁହୋତି
 ରାଷ୍ଟ୍ରମେବାବଂ ରୁନ୍ଧେ ସ୍ପତ୍-ଭିର୍ଜୁହୋତି ସ୍ପତ୍ ବା ରତବଂ ରତୁଷ୍ଟେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ଭୁବନସ୍ୟ
 ପତ୍ ଇତି ରଥମୁଖେ ପଞ୍ଚାଽଽହୁତୀର୍ଜୁହୋତି ବଜ୍ରୋ ବୈ ରଥୋ ବଜ୍ରୈଶ୍ଵେବ ଦିଶୋ (୩)
 ଽଭି ଜୟତ୍ୟଗ୍ନିଚିତଂ ହ ବା ଅମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ବାତୋଽଭି ପବତେ ବାତନାମାନି
 ଜୁହୋତ୍ୟଭ୍ୟବୈନମମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ବାତଃ ପବତେ ଦ୍ରାଶି ଜୁହୋତି ତ୍ରୟଂ ଇମେ ଲୋକା
 ଏଭ୍ୟ ଏବ ଲୋକେଭ୍ୟା ବାତମବଂ ରୁନ୍ଧେ ସମୁଦ୍ରୋଽସି ନଭସ୍ତାନିତ୍ୟାହ୍ନୈତହ୍ନୈ ବାତସ୍ୟ
 ରୂପଃ ରୂପେଶ୍ଵେବ ବାତମବଂ ରୁନ୍ଧେଽଞ୍ଜଲିନା ଜୁହୋତି ନ

ହେଁତେଷାମନ୍ୟଥାଃଃସ୍ତୁତିରବକଳ୍ପତେ (୪)॥(ଓଷଧଃ ସ୍ତୁତି ଦିଶୋଽନ୍ୟଥା ହେ ଚ)॥୫।୪।୯॥

(ଅଗ୍ନିୟୋଗପୁନଶ୍ଚିତିବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସୁବର୍ଗାୟ ବୈ ଲୋକାୟ ଦେବରଥୋ ଯୁଜ୍ୟତେ ଯତ୍ରାକୁତାୟ ମନୁଷ୍ୟରଥ ଏଷ ଖଲୁ ବୈ
 ଦେବରଥୋ ଯଦଗ୍ନିରଗ୍ନିଂ ଯୁନକ୍ତି ଶବଂସା ଦୁତେନେତ୍ୟାହ ଯୁନକ୍ତ୍ୟେବୈନଂ ସ ଏନଂ ଯୁକ୍ତଃ
 ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମତି ବହତି ଯସର୍ବାଭିଃ ପଞ୍ଚଭିର୍ଯୁଜ୍ୟାଦ୍ୟୁକ୍ତୋଽସ୍ୟାଗ୍ନିଃ ପ୍ରତ୍ୟୁତଃ
 ସ୍ୟାଦପ୍ରତିଷ୍ଠିତା ଆହୁତୟଃ ସ୍ୱରପ୍ରତିଷ୍ଠିତାଃ ସୋମା ଅପ୍ରତିଷ୍ଠିତାନ୍ୟକ୍-ଥାନି ତିସ୍ତୁଭିଃ
 ପ୍ରାତଃସବନେଽଭି ମୃଶତି ତ୍ରିବୃ (୧) ହା ଅଗ୍ନିର୍ଯାବାନେବାଗ୍ନିସ୍ତଂ ଯୁନକ୍ତି ଯଥାଽନସି ଯୁକ୍ତ
 ଆଧୀୟତ ଏବମେବ ତତ୍ ପ୍ରତ୍ୟାହୁତୟସ୍ତସ୍ତୁତି ପ୍ରତି ସୋମାଃ ପ୍ରତ୍ୟୁକ୍-ଥାନି ଯଜ୍ଞାୟଜ୍ଞିୟସ୍ୟ
 ସୋତ୍ରେ ହାଭ୍ୟାମତି ମୃଶତ୍ୟେତାବାନ୍ ବୈ ଯଜ୍ଞୋ ଯାବାନଗ୍ନିଷ୍ଟୋମୋ ଭୂମା ଭା ଅସ୍ୟାତ
 ଉର୍ଧ୍ୱଃ କ୍ରିୟତେ ଯାବାନେବ ଯଜ୍ଞସ୍ତମଂତତୋଽହାରୋହତି ହାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟା
 ଏକୟାଽପ୍ରସ୍ତୁତଂ ଭବତ୍ୟଥା (୨) ଽଭି ମୃଶତ୍ୟୁପୈନମୁର୍ଭରୋ ଯଜ୍ଞୋ ନମତ୍ୟଥୋ ସଂତତ୍ୟେ
 ପ୍ର ବା ଏଷୋଽସ୍ମାଲୋକାକ୍ୟବତେ ଯୋଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତେ ନ ବା ଏତସ୍ୟାନିଷ୍ଠକ ଆହୁତିରବ
 କଳ୍ପତେ ଯାଂ ବା ଏଷୋଽନିଷ୍ଠକ ଆହୁତିଂ କୁହୋତି ସ୍ରବତି ବୈ ସା ତାଂ ସ୍ରବନ୍ତାଂ
 ଯଜ୍ଞୋଽନୁ ପରା ଭବତି ଯଜ୍ଞଂ ଯଜମାନୋ ଯତ୍-ପୁନଶ୍ଚିତିଂ ଚିନ୍ତତ ଆହୁତୀନାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ
 ପ୍ରତ୍ୟାହୁତୟସ୍ତସ୍ତୁତି (୩) ନ ଯଜ୍ଞଃ ପରାଭବତି ନ ଯଜମାନୋଽଷ୍ଟାରୁପଂ ଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା
 ଗାୟତ୍ରୀ ଗାୟତ୍ରେଣୈବୈନଂ ଛନ୍ଦସା ଚିନ୍ତତେ ଯଦେକାଦଶ ଚୈଷ୍ଟୁଭେନ ଯତ୍-ହାଦଶ
 ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦୋଭିରେବୈନଂ ଚିନ୍ତତେ ନପାକ୍ତୋ ବୈ ନାମୈଷୋଽଗ୍ନିର୍ଯତ୍ ପୁନଶ୍ଚିତିର୍ଯ
 ଏବଂ ବିହାନ୍ ପୁନଶ୍ଚିତିଂ ଚିନ୍ତତ ଆ ତୁତୀୟାତ୍ ପୁରୁଷାଦନମତି ଯଥା ବୈ ପୁନରାଧେୟ
 ଏବଂ ପୁନଶ୍ଚିତିର୍ଯୋଽଗ୍ନାଧେୟେନ ନ (୪) ଧ୍ୟୋତି ସ ପୁନରାଧେୟମା ଧତ୍ରେ ଯୋଽଗ୍ନିଂ

ଚିତ୍ତା ନର୍ଯ୍ୟୋତି ସ ପୁନଶ୍ଚିତଂ ଚିନ୍ତେତ୍ ଯତ୍-ପୁନଶ୍ଚିତଂ ଚିନ୍ତତ ରକ୍ଷା ଅଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁର୍ନ
 ଚେତସ୍ୟେତି ରୁଦ୍ରୋ ବା ଏଷ ଯଦ୍-ଗ୍ରିୟାନ୍ତା ବ୍ୟାଘ୍ରଃ ସୁପ୍ତଂ ବୋଧୟତି ତାଦୃଗ୍ରେବ ତଦଥୋ
 ଖଲ୍ଲାହୁଷ୍ଟେତସ୍ୟେତି ଯଥା ବସୀୟାଃ ସଂ ଭାଗଧେୟେନ ବୋଧୟତି ତାଦୃଗ୍ରେବ
 ତଦ୍ଧନୁରଗ୍ରିମଚିନ୍ତତ୍ ତେନ ନାଃଃର୍ଯ୍ୟୋସ୍ତ ଏତାଂ ପୁନଶ୍ଚିତମପଶ୍ୟତ୍ମାମଚିନ୍ତତ୍ ତୟା ବୈ ସ
 ଆର୍ଯ୍ୟୋଦ୍ୟତ୍ ପୁନଶ୍ଚିତଂ ଚିନ୍ତତ ରକ୍ଷେୟ (୫)॥

(ତ୍ରିବୃଦ୍ୟା ତିଷ୍ଠତ୍ୟଗ୍ନାଧେୟେନ ନାଃଚିନ୍ତତ ସ୍ବପ୍ନଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୪। ୧୦॥

(କାମ୍ୟଚିତିବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଛନ୍ଦଶ୍ଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତ ପଶୁକାମଃ ପଶବୋ ବୈ ଛନ୍ଦାଃ ସି ପଶୁମାନେବ ଭବତି ଶ୍ୟେନଚିତଂ
 ଚିନ୍ତୀତ ସୁବର୍ଗକାମଃ ଶ୍ୟେନୋ ବୈ ବୟସାଂ ପତିଷ୍ଠଃ ଶ୍ୟେନ ଏବ ଭୂତା ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକଂ
 ପତତି କଙ୍କଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତ ଯଃ କାମୟେତ ଶୀର୍ଷଶ୍ଚାନୁମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ସ୍ୟାମିତି
 ଶୀର୍ଷଶ୍ଚାନେବାମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ଭବତ୍ୟଲଜ୍ଜଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତ ଚତୁଃ ସୀତଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠାକାମଶ୍ଚତସ୍ତ୍ରୋ
 ଦିଶୋ ଦିକ୍ଷେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ପ୍ର ଉଗଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍ ପ୍ରେ (୧) ବ
 ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍ନୁଦତ ଉଭୟତଃ ପ୍ର-ଉଗଂ ଚିନ୍ତୀତ ଯଃ କାମୟେତ ପ୍ରଜାତାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍-ନୁଦେୟ
 ପ୍ରତି ଜନିଷ୍ୟମାଶାନିତି ପ୍ରେବ ଜାତାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନ୍-ନୁଦତେ ପ୍ରତି ଜନିଷ୍ୟମାଶାନ୍
 ରଥଚକ୍ରଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟବାନ୍ ବଜ୍ରୋ ବୈ ରଥୋ ବଜ୍ରମେବ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପ୍ର
 ହରତି ଦ୍ରୋଣଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତାନ୍ତକାମୋ ଦ୍ରୋଣୋ ବା ଅନ୍ତଃ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟେ ସନ୍ଧ୍ୟୋନ୍ୟବାନ୍ନୁମବ
 ରୁକ୍ଷେ ସମୁହ୍ୟଂ ଚିନ୍ତୀତ ପଶୁକାମଃ ପଶୁମାନେବ ଭବତି (୨) ପରିଚାୟଂ ଚିନ୍ତୀତ
 ଗ୍ରାମକାମୋ ଗ୍ରାମେ୍ୟବ ଭବତି ଶ୍ଲଶାନଚିତଂ ଚିନ୍ତୀତ ଯଃ କାମୟେତ ପିତୃଲୋକ
 ରଧୁୟାମିତି ପିତୃଲୋକ ଏବର୍ଯ୍ୟୋତି ବିଶ୍ବାମିତ୍ରଜମଦଗ୍ନୀ ବସିଷ୍ଠେନାସ୍ତର୍ପେତାଃ ସ ଏତା

ଜନଦର୍ଶିବିହବ୍ୟା ଅପଶ୍ୟତ୍ତା ଉପାଧତ୍ତ ତାଭିର୍ବେ ସ ବସିଷସ୍ୟେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମବୃଦ୍ଧିଃ
 ଯଦ୍ବିହବ୍ୟା ଉପ ଦଧାତୀହିୟମେବ ତାଭିର୍ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ଯଜମାନେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃଦ୍ଧେ
 ହୋତୁର୍ପିଷ୍ଠେ ଉପ ଦଧାତି ଯଜମାନାୟତନଂ ବୈ (୩) ହୋତା ସ୍ବ ଏବାସ୍ମା ଆୟତନ
 ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟମବଂ ରୁଦ୍ଧେ ହ୍ରାଦଶୋପଂ ଦଧାତି ହ୍ରାଦଶାକ୍ଷରା ଜଗତୀ ଜାଗତାଃ ପ୍ରଶବେ
 ଜଗତ୍ୟିବାସ୍ଥେ ପ୍ରଶୁନବଂ ରୁଦ୍ଧେଽଷ୍ଟାବଂଷାବନ୍ୟେଷୁ ଧୂଷିରେଷୁପଂ ଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାଶଂପାଃ ପ୍ରଶବଃ
 ପ୍ରଶୁନେବାବଂ ରୁଦ୍ଧେ ଷଶ୍-ମାର୍ଜାଲୀୟେ ଷଡ୍ ବା ରୁତବଂ ରୁତବଃ ଖଲୁ ବୈ ଦେବାଃ ପିତରଂ
 ରୁତୁନେବ ଦେବାନ୍-ପିତୃନ୍-ପ୍ରୀଣାତି (୪)॥

(ପ୍ର ଭବତି ଯଜମାନାୟତନଂ ବା ଅଷ୍ଟା ଚତ୍ବାରିଂଶକ) ॥ ୫। ୪। ୧୧॥

(ଅଶ୍ବମେଧୀୟସ୍ତୋତ୍ରଗତଋକ୍-ସ୍ତୋମସାମବିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପବଂସ୍ବ ବାଜସାତୟ ଇତ୍ୟନ୍ବୁଷ୍ଟକ୍-ପ୍ରତିପଦ୍-ଭବତି ତିସ୍ରୋଽନ୍ବୁଷ୍ଟଭିଷ୍ଟତସ୍ତୋ ଗାୟତ୍ରିୟୋ ଯତ୍
 ତିସ୍ରୋଽନ୍ବୁଷ୍ଟଭିଷ୍ଟସ୍ତାଦଶ୍ବିଭିଷ୍ଟିଷ୍ଟଂ ଶ୍ବିଷ୍ଟତି ଯଜତସ୍ତୋ ଗାୟତ୍ରିୟସ୍ତସ୍ତାତ୍ ସର୍ବାଂ ଶ୍ବତୁରଃ
 ପଦଃ ପ୍ରତିପଦ୍ ପଲୀୟତେ ପରମା ବା ଏଷା ଛନ୍ଦସାଂ ଯଦନ୍ବୁଷ୍ଟକ୍ ପରମଶ୍ବତୁଷ୍ଟୋମଃ
 ସ୍ତୋମାନାଂ ପରମସ୍ତ୍ରୀରାତ୍ରୋ ଯଜ୍ଞାନାଂ ପରମୋଽଶ୍ବଃ ପଶୁନାଂ ପରମେଶ୍ବେବୈନଂ ପରମତାଂ
 ଗମୟତ୍ୟକବିଂଶମହର୍ଭବତି (୧) ଯସ୍ମିନ୍ନଶ୍ବ ଆଲଭ୍ୟତେ ହ୍ରାଦଶ ମାସାଃ ପଞ୍ଚତବସ୍ତୟଂ
 ଇମେ ଲୋକା ଅସାବାଦିତ୍ୟ ଏକବିଂଶ ଏଷ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋଽଶ୍ବସ୍ତମେବ
 ସାକ୍ଷାଦୂୟୋତି ଶଙ୍କରୟଃ ପୁଷଂ ଭବନ୍ତ୍ୟନ୍ୟଦନ୍ୟଛନ୍ଦୋଽନ୍ୟେନ୍ୟେ ବା ଏତେ ପ୍ରଶବ ଆ
 ଲଭ୍ୟନ୍ତ ଉତେବ ଗ୍ରାମ୍ୟା ଉତେବାଽଽରଣ୍ୟା ଯଜ୍ଞଙ୍କରୟଃ ପୁଷଂ ଭବନ୍ତ୍ୟଶ୍ବସ୍ୟ ସର୍ବଭାୟଂ
 ପାର୍ଥୁରଶ୍ନଂ ବ୍ରହ୍ମସାମଂ ଭବତି ରଶ୍ମିନା ବା ଅଶ୍ବୋ (୨) ଯତ ଇଶ୍ବରୋ ବା
 ଅଶ୍ବୋଽୟତୋଽପ୍ରତିଷ୍ଠିତଃ ପରାଂ ପରାବତଂ ଗନ୍ତୋୟତ୍ ପାର୍ଥୁରଶ୍ନଂ ବ୍ରହ୍ମସାମଂ ଭବନ୍ତ୍ୟଶ୍ବସ୍ୟ

ଯତ୍ୟେ ଧୃତ୍ୟେ ସଂକୃତ୍ୟଚ୍ଛାବାକସ୍ୟାମଂ ଭବତ୍ୟସନ୍ନୟଞ୍ଜୋ ବା ଏଷ ଯଦଂଶମେଧଃ
କଷ୍ଟହେଦେତ୍ୟାହୁର୍ଯଦି ସର୍ବୋ ବା କ୍ରିୟତେ ନ ବା ସର୍ବ ଇତି ଯତ୍-ସଂକୃତ୍ୟଚ୍ଛାବାକସ୍ୟାମଂ
ଭବତ୍ୟଶ୍ଚସ୍ୟ ସର୍ବଭାୟ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ୍ୟା ଅନନ୍ତରାୟାୟ ସର୍ବସ୍ତୋମୋଽତିରାତ୍ର ଉତ୍ତମମହର୍ଭବତି
ସର୍ବସ୍ୟାଃଽପ୍ତ୍ୟେ ସର୍ବସ୍ୟ ଜିତ୍ୟେ ସର୍ବମେବ ତେନାଃଽପ୍ତୋତି ସର୍ବଂ ଜୟତି (୩)॥
(ଅହର୍ଭବତି ବା ଅଶ୍ୱୋଽହର୍ଭବତି ଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୪। ୧୨॥

=|| ୦ ||=

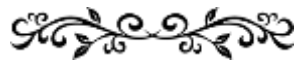
(ଦେବାସୁରାସ୍ତେନର୍ତ୍ତବ୍ୟା ରୁଦ୍ରୋଽଶ୍ୱାନ୍ନୁଷ୍ଠଦେ ବହୁଦେନଂ ପ୍ରାଚୀମିତି ବସୋଧାରାମୁଗ୍ଧିର୍ଦେବେଭ୍ୟଃ
ସୁବର୍ଗାୟ ଯତ୍ରାକୁତାୟ ଛନ୍ଦଶ୍ଚିତଂ ପବସ୍ତୁ ହାଦଶ ॥ ୧୨॥)

(ଦେବାସୁରା ଅଜାୟାଂ ଘର୍ମଂ ବୈ ଗୁମୁଷ୍ଟିଃ ପ୍ରଥମୋ ଦେବୟତାମେତସ୍ମୈ ଛନ୍ଦସାଂ
ରୁପମୁଦ୍ୟୋତ୍ୟଶ୍ଚୈ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୮॥)

(ଦେବାସୁରାଃ ସର୍ବଂ ଜୟତି ॥)

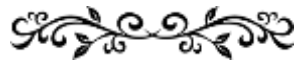
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ଚତୁର୍ଥଃ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୪ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ବାୟୁବ୍ୟପଶ୍ଚାଦ୍ୟାନାଂ ନିରୂପଣମ୍ |

(ଦୀକ୍ଷଣୀୟେଷ୍ଠିସ୍ତୁତବିଷ୍ଣୁ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଯଦେକେନ ସଂସ୍ଥାପୟତି ଯଜ୍ଞସ୍ୟ ସଂତତ୍ୟା ଅବିଚ୍ଛେଦାୟେନ୍ଦ୍ରାଃ ପ୍ରଣବୋ ଯେ ମୁଷ୍ଟିରା
ଯଦୈନ୍ଦ୍ରାଃ ସଂତୋଽଗ୍ନିଭ୍ୟା ଆ ଲଭ୍ୟନ୍ତେ ଦେବତାଭ୍ୟଃ ସମଦଂ ଦଧାତ୍ୟାଗ୍ନେୟାସ୍ତ୍ରୁଷ୍ଟଭୋ
ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟାଃ କୁର୍ଯ୍ୟାଦ୍ୟଦାଗ୍ନେୟାସ୍ତେନାଽଽଗ୍ନେୟା ଯତ୍ତୁଷ୍ଟଭସ୍ତେନ୍ଦ୍ରାଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟେ ନ
ଦେବତାଭ୍ୟଃ ସମଦଂ ଦଧାତି ବାୟୁବେ ନିୟୁତ୍ତେ ତୁପରମା ଲଭତେ
ତେଜୋଽଗ୍ନେର୍ବାୟୁସ୍ତେଜସ ଏଷ ଆ ଲଭ୍ୟତେ ତସ୍ମାଦ୍ୟଦ୍ରିୟତ୍ ବାୟୁ (୧) ବୀତି
ତଦ୍ରିୟତ୍-ତଦ୍ରିୟତ୍ ସମେବ ତତ୍ତେଜୋଽନ୍ୱେତି ଯନ୍ ନିୟୁତ୍ତେ ସ୍ୟାଦୁକ୍ତାଦ୍ୟଦ୍ୟଜ୍ଞମାନୋ
ନିୟୁତ୍ତେ ଭବତି ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟାନୁକ୍ତାଦାୟ ବାୟୁମତୀ ଶ୍ୱେତବତୀ ଯାଜ୍ୟାନୁବାକ୍ୟେ ଭବତଃ
ସତେଜସ୍ତ୍ୱାୟ ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭଃ ସମବର୍ତ୍ତତାଗ୍ର ଇତ୍ୟାଦ୍ୱାରମା ଘାରୟତି ପ୍ରଜାପତିର୍ବେ
ହିରଣ୍ୟଗର୍ଭଃ ପ୍ରଜାପତେରନୁରୂପଦାୟ ସର୍ବାଣି ବା ଏଷ ରୂପାଣି ପଶୁନାଂ ପ୍ରତ୍ୟା ଲଭ୍ୟତେ
ୟଞ୍-ମଂଶୁଶସ୍ତତ୍ (୨) ପୁରୁଷାଶାଂ ରୂପଂ ଯତ୍ତୁପରସ୍ତଦଶ୍ୱାନାଂ ଯଦନ୍ୟତୋଦତ୍ତଦ୍-ଗବାଂ
ୟଦବ୍ୟା ଇବ ଶ୍ୱପାସ୍ତଦବୀନାଂ ଯଦଜସ୍ତଦଜାନାଂ ବାୟୁର୍ବେ ପଶୁନାଂ ପ୍ରିୟଂ ଧାମ୍
ୟଦ୍ୱାୟବ୍ୟା ଭବତ୍ୟେତମେବେନମୃତ୍ ସଂଜାନାନାଃ ପ୍ରଣବ ଉପ ତିଷ୍ଠନ୍ତେ ବାୟୁବ୍ୟଃ
କାର୍ଯ୍ୟାଣାଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାମ୍ ଇତ୍ୟାହୁର୍ଯଦ୍ୱାୟବ୍ୟଂ କୁର୍ଯାତ୍-ପ୍ରଜାପତେରିୟାଦ୍ୟତ୍-ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଂ
କୁର୍ଯାଦ୍ୱାୟୋ (୩) ରିୟାଦ୍ୟଦ୍ୱାୟବ୍ୟଃ ପଶୁର୍ଭବତି ତେନ ବାୟୋର୍ନେତି ଯତ୍-ପ୍ରାଜାପତ୍ୟଃ
ପୁରୋତାଶୋ ଭବତି ତେନ ପ୍ରଜାପତେର୍ନେତି ଯଦ୍-ହାଦଶକପାଲସ୍ତେନ

ବୈଶ୍ଵାନରାନ୍ତେତ୍ୟାଗ୍ରାବୈଷ୍ଠବମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ଦୀକ୍ଷିଷ୍ୟମାଶୋଽଗ୍ନିଃ ସର୍ବା
 ଦେବତା ବିଷ୍ଣୁର୍ଯଜ୍ଞୋ ଦେବତାଶ୍ଚୈବ ଯଜ୍ଞଂ ଚାଽରଭତେଽଗ୍ନିରବମୋ ଦେବତାନାଂ ବିଷ୍ଣୁଃ
 ପରମୋ ଯଦାଗ୍ରାବୈଷ୍ଠବମେକାଦଶକପାଳଂ ନିର୍ବପତି ଦେବତା (୪) ଏବୋଭୂୟତଃ
 ପରିଗୃହ୍ୟ ଯଜମାନୋଽବ ରୁକ୍ଷେ ପୁରୋତାଶେନ ବୈ ଦେବା ଅମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଆଧ୍ୟୁବନ୍
 ତରୁଣାଽଗ୍ନିନ୍ ଯଃ କାମୟେତାମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ରଧୁୟାମିତି ସ ପୁରୋତାଶଂ କୁର୍ବାତାମୁଷ୍ମିନ୍ଦେବ
 ଲୋକ ରଧୋତି ଯଦୁଷ୍ଟାକପାଳସ୍ତେନାଽଽଗ୍ନେୟୋ ଯଦ୍ଭିକପାଳସ୍ତେନ ବୈଷ୍ଠବଃ ସମୃଦ୍ଧ୍ୟ
 ଯଃ କାମୟେତାମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ରଧୁୟାମିତି ସ ତରୁଂ କୁର୍ବାତାଗ୍ନେୟାତଂ ବିଷ୍ଣୋଃସ୍ତୁଲ୍ୟାସ୍ତସ୍ମା (୫)
 ତରୁଃ କାୟୋଽଗ୍ନିନ୍ଦେବ ଲୋକ ରଧୋତ୍ୟାଦିତ୍ୟୋ ଭବତୀ ଯଂ ବା ଅଦିତିରସ୍ୟାମେବ ପ୍ରତି
 ତିଷ୍ଠତ୍ୟଥୋ ଅସ୍ୟାମେବାଧି ଯଜ୍ଞଂ ତନ୍ନୁତେ ଯୋ ବୈ ସଂବହର ମୁଖ୍ୟମଭୃତ୍ଵାଽଗ୍ନିଂ ତନ୍ନୁତେ
 ଯଥା ସାମି ଗର୍ଭୋଽବ ପଦ୍ୟତେ ତାଦୃଗେବ ତଦାତିମାଚ୍ଛେଦୈଶ୍ଵାନରଂ ହ୍ରାଦଶକପାଳଂ
 ପୁରସ୍ତାନିର୍ବପେତ୍ ସଂବହରୋ ବା ଅଗ୍ନିବୈଶ୍ଵାନରୋ ଯଥା ସଂବହରମାପ୍ତୁ (୬) କାଲ
 ଆଗତେ ବିଜାୟତ ଏବମେବ ସଂବହରମାପ୍ତୁ କାଲ ଆଗତେଽଗ୍ନିଂ ତନ୍ନୁତେ
 ନାଽଽତିମାଚ୍ଛତ୍ୟସା ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନ୍ନୁୟୈଶ୍ଵାନରଃ ପ୍ରିୟାମେବାସ୍ୟ ତନ୍ନୁବମବ ରୁକ୍ଷେ
 ତ୍ରୀଣ୍ୟତାନି ହବୀଂଷି ଭବନ୍ତି ତ୍ରୟ ଲମେ ଲୋକା ଏଷାଂ ଲୋକାନାଂ ରୋହାୟ (୭)॥
 (ଯଦ୍ରିୟତ୍ ବାୟୁର୍ଯଜ୍ଞ-ମଶୁଣସ୍ତସ୍ମାନ୍ନିର୍ବପତି ଦେବତାସ୍ତସ୍ମାଦାପ୍ତୁଽଂଶା ତ୍ରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୫। ୧॥

(ତୟନବିଧିଃ; ତତ୍ଫଳଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଜାଃ ସୁଷ୍ମା ପ୍ରେଶାଽନୁ ପ୍ରାବିଶିତାଭ୍ୟଃ ପୁନଃ ସଂଭବିତୁଂ
 ନାଶିକ୍ଳୋସୋଽବ୍ରବାଦୁଧାବଦିସ ଯୋ ମେଽତଃ ପୁନଃ ସଂଚିନବଦିତି ତଂ ଦେବାଃ
 ସମଚିନ୍ତୁନ୍ତତୋ ବୈ ତ ଆଧ୍ୟୁବନ୍ ଯସ୍ମିନଚିନ୍ତୁନ୍ତିତିତ୍ୟସ୍ୟ ଚିତ୍ୟତ୍ଵଂ ଯ ଏବଂ ବିହ୍ମାନଗ୍ନିଂ

ଚିନ୍ତୁତ ରଘୋତ୍ୟେବ କଷ୍ଟେ କମଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତ ଇତ୍ୟାହୁରଗ୍ନିବା (୧) ନିସାନୀତି ବା
 ଅଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତେଽଗ୍ନିବାନେବ ଭବତି କଷ୍ଟେ କମଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତ ଇତ୍ୟାହୁର୍ଦେବା ମା ବେଦନ୍ତିତି ବା
 ଅଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତେ ବିଦୁରେନଂ ଦେବାଃ କଷ୍ଟେ କମଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତ ଇତ୍ୟାହୁର୍ଗୃହ୍ୟସାନୀତି ବା
 ଅଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତେ ଗୃହ୍ୟେବ ଭବତି କଷ୍ଟେ କମଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତ ଇତ୍ୟାହୁଃ ପଶୁମାନସାନୀତି ବା ଅଗ୍ନି
 (୨) ଶ୍ଚୀୟତେ ପଶୁମାନେବ ଭବତି କଷ୍ଟେ କମଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତ ଇତ୍ୟାହୁଃ ସ୍ବପ୍ନ ମା ପୁରୁଷା ଉପ
 ଜୀବାନ୍ତିତି ବା ଅଗ୍ନିଶ୍ଚୀୟତେ ତ୍ରୟଃ ପ୍ରାଞ୍ଚସ୍ତୟଃ ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ଚ ଆତ୍ମା ସଂପ୍ରମ ଏତାବନ୍ତ
 ଏବୈନମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକ ଉପ ଜୀବନ୍ତି ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମତିକାଷତ ତଂ ପୃଥୁବ୍ୟବ୍ରବାନ୍ ମନ୍ୟଗ୍ନିଂ
 ଚୈଷ୍ୟସେଽତି ମା ଧନ୍ୟତି ସା ଭାଽତି ଦ୍ରହ୍ୟମାନ୍ତା ବି ଧବିଷ୍ୟେ (୩) ସ ପାପୀୟାନ୍
 ଭବିଷ୍ୟସୀତି ସୋଽବ୍ରବାଭଥା ବା ଅହଂ କରିଷ୍ୟାମି ଯଥା ଭା ନାତିଧନ୍ୟତୀତି ସ
 ଲମାମଭ୍ୟମୃଶତ୍ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତା ସାଦୟତୁ ତୟା ଦେବତୟାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦ୍ ଧୁବା
 ସୀଦେତୀମାମେବେଷ୍ଟକାଂ କୃଦୋପାଧିଭାନତିଦାହାୟ ଯତ୍-ପ୍ରତ୍ୟଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତ ତଦଭି ମୃଶେତ୍
 ପ୍ରଜାପତିସ୍ତା ସାଦୟତୁ ତୟା ଦେବତୟାଽଙ୍ଗିରସ୍ବଦ୍ ଧୁବାସୀଦେ (୪) ତୀମାମେବେଷ୍ଟକାଂ
 କୃଦୋପ ଧିଭେନତିଦାହାୟ ପ୍ରଜାପତିରକାମୟତ ପ୍ର ଜାୟେୟେତି ସ
 ଏତମୁଖ୍ୟମପଶ୍ୟତ୍ ସଂବହରମବିଭ୍ରସ୍ତୋ ବୈ ସ ପ୍ରାଜାୟତ ତସ୍ମାତ୍ ସଂବହରଂ ଭାୟଃ
 ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ତଂ ବସବୋଽବ୍ରୁବନ୍ ପ୍ର ଭମଜନିଷ୍ଠା ବୟଂ ପ୍ର ଜାୟାମହା ଇତି ତଂ
 ବସୁଭ୍ୟଃ ପ୍ରାୟଃକୃତଂ ତ୍ରୀଣ୍ୟହାନ୍ୟବିଭ୍ରୁସ୍ତେନ (୫) ତ୍ରୀଣି ଚ ଶତାନ୍ୟସୃଜନ୍ତୁ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତଂ
 ଚ ତସ୍ମାଭ୍ୟହଂ ଭାୟଃ ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ତାନ୍ ରୁଦ୍ରା ଅବ୍ରୁବନ୍ ପ୍ର ଯୁୟମଜନିତ୍ବଂ ବୟଂ ପ୍ର
 ଜାୟାମହା ଇତି ତଂ ରୁଦ୍ରେଭ୍ୟଃ ପ୍ରାୟଃକୃତଂ ଷଡହାନ୍ୟବିଭ୍ରୁସ୍ତେନ ତ୍ରୀଣି ଚ
 ଶତାନ୍ୟସୃଜନ୍ତୁ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତଂ ଚ ତସ୍ମାତ୍ ଷଡହଂ ଭାୟଃ ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ତାନାଦିତ୍ୟା

ଅବ୍ରୁବନ୍ ପ୍ର ଯୁୟମଞ୍ଜନିତ୍ଵଂ ବ୍ରୟଂ (୭) ପ୍ର ଜାୟାମହା ଇତି ତମାଦିତ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପ୍ରାୟଞ୍ଛତଂ
 ଦ୍ଵାଦଶାହାନ୍ୟବିଭରୁସ୍ତେନ ତ୍ରୀଣି ଚ ଶତାନ୍ୟସୃଜନ୍ତୁ ତ୍ରୟସ୍ତ୍ରିଂଶତଂ ଚ ତସ୍ମାଦ୍ ଦ୍ଵାଦଶାହଂ
 ଭାୟଃ ପ୍ରେବ ଜାୟତେ ତେନ ବୈ ତେ ସହସ୍ରମସୃଜନ୍ତୋଷାଃ ସହସ୍ରତମାଂ ଯ
 ଏବମୁଷ୍ୟଃ ସାହସ୍ରଂ ବେଦ ପ୍ର ସହସ୍ରଂ ପଶୁନାମୋତି (୭) ॥ (ଅଗ୍ନିବାନ୍ ପଶୁମାନସାନୀତି ବା
 ଅଗ୍ନିର୍ଧବିଷ୍ଣୋ ମୃଶେଚ ପ୍ରଜାପତିସ୍ତା ସାଦୟତୁ ତୟା ଦେବତୟାଃଜିରସ୍ଵଦ୍ ଧୁବା ସୀଦ୍ ତାନାଦିତ୍ୟା ଅବ୍ରୁବନ୍ ପ୍ର
 ଯୁୟମଞ୍ଜନିତ୍ଵଂ ବ୍ରୟଂ ଚତ୍ଵାରିଂଶକ) ॥ ୫। ୫। ୭ ॥

(ଭଗାହୋମଃ; ପୁରୁଷଶୀର୍ଷୋପଧାନଂ; ବାମଭୃଦୁପଧାନଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରଷିଃ)

ଯଜୁଷା ବା ଏଷା କ୍ରିୟତେ ଯଜୁଷା ପଚ୍ୟତେ ଯଜୁଷା ବି ମୃଚ୍ୟତେ ଯଦୁଷା ସା ବା
 ଏଷୈତହିଁ ଯାତୟାମ୍ନୀ ସା ନ ପୁନଃ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟେତ୍ୟାହୁରଗ୍ନେ ଯୁଷା ହି ଯେ ତବ ଯୁଷା ହି
 ଦେବହୃତମାଃ ଇତ୍ୟୁଷାୟାଂ କୁହୋତି ତେନୈବୈନାଂ ପୁନଃ ପ୍ର ଯୁଞ୍ଜେ ତେନାୟାତୟାମ୍ନୀ
 ଯୋ ବା ଅଗ୍ନିଂ ଯୋଗ ଆଗତେ ଯୁନକ୍ତି ଯୁଞ୍ଜେ ଯୁଞ୍ଜାନେଷ୍ଠଗ୍ନେ (୧) ଯୁଷା ହି ଯେ ତବ
 ଯୁଷା ହି ଦେବହୃତମାଃ ଇତ୍ୟାହୈଷ ବା ଅଗ୍ନେୟୋଗସ୍ତେନୈବୈନାଂ ଯୁନକ୍ତି ଯୁଞ୍ଜେ
 ଯୁଞ୍ଜାନେଷ୍ଠ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ନ୍ୟତ୍-ତ୍ଵଗ୍ନିଶ୍ଚୈତ୍ରବ୍ୟାଞ୍ଜ ଉତ୍ତାନାଞ୍ଜ ଇତି ବୟସାଂ ବା
 ଏଷ ପ୍ରତିମୟା ଚୀୟତେ ଯଦଗ୍ନିର୍ଯ୍ୟାଞ୍ଜଂ ଚିନ୍ତୟାତ୍-ପୃଷ୍ଠିତ ଏନମାହୃତୟ ରଞ୍ଜେୟୁର୍ଯଦୁତ୍ତାନଂ
 ନ ପତିତୁଃ ଶକୁୟାଦସୁବର୍ଗୋଽସ୍ୟ ସ୍ୟାତ୍-ପ୍ରାଚୀନମୁତ୍ତାନଂ (୨) ପୁରୁଷଶୀର୍ଷମୁପ ଦଧାତି
 ମୁଖତ ଏବୈନମାହୃତ ଯ ରଞ୍ଜନ୍ତି ନୋତ୍ତାନଂ ଚିନ୍ତତେ ସୁବର୍ଗୋଽସ୍ୟ ଭବତି ସୌର୍ଯା
 କୁହୋତି ଚକ୍ଷୁରେବାସ୍ମିନ୍ ପ୍ରତି ଦଧାତି ଦ୍ଵିକୁହୋତି ଦ୍ଵେ ହି ଚକ୍ଷୁଷୀ ସମାନ୍ୟା କୁହୋତି
 ସମାନ୍ୟ ହି ଚକ୍ଷୁଃ ସମୃଜ୍ଞ୍ୟ ଦେବାସୁରାଃ ସଂୟତ୍ତା ଆସନ୍ତେ ବାମଂ ବସୁ ସଂ ନ୍ୟଦଧତୁ
 ତଦ୍ଵେବା ବାମଭୃତାଃବୃଞ୍ଜତୁ ତଦ୍ଵାମଭୃତୋ ବାମଭୃତଂ ଯଦ୍ଵାମଭୃତମୁପ ଦଧାତି ବାମମେବ

ତନ୍ମା ବସୁ ଯଜ୍ଞମାନୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟସ୍ୟ ବୃକ୍ଷେ ହିରଣ୍ୟମୂର୍ଧ୍ନୀ ଭବତି ଜ୍ୟୋତିର୍ବେ ହିରଣ୍ୟଂ
ଜ୍ୟୋତିର୍ବାମଂ ଜ୍ୟୋତିର୍ଷ୍ଟେବାସ୍ୟ ଜ୍ୟୋତିର୍ବାମଂ ବୃକ୍ଷେ ଦ୍ବିୟଜ୍ଜୁଭବତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତେଽ (୩)॥

(ଯୁଞ୍ଜାନେଷ୍ବରୋ ପ୍ରାଚୀନମୁଦ୍ଭାନଂ ବାମୁଦ୍ଭୂତଂ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୫। ୩॥

(ରେତଃସିନ୍ଧୋମଃ; ଚିତ୍ୟଭିମର୍ଶଶ୍ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଆପୋ ବରୁଣସ୍ୟ ପଦ୍ମଂ ଆସତା ଅଗ୍ନିରଭ୍ୟଧାୟତାଃ ସମଭବତ୍ତସ୍ୟ ରେତଃ
ପରାଂପତତ୍ତଦିନ୍ନମଭବଦ୍ୟଦ୍ ଦ୍ବିତୀୟଂ ପରାଂପତତ୍ତଦସାବଭବଦିନ୍ନଂ ବୈ ବିରାଡ଼ସୌ
ସ୍ବରାଜ୍ୟଦ୍ବିରାଜାବୁପଦଧାତୀମେ ଏବୋପ ଧତ୍ରେ ଯଦ୍ବା ଅସୌ ରେତଃ ସିଞ୍ଚତି ତଦସ୍ୟାଂ
ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ତତ୍ ପ୍ର ଜାୟତେ ତା ଓଷଧିଂ (୧) ବୀରୁଧୋ ଭବତି ତା ଅଗ୍ନିରଭି ଯ
ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରେବ ଜାୟତେଽନ୍ନାଦୋ ଭବତି ଯୋ ରେତସ୍ବୀ ସ୍ୟାତ୍-ପ୍ରଥମାୟାଂ ତସ୍ୟ
ଚିତ୍ୟାମୁଦେ ଉପ ଦଧାଦିମେ ଏବାଶ୍ନୈ ସ୍ବମୀତୀ ରେତଃ ସିଞ୍ଚତୋ ଯଃ ସିଞ୍ଚରେତାଃ
ସ୍ୟାତ୍-ପ୍ରଥମାୟାଂ ତସ୍ୟ ଚିତ୍ୟାମନ୍ୟାମୁପ ଦଧାଦୁଦ୍ଭମାୟାମନ୍ୟାଂ ରେତ ଏବାସ୍ୟ
ସିଞ୍ଚମାଭ୍ୟାମୁଭୟତଃ ପରି ଗୃହ୍ଣାତି ସଂବସ୍ତ୍ରଂ ନ କ (୨) ଶ୍ଚନ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହେନ୍ନ ହୀମେ
କଂ ଚନ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହତସ୍ତଦେନୟୋର୍ବୃତଂ ଯୋ ବା ଅପଶୀର୍ଷାଣମଗ୍ନିଂ
ଚିନ୍ଦୁତେଽପଶୀର୍ଷାଂମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ଭବତି ଯଃ ସଶୀର୍ଷାଣଂ ଚିନ୍ଦୁତେ ସଶୀର୍ଷାଂମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ
ଭବତି ଚିହିଂ ଜୁହୋମି ମନସା ଘୃତେନ ଯଥା ଦେବା ଇହାଂଗମନ୍ ବୀତିହୋତ୍ରା
ରତାବୃଧଃ ସମୁଦ୍ରସ୍ୟ ବୟନସ୍ୟ ପମନ୍ ଜୁହୋମି ବିଶ୍ବକର୍ମଣୋ ବିଶ୍ବାଂହାଂମର୍ତ୍ୟଂ ହବିରିତି
ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଟାମୁପଧାୟ ଜୁହୋତେଽ (୩) ତଦ୍ବା ଅଗ୍ନେଃ ଶିରଃ ସଶୀର୍ଷାଣମେବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ଦୁତେ
ସଶୀର୍ଷାଂମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ସୁବର୍ଗାୟ ବା ଏଷ ଲୋକାୟ ଚାୟତେ
ୟଦଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟ ଯଦୟଥାପୂର୍ବଂ କ୍ରିୟତେଽସୁବର୍ଗ୍ୟମସ୍ୟ ତସୁବର୍ଗ୍ୟୋଽଗ୍ନିଶ୍ଚିତିମୁପଧାୟାତି

ମୃଣ୍ମେଢ଼ିତ୍ୱମର୍ଚ୍ଚିତଂ ଚିନବଦ୍ଧି ବିଦ୍ୱାନ୍ ପୁଷ୍ପେବଂ ବୀତା ବୃଜ୍ଜିନା ତୁ ମର୍ତ୍ତୀନ୍-ରାୟେ ଚ ନଃ
 ସ୍ୱପତ୍ୟାୟାନ୍ ଦେବ ଦିତିଂ ତୁ ରାସ୍ୱାଦିତିମୁରୁଷ୍ୟେତି ଯଥାପୁର୍ବମେବେନାମୁପ ଧତ୍ତେ
 ପ୍ରାଞ୍ଚିମେନଂ ଚିନ୍ତୁତେ ସୁବର୍ଚ୍ଚୋଽସ୍ୟ ଭବତି (୪)॥

(ଓଷଧୟଃ କଂ ଜୁହୋତି ସ୍ୱପତ୍ୟାୟାଂଷ୍ଟାଦଂଶ ଚ) ॥ ୫। ୫। ୪॥

(ହିରଣ୍ୟେଷ୍ଟକା-ସ୍ୱୟମାତୁଷ୍ଟୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଦିଶାଂ ପତିଃ ସ ନଃ ପଶୁନ୍-ପାତୁ ସୋଽସ୍ମାନ୍-ପାତୁ ତସ୍ମୈ ନମଃ ପ୍ରଜାପତୀ
 ରୁଦ୍ରା ବରୁଣୋଽଗ୍ନିର୍ଦିଶାଂ ପତିଃ ସ ନଃ ପଶୁନ୍-ପାତୁ ସୋଽସ୍ମାନ୍-ପାତୁ ତସ୍ମୈ ନମଂ ଏତା
 ବୈ ଦେବତା ଏତେଷାଂ ପଶୁନାମଧିପତୟନ୍ତୀଭ୍ୟା ବା ଏଷ ଆ ବୃଷ୍ଣ୍ୟତେ ଯଃ
 ପଶୁଶୀର୍ଷାଶ୍ୱଧିପତି ହିରଣ୍ୟେଷ୍ଟକା ଉପ ଦଧାତ୍ୟତୀଭ୍ୟ ଏବ ଦେବତାଭ୍ୟା
 ନମଂସ୍ମରୋତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ (୧) ବଦତ୍ୟଗ୍ନୌ ଗ୍ରାମ୍ୟାନ୍-ପଶୁନ୍ ପ ଦଧାତି
 ଶୁଚାଽଽରଣ୍ୟାନର୍ପୟତି କିଂ ତତ ଉଚ୍ଛିଂସ୍ତୀତି ଯଦ୍ଧିରଣ୍ୟେଷ୍ଟକା ଉପଦଧାତ୍ୟମୃତଂ ବୈ
 ହିରଣ୍ୟମମୃତେନୈବ ଗ୍ରାମ୍ୟେଭ୍ୟଃ ପଶୁଭ୍ୟା ଭେଷଜଂ କରୋତି ନୈନାନ୍ ହିନନ୍ତି ପ୍ରାଣୋ
 ବୈ ପ୍ରଥମା ସ୍ୱୟମାତୁଷ୍ଟା ବ୍ୟାନୋ ହିତୀୟାଽପାନସ୍ତୁତୀୟାଽନ୍ତୁ ପ୍ରାଣ୍ୟାତ୍ ପ୍ରଥମାଃ
 ସ୍ୱୟମାତୁଷ୍ଟାମୁପଧାୟ ପ୍ରାଣେନୈବ ପ୍ରାଣଃ ସମର୍ପୟତି ବ୍ୟନ୍ୟାଦ୍ (୨) ହିତୀୟାମୁପଧାୟ
 ବ୍ୟାନେନୈବ ବ୍ୟାନଃ ସମର୍ପୟତ୍ୟପାନ୍ୟାତ୍ ହିତୀୟାମୁପଧାୟାପାନେନୈବାପାନଃ
 ସମର୍ପୟତ୍ୟଥୋ ପ୍ରାଣୈରେବୈନ୍ ଽସମିକ୍ଷେ ଭୁର୍ଭୁବଃ ସୁବରିତି ସ୍ୱୟମାତୁଷ୍ଟା ଉପ
 ଦଧାତୀମେ ବୈ ଲୋକାଃ ସ୍ୱୟମାତୁଷ୍ଟା ଏତାଭିଃ ଖଲୁ ବୈ ବ୍ୟାହୃତୀଭିଃ ପ୍ରଜାପତିଃ
 ପ୍ରାଜାୟତ ଯଦେତାଭିର୍ବ୍ୟାହୃତୀଭିଃ ସ୍ୱୟମାତୁଷ୍ଟା ଉପଦଧାତୀମାନେବ ଲୋକାନୁପଧାୟୈଷୁ
 (୩) ଲୋକେଷ୍ଠ୍ୟୁ ପ୍ର ଜାୟତେ ପ୍ରାଣାୟ ବ୍ୟାନାୟାପାନାୟ ବାତେ ଭୃ ଚକ୍ଷୁଷେ ଭୃ ତୟା

ଦେବତନ୍ତ୍ରାଂଜିରସ୍ପଦ ଧ୍ରୁବା ସୀଦାଗ୍ନିନା ବୈ ଦେବାଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମଞ୍ଜିଗାଂ ସୁନ୍ଦେନ
ପତିତୁଂ ନାଶକୁବତ୍ତ ଏତାଶ୍ଚତସ୍ରଃ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠା ଅପଶ୍ୟନ୍ତା ଦିକ୍ଷୁପାଦଧତ୍ ତେନ
ସୁବର୍ତଶ୍ଚକ୍ଷୁଷ୍ଠା ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍ ଯଜତସ୍ରଃ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠା ଦିକ୍ଷୁପଦଧାତି
ସୁବର୍ତଶ୍ଚକ୍ଷୁଷ୍ଠୈବ ତଦଗ୍ନିନା ଯଜମାନଃ ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମେତି (୪)॥

(ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବ୍ୟନ୍ୟାଦେଷୁ ଯଜମାନସ୍ତୀଣି ଚ) ॥ ୫। ୫। ୫॥

(ଅହ୍ନଂ ରୂପା-ଲୋକଂ ପୁଣୋପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନି ଆ ଯାହି ବୀତୟ ଇତ୍ୟାହାହ୍ନତୈବୈନମଗ୍ନିଂ ଦୁତଂ ବୃଣୀମହ ଇତ୍ୟାହ ହୁତୈବୈନଂ
ବୃଣୀତେଽଗ୍ନିନାଂଗ୍ନିଃ ସମିଧତ୍ ଇତ୍ୟାହ ସମିଧ ଏବୈନମଗ୍ନିର୍ବୃତ୍ରାଣି ଜଘନଦିତ୍ୟାହ ସମିଜ୍ଞ
ଏବାସ୍ମିନ୍ନିନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଦଧାତ୍ୟଗ୍ନୋଃ ସ୍ତୋମଂ ମନାମହ ଇତ୍ୟାହ ମନୁତ ଏବୈନମେତାନ୍ତି ବା
ଅହ୍ନାଂ ରୂପାଣ୍ୟ (୧) ଦୁହମେବୈନଂ ଚିନ୍ତତେଽବାହ୍ନାଂ ରୂପାଣି ରୁନ୍ଧେ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି
କସ୍ମାତ୍ ସତ୍ୟାଦ୍ୟାତୟାମ୍ନୀରନ୍ୟା ଇଷ୍ଟକା ଅୟାତୟାମ୍ନୀ ଲୋକଂ ପୁଣୋତ୍ୟେନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ହି
ବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟେତି ବୁଧାଦିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଚ ହି ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିଶ୍ଚାୟାତୟାମାନୋଽନୁଚରବତୀ
ଭବତ୍ୟଜାମିଦାୟାନ୍ନୁଷ୍ଠୁଭାଂନୁ ଚରତ୍ୟାମା ବୈ ଲୋକଂ ପୁଣା ପ୍ରାଣୋଽନୁଷ୍ଠୁପ୍ ତସ୍ମାତ୍ ପ୍ରାଣଃ
ସର୍ବାଣ୍ୟଜାନ୍ୟନ୍ତୁ ଚରନ୍ତି ତା ଅସ୍ୟ ସୁଦଦୋହସ୍ତ (୨) ଇତ୍ୟାହ ତସ୍ମାତ୍-ପରୁଷିପରୁଷି ରସଃ
ସୋମଂ ଶ୍ରୀଶକ୍ତି ପୃଶ୍ନୟ ଇତ୍ୟାହାହ୍ନଂ ବୈ ପୃଶ୍ନାୟନମେବାବ ରୁନ୍ଧେଽକୋ ବା
ଅଗ୍ନିରକୋଽନୁମନମେବାବ ରୁନ୍ଧେ ଜହନ୍-ଦେବାନାଂ ବିଶସ୍ତ୍ରଷ୍ଠା ରୋଚନେ ଦିବ
ଇତ୍ୟାହେମାନେବାସ୍ତୈ ଲୋକାନ୍ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ମତଃ କରୋତି ଯୋ ବା ଇଷ୍ଟକାନାଂ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ତୟା ଦେବତନ୍ତ୍ରାଂଜିରସ୍ପଦ ଧ୍ରୁବା ସୀଦେତ୍ୟାହୈଷା ବା ଇଷ୍ଟକାନାଂ
ପ୍ରତିଷ୍ଠା ଯ ଏବଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି (୩)॥(ରୂପାଣି ସୁଦଦୋହସ୍ତସ୍ତୟା ଷୋଡ଼ଶ ଚ)॥୫।୫।୬॥

(ଏକଯୁପାଦିବିଧିଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସୁବର୍ଗାୟ ବା ଏଷ ଲୋକାୟ ଚୀୟତେ ଯଦଗ୍ନିର୍ବଜ୍ରଂ ଏକାଦଶିନଂ ଯଦଗ୍ନାବେକାଦଶିନଂ
 ମିନ୍ଦୁୟାସକ୍ତେଣୈନଃ ସୁବର୍ଗାଲୋକାଦନ୍ତର୍ଧ୍ୟାଦ୍ୟନ୍ ମିନ୍ଦୁୟାତ୍-ସ୍ବରୁଭିଃ ପଶୁନ୍
 ବ୍ୟର୍ଥମେଦେକଯୁପଂ ମିନୋତି ନୈନଂ ବକ୍ତେଣ ସୁବର୍ଗାଲୋକାଦନ୍ତର୍ଧ୍ୟାତି ନ ସ୍ବରୁଭିଃ
 ପଶୁନ୍ ବ୍ୟର୍ଥୟତି ବି ବା ଏଷ ଇନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ୍ୟାତେ ଯୋଃଞ୍ଜିଂ ତିନ୍ଦୁନ୍ଧୁ
 କ୍ରାମତ୍ୟୈନ୍ଦ୍ରିୟ (୧) ଚାଃଃକ୍ରମଣଂ ପ୍ରତୀଷ୍ଠକାମୁପଂ ଦଧାନ୍ନେନ୍ଦ୍ରିୟେଣ ବୀର୍ଯ୍ୟେଣ ବୃଧତେ
 ରୁଦ୍ରୋ ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟ ତିସ୍ରଃ ଶରବ୍ୟାଃ ପ୍ରତୀତୀ ତିରଣ୍ୟୁନୂତୀ ତାଭ୍ୟା ବା ଏଷ
 ଆ ବୃଣ୍ୟତେ ଯୋଃଞ୍ଜିଂ ତିନ୍ଦୁତେଃଞ୍ଜିଂ ତିଭ୍ୟା ତିସ୍ବପ୍ରହମୟାତିତଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ଦଦ୍ୟାତ୍ତାଭ୍ୟ
 ଏବ ନମିଷ୍ଠରୋତ୍ୟଥୋ ତାଭ୍ୟ ଏବାଃଃମାନଂ ନିଷ୍ପ୍ରୀଣୀତେ ଯଥେ ରୁଦ୍ର ପୁରୋ (୨)
 ଧନୁସ୍ତସ୍ୟାତୋ ଅନୁ ବାତୁ ତେ ତସ୍ମୈ ତେ ରୁଦ୍ର ସଂବସ୍ତରେଣ ନମିଷ୍ଠରୋମି ଯଥେ ରୁଦ୍ର
 ଦକ୍ଷିଣା ଧନୁସ୍ତସ୍ୟାତୋ ଅନୁ ବାତୁ ତେ ତସ୍ମୈ ତେ ରୁଦ୍ର ପରିବସ୍ତରେଣ ନମିଷ୍ଠରୋମି
 ଯଥେ ରୁଦ୍ର ପଶ୍ଚାଦ୍ଧନୁସ୍ତସ୍ୟାତୋ ଅନୁ ବାତୁ ତେ ତସ୍ମୈ ତେ ରୁଦ୍ରୋଦାବସ୍ତରେଣ
 ନମିଷ୍ଠରୋମି ଯଥେ ରୁଦ୍ରୋଭିରାଦ୍ଧନୁସ୍ତସ୍ (୩) ବାତୋ ଅନୁ ବାତୁ ତେ ତସ୍ମୈ ତେ
 ରୁଦ୍ରୋଦୁବସ୍ତରେଣ ନମିଷ୍ଠରୋମି ଯଥେ ରୁଦ୍ରୋପରି ଧନୁସ୍ତସ୍ୟାତୋ ଅନୁ ବାତୁ ତେ ତସ୍ମୈ
 ତେ ରୁଦ୍ର ବସ୍ତରେଣ ନମିଷ୍ଠରୋମି ରୁଦ୍ରୋ ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିଃ ସ ଯଥା ବ୍ୟାଘ୍ରଃ
 କୁଞ୍ଚସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟତ୍ୟେବଂ ବା ଏଷ ଏତହିଁ ସଂଚିତମେତେରୂପଂ ତିଷ୍ଠତେ ନମସ୍କାରିରେରେବୈନଃ
 ଶମୟତି ଯୋଃଞ୍ଜୟଃ (୪) ପୁରୀଷ୍ୟାଃ ପ୍ରବିଷ୍ଟାଃ ପୃଥୁବୀମନୁ ।

ତେଷାଂ ଦମସ୍ତ୍ୟୁଭ୍ୟଃ ପ୍ର ଶୋ ଜୀବାତବେ ସୁବ ॥

ଆପଂ ଭାଃଗ୍ନେ ମନସାଃଃପଂ ଭାଃଗ୍ନେ ତପସାଃଃପଂ ଭାଃଗ୍ନେ ଦୀକ୍ଷୟାଃଃପଂ ଭାଃଗ୍ନ

ଉପସଦ୍-ଭିରାପଂ ଭାବେ ସୁତ୍ୟନ୍ଧାଃପଂ ଭାବେ ଦକ୍ଷିଣାଭିରାପଂ ଭାବେ ବଭୂଥେନାପଂ

ଭାବେ ବଶନ୍ଧାଃପଂ ଭାବେ ସ୍ବଗାକାରେଣେତ୍ୟାହୈଷା ବା

ଅଗ୍ନେରାପ୍ତିସ୍ତନ୍ନୈବୈନମାପ୍ନୋତି (୫)॥

(ଏହିକ୍ରିୟା ପୁର ଉତ୍ତରାଦିନୁଷ୍ଠଦ୍ବୟ ଥାହୁଁଥିବେ ଚ) ॥ ୫। ୫। ୭॥

(ଉପସ୍ଥାନମ୍; ଆତ୍ମେଷୁକୋପଧାନଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଗାୟତ୍ରେଣ ପୁରସ୍ତାଦୁପ ତିଷ୍ଠତେ ପ୍ରାଣମେବାସ୍ମିନ୍-ଦଧାତି ବୃହଦ୍ରଥନ୍ତରାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରକ୍ଷାବୋଜଂ

ଏବାସ୍ମିନ୍-ଦଧାତ୍ୟତୁଷ୍ଠା ଯଜ୍ଞାୟଜ୍ଞୟେନ୍ ପୁଞ୍ଚମୁତୁଷ୍ଟେବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ପୁଷ୍ଟେରୁପ ତିଷ୍ଠତେ

ତେଜୋ ବୈ ପୁଷ୍ଟାନ୍ତି ତେଜଂ ଏବାସ୍ମିନ୍-ଦଧାତି ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମ୍ବୃଜତ ସୋଽସ୍ମାତ୍-ସୁଷ୍ଠଃ

ପରାତୈଋଂ ବାରବନ୍ତୀୟେନାବାରୟତ ତସ୍ମାରବନ୍ତୀୟାଂ ବାରବନ୍ତୀୟଃ ଶୈଫେନଂ

ଶୈଫତୀ ଅକୁରୁତ ତଜ୍ଞୈଫତସ୍ୟ ଶୈଫତଂ (୧) ଯସ୍ମାରବନ୍ତୀୟେନୋପତିଷ୍ଠତେ ବାରୟତ

ଏବୈନଂ ଶୈଫେନଂ ଶୈଫତୀ କୁରୁତେ ପ୍ରଜାପତେର୍ହୃଦୟେନାପିପ୍ରକ୍ଷଂ ପ୍ରତ୍ୟୁପ ତିଷ୍ଠତେ

ପ୍ରେମାଣମେବାସ୍ୟ ଗଚ୍ଛତି ପ୍ରାତ୍ୟା ଭା ଦିଶା ସାଦୟାମି ଗାୟତ୍ରେଣ ଛନ୍ଦସାଂସ୍ମିନା

ଦେବତନ୍ୟାଂସ୍ମେଃ ଶୀର୍ଷାଂସ୍ମେଃ ଶିରଃ ଉପ ଦଧାମି ଦକ୍ଷିଣା ଭା ଦିଶା ସାଦୟାମି

ତ୍ରୈଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସେନ୍ଦ୍ରେଣ ଦେବତନ୍ୟାଂସ୍ମେଃ ପକ୍ଷେଣାଂସ୍ମେଃ ପକ୍ଷମୁପ ଦଧାମି ପ୍ରତୀତ୍ୟା ଭା

ଦିଶା ସାଦୟାମି (୨) ଜାଗତେନ ଛନ୍ଦସା ସବିତ୍ରା ଦେବତନ୍ୟାଂସ୍ମେଃ ପୁଞ୍ଚେନାଂସ୍ମେଃ ପୁଞ୍ଚମୁପ

ଦଧାମ୍ୟଦୀତ୍ୟା ଭା ଦିଶା ସାଦୟାମ୍ୟାନ୍ତୁଷ୍ଟୁଭେନ ଛନ୍ଦସା ମିତ୍ରାବରୁଣାଭ୍ୟାଂ ଦେବତନ୍ୟାଂସ୍ମେଃ

ପକ୍ଷେଣାଂସ୍ମେଃ ପକ୍ଷମୁପ ଦଧାମ୍ୟଧ୍ୱୟା ଭା ଦିଶା ସାଦୟାମି ପାଞ୍ଚେନ ଛନ୍ଦସା ବୃହସ୍ପତିନା

ଦେବତନ୍ୟାଂସ୍ମେଃ ପୁଷ୍ଟେନାଂସ୍ମେଃ ପୁଷ୍ଟମୁପ ଦଧାମି ଯୋଽବା ଅପାମାନମୁଦ୍ଧିଂ

ଚିନ୍ତତେଽପାମ୍ବୁଂସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ ଭବତି ଯଃ ସାମାନ୍ ଚିନ୍ତତେ ସାମ୍ବୁଂସ୍ମିଲ୍ଲୋକେ

ଭବତ୍ୟାମେଷୁକା ଉପ ଦଧାତ୍ୟେଷ ବା ଅଗ୍ନେରାୟା ସାୟାନମେବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ
ସାୟାଂମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦଂ (୩)॥

(ଶୈବତ୍ୱଂ ପ୍ରତୀତ୍ୟା ଓ ଦିଶା ସାଦୟାମି ଯଃ ସାୟାନଂ ଚିନ୍ତୁତେ ହାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୫। ୮॥

(ଆଜ୍ୟାହୁତିବିଧାନଂ ପ୍ରୋକ୍ଷଣଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନି ଉଦଧେ ଯା ତ ଇଷ୍ଟୁର୍ଯୁବା ନାମ ତୟା ନୋ ମୃତ ତସ୍ୟାସ୍ତେ ନମସ୍ତସ୍ୟାସ୍ତ ଉପ
ଜୀବନ୍ତୋ ଭୂୟାସ୍ମାଗ୍ନେ ଦୁଧ୍ର ଗହ୍ୟ କିଂଶିଲ ବନ୍ୟ ଯା ତ ଇଷ୍ଟୁର୍ଯୁବା ନାମ ତୟା ନୋ
ମୃତ ତସ୍ୟାସ୍ତେ ନମସ୍ତସ୍ୟାସ୍ତ ଉପ ଜୀବନ୍ତୋ ଭୂୟାସ୍ତ ପଞ୍ଚ ବା ଏତେଃସ୍ମୟୋ ଯଜିତଂ
ଉଦଧିରେବ ନାମ ପ୍ରଥମୋ ଦୁଧ୍ରୋ (୧) ଦ୍ୱିତୀୟୋ ଗହ୍ୟସ୍ତୃତୀୟଃ କିଂଶିଲଶ୍ଚତୁର୍ଥୋ ବନ୍ୟଃ
ପଞ୍ଚମସ୍ତେଭ୍ୟା ଯଦାହୁତୀର୍ନ ଗୁହ୍ୟାଦଧିର୍ଯୁଂ ଚ ଯଜମାନଂ ଚ ପ୍ର ଦହେନ୍ୟୁର୍ଯଦେତା
ଆହୁତୀର୍ଗୁହୋତି ଭାଗଧେୟେନ୍ନେବେନାଞ୍ଜମୟତି ନାଃଽର୍ଚିମାଞ୍ଜତ୍ୟଧିର୍ଯୁର୍ନ ଯଜମାନୋ
ବାଞ୍-ମା ଆସନ୍ନସୋଃ ପ୍ରାଣୋଽକ୍ଷୋଽଶ୍ମୁଃ କଶ୍ୟୋଃ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ
ବାହୁବୋର୍ବଳମୁରୁବୋରୋଜୋଽରିଷ୍ଟା ବିଶ୍ୱାନ୍ୟଜାନି ତନ୍ମୁ (୨) ସ୍ତନ୍ନବା ମେ ସହ ନମସ୍ତେ
ଅସ୍ତୁ ମା ମା ହିଂସୀରପ ବା ଏତସ୍ମାତ୍-ପ୍ରାଣାଃ କ୍ରାମନ୍ତି ଯୋଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତନ୍ଧୁକ୍ରାମନ୍ତି ବାଞ୍-ମା
ଆସନ୍ନସୋଃ ପ୍ରାଣ ଇତ୍ୟାହ ପ୍ରାଣାନେବାଽଽମନ୍-ଧତ୍ତେ ଯୋ ରୁଦ୍ରୋ ଅଗ୍ନୌ ଯୋ ଅସ୍ତୁ ଯ
ଓଷଧୀସ୍ତୁ ଯୋ ରୁଦ୍ରୋ ବିଶ୍ୱା ଭୁବନାଽଽବିବେଶ ତସ୍ମୈ ରୁଦ୍ରାୟ ନମୋ ଅସ୍ତାହୁତିଭାଗା ବା
ଅନ୍ୟେ ରୁଦ୍ରା ହବିର୍ଭାଗା (୩) ଅନ୍ୟେ ଶତରୁଦ୍ରୀୟଂ ହୁତ୍ୱା ଗାବୀଧୁକଂ ଚରୁମେତେନ
ଯଜୁଷା ଚରମାୟାମିଷ୍ଟକାୟା ନି ଦଧାଦ୍-ଭାଗଧେୟେନ୍ନେବେନଂ ଶମୟତି ତସ୍ୟ ଘୈ
ଶତରୁଦ୍ରୀୟଂ ହୁତମିତ୍ୟାହୁର୍ଯସ୍ୟେତଦଗ୍ନୌ କ୍ରିୟତ ଇତି ବସବସ୍ତା ରୁଦ୍ରେଃ ପୁରସ୍ତାତ୍-ପାନ୍ତୁ
ପିତରସ୍ତା ଯମରାଜାନଃ ପିତୃର୍ଭିର୍ଦକ୍ଷିଣତଃ ପାନ୍ତାଦିତ୍ୟାସ୍ତା ବିଶ୍ୱେଦେବେଃ ପଶ୍ଚାତ୍-ପାନ୍ତୁ

ଦ୍ୟୁତାନସ୍ତା ମାରୁତୋ ମରୁଦ୍-ଭିରୁଭରତଃ ପାତୁ (୪) ଦେବାସ୍ତେନ୍ଦ୍ରଜ୍ୟେଷ୍ଠା
 ବରୁଣରାଜାନୋଽଧସ୍ତାକ୍ତୋପରିଷ୍ଠାକ ପାତୁ ନ ବା ଏତେନ ପୁତୋ ନ ମେଧ୍ୟୋ ନ
 ପ୍ରୋକ୍ଷିତୋ ଯଦେନମତଃ ପ୍ରାଚୀନଂ ପ୍ରୋକ୍ଷତି ଯଦ୍-ସଂଚିତମାଜ୍ୟେନ ପ୍ରୋକ୍ଷତି ତେନ
 ପୁତସ୍ତେନ ମେଧସ୍ତେନ ପ୍ରୋକ୍ଷିତଃ (୫)॥ (ଦୁଧସ୍ତନୁହୁବିର୍ଭାଗାଃ ପାତୁ ହାତ୍ରିଂଶକ)॥ ୫। ୫। ୯॥

(ସର୍ପାଦୃତିଃ ମହାହୋମଃ; ଅଗ୍ନେର୍ବିମୋକହୋମଶ୍ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସମୀଚୀ ନାମାସି ପ୍ରାଚୀ ଦିକ୍ତସ୍ୟାସ୍ତେଽଗ୍ନିରଧିପତିରସିତୋ ରକ୍ଷିତା ଯଶ୍ମାଧିପତିର୍ଯଶଃ ଗୋପ୍ତା
 ତାଭ୍ୟାଂ ନମସ୍ତୋ ନୋ ମୃତୟତାଂ ତେ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ଯଶଃ ନୋ ହେଷ୍ଠି ତଂ ବାଂ ଜନ୍ମେ
 ଦଧାମ୍ୟୋଽଜସ୍ବିନୀ ନାମାସି ଦକ୍ଷିଣା ଦିକ୍ତସ୍ୟାସ୍ତ ଇନ୍ଦ୍ରୋଽଧିପତିଃ ପୃଦାକୁଃ ପ୍ରାଚୀ ନାମାସି
 ପ୍ରାଚୀ ଦିକ୍ତସ୍ୟାସ୍ତେ (୧) ସୋମୋଽଧିପତିଃ ସ୍ବଜ୍ଞୋଽବସ୍ଥାବା ନାମାସ୍ତ୍ୟଦୀଚୀ ଦିକ୍ତସ୍ୟାସ୍ତେ
 ବରୁଣୋଽଧିପତିସ୍ତ୍ରିରଶଂରାଜିରଧିପତ୍ନୀ ନାମାସି ବୃହତୀ ଦିକ୍ତସ୍ୟାସ୍ତେ ବୃହସ୍ପତିରଧିପତିଃ
 ଶ୍ବିତ୍ରୋ ବଶିନୀ ନାମାସୀୟଂ ଦିକ୍ତସ୍ୟାସ୍ତେ ଯମୋଽଧିପତିଃ କଳ୍ଲାଷଗ୍ରୀବୋ ରକ୍ଷିତା
 ଯଶ୍ମାଧିପତିର୍ଯଶଃ ଗୋପ୍ତା ତାଭ୍ୟାଂ ନମସ୍ତୋ ନୋ ମୃତୟତାଂ ତେ ଯଂ ହିଷ୍ମୋ ଯଶଃ (୨)
 ନୋ ହେଷ୍ଠି ତଂ ବାଂ ଜନ୍ମେ ଦଧାମ୍ୟୋଽତା ବୈ ଦେବତା ଅଗ୍ନିଂ ଚିତଂ ରକ୍ଷତି ତାଭ୍ୟୋ
 ଯଦାହୁତୀନଂ ଜୁହୁୟାଦଧିର୍ଯୁଂ ତ ଯଜମାନଂ ତ ଧାୟେନ୍ୟୁର୍ଯଦେତା ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତି
 ଭାଗଧେନ୍ୟେନ୍ଦ୍ରେବୈନାଞ୍ଚମୟତି ନାଃଽର୍ଚିମାହୁତ୍ୟଧିର୍ଯୁନଂ ଯଜମାନୋ ହେତୟେ ନାମ ସ୍ବ
 ତେଷାଂ ବଃ ପୁରୋ ଗୃହା ଅଗ୍ନିର୍ବ ଇଷବଃ ସଲିଲୋ ନିଲିମ୍ବା ନାମ (୩) ସ୍ବ ତେଷାଂ ବୋ
 ଦକ୍ଷିଣା ଗୃହାଃ ପିତରୋ ବ ଇଷବଃ ସଗରୋ ବକ୍ତ୍ରିଣୋ ନାମ ସ୍ବ ତେଷାଂ ବଃ ପଶ୍ମାଦ୍
 ଗୃହାଃ ସ୍ବପ୍ନୋ ବ ଇଷବୋ ଗହ୍ମରୋଽବସ୍ଥାବାନୋ ନାମ ସ୍ବ ତେଷାଂ ବ ଉଭରାଦ୍-ଗୃହା
 ଆପୋ ବ ଇଷବଃ ସମୁଦ୍ରୋଽଧିପତୟେ ନାମ ସ୍ବ ତେଷାଂ ବ ଭୃପରି ଗୃହା ବର୍ଷଂ ବ

ଇଷ୍ଟବୋଧେଷ୍ଠାନ୍ କ୍ରବ୍ୟା ନାମ ସ୍ତ ପାର୍ଥବସ୍ତେଷାଂ ବ ଇହ ଗୁହ୍ୟା (୪) ଅନ୍ତଃ ବ
 ଇଷ୍ଟବୋଧେନିମିଷ୍ଠୋ ବାତନାମଂ ତେଭ୍ୟାଂ ବୋ ନମସ୍ତେ ନୋ ମୃତୟତ୍ ତେ ଯଂ ହିଷ୍ଠୋ
 ଯଶ୍ନଂ ନୋ ହେଷ୍ଠି ତଂ ବୋ ଜୟେ ଦଧାମି ହୁତାଦୋ ବା ଅନ୍ୟେ ଦେବା ଅହୁତାଦୋଽନ୍ୟେ
 ତାନବିଚିଦେବୋଭୟାନ-ପ୍ରାଣାତି ଦଧ୍ମା ମଧୁମିଶ୍ରେଣୈତା ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତି
 ଭାଗଧେୟେନୈବୈନାନ୍ ପ୍ରାଣାତ୍ୟଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁରିଷ୍ଟକା ବୈ ଦେବା ଅହୁତାଦ୍ ଇତ୍ୟ (୫)
 ନୁପରିକ୍ରାମଂ ଜୁହୋତ୍ୟପରିବର୍ଗମେବୈନାନ୍-ପ୍ରାଣାତୀମଂ ସ୍ତନମୂର୍ଜସ୍ବତଂ ଧୟାପାଂ
 ପ୍ରପାତମଗ୍ନେ ସରିରସ୍ୟ ମଧ୍ୟେ ।

ଉଷଂ ଜୁଷସ୍ତ ମଧୁମନ୍ତମୂର୍ବ ସମୁଦ୍ରିୟଂ ସଦନମା ବିଶସ୍ବ ॥
 ଯୋ ବା ଅଗ୍ନିଂ ପ୍ରୟୁଜ୍ୟ ନ ବିମୁଞ୍ଚତି ଯଥାଂଶୋ ଯୁକ୍ତୋଽବିମୁତ୍ୟମାନଃ
 କ୍ଷୁଧନ୍-ପରାଭବତ୍ୟେବମସ୍ୟାଗ୍ନିଃ ପରା ଭବତି ତଂ ପରାଭବତଂ ଯଜ୍ଞମାନୋଽନୁ ପରା
 ଭବତି ସୋଽଗ୍ନିଂ ତିଦ୍ବା ଲୁକ୍ଷୋ (୬) ଭବତୀମଂ ସ୍ତନମୂର୍ଜସ୍ବତଂ ଧୟାପାମିତ୍ୟାଜ୍ୟସ୍ୟ ପୁର୍ଣ୍ଣାଂ
 ସୁତଂ ଜୁହୋତ୍ୟେଷ ବା ଅଗ୍ନେର୍ବିମୋକ୍ତୋ ବିମୁଚ୍ୟେବାସ୍ମା ଅନୁମପି ଦଧାତି
 ତସ୍ମାଦାହୁର୍ଯଶୈବଂ ବେଦ ଯଶ୍ନଂ ନ ସୁଧାୟଂ ହ ବୈ ବାଜୀ ସୁହିତୋ ଦଧାତୀତ୍ୟଗ୍ନିର୍ବାବ
 ବାଜୀ ତମେବ ତତ୍-ପ୍ରାଣାତି ସ ଏନଂ ପ୍ରୀତଃ ପ୍ରାଣାତି ବସୀୟାନ୍ ଭବତି (୭)॥
 (ପ୍ରତୀତୀ ଦିକ୍ଷସ୍ୟାସ୍ତେ ହିଷ୍ଠୋ ଯଶ୍ନଂ ନିଲିମ୍ବା ନାମେହ ଗୁହ୍ୟା ଇତି ଲୁକ୍ଷୋ ବସୀୟାନ୍ ଭବତି)॥୫।୫।୧୦॥

(ଅଶ୍ବମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ପ୍ରଥମଃ ସଂଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ବେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ରାଜ୍ଞେ ସୁକ୍ରରୋ ବରୁଣାୟ ରାଜ୍ଞେ କୃଷ୍ଣୋ ଯମାୟ ରାଜ୍ଞି ରଶ୍ୟାଂ ରଷଭାୟ ରାଜ୍ଞେ
 ଗବୟଃ ଶାର୍ଦୂଳାୟ ରାଜ୍ଞେ ଗୌରଃ ପୁରୁଷରାଜାୟ ମର୍କଟଃ କ୍ଷିପ୍ରଶ୍ୟେନସ୍ୟ ବଡ଼ିକା

ନୀଳଞ୍ଜୋଃ କ୍ରିମିଃ ସୋମସ୍ୟ ରାଜଃ କୁଳୁଙ୍ଗଃ ସିନ୍ଧୋଃ ଶିଃଶୁମାରୋ ହିମବତୋ ହସ୍ତୀ (୧)
 ॥ (ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ରାଜେଽଷ୍ଟ୍ରା ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୫। ୧୧ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ଦ୍ୱିତୀୟଃ ସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)
 ମୟଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟ ଉଲୋ ହଳୀଷ୍ଟୋ ବୃଷଦଂଶସ୍ତେ ଧାତୁଃ ସରସ୍ୱତ୍ୟେ ଶାରିଃ ଶ୍ୟେତା
 ପୁରୁଷବାକ୍-ସରସ୍ୱତେ ଶୁକଃ ଶ୍ୟେତଃ ପୁରୁଷବାଗାରୁଣୋଽଜୋ ନକୁଲଃ ଶକା ତେ
 ପୌଷା ବାତେ କ୍ରୌଞ୍ଚଃ (୧) ॥ (ମୟସ୍ତୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୫। ୧୨ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ତୃତୀୟଃ ସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)
 ଅପାଂ ନସ୍ତେ ଜଷୋ ନାକ୍ରୋ ମକରଃ କୁଳୀକୟସ୍ତେଽକୂପାରସ୍ୟ ବାତେ ପୈଙ୍ଗରାଜୋ
 ଭଗାୟ କୁଷୀତକ ଆତୀ ବାହସୋ ଦର୍ବିଦା ତେ ବାୟୁବ୍ୟା ଦିଗ୍-ଭ୍ୟଶ୍ଚ କ୍ରବାକଃ (୧) ॥
 (ଅପାମେକାନୁ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୫। ୧୩ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ଚତୁର୍ଥଃ ସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)
 ବଳାୟାଜଗର ଆଶୁଃ ସୂଜୟା ଶୟଶ୍ଚକସ୍ତେ ମୈତ୍ରା ମୃତ୍ୟବେଽସିତୋ ମନ୍ୟବେ ସ୍ୱଜଃ
 କୁନ୍ଦୀନସଃ ପୁଷ୍କରସାଦୋ ଲୋହିତାହିସ୍ତେ ଭାଷ୍ଟ୍ରଃ ପ୍ରତିଶ୍ଚିତ୍-କାୟୈ ବାହସଃ (୧) ॥
 (ବଳାୟାଷ୍ଟଦଶ) ॥ ୫। ୫। ୧୪ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ପଞ୍ଚମଃ ସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)
 ପୁରୁଷମୁଗଶୁନ୍ଦ୍ରମସେ ଗୋଧା କାଳିକା ଦାର୍ବାଘାତସ୍ତେ ବନସ୍ତତୀନାମେଶ୍ୟହ୍ନେ କୃଷ୍ଣୋ
 ରାତ୍ରିୟୈ ପିକଃ କ୍ଷିଙ୍କା ନୀଳଶୀର୍ଷୀ ତେଽର୍ଯ୍ୟୁ-ଶୋ ଧାତୁଃ କକୁଟଃ (୧) ॥
 (ପୁରୁଷମୁଗୋଽଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୫। ୫। ୧୫ ॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ଷଷ୍ଠଃ ସଂଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୌରୀ ବଲ୍ଲୀକର୍ଣ୍ଣ୍ୟା ମୟୂରଃ ଶ୍ୟେନସ୍ତେ ଗନ୍ଧର୍ବାଣାଂ ବସୁନାଂ କପିଞ୍ଜଲୋ ରୁଦ୍ରାଣାଂ

ତିର୍ଭିରୀ ରୋହିତ୍-କୁଣ୍ଡୁଶାତୀ ଗୋଲଭିକା ତା ଅସୁରସ୍ତାମରଣ୍ୟାୟ ସୂମରଃ (୧)॥

(ସୌର୍ଯ୍ୟଶ୍ଚାଦଶ) ॥ ୫। ୫। ୧୬॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ସପ୍ତମଃ ସଂଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁଷ୍ପତୋ ବୈଶ୍ୱଦେବଃ ପିତ୍ତୋ ନ୍ୟଙ୍କୁଃ କଶସ୍ତେନ୍ଦ୍ରମତ୍ୟା ଅନ୍ୟବାପୋଽର୍ଯ୍ୟମାସାନାଂ ମାସାଂ

କଶ୍ୟପଃ କ୍ୱୟିଃ କୁଟରୁର୍ଦାତେନାହସ୍ତେ ସିନୀବାଲ୍ୟେ ବୃହସ୍ପତିନ୍ଦ୍ରେ ଶିତ୍-ପୁଟଃ (୧)॥

(ପୁଷ୍ପତୋଽଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୫। ୫। ୧୭॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ଅଷ୍ଟମଃ ସଂଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଶକା ଭୌମୀ ପାନ୍ତଃ କଶୋ ମାଞ୍ଜୁଲବସ୍ତେ ପିତୃଶାମୃତୁନାଂ ଜହକା ସଂବସୁରାୟ ଲୋପା

କପୋତ ଉଲ୍ଲୁକଃ ଶୁଶସ୍ତେ ନୈରୁତାଃ କୃକବାକୁଃ ସାବିତ୍ରଃ (୧)॥ (ଶକାଽଷ୍ଟାଦଶ)॥ ୫। ୫। ୧୮॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ନବମଃ ସଂଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ରୁରୁ ରୌଦ୍ରଃ କୃକଲାସଃ ଶକୁନିଃ ପିପ୍ପକା ତେ ଶରବ୍ୟାନ୍ଦୈ ହରିଶୋ ମାରୁତୋ ବ୍ରହ୍ମଣୋ

ଶାର୍ଗସ୍ତରୟୁଃ କୁଷ୍ଠଃ ଶ୍ୱା ଚତୁରନ୍ଦୋ ଗର୍ଦ୍ଦଭସ୍ତ ଇତରଜ୍ଜନାନାମଗ୍ନୟେ ଧୂଞ୍-ଶ୍ୱା (୧)॥

(ରୁରୁର୍ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୫। ୧୯॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ଦଶମଃ ସଂଧବିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଲଜ ଆନ୍ତରିକ୍ଷ ଉଦ୍ରୋ ମଦ୍-ଗୁଃ ପୁବସ୍ତେଽପାମଦିତ୍ୟେ ହଂ ସସାଚିରିନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟୋ କୀର୍ଣ୍ଣା

ଗୃଧ୍ରଃ ଶିତିକ୍ଷୀ ବାପ୍ରାଶସସ୍ତେ ଦିବ୍ୟା ଦ୍ୟାବାପୃଥୁବ୍ୟା ଶ୍ୱାବିତ୍ (୧)॥

(ଅଲଜୋଽଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୫। ୫। ୨୦॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଭୂତପଶୁନାଂ ଏକାଦଶଃ ସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୁପ୍ରଶଃ ପାର୍ଜ୍ଵନେୟା ହିଂସୋ ବୃକୋ ବୃଷଦଂଶସ୍ତ ଐନ୍ଦ୍ରା ଅପାମୁଦ୍ରୋଽର୍ଜୁନ-ଶୋ ଲୋପାଶଃ
ସିଂହୋ ନକୁଲୋ ବ୍ୟାଘ୍ରସ୍ତେ ମହେନ୍ଦ୍ରାୟ କାମାୟ ପରଶ୍ୱାନ୍ (୧)॥

(ସୁପ୍ରଶୋଽଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୫। ୫। ୨୧॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଃ ପ୍ରଥମୋ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆଗ୍ନେୟଃ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବଃ ସାରସ୍ୱତୀ ମେଷୀ ବଭ୍ରୁଃ ସୌମ୍ୟଃ ପୌଷଃ ଶ୍ୟାମଃ ଶିତିପୁଷ୍ପୋ
ବାହ୍ନିହତ୍ୟଃ ଶିଳ୍ବୋ ବୈଶ୍ୱଦେବ ଐନ୍ଦ୍ରୋଽରୁଣୋ ମାରୁତଃ କଲ୍ଲାଷ୍ଠ ଐନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନଃ
ସିଂହିତୋଽଧୋରାମଃ ସାବିତ୍ରୋ ବାରୁଣଃ ପେତ୍ସଃ (୧)॥

(ଆଗ୍ନେୟୋ ଦ୍ୱାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୫। ୨୨॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଃ ଦ୍ୱିତୀୟୋ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଶ୍ୱସ୍ତୁପରୋ ଗୋମୁଗସ୍ତେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ଆଗ୍ନେୟୋ କୃଷ୍ଣଗ୍ରୀବୋ ଦ୍ୱାଷ୍ଟୋ ଲୋମଶସ୍ତକ୍-ଥୌ
ଶିତିପୁଷ୍ପୋ ବାହ୍ନିହତ୍ୟୌ ଧାତ୍ରେ ପୃଷୋଦ୍ବରଃ ସୌର୍ଯ୍ୟୋ ବଲକ୍ଷଃ ପେତ୍ସଃ (୧)॥

(ଅଶ୍ୱଃ ଷୋଡ଼ଶ) ॥ ୫। ୫। ୨୩॥

(ଅଶ୍ୱମେଧଶେଷଃ ତୃତୀୟୋ ଗ୍ରାମ୍ୟପଶୁସଂଧିଧିଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନୟେଽନୀକବତେ ରୋହିତାଞ୍ଜିରନ୍ଦ୍ରାନଧୋରାମୌ ସାବିତ୍ରୌ ପୌଷ୍ଟୌ ରଜତନାଭୀ
ବୈଶ୍ୱଦେବୌ ପିଶଙ୍ଗୌ ତୁପରୌ ମାରୁତଃ କଲ୍ଲାଷ୍ଠ ଆଗ୍ନେୟଃ କୃଷ୍ଣୋଽଜଃ ସାରସ୍ୱତୀ
ମେଷୀ ବାରୁଣଃ କୃଷ୍ଣ ଏକଶିତିପାତ୍-ପେତ୍ସଃ (୧)॥

(ଅଗ୍ନୟେଽନୀକବତେ ଦ୍ୱାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୫। ୨୪॥

=॥ ୦ ॥=

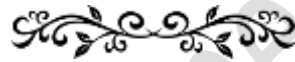
(ଯଦେକେନ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରେଶାନ୍ନୁ ଯଜୁଷାଂପୋ ବିଶ୍ୱକର୍ମାଂସ୍ତ ଆ ଯାହି ସୁବର୍ଗାୟ ବଜ୍ରା ଗାୟତ୍ରେଶାଂସ୍ତ
ଉଦଧେ ସମୀତୀନ୍ଦ୍ରାୟ ମୟୁରପାଂ ବଳାୟ ପୁରୁଷମୁଗଃ ସୌରୀ ପୃଷ୍ଠତଃ ଶକା ରୁରୁରଲଜଃ ସୁପର୍ଶ
ଆଗ୍ନେୟୋଽଶ୍ୱୋଽଗ୍ନେୟନୀକବତେ ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୪ ॥)

(ଯଦେକେନ ସ ପାପୀୟାନ୍ନେତଦ୍ୱା ଅଗ୍ନେଃ ଶିରୋ ଧନୁସ୍ତଦ୍ୱେବାସ୍ତେନ୍ଦ୍ରଜ୍ୟେଷ୍ଠା
ଅପାଂ ନପ୍ତେ ଶ୍ୱସ୍ତପୁରୋ ଦ୍ୱିଷ୍ଠିଃ ॥ ୨୫ ॥)

(ଯଦେକେନୈକଶିତିପାତ୍ର-ପେତ୍ୱଃ ॥)

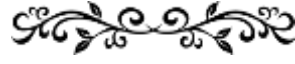
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତେଜିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ପଞ୍ଚମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୫ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଉପାନୁବାକ୍ୟାଭିଧାନମ୍ |

(କୁମ୍ଭେଷ୍ଟକାମନ୍ତ୍ରଣମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ହିରଣ୍ୟବର୍ଣାଃ ଶୁଚିନ୍ଦ୍ରଃ ପାବକା ଯାସୁ ଜାତଃ କ୍ରତ୍ୟପୋ ଯାସ୍ବିନ୍ଦ୍ରଃ ।
ଅଗ୍ନିଂ ଯା ଗର୍ଭଂ ଦଧୁରେ ବିରୂପାସ୍ତା ନ ଆପଃ ଶଂ ସ୍ୟୋନା ଭବନ୍ତୁ ॥
ଯାସାଂ ରାଜା ବରୁଣୋ ଯାତି ମଧ୍ୟେ ସତ୍ୟାନୁତେ ଅବପଶ୍ୟଞ୍ଜନାନାମ୍ ।
ମଧୁଶୁଚଃ ଶୁଚିନ୍ଦ୍ରୋ ଯାଃ ପାବକାସ୍ତା ନ ଆପଃ ଶଂ ସ୍ୟୋନା ଭବନ୍ତୁ ॥
ଯାସାଂ ଦେବା ଦିବି କୁଶଂ ଉକ୍ଷଂ ଯା ଅନ୍ତରିକ୍ଷେ ବହୁଧା ଭବନ୍ତି ।
ଯାଃ ପୃଥୁବୀଂ ପୟସୋଽନ୍ଦତି (୧) ଶୁକ୍ରାସ୍ତା ନ ଆପଃ ଶଂ ସ୍ୟୋନା ଭବନ୍ତୁ ॥
ଶିବେନ ମା ତକ୍ଷ୍ମଷା ପଶ୍ୟତାଃପଃ ଶିବୟା ତନ୍ନୁବୋଽପଂ ସ୍ମୃଶତ୍ ଭୃତଂ ମେ ।
ସର୍ବାଂଂ ଅଗ୍ନୀଂରସୁଷଦୋ ହୁବେ ବୋ ମୟି ବର୍ତ୍ତେ ବଲମୋଜ୍ଞୋ ନ ଧତ୍ ॥
ୟଦଦଃ ସଂପ୍ରୟତୀରହାବନଦତା ହତେ ।
ତସ୍ମାଦା ନଦ୍ୟୋ ନାମ ସ୍ତ ତା ବୋ ନାମାନି ସିନ୍ଧବଃ ॥
ୟତ୍-ପ୍ରେଷିତା ବରୁଣେନ ତାଃ ଶୀତଂଂ ସୁମବଲ୍-ଗତ । (୨)
ତଦାପ୍ନୋଦିନ୍ଦ୍ରୋ ବୋ ଯତୀସ୍ତସ୍ମାଦାପୋ ଅନୁ ସ୍ଥନ ॥
ଅପକ୍ରାମଂ ସ୍ୟନ୍ଦମାନା ଅବାବରତ ବୋ ହିକମ୍ ।
ଇନ୍ଦ୍ରୋ ବଃ ଶକ୍ତିଭିର୍ଦେବୀସ୍ତସ୍ମାଦ୍ବାର୍ଣାମ ବୋ ହିତମ୍ ॥
ଏକୋ ଦେବୋ ଅପତିସ୍ତତ୍-ସ୍ୟନ୍ଦମାନା ଯଥାବଶମ୍ ।

ଉଦାନିଷ୍ଠୁର୍ନିହାରିତି ତସ୍ମାଦୁଦକମୁତ୍ୟତେ ॥

ଆପୋ ଭୃଦ୍ରା ଘୃତମିଦାପି ଆସୁରଗ୍ରୀଷୋମୌ ବିଭ୍ରତ୍ୟାପି ଇତ୍ୟାଃ ।

ତୀବ୍ରୋ ରସୋ ମଧୁପୃତା (୩) ମରଂଗମ ଆ ମା ପ୍ରାଣେନ ସୁହ ବର୍ତ୍ତୟା ଗନ୍ ॥

ଆଦିପୁଣ୍ୟାମୁତ ବା ଶୃଣୋମ୍ୟା ମା ଘୋଷୋ ଗଚ୍ଛତି ବାଞ୍ଛ ଆସାମ୍ ।

ମନେନି ଭେଜାନୋ ଅମୃତସ୍ୟ ତହିଁ ହିରଣ୍ୟବର୍ଣ୍ଣା ଅତୃପଂ ଯଦା ବଃ ॥

ଆପୋ ହି ଷ୍ଠା ମନ୍ଦୋଭୁବସ୍ତା ନ ଭୂର୍ଜେ ଦଧାତନ । ମହେ ରଣାୟ ଚକ୍ଷସେ ॥

ୟୋ ବଃ ଶିବତମୋ ରସସ୍ତସ୍ୟ ଭାଜୟତେହ ନଃ । ଭୃଶତୀରିବ ମାତରଃ ॥

ତସ୍ମା ଅରଂ ଗମାମ ବୋ ଯସ୍ୟ କ୍ଷୟାୟ ଜିହ୍ଵଥ । ଆପୋ ଜନୟଥା ତ ନଃ ॥

ଦିବି ଶ୍ରୀୟସ୍ତାନ୍ତରିକ୍ଷେ ଯତସ୍ତ ପୃଥୁବ୍ୟା ସଂଭବ ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସମସି ବ୍ରହ୍ମବର୍ତ୍ତସାୟ ଘା (୪) ॥

(ଭୂନକ୍ତି ସମବଲ୍-ଗତ ମଧୁପୃତାଂ ମାତରୋ ଦ୍ଵାବିଂଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୫। ୬। ୭ ॥

(କୁମ୍ଭେଷ୍ଟକା-ଚରୁପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଅପାଂ ଗ୍ରହାନ୍ ଗୃହ୍ଣାତ୍ୟେତଦ୍ଵାବ ରାଜସୁୟଂ ଯଦେତେ ଗ୍ରହାଃ ସବୋଽଗ୍ନିର୍ବରୁଣସବୋ

ରାଜସୁୟମଗ୍ନିସ୍ତବଶ୍ଚିତ୍ୟସ୍ତାଭ୍ୟାମେବ ସୁୟତେଽଥୋ ଭୂଭାବେବ ଲୋକାବିଭି ଜୟତି ଯଶ୍ଚ

ରାଜସୁୟେନେଜାନସ୍ୟ ଯଶ୍ଚାଗ୍ନିଚିତ ଆପୋ ଭବନ୍ତ୍ୟାପୋ ବା ଅଗ୍ନେଭ୍ରାତୃବ୍ୟା

ୟଦପୋଽଗ୍ନେରଧସ୍ତାଦୁପଦଧାତି ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାଭିଭୂତ୍ୟେ ଭବତ୍ୟାମନା ପରାଽସ୍ୟ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟା

ଭବତ୍ୟମୃତଂ (୧) ବା ଆପସ୍ତସ୍ମାଦ୍-ଭିରବତାନ୍ତମିତି ଶିଞ୍ଚନ୍ତି ନାଽର୍ଚ୍ଚିମାଚ୍ଛତି ସର୍ବମାୟୁରେତି

ୟସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନା ଏବଂ ବେଦାନ୍ ବା ଆପଃ ପ୍ରଶବ୍ ଆପୋଽନ୍ନଂ

ପ୍ରଶବୋଽନ୍ନାଦଃ ପଶୁମାନ୍ ଭବତି ଯସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନା ଏବଂ ବେଦ୍

ଦ୍ଵାଦଶ ଭବନ୍ତି ଦ୍ଵାଦଶ ମାସାଃ ସଂବସ୍ତରଃ ସଂବସ୍ତରେଣୈବାସ୍ମା (୨) ଅନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେ

ପାତ୍ରାଣି ଭବନ୍ତି ପାତ୍ରେ ବା ଅନ୍ନମଦ୍ୟତେ ସନ୍ଧୋନ୍ୟବାନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧି ଆ ଦ୍ଵାଦଶାତ୍
 ପୁରୁଷାଦନ୍ନମଦ୍ୟଥୋ ପାତ୍ରାନ୍ ଛିଦ୍ୟତେ ଯସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନା ଏବଂ
 ବେଦଂ କୁମ୍ଭାଶ୍ଚ କୁମ୍ଭାଶ୍ଚ ମିଥୁନାନି ଭବନ୍ତି ମିଥୁନସ୍ୟ ପ୍ରଜାତ୍ୟେ ପ୍ର ପ୍ରଜନ୍ତା
 ପଶୁଭିର୍ମିଥୁନେଜ୍ଞାୟତେ ଯସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ (୩) ଚୈନା ଏବଂ ବେଦଂ ଶୁଭ୍ରା
 ଅଗ୍ନିଃ ସୋଽଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁଂ ଯଜମାନଂ ପ୍ରଜାଃ ଶୁଚାଽପ୍ୟନ୍ତି ଯଦପ ଉପଦଧାତି ଶୁଚମେବାସ୍ୟ
 ଶମନ୍ତି ନାଽଽର୍ତ୍ତମାଚ୍ଛତ୍ୟଧ୍ୟର୍ଯ୍ୟୁନଂ ଯଜମାନଃ ଶାମ୍ୟନ୍ତି ପ୍ରଜା ଯନ୍ତ୍ରିତା ଉପଧୀୟନ୍ତେଽପାଂ ବା
 ଏତାନି ହୃଦନ୍ତାନି ଯଦେତା ଆପୋ ଯଦେତା ଅପ ଉପଦଧାତି ଦିବ୍ୟାଭିରେବୈନାଃ ସଂ
 ସୃଜତି ବର୍ଷ୍ଣକଃ ପୂର୍ଜନ୍ୟା (୪) ଭବତି ଯୋ ବା ଏତାସାମାୟତନଂ କ୍ଳୁପ୍ତଂ
 ବେଦାଽଽୟତନବାନ୍ ଭବତି କଳ୍ପତେଽସ୍ମା ଅନୁସୀତମୁପ ଦଧାତ୍ୟତସ୍ତା
 ଆସାମାୟତନମେଷା କ୍ଳୁପ୍ତୁର୍ଯ ଏବଂ ବେଦାଽଽୟତନବାନ୍ ଭବତି କଳ୍ପତେଽସ୍ମେ ସ୍ଵଂସ୍ଵମନ୍ୟା
 ଉପ ଦଧାତି ଚତସ୍ରୋ ମଧ୍ୟେ ଧୃତ୍ୟା ଅନ୍ନଂ ବା ଇଷ୍ଟକା ଏତତ୍-ଖଲୁ ବୈ ସାକ୍ଷାଦନ୍ନଂ
 ଯଦେଷ ଚରୁର୍ଯଦେତଂ ଚରୁମୁପଦଧାତି ସାକ୍ଷା (୫) ଦେବାସ୍ମା ଅନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେ ମଧୁତ ଉପ
 ଦଧାତି ମଧୁତ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ନଂ ଦଧାତି ତସ୍ମାନ୍ନଧୁତୋଽନ୍ନମଦ୍ୟତେ ବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟୋ ଭବତି ବ୍ରହ୍ମ
 ବୈ ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମଣୈବାସ୍ମା ଅନ୍ନମବଂ ରୁନ୍ଧେ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସମସି ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସାୟ
 ଦେତ୍ୟାହ ତେଜସ୍ଵୀ ବ୍ରହ୍ମବର୍ଚ୍ଚସୀ ଭବତି ଯସ୍ୟେଷ ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ ଚୈନମେବଂ ବେଦଂ
 (୬)॥ (ଅମୃତମସ୍ମେ ଜାୟତେ ଯସ୍ୟେତା ଉପଧୀୟନ୍ତେ ଯ ଉ ପୂର୍ଜନ୍ୟା ଉପଦଧାତି ସାକ୍ଷାସ୍ତୁ ଚଦାରିଂଶଜ)

॥ ୫। ୬। ୭॥

(ଭୂତେଷୁକୋପଧାନାଭିଷେକାଦି ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ଭୂତେଷୁକା ଉପ ଦଧାତ୍ୟତ୍ରାତ୍ର ବୈ ମୁଦ୍ୟର୍ଜାୟତେ ଯତ୍ରୟତ୍ତୈବ ମୁଦ୍ୟର୍ଜାୟତେ ତତ୍
 ଏବୈନମବଂ ଯଜତେ ତସ୍ମାଦଗ୍ନିଚିହ୍ନର୍ବମାୟୁରେତି ସର୍ବେ ହ୍ୟସ୍ୟ
 ମୁଦ୍ୟବୋଃବେଷ୍ମସ୍ତସ୍ମାଦଗ୍ନିଚିହ୍ନାଭିଚରିତ ବୈ ପ୍ରତ୍ୟଗୈନମଭିଚାରଃ ସ୍ତୁଶ୍ଚିତେ ସୁୟତେ ବା
 ଏଷ ଯୋଃଶ୍ନଂ ଚିନ୍ତୁତେ ଦେବସୁବାମେତାନି ହବୀଃଶି ଭବନ୍ତ୍ୟତାବନ୍ତେ ବୈ
 ଦେବାନାଃ ସୁବାସ୍ତ ଏବା (୧) ଯଶ୍ନେ ସୁବାନ୍ ପ୍ର ଯଜ୍ଞତି ତ ଏନଃ ସୁବନ୍ତେ
 ସୁବୋଃଶ୍ନିର୍ବରୁଣସୁବୋ ରାଜସୁୟଂ ବ୍ରହ୍ମସୁବଶ୍ନିତ୍ୟା ଦେବସ୍ୟ ଓ ସବିତୁଃ ପ୍ରସବ ଇତ୍ୟାହ
 ସବିତୁପ୍ରସୁତ ଏବୈନଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ଦେବତାଭିରୁଭି ଶିଞ୍ଚତ୍ୟନ୍ଦସ୍ୟାନ୍ଦସ୍ୟାଭି
 ଶିଞ୍ଚତ୍ୟନ୍ଦସ୍ୟାନ୍ଦସ୍ୟାବରୁକ୍ଷ୍ୟ ପୁରସ୍ତାତ୍-ପ୍ରତ୍ୟଞ୍ଚମଭି ଶିଞ୍ଚତି ପୁରସ୍ତାଭି
 ପ୍ରତୀତୀନମନ୍ଦମଦ୍ୟତେ ଶୀର୍ଷତୋଃଭି ଶିଞ୍ଚତି ଶୀର୍ଷତୋ ହ୍ୟନ୍ଦମଦ୍ୟତ ଆ
 ମୁଖାଦନ୍ଦବସ୍ରାବୟତି (୨) ମୁଖତ ଏବାସ୍ମା ଅନ୍ନାଦ୍ୟଂ ଦଧାତ୍ୟନ୍ନେଷ୍ଟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟେନାଭି
 ଶିଞ୍ଚାମୀତ୍ୟାହୈଷ ବା ଅନ୍ନେଃ ସବନ୍ତେନୈବୈନମଭି ଶିଞ୍ଚତି ବୃହସ୍ପତେଷ୍ଟା ସାମ୍ରାଜ୍ୟେନାଭି
 ଶିଞ୍ଚାମୀତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମଣୈବୈନମଭି ଶିଞ୍ଚତୀନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଓ
 ସାମ୍ରାଜ୍ୟେନାଭି ଶିଞ୍ଚାମୀତ୍ୟାହେନ୍ଦ୍ରିୟମେବାସ୍ମିନ୍ନୁପରିଷ୍ଠାଦଧାତ୍ୟେତ (୩) ହୈ ରାଜସୁୟସ୍ୟ
 ରୂପଂ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ମାନଶ୍ନଂ ଚିନ୍ତୁତ ଭୂଭାବେବ ଲୋକାବଭି ଜୟତି ଯଶ୍ନଂ
 ରାଜସୁୟେନେଜାନସ୍ୟ ଯଶ୍ନାଗ୍ନିଚିତ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ସୁଷୁବାଶସ୍ୟ ଦଶଧେନ୍ଦ୍ରିୟଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ
 ପରାଃପତୁଭଦ୍ରେବାଃ ସୌତ୍ରାମଣ୍ୟା ସମଭରନ୍-ସୁୟତେ ବା ଏଷ ଯୋଃଶ୍ନଂ ଚିନ୍ତୁତେଶ୍ନଂ
 ଚିତ୍ତା ସୌତ୍ରାମଣ୍ୟା ଯଜେତେନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ସଂଭୃତ୍ୟାଃମୁକ୍ତେ (୪)॥

(ତ ଏବାଃନ୍ଦବସ୍ରାବୟତ୍ୟେତଦ୍ଦକ୍ଷା ଚତ୍ବାରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୬। ୩॥

(କ୍ଷେତ୍ରମାପନପୂର୍ବାଙ୍ଗହୋମଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସ୍ବଜୁରଘୋଃକ୍ଷାବତ୍ତିଃ ସ୍ବଜୁରୁଷା ଅରୁଣୀତିଃ ସ୍ବଜୁଃ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଶତଶେନ ସ୍ବଜୋଷାବଶ୍ଚିନା
 ଦଂସୋତିଃ ସ୍ବଜୁରଗ୍ନିବୈଶ୍ବାନର ଇତାଭିର୍ଯୁତେନ ସ୍ବାହା ସଂବସ୍ବରୋ ବା ଅଘୋ ମାସା
 ଅକ୍ଷାବା ଉଷା ଅରୁଣୀଃ ସୁର୍ଯ୍ୟ ଶତଶ ଇମେ ଅଶ୍ବିନା ସଂବସ୍ବରୋଽଗ୍ନିବୈଶ୍ବାନରଃ ପ୍ରଶବ
 ଇତା ପ୍ରଶବୋ ଯୁତଃ ସଂବସ୍ବରଂ ପ୍ରଶବୋଽନୁ ପ୍ର ଜାୟନ୍ତେ ସଂବସ୍ବରେଣୌବାଶ୍ନୌ ପ୍ରଶୁନ୍
 ପ୍ର ଜନୟତି ଦର୍ଭସ୍ତମେ ଜୁହୋତି ଯ (୧) ହା ଅସ୍ୟା ଅମୃତଂ ଯଦ୍ବୀର୍ଯ୍ୟଂ ତଦ୍ଭୂତାସ୍ତସ୍ମିନ୍
 ଜୁହୋତି ପ୍ରେବ ଜାୟନ୍ତେଽନ୍ନାଦୋ ଭବତି ଯସ୍ୟୈବଂ ଜୁହ୍ବତ୍ୟେତା ବୈ ଦେବତା ଅଗ୍ନେଃ
 ପୁରସ୍ତାଦ୍-ଭାଗାସ୍ତା ଏବ ପ୍ରାଣାତ୍ୟଥୋ ଚକ୍ଷୁରେବାଗ୍ନେଃ ପୁରସ୍ତାଦ୍-ପ୍ରତି ଦଧାତ୍ୟନକ୍ଷୋ
 ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦାଃଽପୋ ବା ଇଦମଗ୍ରେ ସଲିଲମାସୀସ ପ୍ରଜାପତିଃ ପୁଷ୍କରପର୍ଣ୍ଣେ
 ବାତୋ ଭୂତୋଽଲେଲାନୁସଃ (୨) ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ନାବିନ୍ଦତ୍ ସ ଏତଦ୍‌ପାଂ
 କୁଳାୟମପଶ୍ୟତ୍ସ୍ମିନ୍ନଗ୍ନିମତିନ୍ନୁତ ତଦିନ୍ଦମଭବତ୍ତତୋ ବୈ ସ ପ୍ରତ୍ୟତିଷ୍ଠଦ୍ୟାଂ
 ପୁରସ୍ତାଦ୍‌ପାଦଧାତ୍ବିରୋଽଭବସ୍ତା ପ୍ରାଚୀ ଦିଗ୍ୟାଂ ଦକ୍ଷିଣତ ଉପାଦଧାତ୍ବ ଦକ୍ଷିଣଃ
 ପ୍ରକ୍ଷୋଽଭବସ୍ତା ଦକ୍ଷିଣା ଦିଗ୍ୟାଂ ପଶ୍ଚାଦ୍‌ପାଦଧାତ୍ବ-ପୁଚ୍ଛମଭବସ୍ତା ପ୍ରତୀଚୀ ଦିଗ୍ୟାମୁତ୍ତରତ
 ଉପାଦଧାତ୍ବ (୩) ସ ଉତ୍ତରଃ ପ୍ରକ୍ଷୋଽଭବତ୍-ସୋଦୀଚୀ ଦିଗ୍ୟାମୁପରିଷ୍ଠାଦ୍‌ପାଦଧାତ୍ବ
 ପୁଷ୍ପମଭବତ୍ ସୋର୍ଧା ଦିଗ୍ବିନ୍ଦଂ ବା ଅଗ୍ନିଃ ପଞ୍ଚେଷ୍ଟକ୍ଷସ୍ତସ୍ମାଦ୍ୟଦ୍‌ସ୍ୟାଂ ଖନତ୍ୟଭୀଷ୍ଟକାଂ
 ତୁନ୍ଦତ୍ୟଭି ଶର୍କରାଂ ସର୍ବା ବା ଇନ୍ଦ୍ରଂ ବନ୍ଦୋଭ୍ୟା ନକ୍ତଂ ଦୁଶେ ଦୀପ୍ୟତେ ତସ୍ମାଦିମାଂ
 ବନ୍ଦାଂସି ନକ୍ତଂ ନାଧାସତେ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ପ୍ରତ୍ୟେବ (୪) ତିଷ୍ଠତ୍ୟଭି ଦିଶୋ
 ଜୟତ୍ୟାଗ୍ନେୟୋ ବୈ ବ୍ରାହ୍ମଣସ୍ତସ୍ମାଦ୍ ବ୍ରାହ୍ମଣାୟ ସର୍ବାସୁ ଦିକ୍ଷଧିକ୍ଽ ସ୍ବାମେବ
 ତଦିଶ୍ମମନ୍ଦ୍ରେତ୍ୟପାଂ ବା ଅଗ୍ନିଃ କୁଳାୟ ତସ୍ମାଦାପୋଽଗ୍ନିଂ ହାରୁକାଃ ସ୍ବାମେବ ତଦ୍ୟୋନିଂ

ପ୍ର ବିଶତି (୫) ॥ (ଉଦଲୋକାୟ ସ୍ଥ ଉତ୍ତର ଉପାଦ୍ୟାୟେ ବା ତ୍ରୈଶକ) ॥ ୫। ୬। ୪॥

(ଅଭିଜିତ୍ୟାଗାଙ୍ଗଚୟନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସଂବସ୍ତରମୁଖ୍ୟଂ ଭୂତା ହିତୀୟେ ସଂବସ୍ତର ଆଗ୍ନେୟମୁଷ୍ଟାକପାଲଂ
 ନିର୍ବପେଦ୍ବେନ୍ଦ୍ରମେକାଦଶକପାଲଂ ବୈଶ୍ବଦେବଂ ଦ୍ବାଦଶକପାଲଂ ବାର୍ହସ୍ପତ୍ୟଂ ତୁରୁ ବୈଷ୍ଣବଂ
 ତ୍ରିକପାଲଂ ତୃତୀୟେ ସଂବସ୍ତରେଭିଜିତା ଯଜେତ ଯଦୁଷ୍ଟାକପାଲୋ ଭବତ୍ୟଷ୍ଟାକ୍ଷରା
 ଗାୟତ୍ରୀଗ୍ରେୟଂ ଗାୟତ୍ରଂ ପ୍ରାତଃସବନଂ ପ୍ରାତଃସବନମେବ ତେନ ଦାଧାର ଗାୟତ୍ରୀଂ ଛନ୍ଦୋ
 ଯଦେକାଦଶକପାଲୋ ଭବତ୍ୟେକାଦଶାକ୍ଷରା ତ୍ରିଷ୍ଟୁଗ୍ରେୟଂ ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଂ ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନଃ ସବନଂ
 ମାଧ୍ୟନ୍ଦିନମେବ ସବନଂ ତେନ ଦାଧାର ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଂ (୧) ଛନ୍ଦୋ ଯଦ୍-ଦ୍ବାଦଶକପାଲୋ ଭବତି
 ଦ୍ବାଦଶାକ୍ଷରା ଜଗତୀ ବୈଶ୍ବଦେବଂ ଜାଗତଂ ତୃତୀୟସବନଂ ତୃତୀୟସବନମେବ ତେନ
 ଦାଧାର ଜଗତୀଂ ଛନ୍ଦୋ ଯଦ୍-ବାର୍ହସ୍ପତ୍ୟଶ୍ଚରୁଭବତି ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ଦେବାନାଂ ବୃହସ୍ପତିର୍ବ୍ରହ୍ମେବ
 ତେନ ଦାଧାର ଯଦ୍ବୈଷ୍ଣବସ୍ତ୍ରକପାଲୋ ଭବତି ଯଜ୍ଞୋ ବୈ ବିଷ୍ଣୁର୍ଯଜ୍ଞମେବ ତେନ ଦାଧାର
 ଯଦ୍-ତୃତୀୟେ ସଂବସ୍ତରେଭିଜିତା ଯଜତେଭିଜିତ୍ୟେ ଯଦ୍-ସଂବସ୍ତରମୁଖ୍ୟଂ ବିଭର୍ତ୍ତମମେବ
 (୨) ତେନ ଲୋକଃ ସ୍ତୃଣୋତି ଯଦ୍-ହିତୀୟେ ସଂବସ୍ତରେଭିଂ ଚିନ୍ତତେନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ତେନ
 ସ୍ତୃଣୋତି ଯଦ୍-ତୃତୀୟେ ସଂବସ୍ତରେ ଯଜତେନ୍ଦ୍ରିୟମେବ ତେନ ଲୋକଃ ସ୍ତୃଣୋତ୍ୟେତଂ ବୈ
 ପର ଆର୍-ଶାରଃ କ୍ଷୀବାଃ ଐଶିଜୋ ବୀତହବ୍ୟଃ ଶ୍ରୀୟସସ୍ତସଦସ୍ୟୁଃ ପୌରୁକୁସ୍ୟଃ
 ପ୍ରଜାକାମା ଅଚିନ୍ଦତ ତତୋ ବୈ ତେ ସହସ୍ରଂ ସହସ୍ରଂ ପୁତ୍ରାନବିନ୍ଦତ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଜୟା
 ପଶୁଭିଷ୍ଟାଂ ମାତ୍ରାମାପୋତି ଯାଂ ତେନ୍ନଞ୍ଜନ୍ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନ୍ନେତମଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତେ (୩) ॥
 (ଦାଧାର ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭମମେବେବଂ ତୁଭାରି ଚ) ॥ ୫। ୬। ୫॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତବିଧିପ୍ରଶଂସା ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମତିନୁତ ସ ଯୁରପବିର୍ଭୁଦାଃତିଷ୍ଠତଂ ଦେବା ବିଭ୍ୟତେ ନୋପାଃଃୟତେ
 ଛନ୍ଦୋଭିରାମାନଂ ଛାଦନ୍ତିଦୋପାଃଃୟତଛନ୍ଦସାଂ ଛନ୍ଦସ୍ତଂ ବ୍ରହ୍ମ ବୈ ଛନ୍ଦାଃସି ବ୍ରହ୍ମଣ
 ଏତଦୁପଂ ଯତ୍-କୃଷ୍ଣାଜିନଂ କାଶ୍ଠୀ ଉପାନହାବୁପ ମୁଞ୍ଚିତେ ଛନ୍ଦୋଭିରେବାଃଃୟାନଂ
 ଛାଦନ୍ତିଦାଃସିମୁପ ଚରତ୍ୟାମନୋଃହିଂସାୟାୟେ ଦେବନିଧିର୍ବା ଏଷ ନି ଧୀୟତେ ଯଦଗ୍ନି (୧)
 ରନ୍ୟେ ବା ବୈ ନିଧିମଗ୍ନୁପ୍ତଂ ବିନ୍ଦତି ନ ବା ପ୍ରତି ପ୍ର ଜାନାତ୍ୟୁଖାମା
 କ୍ରାମତ୍ୟାମାନମେବାଧିପାଂ କୁରୁତେ ଗୁପ୍ତ୍ୟା ଅଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁର୍ନାଃଃକ୍ରମେପତି ନୈରୁତ୍ୟୁଖା
 ଯଦାକ୍ରାମେନ୍ନିରୂତ୍ୟା ଆମାନମପି ଦଧାଭସ୍ମାକାଃଃକ୍ରମାଂ ପୁରୁଷଶୀର୍ଷମୁପ ଦଧାତି ଗୁପ୍ତ୍ୟା
 ଅଥୋ ଯଥା ବୁଧାଦେତନ୍ତେ ଗୋପାୟେତି ତାଦୃଗେବ ତତ୍ (୨) ପ୍ରଜାପତିର୍ବା
 ଅଥର୍ବାଃସିରେବ ଦଧତ୍-ତାଥର୍ବାଶସ୍ତସୋଷ୍ଠକା ଅସ୍ଥାନେତଃ ହ ବାବ
 ତଦୃଷିରଭ୍ୟନ୍ତୁବାଚେନ୍ଦ୍ରୋ ଦଧାତୋ ଅସ୍ଥଭିରିତି ଯଦିଷ୍ଠକାଭିରଗ୍ନିଂ ଚିନୋତି ସାମାନମେବାଗ୍ନିଂ
 ତିନୁତେ ସାମାଂମୁଷ୍ଟିଲୋକେ ଭବତି ଯ ଏବଂ ବେଦ ଶରୀରଂ ବା ଏତଦଗ୍ନେୟଜିତ୍ୟ ଆମା
 ବୈଶ୍ଵାନରୋ ଯଜିତେ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ଜୁହୋତି ଶରୀରମେବ ସଂସ୍କୃତ୍ୟା (୩) ଝଭ୍ୟାରୋହତି
 ଶରୀରଂ ବା ଏତଦ୍ୟଜମାନଃ ସଂସ୍କୁରୁତେ ଯଦଗ୍ନିଂ ତିନୁତେ ଯଜିତେ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ଜୁହୋତି
 ଶରୀରମେବ ସଂସ୍କୃତ୍ୟାଃଃମନାଃଃଭ୍ୟାରୋହତି ତସ୍ମାଭସ୍ୟ ନାବ ଦ୍ୟତି ଜୀବନ୍ତେବ
 ଦେବାନପେପତି ବୈଶ୍ଵାନର୍ଯା ପୁରୀଷମୁପ ଦଧାତୀୟଂ ବା ଅଗ୍ନିବୈଶ୍ଵାନରସ୍ତସ୍ୟୈଷା
 ଚିତିର୍ଯତ୍ ପୁରୀଷମଗ୍ନିମେବ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ତିନୁତ ଏଷା ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନ୍ମୁର୍ଯଦୈଶ୍ଵାନରଃ
 ପ୍ରିୟାମେବାସ୍ୟା ତନ୍ନୁବମବ ରୁନ୍ଧେ (୪)॥

(ଅଗ୍ନିସ୍ତସ୍ତଂସ୍କୃତ୍ୟାଂଗେର୍ଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୬। ୬॥

(ଦୀକ୍ଷାକାଳବିକଳ୍ପାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଅଗ୍ନେର୍ବେ ଦୀକ୍ଷୟା ଦେବା ବିରାଜମାପୁବନ୍ତିସ୍ତେ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାତ୍-ତ୍ରିପଦା
 ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ଷଡ୍ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାତ୍ ଷଡ୍ ବା ରୁତବଃ ସଂବହରଃ ସଂବହରୋ
 ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ଦଶ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାଦ୍-ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି
 ଦ୍ଵାଦଶ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାଦ୍-ଦ୍ଵାଦଶ ମାସାଃ ସଂବହରଃ ସଂବହରୋ
 ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ତ୍ରୟୋଦଶ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାତ୍-ତ୍ରୟୋଦଶ (୧) ମାସାଃ
 ସଂବହରଃ ସଂବହରୋ ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ପଞ୍ଚଦଶ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାତ୍-ପଞ୍ଚଦଶ
 ବା ଅଧିମାସସ୍ୟ ରାତ୍ରୟୋର୍ଧିମାସଶଃ ସଂବହର ଆପ୍ୟତେ ସଂବହରୋ
 ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ସପ୍ତଦଶ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାଦ୍-ଦ୍ଵାଦଶ ମାସାଃ ପଞ୍ଚର୍ତ୍ତବଃ ସ
 ସଂବହରଃ ସଂବହରୋ ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ଚତୁର୍ବିଂଶତିଂ ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ
 ସ୍ୟାଜ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିରଧିମାସାଃ ସଂବହରଃ ସଂବହରୋ ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ତ୍ରିଂଶତଂ
 ରାତ୍ରୀର୍ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାତ୍ (୨) ତ୍ରିଂଶଦକ୍ଷରା ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ମାସଂ ଦୀକ୍ଷିତଃ
 ସ୍ୟାଦ୍ୟେମା ମାସଃ ସ ସଂବହରଃ ସଂବହରୋ ବିରାଡ୍-ବିରାଜମାପ୍ନୋତି ଚତୁରୋ ମାସୋ
 ଦୀକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାଜ୍ଚତୁରୋ ବା ଏତଂ ମାସୋ ବସବୋଽବିଭରୁଷ୍ଠେ ପୃଥୁବାମାଽଜ୍ଞୟନ୍-ଗାୟତ୍ରୀଂ
 ଛନ୍ଦୋଽଷ୍ଟୋ ରୁଦ୍ରାଷ୍ଟୋଽକ୍ଷରୀକ୍ଷମାଽଜ୍ଞୟନ୍-ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଂ ଛନ୍ଦୋ ଦ୍ଵାଦଶାଽଽଦିତ୍ୟାଷ୍ଠେ
 ଦିବମାଽଜ୍ଞୟନ୍ ଜଗତୀଂ ଛନ୍ଦସ୍ତତୋ ବୈ ତେ ବ୍ୟାବୃତମଗଚ୍ଛୈଷ୍ୟଂ ଦେବାନାଂ
 ତସ୍ମାଦ୍-ଦ୍ଵାଦଶ ମାସୋ ଭୂଭାଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତାତୁ ଦ୍ଵାଦଶ ମାସାଃ ସଂବହରଃ
 ସଂବହରୋଽଗ୍ନିଶ୍ଚିତ୍ୟସ୍ତସ୍ୟାହୋରାତ୍ରାଶୀଷ୍ଟକା ଆପ୍ରେଷ୍ଟକମେନଂ ଚିନ୍ତତେଽଥୋ ବ୍ୟାବୃତମେବ
 ଗଚ୍ଛତି ଶୈଷ୍ୟଂ ସମାନାନାମ୍ (୩)॥

(ସ୍ୟାତ୍ତ୍ରୟୋଦଶ ତ୍ରିଂଶତଂ ରାତ୍ରୀର୍ଦ୍ଦାକ୍ଷିତଃ ସ୍ୟାଦ୍ଦୈ ତେଽଷ୍ଟାବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୬। ୭॥

(ଅନ୍ଧାରୋହଣାଦ୍ୟଭିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସୁବର୍ଗାୟ ବା ଏଷ ଲୋକାୟ ଚୀୟତେ ଯଦ୍ବିଷ୍ଠଂ ଯନ୍ନାନ୍ଧାରୋହେତ୍
 ସୁବର୍ଗାଲୋକାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନୋ ହୀୟେତ ପୃଥୁବାମାଂକୁମିଷଂ ପ୍ରାଣୋ ମା ମା
 ହାସୀଦ୍ବିଷ୍ଠମାଂକୁମିଷଂ ପ୍ରଜା ମା ମା ହାସୀଦ୍ବିଷ୍ଠମାଂକୁମିଷଂ ସୁବରଗନ୍ତେତ୍ୟାହୈଷ ବା
 ଅଗ୍ନେରନ୍ଧାରୋହସ୍ତେନୈବୈନମନ୍ଧାରୋହତି ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ ସମଷ୍ଟ୍ୟ
 ଯତ୍-ପୁଷ୍ପସଂମିତାଂ ମିନ୍ଦୁୟାତ୍ (୧) କନୀୟାଂସଂ ଯଜ୍ଞକ୍ରତୁମୁପେୟାତ୍ ପାପୀୟସ୍ୟସ୍ୟାଂଂମନଃ
 ପ୍ରଜା ସ୍ୟାଦ୍ଦୈସଂମିତାଂ ମିନୋତି ଜ୍ୟାୟାଂଂସମେବ ଯଜ୍ଞକ୍ରତୁମୁପେତି ନାସ୍ୟାଂଂମନଃ
 ପାପୀୟସୀ ପ୍ରଜା ଭବତି ସାହସ୍ରଂ ଚିନ୍ତୀତ ପ୍ରଥମଂ ଚିନ୍ତାନଃ ସହସ୍ରସଂମିତୋ ବା ଅୟଂ
 ଲୋକ ଇମମେବ ଲୋକମଭି ଜୟତି ଦ୍ବିଷାହସ୍ରଂ ଚିନ୍ତୀତ ଦ୍ବିତୀୟଂ ଚିନ୍ତାନୋ ଦ୍ବିଷାହସ୍ରଂ ବା
 ଅନ୍ତରୀକ୍ଷମନ୍ତରୀକ୍ଷମେବାଭି ଜୟତି ଦ୍ବିଷାହସ୍ରଂ ଚିନ୍ତୀତ ତୃତୀୟଂ ଚିନ୍ତାନ (୨) ଦ୍ବିଷାହସ୍ରୋ ବା
 ଅସୌ ଲୋକୋଽମୁମେବ ଲୋକମଭି ଜୟତି ଜାନୁଦ୍ବ୍ୟଂ ଚିନ୍ତୀତ ପ୍ରଥମଂ ଚିନ୍ତାନୋ
 ଗାୟତ୍ରିୟେବେମଂ ଲୋକମଭ୍ୟାରୋହତି ନାଭିଦ୍ବ୍ୟଂ ଚିନ୍ତୀତ ଦ୍ବିତୀୟଂ
 ଚିନ୍ତାନସ୍ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭୈବାନ୍ତରୀକ୍ଷମଭ୍ୟାରୋହତି ଗ୍ରୀବଦ୍ବ୍ୟଂ ଚିନ୍ତୀତ ତୃତୀୟଂ ଚିନ୍ତାନୋ
 ଜଗତ୍ୟିବାମୁଂ ଲୋକମଭ୍ୟାରୋହତି ନାଭିଂ ଚିତ୍ତା ରାମାମୁପେୟାଦୟୋନୌ ରେତୋ
 ଧାସ୍ୟାମୀତି ନ ଦ୍ବିତୀୟଂ ଚିତ୍ତାଂନ୍ୟସ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀୟ (୩) ମୁପେୟାନ୍ତ ତୃତୀୟଂ ଚିତ୍ତା କାଂ
 ଚନୋପେୟାଦ୍ରେତୋ ବା ଏତନ୍ନି ଧାତ୍ରେ ଯଦ୍ବିଷ୍ଠଂ ଚିନ୍ତୁତେ ଯଦୁପେୟାଦ୍ରେତସ୍ୟା
 ବ୍ୟୁଧେତାଥୋ ଖଲ୍ଲାହୁରପ୍ରଜସ୍ୟଂ ତଦ୍ୟନ୍ନୋପେୟାଦିତି ଯଦ୍ରେତଃ ସିଚାବୁପ ଦଧାତି ତେ
 ଏବ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟ ରେତୋ ବିଭୃତସ୍ତସ୍ମାଦୁପେୟାଦ୍ରେତସୋଽଂୟନ୍ୟାୟ ତ୍ରୀଣି ବାବ

ରେତାଂସି ପିତା ପୁତ୍ରଃ ପୌତ୍ରଃ (୪) ଯଦ୍ଵେ ରେତଃସିଚାବୁପଦଧ୍ୟାତ୍ରେତୋଽସ୍ୟ ବି
 ଛିନ୍ଦ୍ୟାଭିସ୍ର ଉପ ଦଧାତି ରେତଃସଃ ସଂତତ୍ୟା ଲୁୟଂ ବାବ ପ୍ରଥମା ରେତଃ ସିଦ୍ଧାୟା ଲୁୟଂ
 ତସ୍ମାତ୍-ପଶ୍ୟନ୍ତୀମାଂ ପଶ୍ୟନ୍ତି ବାଚଂ ବଦନ୍ତୀମୁକ୍ତରୀକ୍ଷଂ ହିତୀୟା ପ୍ରାଣୋ ବା ଅନ୍ତରୀକ୍ଷଂ
 ତସ୍ମାନ୍ନାକ୍ତରୀକ୍ଷଂ ପଶ୍ୟନ୍ତି ନ ପ୍ରାଣମସୌ ତୃତୀୟା ଚକ୍ଷୁର୍ବା ଅସୌ ତସ୍ମାତ୍-ପଶ୍ୟନ୍ତ୍ୟମ୍
 ପଶ୍ୟନ୍ତି ଚକ୍ଷୁର୍ଯଦ୍ଭୁଷେମାଂ ତା (୫) ଯମ୍ ଚୋପ ଦଧାତି ମନସା ମଧ୍ୟମାମେଷାଂ ଲୋକାନାଂ
 କ୍ଳୃପ୍ୟା ଅଥୋ ପ୍ରାଣାନାମିଷ୍ଠୋ ଯୁକ୍ତୋ ଭୃଗୁଭିରାଶୀର୍ଦା ବସୁଭିସ୍ରସ୍ୟଂ ତ ଲୁଷ୍ଠସ୍ୟ ବୀତସ୍ୟ
 ଦ୍ରବିଶେହ ଭକ୍ଷୀୟେତ୍ୟାହ ସ୍ଵତଶ୍ଚେଷ୍ଠେ ଏବୈତେନ ଦୁହେ ପିତା ମାତୁରିଶ୍ଵାଂଶ୍ଚିତ୍ରା ପଦା ଧା
 ଅଶ୍ଚିତ୍ରା ଭୃଶିଜଃ ପଦାଂନୁ ତକ୍ଷୁଃ ସୋମୋ ବିଶ୍ଵବିନ୍ଦେତା ନେଷ୍ଠଦ୍-ବୃହସ୍ପତିରୁକ୍-ଥାମଦାନି
 ଶଂସିଷ୍ଠଦିତ୍ୟାହୈତସ୍ତା ଅଗ୍ନେରୁକ୍-ଥଂ ତେନୈବୈନମନୁ ଶଂସତି (୬)॥

(ମିନୁକ୍ଷାଭୂତୀୟଂ ଚିହ୍ନାନ୍ୟ ସ୍ତ୍ରୀୟଂ ପୌତ୍ରଂ ବୈ ସପ୍ତ ଚ) ॥ ୫। ୬। ୮॥

(ଆସନ୍ନୀ-ଷଡ୍‌ଦ୍ୟାମ-ଭଖା-ଭଲୁଖଲାଦିପ୍ରଶଂସା ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ସୁୟତେ ବା ଏଷୋଽଗ୍ନୀନାଂ ଯ ଉଖାୟାଂ ଭ୍ରୂୟତେ ଯଦଧଃ ସାଦୟେଦ୍-ଗର୍ଭାଃ ପ୍ରାପାଦୁକାଃ
 ସ୍ଵୀରଥୋ ଯଥା ସ୍ଵାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟବରୋହତି ତାଦୃଶେବ ତଦାସନ୍ନୀ ସାଦୟତି ଗର୍ଭାଣାଂ ଧୃତ୍ୟା
 ଅପ୍ରପାଦାୟାଥୋ ସ୍ଵବମେବୈନଂ କରୋତି ଗର୍ଭୋ ବା ଏଷ ଯଦୁଖ୍ୟୋ ଯୋନିଃ ଶିକ୍ୟଂ
 ଯଜ୍ଞିକ୍ୟାଦୁଖାଂ ନିରୁହେଦ୍ୟୋନେର୍ଗର୍ଭଂ ନିହ୍ନୀୟାତ୍ ଷଡ୍‌ଦ୍ୟାମଂ ଶିକ୍ୟଂ ଭବତି
 ଷୋଡାବିହିତୋ ବୈ (୧) ପୁରୁଷ ଆତ୍ମା ତୁ ଶିରଶ୍ଚ ତଦ୍ଵାୟଜ୍ଞାନ୍ୟାମନ୍ଦେବୈନଂ ବିଭର୍ତି
 ପ୍ରଜାପତିର୍ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିସ୍ରସ୍ୟୋଖା ଚୋଲୁଖଲଂ ତୁ ସ୍ତନୌ ତାବସ୍ୟ ପ୍ରଜା ଉପ ଜୀବନ୍ତି
 ଯଦୁଖାଂ ଚୋଲୁଖଲଂ ଚୋପଦଧାତି ତାଭ୍ୟାମେବ ଯଜମାନୋଽମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽଗ୍ନିଂ ଦୁହେ
 ସଂବସୁରୋ ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିସ୍ରସ୍ୟା ତ୍ରେଧାବିହିତା ଲଷ୍ଠକାଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ବୈଷ୍ଣବୀ (୨)

ବୈଶ୍ବକର୍ମଣୀରହୋରାତ୍ରାଣ୍ୟବାସ୍ୟ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ଯଦୁଞ୍ଜ୍ୟଂ ବିଭର୍ତ୍ତି ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ଏବ ତଦୁପ
 ଧତ୍ରେ ଯତ୍-ସମିଧା ଆଦଧାତି ବୈଷ୍ଣବା ବୈ ବନସ୍ବତନ୍ତୋ ବୈଷ୍ଣବାରେବ ତଦୁପ ଧତ୍ରେ
 ଯଦିଷ୍ଠକାଭିରୁଷ୍ମିଂ ତିନୋତୀୟଂ ବୈ ବିଶ୍ବକର୍ମା ବୈଶ୍ବକର୍ମଣୀରେବ ତଦୁପ ଧତ୍ରେ
 ତସ୍ମାଦାହୁସ୍ତ୍ରୁବୃଦ୍ଧିରିତି ତଂ ବା ଏତଂ ଯଜ୍ଞମାନ ଏବ ତିନ୍ଦ୍ରୀତ ଯଦସ୍ୟାନ୍ୟଶ୍ଚିନ୍ଦ୍ରୟାଦ୍ୟତ୍
 ଦକ୍ଷିଣାଭିର୍ନ ରାଧୟେଦ୍ବିମସ୍ୟ ବୃଞ୍ଚୀତ ଯୋଽସ୍ୟାଗ୍ନିଂ ତିନ୍ଦ୍ରୟାତ୍ ଦକ୍ଷିଣାଭୀ
 ରାଧୟେଦ୍ବିମେବ ତତ୍ ସ୍ବଶୋତି (୩)॥

(ଷୋଢାବିହୂତୋ ବୈ ବୈଷ୍ଣବାରୁନ୍ୟୋ ବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୬। ୯॥

(ବହୁଧା ଚୟନପ୍ରଣାମା ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମତିନ୍ଦ୍ରତର୍ତ୍ତୁଭିଃ ସଂବସ୍ବରଂ ବସ୍ବତେନୈବାସ୍ୟ ପୂର୍ବାର୍ଧମତିନ୍ଦ୍ରତ ଗ୍ରୀଷ୍ମେଣ ଦକ୍ଷିଣଂ
 ପ୍ରକ୍ଷଂ ବର୍ଷାଭିଃ ପୁଷ୍ଟଂ ଶରଦୋତ୍ତରଂ ପ୍ରକ୍ଷଂ ହେମନ୍ତେନ ମଧ୍ୟଂ ବ୍ରହ୍ମଣା ବା ଅସ୍ୟ
 ତତ୍-ପୂର୍ବାର୍ଧମତିନ୍ଦ୍ରତ କ୍ଷତ୍ରେଣ ଦକ୍ଷିଣଂ ପ୍ରକ୍ଷଂ ପଶୁଭିଃ ପୁଷ୍ଟଂ ବିଶୋତ୍ତରଂ ପ୍ରକ୍ଷମାଶୟା
 ମଧ୍ୟଂ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନଗ୍ନିଂ ତିନ୍ଦ୍ରତ ରତ୍ନଭିରେବୈନଂ ତିନ୍ଦ୍ରତେଽଥୋ ଏତଦେବ ସର୍ବମବଂ (୧)
 ରୁନ୍ଧେ ଶୁଶ୍ରବ୍ୟେନମଗ୍ନିଂ ତିକ୍ୟାନମତ୍ୟନ୍ତଃ ରୋଚତ ଲୟଂ ବାବ ପ୍ରଥମା ଚିତିରୋଷଧୟୋ
 ବନସ୍ବତନ୍ତଃ ପୁରୀଷମନ୍ତରିକ୍ଷଂ ହୃତୀୟା ବୟାଂଽସ୍ତ୍ର ପୁରୀଷମସୌ ହୃତୀୟା ନକ୍ଷତ୍ରାଣି
 ପୁରୀଷଂ ଯଜ୍ଞଶ୍ଚତୁର୍ଥୀ ଦକ୍ଷିଣା ପୁରୀଷଂ ଯଜ୍ଞମାନଃ ପଞ୍ଚମୀ ପ୍ରଜା ପୁରୀଷଂ ଯଦ୍ବିଚିତୀକଂ
 ତିନ୍ଦ୍ରୀତ ଯଜ୍ଞଂ ଦକ୍ଷିଣାମାୟାନଂ ପ୍ରଜାମନ୍ତରିୟାଭସ୍ମାତ୍ ପଞ୍ଚଚିତୀକଶ୍ଚେତବ୍ୟ ଏତଦେବ
 ସର୍ବଂଽ ସ୍ବଶୋତି ଯଦ୍ବିସ୍ବଶ୍ଚିତୟ (୨) ସ୍ତ୍ରୁବୃକ୍ଷ୍ୟଗ୍ନିର୍ଯଦ୍ ହେ ହୃଦାଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ୍ୟେ ପଞ୍ଚ
 ଚିତନ୍ତୋ ଭବନ୍ତି ପାଞ୍ଚଃ ପୁରୁଷ ଆୟାନମେବ ସ୍ବଶୋତି ପଞ୍ଚ ଚିତନ୍ତୋ ଭବନ୍ତି ପଞ୍ଚଭିଃ
 ପୁରୀଷୈରଭ୍ୟୁହତି ଦଶ ସଂ ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦଶାକ୍ଷରୋ ବୈ ପୁରୁଷୋ ଯାବାନେବ ପୁରୁଷସ୍ତଂ

ସ୍ଵଶୋତ୍ୟଥୋ ଦଶାକ୍ଷରା ବିରାଡ଼ନ୍ ବିରାଡ଼-ବିରାଜ୍ୟେବାନ୍ନାଦ୍ୟେ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି ସଂବହରୋ
ବୈ ସ୍ଵଷ୍ଠୀ ଚିତ୍ତରୁତବଃ ପୁରୀଷଂ ଷଡ଼ ଚିତ୍ତୟୋ ଭବନ୍ତି ଷଡ଼ ପୁରୀଷାଶି ଦ୍ଵାଦଶି ସଂ
ପଦ୍ୟନ୍ତେ ଦ୍ଵାଦଶି ମାସାଃ ସଂବହରଃ ସଂବହର ଏବ ପ୍ରତି ତିଷ୍ଠତି (୩)॥

(ଅବ ଚିତ୍ତୟଃ ପୁରୀଷଂ ପଞ୍ଚଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୬। ୧୦॥

(ଆଶ୍ଵମେଧିକାଷ୍ଠାଦଶିପଶୁସ୍ତୁ ପ୍ରଥମଃ ପଶୁସଂଧଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ରୋହିତୋ ଧୂମ୍ରରୋହିତଃ କର୍କଶ୍ଚରୋହିତସ୍ତେ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା ବଭ୍ରୁରରୁଣବଭ୍ରୁଃ ଶୁକ୍ଳବଭ୍ରୁସ୍ତେ
ରୌଦ୍ରାଃ ଶ୍ୟାମତଃ ଶ୍ୟାମତାକ୍ଷଃ ଶ୍ୟାମତଗ୍ରୀବସ୍ତେ ପିତୃଦେବତ୍ୟାସ୍ତ୍ରସ୍ତଃ କୃଷ୍ଣା ବଶା
ବାରୁଣ୍ୟାସ୍ତ୍ରସ୍ତଃ ଶ୍ଵେତା ବଶାଃ ସୌର୍ଯ୍ୟୋ ମୈତ୍ରାବାହସ୍ତତ୍ୟା ଧୂମ୍ରଲଲାମାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥

(ରୋହିତଃ ଷଡ଼ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୧୧॥

(ଦ୍ଵିତୀୟୋଽଷ୍ଟାଦଶିପଶୁସଂଧଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୃଷ୍ଠିସ୍ତରୁଣୀନପୃଷ୍ଠିରୁଧପୃଷ୍ଠିସ୍ତେ ମାରୁତାଃ ପ୍ରଲ-ଗୁଲ୍ମୋହିତୋର୍ଣୀ ବଲକ୍ଷୀ ତାଃ ସାରସ୍ଵତ୍ୟଃ
ପୃଷ୍ଠତୀ ସ୍ଥୁଳପୃଷ୍ଠତୀ କ୍ଷୁଦ୍ରପୃଷ୍ଠତୀ ତା ବୈଶ୍ଵଦେବ୍ୟାସ୍ତ୍ରସ୍ତଃ ଶ୍ୟାମା ବଶାଃ ପୌଷ୍ଠିୟସ୍ତ୍ରସ୍ତୋ
ରୋହିଣୀବଶା ମୈତ୍ରୟିୟ ଐନ୍ଦ୍ରାବାହସ୍ତତ୍ୟା ଅରୁଣଲଲାମାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥

(ପୃଷ୍ଠିଃ ଷଡ଼ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୧୨॥

(ତୃତୀୟୋଽଷ୍ଟାଦଶିପଶୁସଂଧଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଶିତିବାହୁରନ୍ୟତଃ ଶିତିବାହୁଃ ସମନ୍ତଶିତିବାହୁସ୍ତ ଐନ୍ଦ୍ରବାୟୁବାଃ ଶିତିରନ୍ତ୍ରୋଽନ୍ୟତଃ ଶିତିରନ୍ତ୍ରଃ
ସମନ୍ତଶିତିରନ୍ତ୍ରସ୍ତେ ମୈତ୍ରାବରୁଣାଃ ଶୁଦ୍ଧବାଲଃ ସର୍ବଶୁଦ୍ଧବାଲୋ ମଣିବାଲସ୍ତ ଆଶ୍ଵିନାସ୍ତ୍ରସ୍ତଃ
ଶିଳ୍ପା ବଶା ବୈଶ୍ଵଦେବ୍ୟାସ୍ତ୍ରସ୍ତଃ ଶ୍ୟାମୀଃ ପରମେଷ୍ଠିନେ ସୋମାପୌଷାଃ

ଶ୍ୟାମଲଲାମାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥ (ଶିତିବାହୁ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୧୩॥

(ଚତୁର୍ଥୋଷ୍ଠାଦଶପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଉନ୍ନତ ରସ୍ତଭୋ ବାମନସ୍ତ ଐନ୍ଦ୍ରାବରୁଣାଃ ଶିତକକୁଚ୍ଛତିପୁଷ୍ପଃ ଶିତଭସ୍ମ ଐନ୍ଦ୍ରାବାହ୍ନସ୍ତତ୍ୟାଃ
ଶିତିପାଚ୍ଛିତ୍ୟାଷ୍ଠଃ ଶିତିଭୂଷ୍ଟ ଐନ୍ଦ୍ରାବୈଷ୍ଣବାସ୍ତିସ୍ରଃ ସିଧ୍ନା ବଶା ବୈଶ୍ଵକର୍ମଣ୍ୟସ୍ତିସ୍ରୋ ଧାତ୍ରେ
ପୃଷୋଦ୍ଭରା ଐନ୍ଦ୍ରାପୌଷାଃ ଶ୍ୟେତଲଲାନାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥ (ଉନ୍ନତଃ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଃ) ॥ ୫।୬।୧୪॥

(ପଞ୍ଚମୋଷ୍ଠାଦଶପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

କର୍ଣ୍ଣାସ୍ରୟୋ ଯାନାଃ ସୌମ୍ୟାସ୍ରୟଃ ଶିତିଜା ଅଗ୍ନୟେ ଯବିଷ୍ଠାୟ ତ୍ରୟୋ ନକୁଳାସ୍ତିସ୍ରୋ
ରୋହିଣୀସ୍ୟବ୍ୟସ୍ତା ବସୁନାଂ ତିସ୍ରୋଽରୁଣା ଦିତ୍ୟୌହ୍ୟସ୍ତା ରୁଦ୍ରାଣାଂ ଯୋମୈନ୍ଦ୍ରା
ବଭୂଲଲାନାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥ (କର୍ଣ୍ଣାସ୍ରୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୫।୬।୧୫॥

(ଷଷ୍ଠୋଷ୍ଠାଦଶପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଶୁଷ୍ଠାସ୍ରୟୋ ବୈଷ୍ଣବା ଅଧୀଲୋଧୁକର୍ଣ୍ଣାସ୍ରୟୋ ବିଷ୍ଣବ ଉରୁକ୍ରମାୟ ଲସ୍ତୁଦିନସ୍ରୟୋ ବିଷ୍ଣବ
ଉରୁଗାୟାୟ ପଞ୍ଚାବୀସ୍ତିସ୍ର ଆଦିତ୍ୟାନାଂ ତ୍ରିବସାସ୍ତିସ୍ରୋଽଙ୍ଗିରସାମୈନ୍ଦ୍ରାବୈଷ୍ଣବା
ଗୌରଲଲାନାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥ (ଶୁଷ୍ଠା ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫।୬।୧୬॥

(ସପ୍ତମୋଷ୍ଠାଦଶପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ରାଜ୍ଞେ ତ୍ରୟଃ ଶିତିପୁଷ୍ପା ଇନ୍ଦ୍ରାୟାଧିରାଜାୟ ତ୍ରୟଃ ଶିତକକୁଦ ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ସ୍ଵରାଜ୍ଞେ
ତ୍ରୟଃ ଶିତଭସ୍ମଦସ୍ତିସ୍ରସ୍ତୁୟୋହ୍ୟଃ ସାଧାନାଂ ତ୍ରିସ୍ରଃ ପଞ୍ଚୋହ୍ୟା ବିଶ୍ଵେଷାଂ
ଦେବାନାମାଗ୍ନେନ୍ଦ୍ରାଃ କୃଷ୍ଣଲଲାନାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥ (ଇନ୍ଦ୍ରାୟ ରାଜ୍ଞେ ଦ୍ଵାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫।୬।୧୭॥

(ଅଷ୍ଟମୋଷ୍ଠାଦଶପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଦିତ୍ୟେ ତ୍ରୟୋ ରୋହିତୈତା ଇନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟେ ତ୍ରୟଃ କୃଷ୍ଣୈତାଃ କୁହ୍ନୈ ତ୍ରୟୋଽରୁଣୈତାସ୍ତିସ୍ରୋ
ଧୈନବୋ ରାଜାୟେ ତ୍ରୟୋଽନୁଦ୍ଵାହଃ ସିନୀବାଲ୍ୟା ଆଗ୍ରାବୈଷ୍ଣବା ରୋହିତଲଲାନାସ୍ତୁପରାଃ

(୧)॥ (ଅଦିତ୍ୟା ଅଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୫। ୬। ୧୮॥

(ନବମୋଃଷ୍ଟାଦଶିପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୌମ୍ୟାସ୍ତୟଃ ପିଶଙ୍ଗାଃ ସୋମାୟ ରାଜ୍ଞେ ତ୍ରୟଃ ସାରଙ୍ଗାଃ ପାର୍ଜନ୍ୟା ନଭୋରୂପାସ୍ତ୍ରୋଽଜା
ମଲ୍-ହା ଇନ୍ଦ୍ରାଣ୍ୟ ତ୍ରସ୍ତୋ ମେଷ୍ୟା ଆଦିତ୍ୟା ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ଵ୍ୟା ମାଲଙ୍ଗାସ୍ତୁପରାଃ (୧)॥

(ସୌମ୍ୟା ଏକାନ୍ନ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୧୯॥

(ଦଶମୋଃଷ୍ଟାଦଶିପଶୁସଂଧ୍ୟା ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାରୁଣାସ୍ତୟଃ କୃଷ୍ଣଲୀଳାମ୍ବରୁଣାୟ ରାଜ୍ଞେ ତ୍ରୟୋ ରୋହିତଲୀଳାମ୍ବରୁଣାୟ ରିଶାଦସ୍ତେ
ତ୍ରୟୋଽରୁଣଲୀଳାମ୍ବରୁଣାୟ ଶିଳ୍ପାସ୍ତୟୋ ବିଶ୍ଵେଦେବାସ୍ତୟଃ ପୃଷ୍ଠାୟ ସର୍ବଦେବତ୍ୟା ଐନ୍ଦ୍ରାସୁରାଃ
ଶ୍ୟେତଲୀଳାମ୍ବରୁଣାୟ (୧)॥ (ବାରୁଣା ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୨୦॥

(ଦ୍ଵୟନଃ ପଶବଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସୋମାୟ ସ୍ଵରାଜ୍ଞେଽନୋବାହାବନ୍ଦ୍ରାହାବିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାମୋଜ୍ଞୋ ଦାଭ୍ୟାମୁଷ୍ଟାରାବିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନିଭ୍ୟାମ୍
ବଲଦାଭ୍ୟାଂ ସାରବାହାବବ୍ ସ୍ତେ ଧେନୁ ଭୌମୀ ଦିଗ୍-ଭ୍ୟା ବଡବେ ସ୍ତେ ଧେନୁ
ଭୌମୀ ବୈରାଜୀ ପୁରୁଷୀ ସ୍ତେ ଧେନୁ ଭୌମୀ ବାୟବ ଆରୋହଣବାହାବନ୍ଦ୍ରାହୌ
ବାରୁଣୀ କୃଷ୍ଣେ ବଶେ ଅରାତେୟା ଦିବ୍ୟାବୃଷଭୌ ପରିମରୌ (୧)॥

(ସୋମାୟ ସ୍ଵରାଜ୍ଞେ ଚତୁଃଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୨୧॥

(ଅତିରାତ୍ରେନ୍ଦୁଷ୍ଟୟାଃ କେଚିତ୍ ପଶବଃ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଏକାଦଶ ପ୍ରାତର୍ଗବ୍ୟାଃ ପଶବ ଆ ଲାଭ୍ୟନ୍ତେ ଛଗ୍ନାଃ କଳ୍ମାଷଃ କିକିଦାବିବିଦାଗନ୍ଧସ୍ତେ
ଭୂଷ୍ଟାଃ ସୌରୀର୍ନବ ଶ୍ଵେତା ବଶା ଅନୁବନ୍ଧ୍ୟା ଭବନ୍ତ୍ୟାଗ୍ନେୟ ଐନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନ ଆଶ୍ଵିନସ୍ତେ
ବିଶାଲୟ ପ ଆ ଲାଭ୍ୟନ୍ତେ (୧)॥ (ଏକାଦଶ ପ୍ରାତଃ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୨୨॥

(ଉତ୍ତପଶବଃ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପିଶଙ୍ଗାସ୍ତୟୋ ବାସୁତାଃ ସାରଙ୍ଗାସ୍ତୟୋ ଗ୍ରେଷ୍ମାଃ ପୃଷ୍ଠତ୍ରୟୟୋ ବାଷ୍ପିକାଃ ପୃଶ୍ନୟୟୟଃ
ଶାରଦାଃ ପୃଶ୍ନିସ୍ତକ୍-ଥାସ୍ତୟୋ ହୈମନ୍ତିକା ଅବଲିପ୍ତାସ୍ତୟଃ ଶୈଶିରାଃ ସଂବହରାୟ ନିବନ୍ଧସଃ
(୧)॥ (ପିଶଙ୍ଗା ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୬। ୨୩॥

=॥ ୦ ॥=

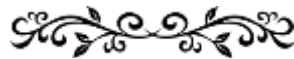
(ହିରଣ୍ୟବର୍ଣା ଅପାଂ ଗ୍ରହାନ୍ ଭୂତେଷୁକାଃ ସ୍ୱଜୁଃ ସଂବହରଂ ପ୍ରଜାପତିଃ ସ ଯୁରପବିରଞ୍ଚେବୈ ଦୀକ୍ଷୟା
ସୁବର୍ଣାୟ ତଂ ଯଦ୍ୱୟୁୟତେ ପ୍ରଜାପତିରୁତୁଭ୍ରା ରୋହିତଃ ପୃଶ୍ନିଃ ଶିତିବାହୁରୁନ୍ଦତଃ କୂର୍ଣାଃ ଶୁଷା ଇନ୍ଦ୍ରାୟାଦିତ୍ୟ
ସୌମ୍ୟାବାରୁଣାଃ ସୋମାୟୈକାଦଶ ପିଶଙ୍ଗାସ୍ତୟୋବିଂଶତିଃ ॥ ୨୩॥)

(ହିରଣ୍ୟବର୍ଣା ଭୂତେଷୁକାଶ୍ଚୟୋ ଯଜ୍ଞନୀୟାଂସଂ ତ୍ରିବୃଦ୍ଧ୍ୟଗ୍ନିବାାରୁଣାଶ୍ଚତୁଃ ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୪॥)

(ହିରଣ୍ୟବର୍ଣା ନି ବନ୍ଧସଃ ॥)

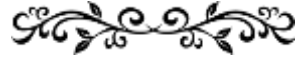
॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈଋରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ଷଷ୍ଠ ପ୍ରପାଠକଃ ॥ ୬ ॥

ଓଁ ଶ୍ରୀ ଗଣେଶାୟ ନମଃ

॥ ଅଥ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ସପ୍ତମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥

| ଉପାନ୍ତବାକ୍ୟାବଶିଷ୍ଟକର୍ମନିରୂପଣମ୍ |

(ଚିତ୍ୟଭିମର୍ଷଣାଦି ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଯୋ ବା ଅୟଥାଦେବତମଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତ ଆ ଦେବତାଭ୍ୟା ବୃଣ୍ଣ୍ୟତେ ପାପୀୟାନ୍ ଭବତି ଯୋ
ୟଥାଦେବତଂ ନ ଦେବତାଭ୍ୟା ଆ ବୃଣ୍ଣ୍ୟତେ ବସୀୟାନ୍ ଭବତ୍ୟାଗ୍ନେୟା ଗାୟତ୍ରିୟା
ପ୍ରଥମାଂ ଚିତ୍ତମଭି ମୃଣୋତ୍-ତ୍ରିଷ୍ଭୁଭା ହିତାୟାଂ ଜଗତ୍ୟା ତୃତୀୟାମଗ୍ନୁଷ୍ଭୁଭା ଚତୁର୍ଥାଂ ପଞ୍ଚମା
ପଞ୍ଚମୀଂ ଯଥାଦେବତମେବାଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୁତେ ନ ଦେବତାଭ୍ୟା ଆ ବୃଣ୍ଣ୍ୟତେ ବସୀୟାନ୍
ଭବତୀତାୟେ ବା ଏଷା ବିଭକ୍ତିଃ ପ୍ରଶବ୍ ଇତା ପ୍ରଶୁଭିରେନଂ (୧) ଚିନ୍ତୁତେ ଯୋ ବୈ
ପ୍ରଜାପତୟେ ପ୍ରତିପ୍ରୋତ୍ୟାଗ୍ନିଂ ଚିନୋତି ନାଃଃର୍ତ୍ତିମାହ୍ନତ୍ୟଶ୍ଚାବଭିତସ୍ତ୍ରିଷ୍ଠେତାଂ କୁଷ୍ଠ ଉତ୍ତରତଃ
ଶ୍ଵେତୋ ଦକ୍ଷିଣସ୍ତାବାଲଭ୍ୟଷ୍ଟକା ଉପ ଦଧାଦେତସ୍ତେ ପ୍ରଜାପତେ ରୂପଂ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋଃଶ୍ଵଃ
ସାକ୍ଷାଦେବ ପ୍ରଜାପତୟେ ପ୍ରତିପ୍ରୋତ୍ୟାଗ୍ନିଂ ଚିନୋତି ନାଃଃର୍ତ୍ତିମାହ୍ନତ୍ୟେତସ୍ତା ଅହ୍ନୋ ରୂପଂ
ୟଚ୍ଛ୍ଵେତୋଃଶ୍ଵୋ ରାତ୍ରିୟେ କୁଷ୍ଠ ଏତଦହ୍ନୋ (୨) ରୂପଂ ଯଦିଷ୍ଟକା ରାତ୍ରିୟେ ପୁରୀଷମିଷ୍ଟକା
ଉପଧାସ୍ୟଞ୍ଚେତମଗ୍ନିମଭି ମୃଣୋତ୍ ପୁରୀଷମୁପଧାସ୍ୟନ୍ କୁଷ୍ଠମହୋରାତ୍ରାଭ୍ୟାମେବୈନଂ
ଚିନ୍ତୁତେ ହିରଣ୍ୟପାତ୍ରଂ ମଧୋଃ ପୁର୍ଣଂ ଦଦାତି ମଧୁବ୍ୟୋଃସାନୀତି ସୌର୍ଯ୍ୟା
ଚିତ୍ରବତ୍ୟାଃବେକ୍ଷତେ ଚିତ୍ରମେବ ଭବତି ମଧ୍ୟନ୍ଦିନେଃଶ୍ଵମବଂ ଘ୍ରାପୟତ୍ୟସୌ ବା ଆଦିତ୍ୟ
ଇନ୍ଦ୍ରଂ ଏଷ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରାଜାପତ୍ୟୋଃଶ୍ଵସ୍ତମେବ ସାକ୍ଷାଦୂୟୋତି (୩)॥

(ଏନମେତଦହ୍ନୋଃଶ୍ଵା ଚତ୍ଵାରିଂଶଜ) ॥ ୫। ୭। ୧॥

(ଉଷଭେଷ୍ଟକାଦ୍ୟୁପଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିଉଷିଃ)

ଦ୍ଵାମସେ ବୃଷଭଂ ଚେକିତାନଂ ପୁନର୍ଯୁବାନଂ ଜନୟନ୍ନୁପାଗାମ୍ ।

ଅସ୍ତୁରିଣୋ ଗାହପତ୍ୟାନି ସନ୍ତୁ ତିଗ୍ନେନ ନୋ ବ୍ରହ୍ମଣା ସଂ ଶିଶାଧୁ ॥

ପ୍ରଶବୋ ବା ଏତେ ଯଦିଷ୍ଟକାଶ୍ଵିତ୍ୟାଂ ଚିତ୍ୟାମୃଷଭମୁପ ଦଧାତି ମିଥୁନମେବାସ୍ୟ ତଦ୍ୟଜ୍ଞେ
କରୋତି ପ୍ରଜନନାୟ ତସ୍ମାଦ୍ୟଥେୟଥ ରଷଭଃ ॥

ସଂବହରସ୍ୟ ପ୍ରତିମାଂ ଯାଂ ଦ୍ଵା ରାତ୍ନୁପାସତେ ।

ପ୍ରଜାଂ ସୁବୀରାଂ କୃତ୍ଵା ବିଶ୍ଵମାୟୁର୍ବ୍ୟଶ୍ଵବତ୍ ॥

ପ୍ରାଜାପତ୍ୟା (୧) ମେତାମୁପ ଦଧାତୀୟଂ ବାବୈଷୈକାଷ୍ଠକା ଯଦେବୈକାଷ୍ଠକାୟାମନଂ

କ୍ରିୟତେ ତଦେବୈତୟାଃବଂ ରୁକ୍ଷ ଏଷା ବୈ ପ୍ରଜାପତେଃ କାମଦୁଦ୍ଧା ତୟୈବ

ୟଜମାନୋଽମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽଗ୍ନିଂ ଦୁହେ ଯେନ ଦେବା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠୋର୍ଧ୍ଵା ଭୂଦାୟନ୍

ୟେନାଽଽଦିତ୍ୟା ବସବୋ ଯେନ ରୁଦ୍ରାଃ ।

ୟେନାଜିରସୋ ମହିମାନମାନଶୁଷ୍ଠେନୈତୁ ଯଜମାନଃ ସୁସ୍ତି ॥

ସୁବର୍ଗାୟ ବା ଏଷ ଲୋକାୟ (୨) ଚୀୟତେ ଯଦଗ୍ନିର୍ଯେନ ଦେବା ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଠୋର୍ଧ୍ଵା

ଭୂଦାୟନ୍ନିତ୍ୟୁଷ୍ୟଂ ସମିନ୍ଧ ଇଷ୍ଟକା ଏବୈତା ଉପ ଧତେ ବାନସ୍ପତ୍ୟାଃ ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟ

ସମସ୍ତ୍ୟେ ଶ୍ରୀତାୟାୟ ଶ୍ରୀତବୀର୍ଯାୟ ଶ୍ରୀତୋତୟେଽଭିମାତିଷାହେ ।

ଶ୍ରୀତଂ ଯୋ ନଃ ଶ୍ରୀରଦୋ ଅଜୀତାନିନ୍ଦ୍ରୋ ନେଷ୍ଠଦତି ଦୁରିତାନି ବିଶ୍ଵା ॥

ୟେ ଚତ୍ଵାରଃ ପଥୟୋ ଦେବୟାନା ଅନ୍ତରା ଦ୍ୟାବାପୃଥିବୀ ବିୟନ୍ତି ।

ତେଷାଂ ଯୋ ଅଜ୍ୟାନିମଜୀତିମାବହାଭସ୍ତୈ ନୋ ଦେବାଃ (୩) ପରି ଦତ୍ତେହ ସବୈ ॥

ଗ୍ରୀଷ୍ମୋ ହେମନ୍ତ ଉତ ନୋ ବସନ୍ତଃ ଶ୍ରୀରଦ୍ରଷାଃ ସୁବିତଂ ନୋ ଅସ୍ତୁ ।

ତେଷାମୃତୁନାଃ ଶ୍ରୁତଶୀରଦାନାଂ ନିବାତ ଏଷାମଭିନ୍ନେ ସ୍ୟାମ ॥

ଭଦ୍ରବସୁରାୟ ପରିବସୁରାୟ ସଂବସୁରାୟ କୃଣୁତା ବୃହନ୍ନମଃ ।

ତେଷାଂ ବୃନ୍ଦଃ ସୁମତୌ ଯୁଞ୍ଜିତାନାଂ ଜ୍ୟୋଗଜାତା ଅହତାଃ ସ୍ୟାମ ॥

ଭଦ୍ରାନ୍ୟ ଶ୍ରେୟଃ ସମନୈଷ୍ଠ ଦେବାସ୍ତନ୍ୟାଃବସେନ୍ ସମଶୀମହି ଓ ।

ସ ନୋ ମନ୍ୟୋଭୁଃ ପିତୌ (୪) ଆ ବିଶସ୍ତ ଶଂ ତୋକାୟ ତନ୍ନୁବେ ସ୍ୟାନ୍ ॥

ଅଜ୍ୟାନୀରେତା ଉପ ଦଧାତ୍ୟେତା ବୈ ଦେବତା ଅପରାଜିତାସ୍ତା ଏବ ପ୍ର ବିଶତି ନୈବ

ଜୀୟତେ ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ଯଦର୍ଥମାସା ମାସା ରୁତବଃ ସଂବସୁର ଓଷଧୀଃ ପଚନ୍ତ୍ୟଥ

କଙ୍କାଦନ୍ୟାଭ୍ୟୋ ଦେବତାଭ୍ୟ ଆଗ୍ରୟଣଂ ନିରୂପ୍ୟତ ଇତ୍ୟେତା ହି ତଦ୍ଦେବତା ଉଦଜ୍ଜୟନ୍

ୟଦୁତୁଭ୍ୟୋ ନିର୍ବପେଦ୍ଦେବତାଭ୍ୟଃ ସମଦଂ ଦଧାଦାଗ୍ରୟଣଂ ନିରୂପ୍ୟେତା

ଆହୁତୀର୍ହୁହୋତ୍ୟର୍ଥମାସାନେବ ମାସାନୁତୁନ୍-ସଂବସୁରଂ ପ୍ରୀଣାତି ନ ଦେବତାଭ୍ୟଃ ସମଦଂ

ଦଧାତି ଭଦ୍ରାନ୍ୟ ଶ୍ରେୟଃ ସମନୈଷ୍ଠ ଦେବା ଇତ୍ୟାହ ହୃତାଦ୍ୟାୟ ଯଜ୍ଞମାନସ୍ୟାପରାଭାବାୟ

(୫) ॥ (ପ୍ରାଜାପତ୍ୟାଂ ଲୋକାୟ ଦେବାଃ ପିତୌ ଦଧାଦାଗ୍ରୟଣଂ ପଞ୍ଚ ବିଶତିଷ୍ଠ) ॥ ୫। ୭। ୨ ॥

(ବକ୍ତ୍ରୀଶୀଷ୍ଟକୋପଧାନ-ବସୋର୍ଧାରାବିଶେଷବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ବକ୍ତ୍ରୋଽସି ବାହୁଭସ୍ତନ୍ନୁପା ନଃ ପ୍ରତିସ୍ଥଶଃ ।

ଯୋ ନଃ ପୁରସ୍ତାକ୍ଷିଣିତଃ ପଶ୍ମାଦୁତ୍ତରତୋଽଘ୍ନାୟୁରଭିଦାସତ୍ୟେତଃ ସୋଽଶ୍ୱାନମୃଚ୍ଛତୁ ॥

ଦେବାସୁରାଃ ସଂୟତା ଆସନ୍ତେଽସୁରା ଦିଗ୍-ଭ୍ୟ ଆଽବାଧନ୍ତ ତାନ୍ଦେବା ଇଷ୍ଟା ତ ବକ୍ତ୍ରେଣ

ଚାପାନୁଦନ୍ତ ଯଦ୍ବକ୍ତ୍ରୀରୁପଦଧାତୀଷ୍ଟା ତୈବ ତଦ୍ବକ୍ତ୍ରେଣ ତ ଯଜ୍ଞମାନୋ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟାନପ

ନୁଦତେ ଦିଷୁପ (୧) ଦଧାତି ଦେବପୁରା ଏବୈତାସ୍ତନ୍ନୁପାନୀଃ ପୟ୍ଯୁତେଽଗ୍ନାବିଷ୍ଣୁ

ସଜୋଷସ୍ତେମା ବର୍ଧନ୍ତୁ ବାଂ ଗିରଃ । ଦ୍ୟୁମ୍ନୈର୍ବାଜେଭିରା ଗତମ୍ ॥

ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ଯନ୍ନ ଦେବତାୟେ ଜୁଷ୍ଟତ୍ୟଥା କିଂଦେବତ୍ୟା
 ବସୋଧାରୋତ୍ୟଗ୍ନିର୍ବସୁସ୍ତସ୍ୟୈଷା ଧାରା ବିଷ୍ଣୁର୍ବସୁସ୍ତସ୍ୟୈଷା ଧାରାଃଃସ୍ତାବୈଷ୍ଟବ୍ୟର୍ତ୍ତା
 ବସୋଧାରାଂ ଜୁହୋତି ଭାଗଧେନ୍ନେନୈବୈନୌ ସମର୍ଥୟତ୍ୟଥୋ ଏତା (୨)
 ମେବାହୁତିମାୟତନବତୀଂ କରୋତି ଯଜ୍ଞାମ ଏନାଂ ଜୁହୋତି ତଦେବାବ ରୁନ୍ଧେ ରୁଦ୍ରୋ ବା
 ଏଷ ଯଦଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟୈତେ ତନ୍ନୁବୌ ଘୋରାଂନୟା ଶିବାଂନୟା ଯଜ୍ଞତରୁଦ୍ରୀୟଂ ଜୁହୋତି
 ଯୈବାସ୍ୟ ଘୋରା ତନ୍ନୁଷ୍ଠାଂ ତେନ ଶମୟତି ଯଦ୍ବସୋଧାରାଂ ଜୁହୋତି ଯୈବାସ୍ୟ ଶିବା
 ତନ୍ନୁଷ୍ଠାଂ ତେନ ପ୍ରୀଣାତି ଯୋ ବୈ ବସୋଧାରାୟେ (୩) ପ୍ରତିଷ୍ଠାଂ ବେଦ ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି
 ଯଦାଜ୍ୟମୁଚ୍ଛିଷ୍ୟେତ ତସ୍ମିନ୍ ବ୍ରହ୍ମୋଦନଂ ପଚେତ୍ତଂ ବ୍ରାହ୍ମଣାଶ୍ଚଦାରଃ ପ୍ରାଶ୍ନୀୟୁରେଷ ବା
 ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ଵାନରୋ ଯଦ୍-ବ୍ରାହ୍ମଣ ଏଷା ଖଲୁ ବା ଅଗ୍ନେଃ ପ୍ରିୟା ତନ୍ନୁର୍ଯଦ୍ବୈଶ୍ଵାନରଃ
 ପ୍ରିୟାୟାମେବୈନାଂ ତନ୍ନୁବାଂ ପ୍ରତି ଷାପୟତି ଚତସ୍ରୋ ଧେନୁର୍ଦଦ୍ୟାଭାଭିରେବ
 ଯଜମାନୋଽମୁଷ୍ମିଲ୍ଲୋକେଽଗ୍ନିଂ ଦୁହେ (୪)॥ (ଉପେତାଂ ଧାରାୟେ ଷଟ୍ପଦାରିଂଶଚ)॥୫।୭।୩॥

(ହୋମବିଶେଷା ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃଦାଖ୍ୟେଷ୍ଟକୋପଧାନଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିଋଷିଃ)

ଚିତ୍ତଂ ଜୁହୋମି ମନସା ଘୃତେନେତ୍ୟାହାଦାଭ୍ୟା ବୈ ନାମୈଷାଃଽହୁତିର୍ବୈଶ୍ଵକର୍ମଣୀ ନୈନଂ
 ଚିକ୍ୟାନ୍ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟୋ ଦଭ୍ନୋତ୍ୟଥୋ ଦେବତା ଏବାବ ରୁନ୍ଧେଽଗ୍ନେ ତମଦ୍ୟେତି ପଞ୍ଜ୍ୟା
 ଜୁହୋତି ପଞ୍ଜ୍ୟାଃଽହୁତ୍ୟା ଯଜ୍ଞମୁଖମା ରିଭତେ ସପ୍ତ ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧଃ ସପ୍ତ ଜିହ୍ଵା
 ଇତ୍ୟାହ ହୋତ୍ରା ଏବାବ ରୁନ୍ଧେଽଗ୍ନିର୍ଦେବେଭ୍ୟାଽପାକ୍ରାମଦ୍-ଭାଗଧେୟଂ (୧) ମିଚ୍ଛମାନସ୍ତସ୍ମା
 ଏତଦ୍-ଭାଗଧେୟଂ ପ୍ରାୟଜ୍ଞନ୍ତେତଦ୍ବା ଅଗ୍ନେରଗ୍ନିହୋତ୍ରମେତର୍ହି ଖଲୁ ବା ଏଷ ଜାତୋ ଯର୍ହି
 ସର୍ବଶ୍ଚିତୋ ଜାତାୟୈବାସ୍ମା ଅନୁମପି ଦଧାତି ସ ଏନଂ ପ୍ରୀତଃ ପ୍ରୀଣାତି ବସୀୟାନ୍ ଭବତି
 ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ଯଦେଷ ଗାହ୍ମପତ୍ୟଶ୍ଚୂୟତେଽଥ ଘାସ୍ୟାଃଽହବନୀୟ ଇତ୍ୟସାବାଦିତ୍ୟ

ଇତି ବ୍ରହ୍ମାଦେବତସ୍ମିନ୍ ହି ସର୍ବାଭ୍ୟୋ ଦେବତାଭ୍ୟୋ ଜୁହ୍ବତି (୨) ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାନଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତେ
 ସାକ୍ଷାଦେବ ଦେବତାଂ ରୟୋତ୍ୟଗ୍ନେ ଯଶସ୍ବିନ୍ ଯଶସ୍ବେନମର୍ପମ୍ନେନ୍ଦ୍ରାବତୀମପତିତୀମିହାଃଃବହ
 । ଅୟଂ ମୁଧା ପରମେଷ୍ଠୀ ସୁବର୍ଚ୍ଚାଃ ସମାନାନାମୁତ୍ତମଶ୍ଳୋକୋ ଅସୁ ॥
 ଭଦ୍ରଂ ପଶ୍ୟନ୍ତି ଉପ ସେଦୁରଗ୍ନେ ତପୋ ଦୀକ୍ଷାମୃଷନ୍ୟଃ ସୁବର୍ଚ୍ଚିଦଃ ।
 ତତଃ କ୍ଷତ୍ରଂ ବଲ୍ଲମୋଜଗ୍ନଃ ଜାତଂ ତଦସ୍ମିନ୍ନେ ଦେବା ଅଭି ସଂ ନମନ୍ତୁ ॥
 ଧାତା ବିଧାତା ପରମୋ (୩) ତ ସଂହୃକ୍ ପ୍ରଜାପତିଃ ପରମେଷ୍ଠୀ ବିରାଜା ।
 ସ୍ତୋମାକ୍ଷୟାଂସି ନିବିଦୋ ମ ଆହୁରେତସ୍ମିନ୍ନେ ରାଷ୍ଟ୍ରମଭି ସଂ ନମାମ ॥
 ଅଭ୍ୟାବର୍ତ୍ତଧ୍ବମୁପମେତ ସାକମୟଃ ଶାସ୍ତ୍ରାଧିପତିର୍ବୋ ଅସୁ ।
 ଅସ୍ୟ ବିଜ୍ଞାନମନୁ ସଂ ରଭଧ୍ବମିମଂ ପଶ୍ନାଦନୁ ଜୀବାଥ ସର୍ବେ ॥
 ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତ ଏତା ଉପ ଦଧାତ୍ୟେଷା ବା ଅଗ୍ନେଶ୍ବିତା ରାଷ୍ଟ୍ରଭୃତୟୈବାସ୍ମିନ୍ ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଦଧାତି
 ରାଷ୍ଟ୍ରମେବ ଭବତି ନାସ୍ମାଦ୍ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଭ୍ରଂଶତେ (୪) ॥
 (ଭାଗ୍ୟଧେୟଂ ଜୁହ୍ବତି ପରମା ରାଷ୍ଟ୍ରଂ ଦଧାତି ସ୍ବପ୍ତ ଚ) ॥ ୫। ୭। ୪॥

(ପୁନଃ ପରୀକ୍ଷନାଦିବିଧାନମ୍ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ଯଥା ବୈ ପୁତ୍ରୋ ଜାତୋ ମିୟତ ଏବଂ ବା ଏଷ ମିୟତେ ଯସ୍ୟାଗ୍ନିରୁଷ୍ୟ ଉଦ୍ଧାୟତି
 ଯଜ୍ଞିର୍ମକ୍ଷ୍ୟଂ କୁର୍ଯାଦି ଛିନ୍ଦ୍ୟାଦ-ଭ୍ରାତୃବ୍ୟମସ୍ମେ ଜନୟେସ୍ତ ଏବ ପୁନଃ ପରାଧଃ ସ୍ବାଦେବୈନଂ
 ଯୋନେର୍ଜନୟତି ନାସ୍ମେ ଭ୍ରାତୃବ୍ୟଂ ଜନୟତି ତମୋ ବା ଏତଂ ଗୃହ୍ଣାତି ଯସ୍ୟାଗ୍ନିରୁଷ୍ୟ
 ଉଦ୍ଧାୟତି ମୃତ୍ୟୁସ୍ତମଃ କୃଷ୍ଣଂ ବାସଃ କୃଷ୍ଣା ଧେନୁର୍ଦକ୍ଷିଣା ତମସ୍ତେ (୧) ବ ତମୋ ମୃତ୍ୟୁମପ
 ହତେ ହିରଣ୍ୟଂ ଦଦାତି ଜ୍ୟୋତିର୍ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟେବ ତମୋଽପ ହତେଽଥୋ
 ତେଜୋ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ତେଜ ଏବାଃଃମୁନ୍ଧତ୍ସେ ସୁବର୍ଚ୍ଚ ଘର୍ମଃ ସ୍ବାହା ସୁବର୍ଚ୍ଚାର୍କଃ ସ୍ବାହା

ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଶୁକ୍ରଃ ସ୍ବାହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଜ୍ୟୋତିଃ ସ୍ବାହା ସୁବର୍ଣ୍ଣ ସୂର୍ଯ୍ୟଃ ସ୍ବାହାଃକୋ ବା ଏଷ
 ଯଦ୍ବିଶ୍ଵାବାଦିତ୍ୟା (୨) ଶ୍ଵମେଧୋ ଯଦେତା ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତ୍ୟକାଶ୍ଵମେଧୟୋରେବ
 ଜ୍ୟୋତୀଃଷ୍ଠି ସଂ ଦଧାତ୍ୟେଷ ହ ଓ ଅକାଶ୍ଵମେଧୀ ଯସ୍ୟୈତଦ୍ବଶୌ କ୍ରିୟତୁ ଆପୋ ବା
 ଜ୍ଵମଗତ୍ରେ ସଲିଲମାସୀସ ଏତାଂ ପ୍ରଜାପତିଃ ପ୍ରଥମାଂ ଚିତ୍ତମପଶ୍ୟତ୍ତାମୁପାଧତୁ
 ତଦିନ୍ଦ୍ରମଭବତୁ ବିଶ୍ଵକର୍ମାଃବ୍ରହ୍ମାଦୁପ ଓଃଋୟନୀତି ନେହ ଲୋକୋଽସ୍ତୀତ୍ୟ (୩) ବ୍ରହ୍ମସ୍ତ
 ଏତାଂ ଦ୍ଵିତୀୟାଂ ଚିତ୍ତମପଶ୍ୟତ୍ତାମୁପାଧତୁ ତଦିନ୍ଦ୍ରମଭବତୁ ଯଜ୍ଞଃ ପ୍ରଜାପତିମବ୍ରହ୍ମାଦୁପ
 ଓଃଋୟନୀତି ନେହ ଲୋକୋଽସ୍ତୀତ୍ୟବ୍ରହ୍ମସ୍ତ ବିଶ୍ଵକର୍ମାଶମବ୍ରହ୍ମାଦୁପ ଓଃଋୟନୀତି କେନ
 ମୋପୈଷ୍ୟସୀତି ଦିଶ୍ୟାଭିରିତ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଦିଶ୍ୟାଭିରୁପେତା ଉପାଧତୁ ତା ଦିଶୋ (୪)
 ଋବନ୍-ସ ପରମେଷ୍ଠୀ ପ୍ରଜାପତିମବ୍ରହ୍ମାଦୁପ ଓଃଋୟନୀତି ନେହ ଲୋକୋଽସ୍ତୀତ୍ୟବ୍ରହ୍ମସ୍ତ
 ବିଶ୍ଵକର୍ମାଶଂ ଚ ଯଜ୍ଞଂ ଚାବ୍ରହ୍ମାଦୁପ ବାମାଃଋୟନୀତି ନେହ ଲୋକୋଽସ୍ତୀତ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଦିଶ୍ୟା
 ଏତାଂ ତୃତୀୟାଂ ଚିତ୍ତମପଶ୍ୟତ୍ତାମୁପାଧତୁ ତଦସାବଭବତୁ ଆଦିତ୍ୟଃ ପ୍ରଜାପତିମବ୍ରହ୍ମାଦୁପ
 ଓ (୫) ଆଋୟନୀତି ନେହ ଲୋକୋଽସ୍ତୀତ୍ୟବ୍ରହ୍ମସ୍ତ ବିଶ୍ଵକର୍ମାଶଂ ଚ ଯଜ୍ଞଂ ଚାବ୍ରହ୍ମାଦୁପ
 ବାମାଃଋୟନୀତି ନେହ ଲୋକୋଽସ୍ତୀତ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଦିଶ୍ୟା ପରମେଷ୍ଠିମବ୍ରହ୍ମାଦୁପ ଓଃଋୟନୀତି
 କେନ ମୋପୈଷ୍ୟସୀତି ଲୋକଂ ପୁଣ୍ୟେତ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଦିଶ୍ୟା ଲୋକଂ
 ପୁଣ୍ୟୋପୈଷ୍ଠସ୍ତାଦିନ୍ଦ୍ରମାତ୍ମା ଲୋକଂ ପୁଣ୍ୟାତ୍ମାତ୍ମା ହ୍ୟସା (୬)
 ବାଦିତ୍ୟସ୍ତାନ୍ତୃଷ୍ଣୋଽବ୍ରହ୍ମାଦିଶ୍ୟା ବ ଆଋୟନୀତି କେନ ନ ଉପୈଷ୍ୟଥେତି
 ଭୃମେତ୍ୟବ୍ରହ୍ମାଦିଶ୍ୟା ଚିତ୍ତାତ୍ମାମୁପାଧତୁ ପଞ୍ଚଚିତାକଃ ସମପଦ୍ୟତୁ ଯ ଏବଂ
 ବିଦ୍ଵାନୁଷ୍ଠି ଚିନ୍ତେତ ଭୂୟାନ୍ନେବ ଭବତ୍ୟଭୀମାଲୋକାଞ୍ଜୟତି ବିଦୁରେନଂ ଦେବା ଅଥୋ
 ଏତାସାମେବ ଦେବତାନାଃ ସାୟୁଜ୍ୟଂ ଗଚ୍ଛତି (୭)॥

(ତମସାଂଦୃତ୍ୟାଂସ୍ତାତି ଦିଶି ଆଦିତ୍ୟଃ ପ୍ରଜାପତିମବ୍ରବୀଦୁପ ଧୂସୌ ପଞ୍ଚ ଚତ୍ବାରିଂଶଚ) ॥ ୫। ୭। ୫ ॥

(ବ୍ରହ୍ମେଷ୍ଟକାପ୍ରଶଂସା ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ବନ୍ଧୋ ବା ଅଗ୍ନିର୍ଯଦଗ୍ନିଚିତ୍ ପୁଣିଶୋଂଶୁଂକ୍ଷାତ୍ ତମେବାଗ୍ନିମଦ୍ୟାଦାତ୍ରିମାଚ୍ଛେତ୍ ସଂବହରଂ
ବ୍ରତଂ ଚରେତ୍ ସଂବହରଂ ହି ବ୍ରତଂ ନାତି ପଶୁର୍ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିର୍ହିନସ୍ତି ଖଲୁ ବୈ ତଂ
ପଶୁର୍ଯ ଂନଂ ପୁରସ୍ତାତ୍ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷମୁପ ଚରତି ତସ୍ମାତ୍ ପଶ୍ମାତ୍ ପ୍ରାଢ୍ମପ୍ରଚୟଂ
ଆମନୋଂହିଂଂସାୟେ ତେଜୋଂସ୍ତି ତେଜୋ ମେ ଯଜ୍ଞ ପୃଥୁବୀଂ ଯଜ୍ଞ (୧) ପୃଥୁବ୍ୟେ ମା
ପାହି ଜ୍ୟୋତିରସ୍ତି ଜ୍ୟୋତିର୍ମେ ଯଜ୍ଞାତରିକ୍ଷଂ ଯଜ୍ଞାତରିକ୍ଷାହ୍ନା ପାହି ସୁବରସ୍ତି ସୁବର୍ମେ ଯଜ୍ଞ
ଦିବଂ ଯଜ୍ଞ ଦିବୋ ମା ପାହୀତ୍ୟାହ୍ନୈତାଭିର୍ବା ଇମେ ଲୋକା ବିଧୂତା ଯଦେତା
ଉପଦଧାତ୍ୟଷ୍ଟାଂ ଲୋକାନାଂ ବିଧୂତ୍ୟେ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠା ଉପଧାୟ ହିରଣ୍ୟେଷ୍ଟକା ଉପ
ଦଧାତୀମେ ବୈ ଲୋକାଃ ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠା ଜ୍ୟୋତିର୍ହିରଣ୍ୟଂ ଯତ୍-ସ୍ବୟମାତୁଷ୍ଠା ଉପଧାୟ (୨)
ହିରଣ୍ୟେଷ୍ଟକା ଉପଦଧାତୀମାନେବୈତାଭିର୍ଲୋକାଞ୍ଜ୍ୟୋତିଷ୍ଟତଃ କୁରୁତେଽଥୋ
ଏତାଭିରେବାସ୍ମା ଇମେ ଲୋକାଃ ପ୍ର ଭାନ୍ତି ଯାସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ସୁର୍ଯ୍ୟେ ରୁଚି ଉଦ୍ୟତୋ
ଦିବମାତୃନ୍ଦ୍ରତି ରଶ୍ମିଭିଃ ।

ତାଭିଃ ସର୍ବାଭୀ ରୁଚେ ଜନାୟ ନୟୁଧୁ ॥

ୟା ବୋ ଦେବାଃ ସୁର୍ଯ୍ୟେ ରୁଚୋ ଗୋଷ୍ଠଶ୍ଚେଷ୍ଠ ଯା ରୁଚଃ ।

ଇନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ତାଭିଃ ସର୍ବାଭୀ ରୁଚଂ ନୋ ଧତ୍ବ ବୃହସ୍ପତେ ॥

ରୁଚଂ ନୋ ଧେହି (୩) ବ୍ରାହ୍ମଣେଷୁ ରୁଚଂ ରାଜସୁ ନୟୁଧୁ ।

ରୁଚଂ ବିଶେଷୁ ଶୁଦ୍ରେଷୁ ମୟି ଧେହି ରୁଚା ରୁଚମ୍ ॥

ହେଧା ବା ଅଗ୍ନିଂ ଚିକ୍ୟାନସ୍ୟ ଯଶି ଇନ୍ଦ୍ରିୟଂ ଗଞ୍ଜତ୍ୟଗ୍ନିଂ ବା ଚିତମୀଜ୍ଞାନଂ ବା ଯଦେତା

ଆହୁତୀର୍ଜୁହୋତ୍ୟାମନ୍ତେବ ଯଶଃ କନ୍ତିୟଂ ଧତ୍ତଃ କଶ୍ଚରୋ ବା ଏଷ ଆର୍ତ୍ତମାର୍ତ୍ତୋଽୟଂ
ଚିନ୍ତୟିତୁଂ କ୍ରାମତି ତଦ୍ବା ଯାମି ବ୍ରହ୍ମଣା ବନ୍ଦମାନଂ ଇତି ବାରୁଣ୍ୟର୍ତ୍ତା (୪)

କୁହୁୟାଞ୍ଜାତିରେବୈଷାଂଶ୍ଚେର୍ଗୁପ୍ତିରାମନୋ ହବିଷ୍ଠତୋ ବା ଏଷ ଯୋଂଶ୍ଚିଂ ଚିନ୍ତତେ ଯଥା ବୈ
ହବିଃ ସ୍ବୟତ୍ୟେବଂ ବା ଏଷ ସ୍ବୟତି ଯୋଂଶ୍ଚିଂ ଚିନ୍ତା ସ୍ବୟମୁପେତି ମୈତ୍ରାବରୁଣ୍ୟାଂମିକ୍ଷୟା
ୟଜେତ ମୈତ୍ରାବରୁଣତାମେବୋପୈତ୍ୟାମନୋଂସ୍ବୟାୟ ଯୋ ବା ଅଗ୍ନିମୃତୁକ୍ଷାଂ
ବେଦର୍ତ୍ତୁରୃତୁରଶ୍ନୈ କଳ୍ମମାନ ଏତି ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ସଂବସ୍ରୋ ବା ଅଗ୍ନି (୫) ଚୃତୁକ୍ଷାସ୍ତସ୍ୟ
ବସ୍ରତଃ ଶିରୋ ଗ୍ରୀଷ୍ମୋ ଦକ୍ଷିଣଃ ପୂର୍ବୋ ବର୍ଷାଃ ପୂର୍ବଂ ଶରଦୁତ୍ତରଃ ପୂର୍ବୋ ହେମନ୍ତୋ
ମଧ୍ୟଂ ପୂର୍ବପୂର୍ବାଶ୍ଚିତ୍ତୟୋଂପରପୂର୍ବାଃ ପୁରୀଷମହୋରାତ୍ରାଶୀଷ୍ଟକା ଏଷ ବା ଅଗ୍ନିମୃତୁକ୍ଷା ଯ
ଏବଂ ବେଦର୍ତ୍ତୁରୃତୁରଶ୍ନୈ କଳ୍ମମାନ ଏତି ପ୍ରତ୍ୟେବ ତିଷ୍ଠତି ପ୍ରଜାପତିର୍ବା ଏତଂ
ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ୍ୟକାମୋ ନ୍ୟଧତ୍ତ ତତୋ ବୈ ସ ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ୍ୟମଗଚ୍ଛଦ୍ୟ ଏବଂ ବିହ୍ନାନଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତତେ
ଜ୍ୟୈଷ୍ଠ୍ୟମେବ ଗଚ୍ଛତି (୬)॥

(ପ୍ରଥୁବଂ ଯଜ୍ଞ ଯଜ୍ଞୟମାତୁଷ୍ଠା ଉପଧାୟ ଧେହ୍ୟତାଂଗିଷ୍ଠିନ୍ତୁତେ ତ୍ରୀଣି ତ) ॥ ୫। ୬। ୭॥

(ଆକୃତିମନ୍ତ୍ରାଃ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ୟଦାକୃତାତ୍-ସମସ୍ତ୍ରୋକ୍ତଦୋ ବା ମନସୋ ବା ସଂଭୃତଂ ଚକ୍ଷୁଷୋ ବା ।
ତମନ୍ତୁ ପ୍ରେହ୍ନି ସୁକୃତସ୍ୟ ଲୋକଂ ଯଦ୍ରକ୍ଷୟଃ ପ୍ରଥମଜା ଯେ ପୁରାଣାଃ ॥
ଏତଂ ସଧସ୍ତ ପରି ତେ ଦଦାମି ଯମାବହାଞ୍ଜେବଧ୍ବଂ ଜାତବେଦାଃ ।
ଅହ୍ନାଗ୍ରତା ଯଜ୍ଞପତିର୍ବୋ ଅତ୍ର ତଂ ସ୍ଥ ଜାନୀତ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍ ॥
ଜାନୀତାଦେନଂ ପରମେ ବ୍ୟୋମନ୍-ଦେବାଃ ସଧସ୍ତା ବିଦ ରୂପମସ୍ୟ ।
ୟଦାଗ୍ରତାତ୍ (୧) ପୃଥ୍ବୀର୍ଦେବିୟାନ୍ନୈରିଷ୍ଟାପୁର୍ତ୍ତେ କୃଣୁତାଦାବିରଶ୍ନୈ ॥

ସଂ ପ୍ର ଚ୍ୟବଧୁମନ୍ତୁ ସଂ ପ୍ର ଯାତାଗ୍ନେ ପଥୋ ଦେବୟାନାନ୍ କୃଣୁଧମ୍ ।

ଅସ୍ମିନ୍-ସ୍ତ୍ରଧସ୍ତେ ଅଧ୍ୟୁତ୍ତରସ୍ମିନ୍ ବିଶ୍ୱେ ଦେବା ଯଜମାନଶ୍ଚ ସୀଦତ ॥

ପ୍ରସ୍ତରେଣ ପରିଧୁନା ସୁତା ବେଦ୍ୟା ଚ ବର୍ହିଷା ।

ରତେନଂ ଯଜ୍ଞଂ ନୋ ବହ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ଗନ୍ତବେ ॥

ୟଦିଷ୍ଠଂ ଯତ୍-ପରାଦାନଂ ଯଦ୍ଭୂତଂ ଯା ତୁ ଦକ୍ଷିଣା ।

ତ (୨) ଦଦ୍ମିର୍ବୈଶ୍ୱକର୍ମଣଃ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ନୋ ଦଧତ୍ ॥

ୟେନା ସହସ୍ରଂ ବହସି ଯେନାଗ୍ନେ ସର୍ବବେଦସମ୍ ।

ତେନେନଂ ଯଜ୍ଞଂ ନୋ ବହ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ଗନ୍ତବେ ॥

ୟେନାଗ୍ନେ ଦକ୍ଷିଣା ଯୁକ୍ତା ଯଜ୍ଞଂ ବହନ୍ତ୍ୟଦ୍ଭିଜଃ ।

ତେନେନଂ ଯଜ୍ଞଂ ନୋ ବହ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ଗନ୍ତବେ ॥

ୟେନାଗ୍ନେ ସୁକୃତଃ ପଥା ମଧୋଧାରା ବ୍ୟାନଶୁଃ ।

ତେନେନଂ ଯଜ୍ଞଂ ନୋ ବହ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ଗନ୍ତବେ ॥

ୟତ୍ତୁ ଧାରା ଅନପେତା ମଧୋର୍ଦ୍ଧ୍ୱତସ୍ୟ ଚ ଯାଃ ।

ତଦଦ୍ମିର୍ବୈଶ୍ୱକର୍ମଣଃ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ନୋ ଦଧତ୍ (୩) ॥

(ଆଗନ୍ତୁଭବ୍ୟାନଶୁକ୍ତେନେନଂ ଯଜ୍ଞଂ ନୋ ବହ ସୁବର୍ଦ୍ଧେବେଷୁ ଗନ୍ତବେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦଶ ଚ) ॥ ୫। ୭। ୭॥

(ସ୍ୱୟଂଚିତିଃ; କୁର୍ମୋପଧାନଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ୟାସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧୋ ଯାନି ଧାମ ଯା ଜିହ୍ୱା ଜାତବେଦୋ ଯୋ ଅର୍ଚିଃ ।

ୟେ ତେ ଅଗ୍ନେ ମେତୟୋ ଯ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ତେଭିରାୟାନଂ ଚିନ୍ତୁହି ପ୍ରଜାନନ୍ ॥

ଭସନ୍ତୟଜ୍ଞୋ ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିଃ କିଂ ବାହ୍ନୈତସ୍ୟ କ୍ରିୟତେ କିଂ ବା ନ ଯନ୍ତା

ଅଧ୍ୟକ୍ଷରୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠିନ୍ଦ୍ରନ୍ଦ୍ରରେତ୍ୟାମନେ । ବୈ ତଦନ୍ତରେତି ଯାସ୍ତେ ଅଗ୍ନେ ସମିଧୋ ଯାନି (୧)
 ଧାମେତ୍ୟାହୈଷା ବା ଅଗ୍ନେଃ ସ୍ବୟଂ ଚିତିରଗ୍ନିରେବ ତଦଗ୍ନିଂ ଚିନୋତି
 ନାଧ୍ୟକ୍ଷରାମନୋଽନ୍ତରେତି ଚତସ୍ର ଆଶାଃ ପ୍ର ଚରନ୍ତୁଗ୍ନୟ ଇମଂ ନୋ ଯଜ୍ଞଂ ନୟତୁ
 ପ୍ରଜାନନ୍ ।

ଯୁତଂ ପିନ୍ଦୁଜରଂ ସୁବୀରଂ ବ୍ରହ୍ମ ସମିଦ୍-ଭବତ୍ୟାହୁତୀନାମ୍ ॥
 ସୁବର୍ଗାୟ ବା ଏଷ ଲୋକାୟୋପ ଧୀୟତେ ଯଦ୍-କୁର୍ମଶ୍ଚତସ୍ର ଆଶାଃ ପ୍ର ଚରନ୍ତୁଗ୍ନୟ
 ଇତ୍ୟାହ (୨) ଦିଶ୍ ଏବୈତେନ ପ୍ର ଜାନାତୀମଂ ନୋ ଯଜ୍ଞଂ ନୟତୁ ପ୍ରଜାନନ୍ତିତ୍ୟାହ
 ସୁବର୍ଗସ୍ୟ ଲୋକସ୍ୟାଭିନୀତୈଃ ବ୍ରହ୍ମ ସମିଦ୍-ଭବତ୍ୟାହୁତୀନାମିତ୍ୟାହ ବ୍ରହ୍ମଣା ବୈ ଦେବାଃ
 ସୁବର୍ଗଂ ଲୋକମାୟନ୍ ଯଦ୍-ବ୍ରହ୍ମଣ୍ୟତ୍ୟୋପଦଧାତି ବ୍ରହ୍ମଣୈବ ତଦ୍ୟଜ୍ଞମାନଃ ସୁବର୍ଗଂ
 ଲୋକମେତି ପ୍ରଜାପତିର୍ବା ଏଷ ଯଦଗ୍ନିସ୍ତସ୍ୟ ପ୍ରଜାଃ ପଶବନ୍ଧ୍ୟାଂସି ରୂପଂ ସର୍ବାନ୍
 ବର୍ଗାନିଷ୍ଠକାନାଂ କୁର୍ମାଦୁପେଣୈବ ପ୍ରଜାଂ ପଶୁନ୍ ଛନ୍ଦାଂସ୍ୟବଂ ରୁନ୍ଧେଽଥୋ ପ୍ରଜାଭ୍ୟ
 ଏବୈନଂ ପଶୁଭ୍ୟଶ୍ଚନ୍ଦୋଭ୍ୟୋଽବରୁଦ୍ଧ୍ୟ ଚିନ୍ତତେ (୩) ॥

(ଯାନ୍ୟଗ୍ନୟ ଇତ୍ୟାହେଷ୍ଠକାନାଂ ଷୋଡ଼ଶ ଚ) ॥ ୫। ୭। ୮ ॥

(ଅଗ୍ନିଗ୍ରହଃ; ସର୍ବମୁଖଂ ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରାଶିଃ)

ମୟି ଗୃହ୍ଣାମ୍ୟଗ୍ନେ ଅଗ୍ନିଂ ରାୟଶ୍ଚୋଷାୟ ସୁପ୍ରଜାସ୍ତାୟ ସୁବୀର୍ଯ୍ୟାୟ ।
 ମୟି ପ୍ରଜାଂ ମୟି ବଚୋ ଦଧାମ୍ୟରିଷ୍ଟାଃ ସ୍ୟାମ ତନ୍ନୁବା ସୁବୀରାଃ ॥
 ଯୋ ନୋ ଅଗ୍ନିଃ ପିତରୋ ହୁସ୍ମନ୍ତରମର୍ତ୍ତ୍ୟା ମର୍ତ୍ତ୍ୟାଂ ଆ ବିବେଶ ।
 ତମାମନ୍ ପରି ଗୃହ୍ଣାମହେ ବୟଂ ମା ସୋ ଅସ୍ମାଂ ଅବହାୟ ପରା ଗାତ୍ ॥
 ଯଦଧ୍ୟକ୍ଷରାମନ୍ଦଗ୍ନିମଗୃହୀତ୍ବାଽଗ୍ନିଂ ଚିନ୍ତୟାଦ୍ୟୋଽସ୍ୟ ସ୍ତୋଽଗ୍ନିସ୍ତମପି (୧) ଯଜ୍ଞମାନାୟ

ଚିନ୍ତୟାଦୁଷ୍ମିଂ ଖଲୁ ବୈ ପ୍ରଶବୋଽନୁପ ଚିଷ୍ଟନ୍ତେଽପକ୍ରାମୁକା ଅସ୍ମାତ୍-ପ୍ରଶବଃ ସ୍ବ୍ୟର୍ମୟି
 ଗୃହ୍ୟାମ୍ୟଗ୍ରେ ଅଗ୍ନିମିତ୍ୟାହାଽଽମନ୍ତେବ ସ୍ବମଗ୍ନିଂ ଦାଧାର ନାସ୍ମାତ୍-ପ୍ରଶବୋଽପ କ୍ରାମତି
 ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି ଯଦ୍ବିଜାଽଽପଶ୍ଚାନ୍ତେରନାଦ୍ୟମଥ କସ୍ମାନ୍ନଦା ତାଦ୍-ଭିଶ୍ମାଗ୍ନିଶ୍ଚାୟତ ଇତି
 ଯଦ୍-ଭିଃ ସଂଯୋ (୨) ତ୍ୟାପୋ ବୈ ସର୍ବା ଦେବତା ଦେବତାଭିରେବୈନଂ ସଂ ସୃଜତି
 ଯଦ୍ବଦା ତିନୋତୀୟଂ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ବାନରୋଽଗ୍ନିନୈବ ତଦଗ୍ନିଂ ତିନୋତି ବ୍ରହ୍ମବାଦିନୋ ବଦନ୍ତି
 ଯଦ୍ବଦା ତାଦ୍-ଭିଶ୍ମାଗ୍ନିଶ୍ଚାୟତେଽଥ କସ୍ମାଦଗ୍ନିରୁତ୍ୟତ ଇତି ଯଜ୍ଞନ୍ଦୋଭିଶ୍ମିନୋତ୍ୟଗ୍ନୟୋ ବୈ
 ଛନ୍ଦାଂସି ତସ୍ମାଦଗ୍ନିରୁତ୍ୟତେଽଥୋ ଇୟଂ ବା ଅଗ୍ନିର୍ବୈଶ୍ବାନରୋ ଯ (୩) ଦ୍ବଦା ତିନୋତି
 ତସ୍ମାଦଗ୍ନିରୁତ୍ୟତେ ହିରଣ୍ୟସ୍ତକା ଉପ ଦଧାତି ଜ୍ୟୋତିର୍ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ଜ୍ୟୋତିରେବାସ୍ମିନ୍
 ଦଧାତ୍ୟଥୋ ତେଜୋ ବୈ ହିରଣ୍ୟଂ ତେଜଂ ଏବାଽଽମନ୍-ଧାତ୍ରେ ଯୋ ବା ଅଗ୍ନିଂ
 ସର୍ବତୋମୁଖଂ ଚିନ୍ତେ ସର୍ବାସୁ ପ୍ରଜାସ୍ବଜମଗ୍ନି ସର୍ବା ଦିଶୋଽଭି ଜୟତି ଗାୟତ୍ରୀଂ
 ପୁରସ୍ତାଦୁପ ଦଧାତି ତ୍ରିଷ୍ଟୁଭଂ ଦକ୍ଷିଣତୋ ଜଗତୀଂ ପଶ୍ଚାଦ୍-ଦୁଷ୍ଟୁଭମୁଭରତଃ ପଞ୍ଚିଂ ମଧ୍ୟ ଏଷ
 ବା ଅଗ୍ନିଃ ସର୍ବତୋମୁଖସ୍ତଂ ଯ ଏବଂ ବିଦ୍ବାଂଶ୍ଚିନ୍ତେ ସର୍ବାସୁ ପ୍ରଜାସ୍ବଜମଗ୍ନି ସର୍ବା
 ଦିଶୋଽଭି ଜୟତ୍ୟଥୋ ଦିଶୋଽବ ଦିଶଂ ପ୍ର ବୟତି ତସ୍ମାଦ୍ଭିଶି ଦିକ୍ ପ୍ରୋତା (୪)॥
 (ଅପି ସଂଯୋତି ବୈଶ୍ବାନରୋ ଯଦେଷ ବୈ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଶ୍ଚ) ॥ ୫। ୭। ୯॥

(ପଶୁଶୀର୍ଷୋପଧାନଂ; ତତ୍ର କେଚିଦ୍ବିଶେଷାଶ୍ଚ ॥ ଅଗ୍ନିରକ୍ଷିଃ)

ପ୍ରଜାପତିରଗ୍ନିମସୃଜତ ସୋଽସ୍ମାତ୍-ସୁଷ୍ଠଃ ପ୍ରାଜ୍-ପ୍ରାଦ୍ରବଭସ୍ମା ଅଶ୍ବଂ ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ୟସ୍ବ
 ଦକ୍ଷିଣାଽବର୍ତତ ତସ୍ମୈ ବୁଷ୍ଟିଂ ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ୟସ୍ବ ପ୍ରତ୍ୟଜ୍-ତାଽବର୍ତତ ତସ୍ମା ରଷ୍ଟଭଂ ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ୟସ୍ବ
 ଉଦ୍-ତାଽବର୍ତତ ତସ୍ମୈ ବସ୍ତଂ ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ୟସ୍ବ ଉର୍ଧ୍ବୋଽଦ୍ରବଭସ୍ମୈ ପୁରୁଷଂ ପ୍ରତ୍ୟାସ୍ୟଦ୍ୟତ୍-
 ପଶୁଶୀର୍ଷାଶ୍ଚାପଦଧାତି ସର୍ବତ ଏବୈନ (୧) ମବରୁଧ ଚିନ୍ତେ ଏତା ବୈ

ପ୍ରାଣଭୃତଶ୍ଚକ୍ଷୁଷ୍ଣତାରିଷ୍ଟକା ଯତ୍-ପଶୁଶୀର୍ଷାଣି ଯତ୍-ପଶୁଶୀର୍ଷାଣ୍ୟୁପଦଧାତି ତାଭିରେବ
 ଯଜ୍ଞମାନୋଽମୁଷ୍ଟିଲ୍ଲୋକେ ପ୍ରାଣିତ୍ୟଥୋ ତାଭିରେବାସ୍ତା ଇମେ ଲୋକାଃ ପ୍ର ଭାନ୍ତି
 ମୁଦାଽଭିଲିପେଯାପ ଦଧାତି ମେଧୁଦାୟ ପଶୁର୍ବା ଏଷ ଯଦ୍ବିରନ୍ତଃ ପଶବଂ ଏଷ ଖଲୁ ବା
 ଅଗ୍ନିର୍ଯତ୍-ପଶୁଶୀର୍ଷାଣି ଯଂ କାମୟେତ କନୀୟୋଽସ୍ୟାନ୍ତଃ (୨) ସ୍ୟାଦିତି ସଂତରାଂ ତସ୍ୟ
 ପଶୁଶୀର୍ଷାଣ୍ୟପ ଦଧାତ୍-କନୀୟ ଏବାସ୍ୟାନ୍ତଃ ଭବତି ଯଂ କାମୟେତ ସୁମାବଦ୍ବସ୍ୟାନ୍ତଃ
 ସ୍ୟାଦିତି ମଧୁତସ୍ତସ୍ୟୋପ ଦଧାତ୍ସୁମାବଦ୍ବେବାସ୍ୟାନ୍ତଃ ଭବତି ଯଂ କାମୟେତ
 ଭୃୟୋଽସ୍ୟାନ୍ତଃ ସ୍ୟାଦିତ୍ୟକ୍ତେଷୁ ତସ୍ୟ ବ୍ୟୁଦୁହ୍ୟୋପ ଦଧାଦକ୍ରତ ଏବାସ୍ତା ଅନ୍ତମବଂ ରୁନ୍ଧେ
 ଭୃୟୋଽସ୍ୟାନ୍ତଃ ଭବତି (୩)॥ (ଏବମସ୍ୟାଂକଂ ଭୃୟୋଽସ୍ୟାଂକଂ ଭବତି) ॥ ୫। ୭। ୧୦॥

(ଅଶ୍ୱମେଧାଙ୍ଗମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ସ୍ତେଗାନ୍ ଶ୍ଚାଭ୍ୟାଂ ମୃଶୁକାନ୍ ଜୟେଽଭିରାଦକାଂ ଖାଦେନୋଜଂ ସଂସୁଦେନାରଣ୍ୟଂ
 ଜାମ୍ବୀଲେନ ମୃଦଂ ବସ୍ତେଭିଃ ଶକ୍ରାଭିରବକାମବକାଭିଃ ଶକ୍ରାମୁସ୍ତାଦେନ ଜିହ୍ୱାମବକ୍ରୟେନ
 ତାଲୁଂ ସରସ୍ୱତୀଂ ଜିହ୍ୱାଗ୍ରେଣ (୧)॥ (ସ୍ତେଗାନ୍ ସ୍ୱାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୧॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତଦ୍ୱିତୀୟାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାଜଂ ହନୁଭ୍ୟାମପ ଆସ୍ୟେନାଽଽଦିତ୍ୟାଂ ଛ୍ମ-ମଶ୍ଚୁଭିରୁପୟାମମଧ୍ୟରେଶୋଷେନ
 ସଦୁର୍ଭରେଶାକ୍ତରେଶାନୁକାଶଂ ପ୍ରକାଶେନ ବାହ୍ୟଂ ସ୍ତନୟିତୁଂ ନିର୍ବାଧେନ ସୂର୍ଯ୍ୟାଗ୍ନୀ ଚକ୍ଷୁର୍ଭ୍ୟାଂ
 ବିଦ୍ୟୁତୌ କନାନକାଭ୍ୟାମଶନିଂ ମସ୍ତିଷ୍ଠେଶ ବଲଂ ମଜ୍ଜଭିଃ (୧)॥

(ବାଜଂ ପଞ୍ଚବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୨॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତତୀୟାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

କୁର୍ମାଞ୍ଜିଫୈରୁଚ୍ଛଳାଭିଃ କପିଞ୍ଜାଲାନ-ସ୍ଵାମି କୁଷ୍ଠିକାଭିର୍ଜିବଂ ଜଙ୍ଘାଭିରଗ୍ରଦଂ ଜାନୁଭ୍ୟାଂ ବୀର୍ଯ୍ୟଂ
କୁହାଭ୍ୟାଂ ଭୃୟଂ ପ୍ରଚାଲାଭ୍ୟାଂ ଗୁହ୍ୟୋପପକ୍ଷାଭ୍ୟାମଶ୍ଵିନାବଂ ସାଭ୍ୟାମଦିତିଂ ଶୀର୍ଷା ନିରୂତିଂ
ନିର୍ଜାଲ-ମକେନ ଶୀର୍ଷା (୧) ॥ (କୁର୍ମାନ୍ ତ୍ରୟୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୩ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତତୃତୀୟାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଯୋକ୍ତଂ ଗୃପ୍ରାଭିର୍ଯୁଗମାନତେନ ଚିତ୍ରଂ ମନ୍ୟାଭିଃ ସଂକ୍ରୋଶାନ୍ ପ୍ରାଣୈଃ ପ୍ରକାଶେନ ହତଂ
ପରାକାଶେନାନ୍ତରାଂ ମଶକାନ୍ କେଶୈରିନ୍ଦ୍ରଂ ସ୍ଵପସ୍ମା ବହେନ ବୃହସ୍ପତିଂ ଶକୁନିସ୍ଵାଦେନ
ରଥମୁଷ୍ଠିହାଭିଃ (୧) ॥ (ଯୋକ୍ତମେକବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୪ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତପଞ୍ଚମାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ଶ୍ରୋଶାଭ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରାଗ୍ନୀ ଶିଖିନ୍ଦ୍ରାଭ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରାବୃହସ୍ପତୀ ଭରୁଭ୍ୟାମିନ୍ଦ୍ରାବିଷ୍ଣୁ
ଅଷ୍ଟାବଦ୍-ଭ୍ୟାଂ ସବିତାରଂ ପୁଷ୍ଟେନ ଗନ୍ଧର୍ବାଞ୍ଜେପେନାପ-ସ୍ଵରସୋ ମୁଷ୍ଟାଭ୍ୟାଂ ପବମାନଂ
ପାୟୁନା ପବିତ୍ରଂ ପୋତ୍ରାଭ୍ୟାମାକ୍ରମଣଂ ସୁରାଭ୍ୟାଂ ପ୍ରତିକ୍ରମଣଂ କୁଷ୍ଠାଭ୍ୟାମ୍ (୧) ॥
(ମିତ୍ରାବରୁଣୌ ଦ୍ଵାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୫ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତଷଷ୍ଠାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ଵେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ କ୍ରୋଡୋଽଦିତ୍ୟ ପାଜସ୍ୟଂ ଦିଶାଂ ଜତ୍ରବୋ ଜୀମୂତାନ୍ ହୃଦୟୋପଶାଭ୍ୟାମନ୍ତରୀକ୍ଷଂ
ପୁରିତତା ନଭି ଉଦୟେଶେନ୍ଦ୍ରାଶୀଂ ପୁଞ୍ଜା ବଲ୍ଲୀକାନ୍ କ୍ଳୋମା ଗିରୀନ୍ ପୁଶିଭିଃ
ସମୁଦ୍ରମୁଦରେଶ ବୈଶ୍ଵାନରଂ ଭସ୍ମନା (୧) ॥
(ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଦ୍ଵାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୬ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତସପ୍ତମାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଦିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପୁଷ୍ଟୋ ବନିଷ୍ଠରନ୍ଧ୍ରାହେୟୁରଗୁଦା ସ୍ୱର୍ପାନ୍ ଗୁଦାଭିର୍ ରତୁନ୍ ପୁଷ୍ଟାଭିର୍ଦିବଂ ପୁଷ୍ଟେନ୍ ବସୁନାଂ
ପ୍ରଥମା କାକିସା ରୁଦ୍ରାଣାଂ ଦ୍ୱିତୀୟାଃ ଶ୍ୱେତ୍ୟାନାଂ ତୃତୀୟାଃ କୈରସାଂ ଚତୁର୍ଥୀ ସ୍ୱାଧୀନାଂ
ପଞ୍ଚମୀ ବିଶ୍ୱେଷାଂ ଦେବାନାଂ ଷଷ୍ଠୀ (୧) ॥ (ପୁଷ୍ଟଶ୍ଚତୁର୍ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୭ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତାଷ୍ଟମାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଦିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଓଜୋ ଗ୍ରୀବାଭିର୍ନିରୂତିମସ୍ତଭିରିନ୍ଦ୍ରଂ ସ୍ୱପସ୍ୱା ବହେନ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ବିଚିଲଃ
ସ୍ୱକ୍ଷୋଃହୋରାତ୍ରୟୋର୍ଦ୍ୱିତୀୟୋଽଧିମାସାନାଂ ତୃତୀୟୋ ମାସାଂ ଚତୁର୍ଥ ରତୁନାଂ ପଞ୍ଚମଃ
ସଂବସ୍ତରସ୍ୟ ଷଷ୍ଠଃ (୧) ॥ (ଓଜୋବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୧୮ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତନବମାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଦିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଆନନ୍ଦଂ ନନ୍ଦଥୁନା କାମଂ ପ୍ରତ୍ୟାସାଭ୍ୟାଂ ଭୃୟଂ ଶିତୀମଭ୍ୟାଂ ପ୍ରଶିଷଂ ପ୍ରଶାସାଭ୍ୟାଂ
ସୁର୍ଯ୍ୟାଚନ୍ଦ୍ରମସୌ ବୃକ୍ୟାଭ୍ୟାଂ ଶ୍ୟାମଶବ୍ଲୋ ମତସ୍ମାଭ୍ୟାଂ ବୁଧିଂ ରୂପେଣ
ନିମ୍ନୁକ୍ତିମରୂପେଣ (୧) ॥ (ଆନନ୍ଦଂ ଷୋଡ଼ଶ) ॥ ୫। ୭। ୧୯ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତଦଶମାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଦିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅହର୍ମାଂସେନ୍ ରାତ୍ରିଂ ପୀବସ୍ୱାଂପୋ ଯୁଷେଶଂ ଘୃତଂ ରସେନ୍ ଶ୍ୟାଂ ବସନ୍ତା
ଦୁଷୀକାଭିର୍ହାଦୁନିମଶ୍ଚୂଭିଃ ପୃଷ୍ଠାଂ ଦିବଂ ରୂପେଣ ନକ୍ଷତ୍ରାଣି ପ୍ରତିରୂପେଣ ପୃଥୁବାଂ ଚର୍ମଣା
ଛବୀଂ ଛବ୍ୟୋପାକୃତାୟ ସ୍ୱାହାଃଽଲିଙ୍ଗାୟ ସ୍ୱାହା ହୃତାୟ ସ୍ୱାହା (୧) ॥

(ଅହରଷ୍ଟା ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୨୦ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତେକାଦଶାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନେଃ ପଂକ୍ତିଃ ସରସ୍ୱତ୍ୟ ନିପଂକ୍ତିଃ ସୋମସ୍ୟ ତୃତୀୟାଂ ଚତୁର୍ଥ୍ୟାଷ୍ଟଧୀନାଂ ପଞ୍ଚମୀ
ସଂବହରସ୍ୟ ଷଷ୍ଠୀ ମରୁତାଂ ସପ୍ତମୀ ବୃହସ୍ପତେରଷ୍ଟମୀ ମିତ୍ରସ୍ୟ ନବମୀ ବରୁଣସ୍ୟ
ଦଶମୀନ୍ଦ୍ରୋଦ୍ୟୋଜାଦଶୀ ବିଶ୍ୱେଷାଂ ଦେବାନାଂ ଦ୍ୱାଦଶୀ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ୱ୍ୟୋଃ ପାର୍ଶ୍ୱଂ ଯୁମସ୍ୟ
ପାଚୁରଃ (୧) ॥ (ଅଗ୍ନେରେକାନ୍ତ ତ୍ରିଂଶତ୍) ॥ ୫। ୭। ୨୧ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତଦ୍ୱାଦଶାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ବାୟୋଃ ପଂକ୍ତିଃ ସରସ୍ୱତୋ ନିପଂକ୍ତିଶ୍ଚତୁର୍ଥସସ୍ତତୀୟା ନକ୍ଷତ୍ରାଣାଂ ଚତୁର୍ଥୀ ସବିତୁଃ
ପଞ୍ଚମୀ ରୁଦ୍ରସ୍ୟ ଷଷ୍ଠୀ ସର୍ପାଣାଂ ସପ୍ତମ୍ୟର୍ଯ୍ୟମ୍-ଶୋଃଷ୍ଟମୀ ଭୃଷ୍ମନବମୀ ଧାତୁର୍ଦଶମୀୟା
ଏକାଦଶ୍ୟଦିତ୍ୟ ଦ୍ୱାଦଶୀ ଦ୍ୟାବାପୃଥ୍ୱ୍ୟୋଃ ପାର୍ଶ୍ୱଂ ଯୁମ୍ୟେ ପାଚୁରଃ (୧) ॥
(ବାୟୋରଷ୍ଟା ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୨୨ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତତ୍ରୟୋଦଶାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ପଞ୍ଚାମନୁବୃତ୍-ଭ୍ୟାଂ ସଂତତିଂ ସ୍ୱାବନ୍ୟାଭ୍ୟାଂ ଶୁକାନ୍ ପିତୃନଂ ହରିମାଣଂ ଯଜ୍ଞା
ହଳୀଞ୍ଚାନ୍ ପାପବାତେନ କୁଶ୍ମାଞ୍ଚକଞ୍ଚିଃ ଶବ୍ତାନୁବଧେନ ଶୁନୋ ବିଶସନେନ
ସର୍ପାଲ୍ଲୋହିତଗନ୍ଧେନ ବୟାଂସି ପଞ୍ଚଗନ୍ଧେନ ପିପୀଲିକାଃ ପ୍ରଶାଦେନ (୧) ॥
(ପଞ୍ଚାଂ ଦ୍ୱାବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୨୩ ॥

(ପୂର୍ବୋକ୍ତଚତୁର୍ଦ୍ଦଶାନୁବାକଗତମନ୍ତ୍ରାଭିଧାନମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

କ୍ରମୈରତ୍ୟକ୍ରମୀହାଜୀ ବିଶ୍ୱୈର୍ଦେବୈର୍ଯଜ୍ଞୟେଃ ସଂବିଦାନଃ । ସ ନୋ ନୟ ସୁକୃତସ୍ୟ
ଲୋକଂ ତସ୍ୟ ତେ ବୟଃ ସ୍ୱଧୟା ମଦେନ (୧) ॥ (କ୍ରମୈରଷ୍ଟାଦଶ) ॥ ୫। ୭। ୨୪ ॥

(ଅଶ୍ୱାନ୍ତମନ୍ତ୍ରଣମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଦେୱୀଷ୍ଟେ ପୁଷ୍ଟଂ ପୃଥୁବା ସ୍ୱଧର୍ମମାନ୍ତରୀକ୍ଷଂ ସମୁଦ୍ରୋ ଯୋନିଃ ସୁକ୍ଷ୍ମେ ଚକ୍ଷୁର୍ବାତଃ
ପ୍ରାଣଶ୍ଚନ୍ଦ୍ରମାଃ ଶ୍ରୋତ୍ରଂ ନାସାଶ୍ଚାର୍ପମାସାଶ୍ଚ ପର୍ବାଣ୍ୟୁତବୋଽଙ୍ଗାନି ସଂବହୁରୋ ମହିମା (୧) ॥
(ଦେୱୀଃ ପଞ୍ଚ ବିଂଶତିଃ) ॥ ୫। ୭। ୨୫ ॥

(ଅଶ୍ୱାନ୍ତପ୍ରାପଣମ୍ ॥ ବିଶ୍ୱେଦେବା ଋଷୟଃ)

ଅଗ୍ନିଃ ପଶୁରାସୀଭେନାୟଜନ୍ତୁ ସ ଏତଂ ଲୋକମାଜୟନ୍ୟସ୍ମିନ୍ନଗ୍ନିଃ ସ ତେ ଲୋକସ୍ତଂ
ଜେଷ୍ୟସ୍ୟଥାବଂ ଜିହ୍ୱ ବାୟୁଃ ପଶୁରାସୀଭେନାୟଜନ୍ତୁ ସ ଏତଂ ଲୋକମାଜୟନ୍ୟସ୍ମିନ୍ ବାୟୁଃ
ସ ତେ ଲୋକସ୍ତସ୍ମାଭ୍ୟୁଽନ୍ତରେଷ୍ୟାମି ଯଦି ନାବଜିହ୍ୱସ୍ୟାଦିତ୍ୟଃ ପଶୁରାସୀଭେନାୟଜନ୍ତୁ ସ
ଏତଂ ଲୋକମାଜୟନ୍ୟସ୍ମିନ୍ନାଦିତ୍ୟଃ ସ ତେ ଲୋକସ୍ତଂ ଜେଷ୍ୟସି ଯଦ୍ୟବଜିହ୍ୱସି (୧) ॥
(ୟସ୍ମିନ୍ନଶ୍ୱୋ ଚ) ॥ ୫। ୭। ୨୬ ॥

=|| ୦ ||=

(ଯୋ ବା ଅୟଥା ଦେବତଂ ଦ୍ୱାମଗ୍ନ ଇନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ଚିତ୍ତିଂ ଯଥା ବୈ ବୟୋ ବୈ ଯଦାକୃତାଦ୍ୟାଷ୍ଟେ ଅଗ୍ନେ ମୟି
ଗୃହ୍ମାମି ପ୍ରଜାପତିଃ ସ୍ତେଗାନ୍ ବାଜଂ କୁର୍ମାନ୍ ଯୋଜ୍ଞଂ ମିତ୍ରାବରୁଣାବିନ୍ଦ୍ରସ୍ୟ ପୁଷ୍ଟ ଓଜଂ ଆନୁନ୍ଦମହରଗ୍ନେର୍ବାୟୋଃ
ପଞ୍ଚାଂ କ୍ରମୈର୍ଦେୱୀଷ୍ଟେଽଗ୍ନିଃ ପଶୁଃ ଷଡ୍-ବିଂଶତିଃ ॥ ୨୭ ॥)

(ଯୋ ବା ଏବାଽଽହୁତିମଭବନ୍-ପୃଥୂର୍ଭରବୁଦ୍ଧ୍ୟାଽଽନନ୍ଦମଶ୍ୱା ପଞ୍ଚାଶତ୍ ॥ ୫୮ ॥)

(ଯୋ ବା ଅୟଥା ଦେବତଂ ଯଦ୍ୟବ ଜିହ୍ୱସି ॥)

॥ ହରିଃ ଓଁ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡେ ସପ୍ତମଃ ପ୍ରାଠକଃ ॥ ୭ ॥

ଇତି କୃଷ୍ଣୟଜୁର୍ବେଦୀୟତୈତ୍ତିରୀୟସଂହିତାୟାଂ ପଞ୍ଚମକାଣ୍ଡଃ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣଃ ॥ ୫ ॥

